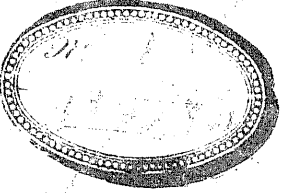

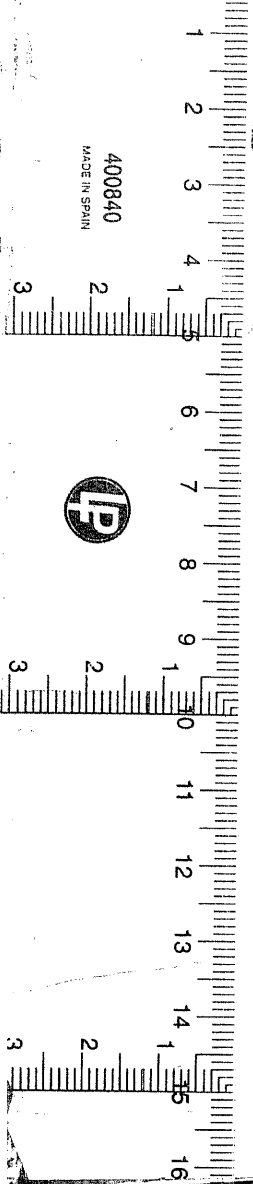
6 I-2

~~1-a. 8-25~~

~~11~~
~~11~~
~~11~~

400840
MADE IN SPAIN

18

Psalterium para-

PHRASIBVS ILLVSTRATVM

Seruata ubiq; ad uerbum HIERONYMI
translatione.

Raynerio Snoygoudano Autore.

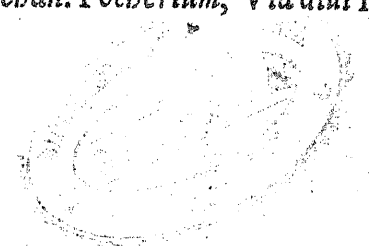
Magni Athanasii

SII OPVSCVLVM, IN PSALMOS.

PARISIIS,

1542

Apud Iohan. Focherium, Via diui Iacobi.

CATALOGVS AVTORVM
ex quibus hæ Psalmodum enarra-
tiones sumptæ sunt.

HIERONYMVS

AVGVSTINVS

AMBROSIVS

ISIDORVS

RABANVS

CASSIODORVS

REMIGIVS

iii
Prologus Ray

nerij Snoygoudani in Psalterium
Dauidicum.

PSALTERIVM sacrosanctum; est
diuinum & admirabile Spiritus san-
cti organum, varie a diuersis inter-
pretatum, vix dum intellectum, non
nunquam ab hæreticis corruptum,
cui tot sunt mytheria, quot verba. Cuius radices nõ
in terra, sed in cœlo fixæ sunt, cum indidem sit
CHRISTVS, qui ipsius materia est & intentio.
Eliciendum tamen ex petra mel, & oleum de saxo
durissimo, spicæ manibus confricandæ, & medulla
edenda. Tum mira occurret pulchritudo sensuum
& stillantium medicina verborum, atque amplifi-
sima copia virtutum, quod Psalterium ipsum hor-
tus quidam est deliciarum, & omnis bonæ doctri-
næ thesaurus. Scrutemur itaque scripturas, & the-
saurum diuinorum eloquiorũ intra fragile vasculũ
occidentis literæ conclusum eruamus. Gustemus
& videamus spũalem intelligentiam ipsius, quod
est supernis mysterijs plenum, atque cœlesti dulce
dine redundans, quod nemo plane percipit, aut de-
gustat, nisi qui ipsius spiritualementem intelligentiam
in se latitantem comprehenderit, mentẽ viuificans;

reficiens atque oblectans, non in cortice; sed in medulla, non in verbis, sed in sensu, non in sermone folijs, sed in radice rationis. Quod Psalterium ipsum diuina quædam & mystica est poësis, aliud in cortice præ se ferens, aliud in medulla retinens. Decachordum enim Psalterium (Hieronymo teste) apud Hebræos lyrico carmine conscriptum est, Nam in morem Flacci Romani, & Pindari Græci nunc iambo currit, nunc Elegiaco personat, nunc Sapphico nitet, nunc trimetro vel tetrametro pede incedit. At qui huic libro triplex præfigitur titulus. Dicitur enim liber Hymnorum, Soliloquiorum, Psalmorum, Hymnorum, quia apud Hebræos lyrico carmine personat. Est enim hymnus laus dei cum cantico. Soliloquiorum, quia solius spiritus sancti eloquium est, seu locutio hominis cum Deo. Psalmorum: quia in instrumento musico decachordo, id est decem chordarum, Dauid hanc poësim, seu verius prophetiam modulabatur, quod Græce ψαλτηριον: Hebraice Nablum, Latine organum dicitur. Quippe cum arca de Sylo reduceretur per Dauid regem (vt habetur primo Paralipomeno decimoquinto) elegit quatuor milia hominum de Israel: qui organis, citharis, nablis, tympanis, cymbalis, tubis, personabāt eos psalmos cum voce humana cum sona modulatione, concordantibus instrumētis musicis. Ex his quatuor milibus elegit centum quinquaginta principes, qui antecedentes alij præcessent. At his alios quatuor

præfecit, scilicet Ethan, Heman, Asaph, Idithun. Et filij Chore ianitoribus præfecti sunt. At hōrū nomine multi psalmi intitulantur, vel pro honore ministerii, vel propter nominum interpretationem. Hæc Dauid cūctos ediderat. Verum enimvero Psalterium hoc sacrosanctum spiritali modulatione ceuscans, modo salutari præcepto, modo lęrantium iubilatione, modo pœnitentium gemitu, modo pollicitatione præmiorum, modo terrore pœnarum, & vbique ceu floribus, laudibus domini decoratum. Psalterium inquam hoc tuba est mirabilis placans Deum, peccata excellens, veniam impetrans, exhilarans animam, illuminans conscientiam. Insuper quid est, quod non discatur ex psalmis? Omnis magnitudo virtutis, norma iustitię, pudicitię decor, prudentię consummatio pœnitentię modus, patientię regula. Insuper dei cognitio perfecta, prænunciatio CHRISTI in carne venturi suppliciorum metus, glorię pollicitatio, mysteriorum reuelatio. Omnia hæc prorsus veluti in magno quodam & communi thesauro recondita inueniuntur. Quid plura? Ipsa psalmodia est consolatio flentium, cura dolentium, sanitas egrotantium, animę remedium, & miseriarum omnium suffragium. Subinde Psalterium plus cęteris diuinis scripturis in ecclesiasticis decantatur officiis, quia est consummatio rotius theologicę paginę. Et per tres quinquagenas distinctum, tres status Christianę religionis exprimit. Primus est incipientium in pœni-

rentia, cui applicatur prima quinquagena Psalmo rŭ, quæ terminatur in pœnitentia, scilicet: Misere re mei deus. Secŭdus est, proficientium de virtute in virtutem, & est stans in iustitia, & hæc est secunda quinquagena, quæ finitur in psalmo rigoris & iustitiæ. Tertius est, perfectorŭ in vita æterna, cui competit tertia quinquagena, quæ finitur in laudem spiritalem, videlicet: Omnis spiritus laudet dominum. Ceterum illud minime silentio prætereŭ dum est, diuum Hieronymum ter ex Hebræo transtulisse hoc Psalterium. Primo secundum septuaginta interpretes, quod Psalterium Romanum nŭcupatur. Secundo iuxta Hebræicam veritatem ad preces Sophronii, quo Hebræos disputando conuinceret. Tertio, ad preces Damasi pape, quod vulgo psalterium Gallicanum nŭcupatur, & hæc translatio communis est & nostra quævtimur. Nec quispiam credat me his scholiis velle aliquam gloriam aucupari. Absit, cŭ nec bene nec ingeniose res acta sit. Mihi inuersa cithara tantum cecini (vt aiunt) & Musis. Non intellectos psalmos in dies debaterare, & in choro fidelium reboare vanum & ridiculum æstimauit. Iam vt cunque paraphrasibus minimis, aut si mauiis scholiis non adornatum, sed enucleatum Psalterium mecum legere potes, quicunque in has meas chartulas fortuito incideris. Illud tamen mihi vendicare aufim, modo patiantur inuiduli, hos psalmos me tali phrasi explanasse, vt ne vllŭ quidem verbŭ ipsius textus aut omis-

sum aut inuersum aut immutatŭ sit: cohæret textus glossulis adeo ferruminatus, ut nisi characteribus disparibus distinctus foret, haud facile vnŭ ab altero diiudicaretur. Desudarŭt plurimi in hac parte, ceterŭ non tali schemate, quandoquidem laconica breuitate hoc opus exegi, calculatorŭ more qui ingentes summas paruo ere exprimunt expendantque. Ac mulatus sum veteres, ex quorum filis meam orditus sum telam, Hieronymum videlicet Augustinum, Arnobiŭ, Isidorum, Rabanum Cassiodorum, Remigium. Neotericorum turbam, quam dinumerare nemo poterit, facessere siuimus, cum vnusquisque illorum in suo sensu abundet. Finimus vestigia meditando apud paucos, ne peregrinaremur mendicando apud multos. Vale candide lector. Auspicati sumus hæc succilluo tempore per otium, ne illud (quod aiunt) inter digitos efflueret, dum aliquot menses morabamur cum Adolpho a Burgŭdia heroŭ Beueriensis: cui a medicis fuisse in Duuelandia Zelandiæ ad aggeres estu maris disruptos reficiendos, quod & ipse perfecit sua sagacitate, ope & opera, Anno fessquimillesimo trigesimo tertio, quarto Calendas Iulii.

QVare sine ratione fremuerunt belluino more gentes Romanae: & populi Hebraeorum meditati sunt in eorum consilijs inania, & friuola mendacia.

Astiterunt contra regem caeli reges terrae Herodes & Pilatus, & principes sacerdotum Annas & Cayphas conuenerunt sacrilega mente in vnum prauum consensum aduersus dominum Deum patrem, & aduersus Christum unctum Messiam eius filium.

Dirumpamus omnino vincula Euangelica eorum ne obligemur seruitute, & proiciamus in irritum a nobis, ne dominantur super nos iugum & legem ipsorum nouam.

Qui pater habitat in caelis super Cherubim iridebit eos inania meditato, & dominus noster Christus, subfannabit similiter eos miserrimos Iudaeos.

Tunc in die iudicij loquetur qui iam mansuetus taceat ad eos increpando in ira sua qua iustissime uindictat: & in furore suo implacabili, conturbabit in corpore & anima eos ulciscens in poena aeterna.

Ego autem Christus constitutus sum, hereditario iure rex secundum humanitatem ab eo Deo patre super Sion Ecclesiam speculantem montem sanctum eius in eminentia honoris & firmitate fidei, praedicans & euangelizans praecipuum eius, & uoluntatem patris mei.

Dominus pater uniuersorum dixit ad me Christum, Filius meus consubstantialis es tu per naturam, ego hodie in praesentia aeternali genui te, uerbum mihi coaeternum, atque Deum de Deo.

Postula a me passionis tuae merito: & dabo tibi gentes, atque omnes nationes orbis in hereditatem tuam, ut coquantur nomini Christiano, & possessionem tuam peculiarem terminos terrae, eatenus ut terrarum orbis in te credat.

Reges eos qui non receperunt doctrinam tuam, in uirga ferrea & iustitia inflexibili, & tanquam vas figuli quod leui momento fit confringes ceu inuiles ad gloriam eos rebelles.

Et nunc reges mundi intelligite, quantus sit ipse CHRISTVS, quam excelsus, quam potens: erudimini in lege Christiana uos qui iudicatis in potestate humana terram, semper praenobis ferentes caelorum iudicem superiorem.

Seruite domino omnium, cui seruire regnare est, in timore casto, & filiali, & exultate ei uoluntarie & hilariter, cum tremore tamen reuerenter, haud dissolute.

Apprehendite & exosalem in disciplinam atque doctrinam Christi filij dei: ne quando irascatur dominus pater, & pereatis tandem eo uindicta; de uia recta iusta, & uera, quam Christus docuit.

Cum exarserit ad uindicandum in breui die iudicij ira eius iustissima, beati omnes erunt Christiani, & securi qui confidunt per spem, & charitatem, in eo Christo dei filio crucifixo.

ORATIO.

Deus noster, uerbum patris, ab aeterno ante luciferum genitus, Deus de Deo, qui constitutus es rex super omnem creaturam: noli nos confringere in ira tua, tanquam

uas figuli reprobati, neque exardeat in die iudicij ira tua super nos peccatores. Sed presta clementissime, ut apprehendentes doctrinam tuam Evangelicam, ualeamus tibi cum timore & reuerentia famulari, perseverantes in uia ueritatis & iustitiæ. Amen.

PSALMVS III.

Psalmus ipsius Dauid in spiritu ostensus cum fugeret a facie Absalon filij sui. Et agit de passione, & Resurrectione CHRISTI. Ait homo Christus ad Deum.

Domine Deus pater quid multiplicati sunt Pontifices, scribe & pharisei, qui tribulant & impugnant me persequendo & multi insurgunt, ut calumnientur, aduersum me suis falsis testimonijs.

Multi inimicorum insultando dicunt & comminantur anime & uite meæ, quia non est salus, neque spes ipsi Christo in Deo eius, quem sibi Deum patrem prædicat.

Tu autem domine pater susceptor meus es in tribulatione, & gloria mea in Resurrectione, & exaltans caput meum in Ascensione.

Voce mea in cruce ad dominum Deum patrem clamaui pro totius mundi salute, & exaudiuit me, suscepitq; orationem meam de monte sancto suo, de altitudine iustitiæ suæ, qua liberantur electi, et puniuntur reprobis.

Ego dormiui spontanea morte in cruce, & soporatus sum leui somno in sepulchro, & exurrexi tertia die à morte, quia dominus pater suscepit me filium, diuina sua potentia resuscitando.

Non timebo amplius millia populi iudæici circumdantis me & clamantis, Crucifige eum: exurge domine in paternum auxilium, saluum me fac à morte sciitudo Deum meum.

Quoniam tu percussisti digna ultione omnes In deos aduersantes mihi sine causa iusta & uera, dentes peccatorum, quibus fremebunt uerba mordentia cõtriuisti in irritum.

Domini & non hominum est salus uera, qui saluat ab omni malo: & super totum populum tuum Christianum sit benedictio tua tum gratiæ in presenti, tum gloriæ in futuro.

ORATIO.

Domine Iesu Christe, qui in expiationem originalis culpæ, atque in pretium, & redemptionem, ac reconciliationem nostrorum delictorum, ultroneam mortem in cruce obliuisti, atque in uentre terre, in sepulchro soporatus, tertia demum die resurrexisti: salua populum tuum Christianum, pretioso sanguine tuo redemptum & effunde benedictionem tuam, ne aduersantium millibus uitiorum circumdentur.

PSALMVS IIII.

In finem legis, qui Christus est Psalmus cantici, hoc est modulatio organi cum humana uoce sequente ipsius Dauid, & cuiuslibet iusti.

Cum inuocarem Deum ex intimo cordis affectu, exaudiuit me angustiatus, Deus inquam dator & auctor iustitiæ meæ atque remunerator: in tribulatione quam passus sum, dilatasti cor per patientiam, & dedisti mihi lætitiã.

Miserere mei contra miserias huius uitæ, quæ pluri-
mæ sunt, & exaudi tuâ benignitate orationem meam,
de uirtute in uirtutem proficiscar.

Filij hominum, & primorum parentum, usque-
quo eritis graui corde, & sarcina iniquitatum depres-
si: ut quid tam ardenti desiderio diligitis, uanitatem,
ac terrena quæ uana sunt & inania, & quæritis cum la-
bore mendacium rerum caducarum, quæ mentiuntur ho-
minem infelicem?

Et scitote quid sequamini, quoniam mirificauit
& gloriosum fecit dominus pater, sanctum suum Chri-
stum, qui est sanctus sanctorum: dominus per eum, exau-
diat me orantem pro requie æterna consequenda, cum
& quandocunque clamauero cordis deuotione ad eum
sanctum suum.

Ira scimini uobis ipsis indignando de peccatis proprijs
& nolite amplius peccare: de his autem quæ dicitis &
tractatis in cordibus uestris per cogitationem, & in
cubilibus uestris per delectationem, quæ sunt cogitatio-
nem cubilia; compungimini pœnitentiam agendo, ante
quam ratio consentiat.

Sacrificate & mactate uos Deo tanquam sacrifici-
um iustitiæ, ut opera iusta sequantur: & tunc sperate
in domino, aliter foret præsumptio, multi carnales ua-
ni & increduli dicunt in suorum delictorum excusatio-
nem. Quis ostendet unquam nobis inuisibilia bona fu-
tura: perinde ac non esset.

Signatum est & impressum super nos in intelle-
ctuali parte animæ lumen & imago uultus tui diui-
ni, quo similes tui sumus domine: & per hæc dedisti læ-

sticiam spiritalem rectæ fidei in corde meo, de tanto be-
neficio.

A fructu & ubertate frumenti, uini & olei sui,
in quibus æstimant consummatum bonum, multiplica-
ti, & distracti sunt uarijs curis, sola illa temporalia ama-
bientes.

In pace mentis in idipsum summum bonum, quod
Deus est, dormiam hic à strepitu seculi, & in futura bea-
titudine requiescam fruitione æternitatis.

Quoniam tu domine qui unus es, singulariter &
simpliciter in una spe firmissima æterna beatitudinis con-
sequendæ constituisti & stabilisti me, qui nihil præter te
summum bonum.

ORATIO.

Deus qui es iustitiæ dator, gratiarum auctor, ac bo-
norum remunerator, exaudi nos in tribulationibus no-
stris & miserere nobis. Te solum summum bonum suspire-
mus, qui signasti super nos lumen uultus tui, atque ame-
mus non turbam nascentium rerum, atque intermorien-
tium: sed æternitatis, ac uanitatis gloriam in Iesu
Christo domino nostro, Amen.

PSALMVS V.

In finem & in Christum pro ea Ecclesia honoran-
da quæ hæreditatem uitæ æternæ consequitur san-
guine Christi dedicata Pfamus Dauid contextitur. Bo-
na Dei uoluntas in iusto.

Verba mea deprecatoria auribus tuæ misericor-
diæ percipe domine qui in cælis es, & intelli-
ge spiritualem clamorem meum in gemitu cordis:

Intende, & annue voci orationis meæ iuste, rex meus per gubernationem, quem ueneror, & Deus meus per creationem, quem adoro.

Quoniam ad te solum demerendam orabo perseveranter: domine, primo tempore, uidelicet mane in auroa dici & gratiæ exaudies tenebris peccatorū depulsis vocem meam.

Mane cum oritur sol iustitiæ in me, astabo per iuge seruitium tibi, & non uanitatibus seculi, & sic uidebo in luce uirtutum te mundo corde cognoscens: quoniam deus iustus non uolens peccatum, & iniquitatem, sed æquitatem tu es idem ipse inuariabilis

Neque habitabit in presenti per gratiam, iuxta te, neq; in futuro per gloriam malignus, & obstinatus peccator: neque permanebunt diuinam non sustinentes maiestatem iniusti & reprobī ante oculos tuos, ut uideant te fruitione æterna.

Odisti ad exterminium omnes impænitentes, qui operantur perseveranter iniquitatem mortalem, perdes æternaliter puniendo omnes qui loquuntur perniciosum mendacium.

Virum sanguinum homicidam ac pauperum oppressorem & dolosum proximo in mendacijs abominatur dominus exheredando à regno suo. Ego autem confidens in multitudine non meæ iustitiæ quæ nulla est, sed misericordiæ tuæ quæ infinita est, introibo in Ecclesiam sanctam domum tuam orationis: adorabo mente sincera ad templum cælestis sanctum corpus tuum in pane sacramentali, & hoc in timore tuo casto, filiali, reuerenter.

Domine qui pœnitentes recipis, deduc prouehendo me de uirtute in uirtutem in iustitiâ tua, ne deiciam ad iustitiâ meam, propter inimicos meos demones confundendos, & homines corrigendos, dirige & gubernâ in conspectu tuo legis Euangelicæ uiam meam, ut opera mea sint tibi gratâ & accepta.

Quoniâ non est, quia calumniantur, in ore eorum inimicorum ueritas Christiane fidei: cor eorum uanum est per superbiam & auaritiâ.

Sepulchrum patens fetidum ac turpe est guttur *ifra. 13. b.* eorum, exhalans mendacia atque adulationes ad corripiendum: linguis suis maleuolis dolose agebant sub specie ueri mentientes, iudica ad pœnam illos condemnando Deus iustus, ut sentiant te iudicem. *Rom. 3. b.*

Decidant et defraudentur spe, ne impietatem augeant impietate a cogitationibus suis ac prauis desiderijs mundane felicitatis, secundum multitudinem impietatum & scelerum admissorum, expelle eos ab æterna hereditate, quoniam irri tauerunt te dulcis domine, & contempserunt legem tuam Euangelicam.

Et lætentur iusti ac boni omnes lætitiâ sempiterna qui sperant modo in te & à te mercedem, quia in æternum, & non ad horam exultabunt accepta hereditate perpetua, & habitabis in eis sicut in templo tuo.

Et gloriabuntur fruendo deo in te fonte totius boni omnes qui zelo diuino diligunt & amplexantur nomen tuum & gloriam nominis tui, quoniam tu cõferendo gratiam benedices gaudiorum immensitate iusto amatoris nominis tui.

Domine non nostra iustitiâ, sed tua diuina miseri-

cordia, vt scuto & protectione bonę voluntatis & gratia tuę diuinę coronasti nos, quia protegens adiuuas, & remunerans coronas:

ORATIO.

Deprecationes nostras auribus tuę clementię percipe domine, qui speramus in multitudine misericordię tuę, nihil presumendo de iustitiā nostrā, ut tenebris peccatorū nostrorū depulsis, tu sol iustitię oriaris in nobis, qui crassam nostram ignorantiam reformes, in uiam ueritatis Euangelicę, Tu scutum nostrum, tu corona nostra protege nos aduersus seua iacula calūniatoris diaboli, gratia ipsius domini nostri Iesu Christi, Amen.

PSALMVS VI.

In finem & in Christum, qui est consummatio nostrę agnitionis dirigit nos hic Psalmus penitentis Dauid qui scriptus est pro octaua mundi etate, quę erit dies iudicij uentura.

Domine, precor ne in finali iudicio in furore tuo implacabili arguas me seuerō iustitię rigore: neque in ira tua indignationis & uindictę corripas me, exanimatum ad mortem eternam condemnando.

Miserere mei in hac uita domine: & opus est, quoniam infirmus & sauciatus sum naturę fragilitate ac peccatorū mole: sana per penitentiam & conforta me domine per tuam gratiā, quoniam cōturbata sunt casu peccatorū quassata ossa & oīa interiora robora mea.

Et anima mea peccatrix contremiscens turbata & territa est valde à districto iudicij examine: sed tu domine qui non uis mortem peccatoris vsquequo differ

auxiliari & sanare?

Conuertere de rigore iustitię domine ad dulcorem misericordię, & eripe à manu diaboli animam meam, herentē delectationi, & ligatam peccandi consuetudine saluum me fac ab imminente periculo propter misericordiam tuam quę unica mea spes est.

Quoniam non est in morte peccati & post mortem temporalem qui memor sit tui, confessione fructuosa ad salutem: in inferno autem quis? certe nullus cōfitebitur tibi, imō blasphemabunt.

Laborauī pro satisfactione peccatorum in gemitu meo intrinseco cordis per contritionem, lauabo & mundabo per singulas tenebrosas noctes peccatorū lectum meum uoluptarium, & conscientiam, ne macula remaneat, & lachrymis meis penitentialibus stratum meum sensualitatis in quo iacuit anima, infirma rigabo castigando.

Turbatus est & contremuit a furore excādescens, qui erit in extremo iudicio oculus meus interior cordis, scilicet mens & ratio: nec mirum, quia inueterauī senescens in peccatis obstinatius inter omnes inimicos meos demones ac homines malos, quibus conformis peccando consensi.

Discedite procul a me omnes spirituales nequitie tam diabolus quā membra eius, qui operamini semper iniquitatem extimulando & tentando homines, quoniam exaudiuit dominus misericors uocem cōpunctam fletus mei, penitentiam acceptando.

Exaudiuit dominus luctuosam deprecationem meam, peccata remittendo; dominus Deus oratio-

nem meam iam securam de adipiscendis uirtutibus suscepit, gratiam conferendo.

Erubescant exemplo meo de peccatis, & conturbentur timore iudicij uehementer cum cōtritione omnes quondam inimici mei aduersantes saluti, conuertantur ad Deum, & erubescant recordatione peccatorum, de quibus olim gloriati, valde velociter: non procrastinantes pœnitentiam.

ORATIO.

Domine qui in maiestate horrenda genus humanum iudicaturus aduenies: miserere nobis in hac uita, ne in die ire furoris & uindictæ condemnemur ad gehennalia supplicia. Et conuertere de rigore iustitiæ ad dulcorem misericordiae: eripiēdo de potestate tenebrarū animas nostras atque in infirmitatibus & gemitibus nostris tua semper gratia muniamur. Per Christum dominum, &c.

PSALMVS VII.

In finem & Christum nos dirigens, Psalmus iste est David prophete quem cantauit ad honorem domino Deo gratias referendo pro uerbis Chusi & manifestatione silentij filij Iemini, hoc est dexteræ. Secretum enim dexteræ dei est, ut iustus uirtute eius ab omnibus persecutoribus liberetur.

Domine per omnium gubernationem, Deus per creationem, meus per fidem: in te & tua misericordia speraui, & non in mea uirtute: saluum me fac auxilio tuæ gratiæ ex omnibus persecuentibus me tam uitij & demonibus, quam prauis hominibus: & libera me ab his corporaliter & spiritualiter.

Nequando rapiat diabolus, ut leo rugiens, cir-

cumiens, quærens quem deuoret, animam meam peccatricem, dum non est præter te alius qui redimat me à morte, neque qui saluum faciat, uitam dando æternam.

Domine deus rex meus & redemptor si feci istud exhibendo membra mea arma iniquitatis, si est iniquitas aut aliquod peccatum mortale in manibus & operibus meis.

Si reddidi libidine uindictæ mala retribuētibus mihi mala, tunc, decidam tanquam uictus merito meo malo ab inimicis meis me persecuentibus, inanis, & uacuis à fructu iustitiæ.

Persequatur ego tunc inimicus animam meam mala suggerendo, & comprehendat eum ad consensum peccati, & conculcet in terra uitam meam prosternendo & occidendo, & gloriam meam quæ est in conscientia munda in puluerem deducat ad nihilum redigendo.

Exurge domine mihi opem ferendo in ira & uindicta tua contra inimicos meos, & exaltare atque superior appare, ut uictor, in finibus & possessione inimicorum tuorum, diaboli uidelicet & suorum.

Et exurge, atque euigila domine Deus meus, ostendendo te iustum iudicem in præcepto secundum iudicium quod mandasti facere iustitiam de malis, & ita synagoga seu congregatio populorum diuersorum circundabit te tanquam certum refugium.

Et propter hanc congregationem in altum solium regredere ostendendo potentiam & maiestatem tuam, ut reuerentur te iustum iudicem: dominus omnium

Et iudex generalis iudicat populos unicuique secundum opera sua reddens.

Iudica me domine, quia iudex es uiuorum et mortuorum, secundum iustitiam meam, quam dedisti mihi, et secundum innocentiam meam, quorum utrumque non ex me, sed super me descendit à patre luminum.

1. Reg. 16
1. Paral.
23. b.
Hier. 17. c

Consumetur et terminabitur nequitia peccatorum atque impiorum, et interea diriges et probabis iustum in tot tentationum fluctibus, scrutans uidens et sciens corda atque cogitationes, et renes carnalium de sideriorum Deus iustus qui omnia nosti.

Iustum est adiutorium meum quod peto a domino Deo, qui saluos facit in gloria rectos corde et intentione, conformantes se uoluntati diuine.

Deus iustus iudex; singulis secundum opera sua reddens; fortis cui nemo poterit resistere, et patiens tolerando malos, nunquid irascitur inferendo uindictam statim per singulos dies? certe non, sed dat locum penitentiae.

Nisi à peccatis uestris conuersi fueritis ad Deum per penitentiam, dominus gladium suum in uindictam manifestam vibrauit, exeret atque exacuet, insuper arcum suum tetendit seueriter, et parauit illum ut puniat certo.

Et in eo arcu parauit dominus vasa mortis aeternae, ut peccatores in aeternum puniantur: sagittas suas uindicatrices ardentibus flammis effecit plenas ad terrorem et punitionem.

Esa 50. a.
Iob. 15. d.

Ecce quomodo homo parat sibi causam mortis, et non Deus, quia ipse parturit conando ad affectum pro-

ducere iniustitiam suam, concepit insuper dolorem ex suggestione diaboli per consensum, et peperit per operationem iniquitatem perficiendo.

Lacum inferni aperuit concipiendo peccatum, et effodit eum parturiendo per consensum, et incidit in foueam perditionis et mortis quam sibi fecit spontanea uoluntate.

Conuertetur dolor eius, et peccatum quod est causa doloris in caput eius, et animam que est caput corporis, et in verticem ipsius atque rationem iniquitas eius quam peperit descendet, cum peccatum in animam ipsius retorquetur.

Confitebor ergo domino confessione laudis secundum iustitiam eius, quia bonos protegit, et malos iuste punit; et psallam spiritualiter gaudente nomini domini altissimi ad honorem eius non ad gloriam meam.

ORATIO.

Deus qui in tua misericordia speramus, et non in uirtute nostra, libera nos à peccatis nostris, ne aliquando rapiat diabolus, ut leo rugiens, animas nostras in interitum præter te, alium saluatorem non agnoscimus, imò confitemur et psallimus nomini tuo altissimo, qui es benedictus in secula, Amen.

PSALMVS VIII.

In finem et in Christum, qui est finis noster Psalms iste scriptus est à Dauid propheta pro torcularibus et constitutione Ecclesie edificatæ super Christum. Agens de Christi magnificentia, honore et gloria.

Domine omnium, qui es peculiaris dominus noster per cultum & uenerationem, quam admirabile & gloriosum est nomen tuum diuinum & ineffabile in uniuersa terra, à solis ortu ad occasum?

Quoniam eleuata est de terrena humilitate magnificentia tua, & filius tuus, per quem magna operatus es super cœlos atque cœlestes Hierarchias, quia sedet ad dexteram patris.

Mat. 21. b

Ex ore infantium & lactentium puerorum Hebræorum perfecisti laudem magnificentiae tuae quando clamabant. Osanna in excelsis, & hoc propter inimicos tuos principes Iudæorum confutandos: ut destruas tandem inimicum errorem Iudaicum, & uicem seu persecutorem nominis tui.

Quoniam tunc uidebo intellectu fidei cœlos tuos, & sacras scripturas, quæ sunt opera digitorum tuorum, quia scriptæ sunt inspiratione spiritus sancti: si militer & lunam quæ est catholica Ecclesia à Christo sole illuminata, & stellas, homines sanctos, quæ omnia tu fundasti, atque in tua fide solidasti.

Hebr. 22.

Quid est homo, & quale meritum eius quod tu Deus memor es eius, miserendo & à morte liberando? aut filius hominis CHRISTVS filius Virginis, quoniam uisitas eum mittendo uerbum tuum in carne ad redimendum hominem?

Minuisti eum filium tuum paulominus ab angelis, quia passibilem & mortalem fecisti, tamen propter meritum passionis suæ: gloria resurrectionis, & honore ascensionis super omnes angelos coronasti eum, quia se-

det ad dexteram patris, & constituisti eum, caput & regem super omnia opera manuum tuarum, cui data sit omnis potestas in cœlo & in terra.

Omnia tam superiora quàm inferiora subiecisti sub pedibus, dominio & potestate eius, cui flectitur omne genu, cœlestium, terrestrium, & infernorum: oues, simplices homines, & boues uniuersas, uidelicet rectores & pastores, qui excolunt suis laboribus simplices: in super & etiã pecora campi, carnales more pecudum in luxu uiuentes. 1. Cor. 13.

Volucres cœli, superbos qui ponunt in cœlum os suum, & pisces maris curiosos & auaros, qui perambulant pertinaci studio semitas maris, & fluent a huius seculi, cito perituri.

Domine dominus noster, & omnium quam ineffabiliter admirabile & magnum est nomen tuum honor & fama, in uniuersa terra, & ubiq; per omnia.

ORATIO.

Domine, cuius nomen admirabile & gloriosum est in uniuersa terra, qui infantes erudis, superbos destruis, peccatoribus misereris, cui item flectitur omne genu, cœlestium, terrestrium, & infernorum, supplices exoramus, ut pro nominis tui gloria te ueneremur ut creatorem, diligamus ut redemptorẽ; qui paulominus ab angelis diminutus es, propter nos homo factus, atque timeamus ut dominum qui es benedictus in secula, Amen.

PSALMVS IX.

In finem Christum pro occultis iudicijs filij Dei, Psalmus iste factus est à Dauid propheta; in quo agitur de iudiciaria potestate Christi.

Confitebor tibi domine confessione laudis in toto corde, & affectu meo atque narrabo omnia opera, & precabor mirabilia beneficia tua

Lætabor & exultabo corpore in te Deo meo in quo est uera lætitia psallam cum gratiarum actione no-
mini tuo diuino altissime omnia illi accepta ferendo.

In conuertendo à sua potestate inimicum meum diabolum retrorsum per tuam passionem, infirmabuntur demones & membra eius in malitia nocendi, & peribunt in die iudicij a facie tua, ne uideant gloriam, sed mittantur in ignem æternum.

Quoniam fecisti, & consummasti iudicium meum, pro me iudicatus iniuste coram Pilato, & causam meam perfecisti pro peccatis meis mortuus: sedisti super thronum cum maiestate magna, qui iudicas secundum merita singulorum iustitiam singulis tribuens.

Increpasti per prædicationem Apostolorum gentes de idolatria, cui erant deditæ, & perijt diabolus impius qui habitat in idolis: nomen eorum idolorum delecti in æternum de terra, & in seculum seculi, quia ultra non memorabuntur.

Inimici ipsius diaboli defecerunt, & diminute sunt phrænes seu gladij quibus animas occidunt in finem per Christum: & ciuitates, idolatras eorum demonum destruxisti, excluso inde diabolo principe.

Perijt & deleta est memoria eorum idolorum cum sonitu, strepitu & repugnantia, & dominus CHRISTVS & regnum eius in æternum permanet stabile & fixum.

Parauit ipse CHRISTVS in iudicio & nota

stare sua iudiciaria thronum suum ad iudicandum, & ipse qui iudicatus est in humilitate, tandem iudicabit in maiestate uniuersum orbem terræ, & habitatores eius in equitate, reddendo digna pro meritis, iudicabit populos, omnes in iustitia uera.

Et factus est interim dominus Christus refugium desideratum pauperi populo Christiano, & adiutor singularis in opportunitatibus & necessitatibus, quando homo est in tribulatione.

Et ergo sperent in te fideles, qui nouerunt nomen tuum benedictum & misericors: quoniam non omnino dereliquisti, subtrahendo gratiam, quærentes te domine, fide & operibus

Psallite domino gratias agendo, qui habitat in Ecclesia catholica, quæ Syon est, cõtemplans Deum per fidem: annunciate & prædicate inter gentes ignorantes Deum, studia atque mandata eius, in quibus studendum est.

Quoniam ipse dominus est, requirens per uindictam sanguinem eorum martyrum qui occiduntur à tyrannis, & recordatus est atque misertus, & non est oblitus in æternum clamorem pauperum spiritu atque iniuste oppressorum.

Miserere mei, attende, & adiuua domine Deus, vide oculo compassionis humilitatem & depressionem meam, quam sustineo de inimicis meis patienter.

Qui exaltas elongas, & liberas me innocentem de portis mortis, atque concupiscentijs prauis, quibus itur ad mortem anime, ut annuntiem prædicando omnes inuocationes tuas, & opera tua laudabilia, in portis

Ecclesie, filie Syon, qua itur in caelestem Ierusalem.

Exultabo in CHRISTO salutari tuo, per quem saluasti mundum: infixæ & demersæ sunt gentes clauis peccatorum, atque tyranni, in interitu mortis æternæ, quem sibi fecerunt occidendo corpora sanctorum.

In laqueo & fraudulento isto consilio, quem absconderunt sub quodam prætextu iustitiæ, comprehensus & illaqueatus est pes, & malus affectus eorum.

Cognoscetur in die iudicij dominus CHRISTVS iudicia iusta faciens, reddensq; unicuique iuxta opera sua, & tunc in operibus manuum & affectionum suarum comprehensus est & conuictus peccator, quia constringetur in eis.

Conuertantur in finali iudicio peccatores, & deiciantur in infernum, cuiusmodi sunt omnes gentes, quæ sine penitentia obliuiscuntur Deum, non credentes in eum.

Quoniam non in finem neque perpetuò obliuio apud Deum erit pauperis spiritu, etiam patiëntia pauperum & humilium, qua modo malos tolerant, non peribit sine remuneratione in finem & in perpetuum.

Exurge domine ad iudicandum, non confortetur neque præualeat homo peccati Antichristus: iudicentur & condemnentur, secum gentes ignorantes Deum in conspectu tuo, quia te non latebit eorum iniquitas.

Constitu domine propter peccata eorū legislatorem Antichristum super eos in ruinam eorum: ut sciant & experiantur gentes, cum seductæ fuerint ab eo, quoniam homines sunt stulti ponentes spem in homine, & non in Deo, qui solus saluare potest.

Vt quid domine tempore Antichristi recessisti longe ab electis tuis, despicias & sinis tribulari in oportunitatibus ad utilitatem eorum in tribulatione temporalis?

Dum superbit in potestate impius Antichristus, tunc incenditur & cruciabitur pauper populus Christianus omni genere tormentorum: comprehenduntur tamen Antichristus & satellites eius in consilijs eorum uanis, quibus cogitant irretire sanctos.

Quoniam laudatur à suis adulatoribus homo peccator Antichristus, in desiderijs & concupiscentijs animæ suæ, adeò ut dicetur esse deus, & iniquus homo benedicitur, usurpans sibi diuinitatis nomen.

Exacerbauit & irritauit dominum Deum homo, peccator Antichristus secundum multitudinem & abundantiam iræ suæ diuinæ contra se provocatæ non quæret penitentiam, sed morietur in sua obstinatione induratus.

Non est deus alicuius reputationis in conspectu eius, quia extollet seipsum super omne quod est Deus: inquinatæ sunt & sordent viæ & cogitationes illius, & consilia & opera in omni tempore uitæ suæ

Auferuntur à memoria sua iudicia tua superuentura, & ideo non metuet a facie eius præ nimia elatione & obstinatione: omnium inimicorum suorum, in seductione signorum dominabitur, reges terræ dolis sibi subiiciens.

Dixit enim ex nimia elatione in corde suo, ego securus sum in statu meo, Non mouebor ab hac dominatione mea, imò regnabo a generatione hac in ge-

Secundū
Hebræos
hic inci-
pit. x.
psalmus.

nerationem futuram sine ullo malo iniquitatis & aduersitatis.

*Infra. 23.
Rom. 3. c.*

Cuius maledictione in Christum & contumelijs in sanctos os plenum est, cum se Dei filium mentietur, & amaritudine comminatoria & dolo: & sub lingua eius erit labor sanctorum & dolor, quia proclamabit ad supplicium, qui illum contempserunt adorare.

Sedet in insidijs more latronum, cum diuitibus, quos numeribus illaquabit: atque in occultis consilijs uaria excogitabit, ut interficiat populum innocentem inobedientem sibi.

Oculi eius Antichristi in pauperem populum Christianum respiciunt crudeliter: insidiatur in abscondito, & fraudulenter, quasi leo fortis in spelunca sua querens quem deuoret.

Insidiatur, ut uiolenter rapiat populum Christi pauperem ac humilem; rapere inquam pauperem sciendo, dum attrahit eum ad rete suum blandiendo.

In dolo seu laqueo suo, quia miracula faciet; humiliabit & subiugabit eum populum Christi, tandem inclinabit se Deo uolente, & cadet subito cum dominatus fuerit, per tempus & dimidium temporis pauperum Christianorum abiectorum & spoliatorum.

Dixit enim, & cogitauit in corde suo maligno; Oblitus est deus sanctorum suorum, auertit faciem suam contemnendo ne videat que in hoc mundo aguntur, & ergo regnabo usque in finem & perpetuo.

Exurge domine Deus qui uideris quasi dormire; & exalteretur atque monstretur manus & potestas tua ad eum interficiendum, ne obliuiscaris tuorum pauperum

fideliu, dimittedo eos diutius in persecutione Antichristi Propter quid irritauit suis blasphemijs impius Antichristus deum uerum? dixit enim in corde suo superbo, Deus tanquam nesciens, aut impotes non requirit facta mea ad puniendum.

Vides cui omnia nuda sunt, quoniam tu Deus laborem & dolorem, quos infligit sanctis tuis Antichristus, consideras diligenter ad puniendum, ut & quomodo tradas eos, scilicet Antichristum & suos ministros, in manus tuas & in potestatem iustitie tue.

Tibi ad defendendum derelictus est populus pauper Christianus: & eidem populo orphano tempore Antichristi tu Deus eris adiutor in tribulationibus.

Contere & redige ad nihilum, brachium & potestatem peccatoris filij perditionis, & maligni Antichristi: quereatur a te, & diligenter excutietur peccatum illius, an sit amplius utile ad purgationem electorum, & non inuenietur ultra utile, quia sufficienter erunt purgati.

Dominus Christus tunc regnabit in aeternum destructo Antichristo, & in seculum seculi sine fine peribitis morte aeterna gentes complices Antichristi, de terra promissionis & de regno illius Christi, quo soli beati perfruentur.

Desiderium iustorum pauperum Christianorum exaudiuit dominus, faciendo finem de persecutione Antichristi, preparationem & affectum cordis eorum, quo desiderabant liberari a malis presentibus, audiuit & intellexit auris, & clementia tua diuina.

Iudicare domine pupillo, pro illo sententiam se-

rendo, & humili populo Catholico: vt non apponat neque presumat vltra magnificare & erigere se homo quicumque contra Deum super terram, sicut fecit Antichristus.

ORATIO.

Ipse qui dominus est vniuersorum, ab Antichristi insidijs ac fraudibus nos custodire dignetur illesos, ut sic exaltati de portis inferi in illum sperantes, ab illo pupilli effecti, solum ipsum Christum ut patrem confiteamur, ipsum sequamur fide, ipsum timeamus corde, ipsum glorificemus opere. Cui cum aeterno patre & spiritu sancto est honor & gloria in secula seculorum, Amen.

PSALMVS X.

Secundū
Hebr. 11.

In finem & Christum qui est α & ω Psalmus ipsius Dauid contra hereticos. Infidelium punitio.

IN domino Iesu Christo confido; qui est unica spes salutis meae; & quomodo vos heretici dicitis & suadetis animæ meæ insidiantes; Transmigre hinc à simplici tua fide in motem ambitionis & superbiæ, ualde altum, inflatum sciētia peruersa, & esto sicut passer instabilis & uagus?

Quoniam insidiosè ecce peccatores heretici intruderunt arcum dolosæ persuasionis, & detorserunt sacram scripturam ad uoluntatem eorum, parauerunt uerba uenenoſa & sagittas suas, uidelicet argumentationes sophisticas, in pharetra & sententia eorum obstinata, vt sagittent & uulnerent, in obscuro scripturarum intellectu, rectos & simplices corde.

Quoniam de nequissima eorum uoluntate, diuina eloquia, quæ perfecisti & perfecta edidisti, destruxe

runt perperam interpretando: Iustus autem Christus quid fecit, ut sic dilaceretur tunica inconsutilis?

Dominus tamen Christus semper est in templo sancto suo, & uiro bono, ubi inhabitat per gratiam: do minus deus, in cœlo empyreo sedes maiestatis eius. Abac. 2: d

Oculi eius per misericordiam in pauperem & simplicem populum Christianum respiciunt aspectu diuinitatis: palpebræ eius non dormitantes interrogant; & scrutantur actus & cogitationes inter filios hominum.

Dominus Deus interrogat, probat, & examinat per tribulationes & hereses iustum & impium, bonum & malum in conscientijs eorum: qui autem diligit desiderio per seueranti iniquitatem, nolens se emendare, odit certe animam suam, præparando illi æterna supplicia.

Pluet dominus super peccatores obstinatos: laqueos, ut constringantur funibus peccatorum suorum ignis inextinguibilis, sulphur & fetor intolerabilis, spiritus procellarum, atque impetus plurimorum tormentorum erit pars quedam calicis & pænæ eorum, unicuique enim reddetur pro parte sua iuxta opera sua.

Quoniam semper iustus est dominus Deus & iustitias dilexit, unumquemque secundum opus proprium diiudicans. æquitatem ueram uidit semper aspiciendo opera hominum vultus eius diuinus, iustis præmia, & peccatoribus pœnas tribuens condignas.

ORATIO.

Spes salutis nostræ Deus, in quem confidimus, respice in pauperem populum tuum Christianum, ut non secun-

dum peccata nostra nobis supplicia inferas, sed secundum magnam misericordiam tuam, ueniā largiaris, atque uersutias, doloſq; hereticorum & malignorū, quorum futurās pēnas agnoſcimus ſubterfugere ualcamus, equitatem & iuſtitiam ueram cuſtodientes. Per Chriſtum.

PSALMVS XI.

Secūdum
Heb. 13

In ſinem & in Chriſtum tendenti eſt Pſalmus iſte Dauid Prophete, pro octaua etate mundi, quæ erit dies iudicij. In quo de periculis ac malis huius ſeculi petit iuſtus ſaluari.

Saluum me fac domine à ſeculi huius periculis, quoniam in hoc mundo defecit ſanctus homo, cum pauci ſint boni, quoniam ualde diminutæ ſunt iſtæ tres ueritates, ſcilicet doctrine, uitæ & iuſtitie à filijs hominum qui uani ſunt.

Vana, falſa, & inutilia locuti ſunt, ad decipiendum vnusquiſque ad proximum ſuum, cui tamen tenetur benefacere: labia dolofa habent, & bilingues ſunt, in corde & corde, uidelicet duplici corde locuti ſunt de ceptores.

Diſperdat dominus, ut paſſim pereant vniuerſa & ſingula labia dolofa ac fraudulenta: diſperdat etiã linguam magniloquam ſuperborum, alta de ſe loquentem.

Qui dixerunt arroganter; Linguam noſtram loquacitate uana magnificabimus, atque iactanter extollemus: labia facunda & ingenia noſtra, non aliunde, ſed a nobis iſtis habemus, & ſunt: ergo quis noſter dominus eſt: quaſi dicant nullus.

Propter tollendam miſeriam hominum inopum,

qui egent mea ope & propter gemitum ac fletum pauperum in limbo inferni exiſtentium, nunc in tēpore gratiæ exurgam, ad hos liberãdos, dicit dominus deus pater, & apparebo in filio meo incarnato.

ſonam conſolationem pauperum in Ieſu filio ſaluari meo: & potēter, fiducialiter, atq; efficaciter agam omnia in eo, per eum liberando genus humanum.

Eloquia ipſa Euangelica domini Chriſti, ſunt eloquia, pura, caſta, & ſincera, nulla labe corrupta, neque adulterata, ſed ueriffima, ſicut argentū purum ipſo igne multipliciter, examinatum, & probatum à ſcribibus terræ purgatum, quia ſeptuplum ab omni impuritate perfectum.

Tu domine, cuius eloquia ſunt caſta, ſeruabis nos hic in præſenti per gratiam: & cuſtodies nos in bono à generatione hac peruerſa & praua huius ſeculi, in æternum gaudium futurum.

In circumitu uitiorum, ac temporalium rerum, ubi nullus eſt finis, impij ac mali ambulant, & tanquam rota uoluuntur, ſed ſecundum altitudinem tuam & conſilij tui, quod eſt incomprehenſibile, multiplicasti electos filios hominum, ad participandum beatitudinem tuam.

ORATIO.

Concede nobis domine ſecundum eloquia tua caſta, & Euangelica, fiducialiter agere in hoc mundo nauſrago, ubi diminutæ ſunt ueritates doctrine, uitæ, & iuſtitie à filijs hominum. Ne diſperdas nos, ſed ſeruare & cuſtodire digneris, cum tota conſolatio noſtra ſit in Ieſu Chriſto ſalutari noſtro. Qui tecum uiuit & regnat, &c.

Secūdam
Hcb. 11

☩ In finem Christum, ut liberet ab aduersitatibus,
Psalmus ipsius Dauid Prophetæ. Gratiarum actio de
superata tentatione.

PSALMVS XII.

Vsq̄uequo, & quandiu domine Deus obliuisceris me, subtrahendo gratiam? erit hoc usque in finem & perpetuo? vsquequo etiam auertis procul faciem tuam diuinam a me peccatore?

Quandiu ego ponam, & uoluam consilia diuersa in anima mea anxius, quomodo liberabo de aduersitate & miseria? & quandiu ponam dolorem pro incolatu presentis miseria in corde meo? certe per diem & singulos dies continuo.

Vsq̄uequo etiam exaltabitur, & gloriabitur inimicus, & calumniator meus diabolus super me peccatore, captiuum tenendo in peccatis? respice oculis misericordie miseriā meam, & exaudi me de tribulatione tanta liberando domine saluator, Deus creator meus per gratiam.

Illumina domine oculos interiores meos, qui sunt intellectus & affectus, ne vnquam de cetero obdormiam obstinatus in morte peccati seu mortalis culpæ: ne quando in futuro iudicio dicat gloriando & insultando inimicus meus diabolus, præualui tentando aduersus eum: & deuici.

Qui tribulant & uexant me tentationibus, scilicet diabolus & membra eius, exultabunt & letabuntur, si motus fuero à statu gratiæ in statum culpæ, ego autem non mouebor, quia in misericordia tua, quæ est magna nimis, speraui, semper confidens ab ijs tribulatio-

nibus liberari.

Exultabit cor meum letitia interiori, in salutari tuo, IESU CHRISTO, qui uenit saluare mūdum: cantabo cordis letitia domino ad laudem eius, qui bona tum spiritualia, tum temporalia necessaria tribuit mihi gratis ultra id quod merui, & psallam cum deuota gratiarum actione nomini gloriosa domini Dei altissimi in excelsis.

ORATIO.

Ne obliuiscaris nos domine in finem, neque auertas faciem gratiæ tuæ in tribulationibus nostris. Sed illumina quæsumus interiores oculos mentis nostræ, ut non obdormiamus in morte peccati, ne præualeat calumniator noster diabolus. Sed exultetur cor nostrum in salutari tuo domino nostro Iesu Christo, cuius nomen altissimum sit benedictum in secula.

PSALMVS XIII.

☩ In finem qui Christus est in lege promissus, quem in carnem contempserunt Iudæi, Psalmus iste dirigit nos, & est ipsius Dauid Prophetæ:

Secūdam
Hcb. 14.

Dixit insipiens populus iudæorum in corde suo peruerso, & incredulo, Hic homo Christus non est deus uerus.

Corrupti sunt cæcitate infidelitatis, & abominabiles ac reprobii facti sunt apud Deum, in studijs & machinationibus suis dolosis, quibus studebant, quomodo Christum occiderent, non est qui faciat bonum, quia omnes peccauimus, & egemus gloria dei, nō est vsq̄ ad vnum, quia omnes in primo parente transgressi sumus.

Infra. *

Dominus deus pater, de cœlo diuinitatis prospere

xit, intendens super Iudæos filios hominum rationabili-
 lum, ut videat & uideri faciat si quispiam eorum est
 intelligens diuinitatem filij sui Christi, latentem in as-
 pta humanitate, aut si est aliquis requirens Deum, ut
 fide posset cognoscere.

Omnes Iudæi declinauerunt simul à ueritate, &
 inutiles facti sunt ad cognoscendum Christum, & inter
 tales perfidos non est qui faciat bonum absente fide,
 non est usque ad unum.

Sup. 1. e. Sepulchrum fœtidum & patens exhalansq; sermo
 Rom. 3. b. nes pestiferos, est guttur eorum Iudæorum: linguis su-
 is adulando dolose agebant praua consilia aduersus
 Christum, uenenum mortiferum ipsorum aspidum &
 serpentum est sub labijs eorum.

Rom 3. e. Quorū os blasphemia & maledictione in deum,
 & amaritudine in proximum plenum est, prompti, ex-
 pediti ac veloces sunt pedes, & affectus eorum Iudæo-
 rum ad effundendum sanguinem Christi & suorum.

Esa. 59. b. Contritio, dolor, puni-
 Rom. 3. c. tio, & infelicitas, atque mise-
 ria est in ujs atque operibus eorum Iudæorum, & uia
 pacis qui Christus est non cognouerunt, neq; intelli-
 gere uoluerunt occæcati malitia, quæ omnia ideo contige-
 runt, quia non est timor sanctus Dei ueri, ante oculos
 & in præsentia eorum.

Nonne cognoscent ultionem uenturam omnes
 qui operantur perferuer antequam iniquitatem: nunc sine
 timore, qui deuorant, seducunt, & occidunt plebem
 meam electam Christianam, sicut quotidianam escam
 panis? panis enim quotidianus cibus est.

Dominum Christum uenientem in carnem non in

uocauerunt, in illum credendo: & ideo illic trepidauerunt,
 uano timore, sicut Pilatus timore Cæsaris, & Iudæi
 timore Romanorū, ubi tamē non erat habendus timor.

Quoniam dominus qui iustitias diligit, in gene-
 ratione iusta est, & non in eis qui diligunt seculum, sed
 uos Iudæi consilium Christi inopis contempsistis, &
 confudistis humilem aduentum eius, quoniam domi-
 nus deus pater, spes sola eius est.

Quis alius dabit ex Syon de Iudæis procedens, sa-
 lutare. ut sit saluator Israel populo fideli, ut ueniat Euā-
 gelium salutis? certe tunc cum auerterit dominus Ie-
 sus Christus captiuitatem plebis suæ à iugo legis
 Mosaicæ, tunc exultabit Iacob de completa promissio-
 ne Dei, & lætabitur, atque gratiasaget Israel cæterus
 fidelium

ORATIO.

Respice domine de cælo sancto tuo, ut uiam pacis ag-
 noscentes ambulemus in timore sancto tuo, ut hic Iacob
 effecti, supplantatis uitijs, tādē ueri Israelitæ in cælesti
 Ierusalem inueniamur. Per dominum nostrum.

PSALMVS XIII.

Psalmus iste est Dauid prophetae instructorius mo-
 rum & præsumptionis repressio. secundum
 Heb. 15.

Domine deus qui habitabit dignè & perseue-
 ranter in tabernaculo tuo, & ecclesia militā-
 te, in quo multi mali: aut quis requiescet post
 militiam & laborem in monte, ubi est uisio pacis, san-
 cto tuo, & in Ecclesia triumphante.

Qui ingreditur peregrinationem huius uite si-
 ne macula, & labe mortalis culpe, & operatur iusti-

tiam bona uidelicet opera, ac iusta mandata Dei adimplendo.

Qui loquitur & predicat veritatem Dei in corde suo perfecto, qui non egit, ad decipiendum proximum, dolum & fraudem in lingua sua, aliud habens in ore, aliud in corde.

Nec fecit, aut machinatus est proximo suo aliud quod malum in facto, & opprobrium detractionis non accepit, gratum habens aduersus proximos suos, temere, calumniatoribus credendo.

Ad nihilum reputatus, & deductus est sine honore in conspectu & reputatione eius homo malignus, qui obloquitur proximo, timentes autem puro corde dominum, ac uere uirtuosos glorificat, honorat, gloriosos reputat.

Qui iurat fidem seruando proximo suo firmiter, & non decipit, neque seducit, qui pecuniam suam gratis proximo concessit, & non dedit illam ad usuram ut faeneraretur, & munera iniusta super innocentem, ut eos deprimeret uel causam retardaret, non accipit.

Qui facit & complet opere hæc quæ dicta sunt, is non mouebitur hic à statu gratiæ, nec in æternum à statu gloriæ, imo regnabit in patria.

ORATIO.

Præsta quæsumus ut sine macula ingrediamur Ecclesiam tuam, & operemur iustitiam indefinenter, atque à dolis proximi, oppressionibus, & usuris auertamur, ut sic non excidamus à cætu filiorum Dei, neque abijciamur à te uero deo nostro Iesu Christo, Amen.

Tituli triumphalis inscriptio, & declaratio attributa ipsi Dauid, & Christo resurgenti, cum hic psalmus Heb. 16. agat de passione & resurrectione Christi.

PSALMVS XV.

Conserua (inquit Christus homo) me tuum filium domine Deus pater, quoniam speraui in te solo, dixi domino patri, Deus meus es tu, & homo sum ego, quoniam honorum meorum, qui fons es omnis boni non eges, sed ego potius tuo beneficio,

Sanctis & Apostolicis uiris: qui sunt in terra & Ecclesia sancta eius dei patris, mirificauit, & mirabiles ostendit omnes & singulas voluntates meas, eos illustrando lumine sapientiæ suæ, & prædicationes in eis miraculis confirmando.

Multiplicatæ sunt apud Gentiles infirmitates, & cecitates idololatriæ eorum: tamen postea dimissis, idolis accelerauerunt, currendo uelociter ad fidem Christi per prædicationem Apostolorum:

Non congregabo amplius conuenticula eorum, gētium, & delubra idolorum, ut inde fiat sacrificium de sanguinibus animalium: nec memor ero amplius nominum eorum; quod sint filij carnis & iræ, sed per labia mea uocabuntur Christiani & filij dei.

Dominus pater est pars, portio, & præmium hæreditatis meæ, uidelicet sanctorum, qui sunt hæreditas mea, & etiam dominus est pars, præmium, & merces calicis mei & passionis meæ, tu pater es qui per meritum crucis meæ restitues olim perditam hæreditatem meam iam mihi debitam, fideles inquam, qui per peccatum

perierant.

Funes, quibus diuiduntur hæreditatum possessiones, ceciderunt mihi quasi forte in præclaris & electis hominibus: etenim huiusmodi hæreditas mea quæ est ecclesia fidelium præclara & prædilecta est mihi, per abundantiam gratiæ & sanctitatis.

Benedicam dominum patrem gratias agendo qui tribuit mihi & membris meis mihi coniunctis intellectum suæ diuinitatis: insuper & vsque ad noctem & mortem crucis increpauerunt me uexando iniurijs et blasphemijs renes mei, qui sunt Iudæi, ex quibus secundum carnem natus sum.

Actu. 2. d. Prouidebam; & aspiciebam dominum existentem in conspectu meo semper, ut omni: iuxta uoluntatem suam agerem: quoniam dominus a dextris est mihi fauens ac propitijs, ne commouear iniurijs Iudeorum.

Propter hoc adiutorium diuinum, lætatum est cor meum gaudio interiori, & exultauit in uerbis lingua mea gaudio exteriori: insuper etiam & caro mea non deficiet post mortem, sed requiescet in sepulchro sine putrefactione, per triduum in spe resurrectionis future.

Actu. 2. c. Quoniam tu Deus meus non derelinques mortem communi animam meam humanam in inferno, ubi descendet ad liberandum sanctos: nec dabis aut patieris corpus meum quod est sanctum tuum à te sanctificatum, videre corruptionem, & putrefactionem.

Notas mihi & meis fecisti domine pater uias uias, ut in mandatis tuis ambulemus: adimplebis me &

meos lætitia spirituali cum vultu tuo de fruitione diuinitatis: & delectationes erunt mihi in dextera tua, posita facie ad faciem, & hoc vsque in finem æternaliter.

ORATIO.

Conserua nos domine sperantes in te, ut simus portio hæreditatis tuæ, & notas nobis facito uias uitæ, ut lætitia resurrectionis à dextris tuis cū omnibus sanctis lætemur. Per dominum nostrum Iesum Christum.

PSALMVS XVI.

Oratio ista est CHRISTI ad patrem pro se, qui est caput & Ecclesia, quod est membrum signati per Dauid qui manus fortis & desiderabilis interpretatur. Secundum Heb. 17.

EXaudi dñe Deus iustitiam meam, qua tibi usque ad mortem obediens fui: intende & ausculta ad deprecationem meam liberando me à malis.

Auribus clementiæ tuæ percipe ueracem orationem meam quæ est de bonis adipiscendis, factam quidem non in labijs dolosis, sicut illi dicunt & non factum uoluntatem patris.

De vultu & aspectu tuo diuino, iudicium meum, quo iudicatus sum à Pilato, prodeat in publicum ad notitiam omnium gentium, & oculi tui iudicando inter me & illos videant æquitatem, retribuendo mihi gloriam resurrectionis, & Iudæis pœnam condignam suæ iniquitatis.

Probasti cor meum utrum tibi obediens fore usque ad mortem, & uisitasti nocte tribulationis: & igne acerbissima passionis me examinasti, ceu metallum igne probatur, & tamen non est aliqua inue. ta in me iusto iniquitas, quia semper humilis & obediens fui.

Ut non loquatur neque proferat os meum, nisi quod ad tuam gloriam pertineat, & non opera hominum, quæ uana sunt & præsumptuosa propter uerba prophetica labiorum tuorum adimplenda de redemptione generis humani, ego custodiui laboriosas uias & duras, paupertatis scilicet, mortalitatis, & passionis.

Perfice domine gressus & actus meos, quibus in hoc mundo ceu quibusdam pedibus ambulamus, & hoc in femicis & mandatis tuis adimplendis, ut non moueantur retrorsum uestigia mea, qui scilicet me imitantur itinere recto ad patriam cælestem.

Ego clamaui ualida intentione, & quoniam confidentiam habui impetrâdi, exaudisti me Deus meus: inclina aurem tuam misericordie mihi humili, & exaudi uerba mea quæ sequuntur.

Mirifica per passionem filij tui misericordias tuas, reconciliando tibi humanum genus deperditum, qui saluos facis in æterna beatitudine sperantes in te, & tua gratia.

A resistantibus Iudæis dexteræ & maiestati tuæ, qui sum dextera tua, per quam facta sunt omnia, custodi me secundum humanitatem, ut pupillam oculi, quæ te nerrime custoditur. *Est oculi. et g. g. demenda. 625*

Sub umbra & munimento alarum tuarum misericordie & charitatis, protege me, & meos; a facie & presentia impiorum Iudæorum, qui me affixerunt usque ad mortem crucis.

Inimici mei Iudæi animam & uitam meam circumdederunt gladijs & fustibus, uolentes me perdere,

adipem suum & uiscera misericordie concluderunt persequendo me, ut os impudens eorum Iudæorum locutum est contra me superbiam dicentium: Aue rex Iudæorum.

Proijcientes extra ciuitatem me ad crucifigendum nunc & tunc circumdederunt eorum furore me, in cruce deridentes, & hoc ideo, quia oculos suos inuidos stauerunt non eleuare ad deum, sed declinare in terram suam & gentem, ne forte uenirent Romani, ut tollerent locum, & gentem, si Christum non occiderent.

Susceperunt me principes Iudæorum à Pilato sicut leo famelicus paratus ad prædam deuorandam, & populus reliquus Iudæorum, sicut catulus leonis, assentiens principibus sacerdotum, habitans & permanens in abditis insidijs, fremens more ferarum contra Christum, ut perderent iustum.

Exurge ad uindictam domine Deus, quem dormire arbitrantur, & præueni eum populum Iudæicum excæcando in malitia sua, & ita supplantata ac subuertere eum ut locum & gentem perdat: eripe animam meam resuscitando eam à morte, quæ mihi ab impio populo irrogata est, phrameam tuam & animam meam, qua usus es ceu framea ad debellandum diabolum, hanc inquam, eue ab inimicis manus & uirtutis tuæ.

Domine Deus a pauca iustis & electis de terra uiuentium, diuide & separa eos per diuersa loca dispergendo in captiuitatem in uita eorum quandiu uiuunt: de absconditis tuis, quasi peccata eorum tibi absconderentur, adimpletus est adeo uenter eorum, ut obliuiscantur Deum.

Saturati sunt uitij & peccatis tanquam filij, quæ ipsi sibi genuerunt, & dimiserunt in hereditatem reliquias suas maledictionis paruulis & posteris suis clamantes, sanguis eius super nos, & super filios nostros

Ego autem CHRISTVS cum uictorie triumpho in iustitia tua diuina apparebo deuicta morte conspectui tuo, cum ad te assumptus fuero: & ego satias hor salute generis humani: cum apparuerit in sanctis electis meis gloria tua æterna, quia ipsi in me & ego in illis tecum.

ORATIO.

Domine Iesu Christe, qui saluos facis sperantes in te, cuius crux salus uniuersorum est, custodi nos peccatores ut pupillam oculi, atque sub umbra alarū tuarum quæ sunt misericordia & charitas, protege nos, ut examinasti diuino igne, tandem in iustitia tua appareamus conspectui tuo, cum uenerit gloria tua in electis, quia tu es benedictus in secula seculorum, Amen.

PSALMVS XVII.

Secundum
Heb. 18

In finem uidelicet Christum conueniunt hæc uerba domini Dei, filio Dauid secundum carnem, qui locutus est Christus domino Deo patri uerba cantici huius agentis de letitia resurrectionis Christi in die qua eripuit & liberavit eum dominus pater cum suis iudeis, de manu & potestate omnium inimicorum eius, uidelicet iudeorum quantum ad Christum, & demonum quantum ad membra, & de manu Saul, hoc est, mortis æternæ. Loquitur ergo hic Christus & Ecclesia, id est, totus Christus, caput & corpus.

Diligā te toto corde meo dñe deus quia tu es fortitudo mea contra insulcus inimicorum, dominus Deus etiā est firmamentū meum, ut tolerē aduersa cōstanti animo, & refugium meum in periculis, & liberator meus de morte inferni.

Deus meus qui me creasti, adiutor ac cooperator meus in bono, & ideo sperabo in eum, per quem saluabor, & non in alium.

Protektor meus contra insurgentes hostes, & cornu firmum salutis meæ, ad dissipandos inimicos, & susceptor meus per gratiam.

Laudans non meam sed Dei gloriam, inuocabo dominum cum deuotione cordis, & sic eius adiutorio ab inimicis meis tam carnalibus, quam spiritalibus, saluus ero, cum omnis qui inuouerit nomen domini saluus erit.

Circumdede runt me agminatim dolores mortis cum mors inuidia diaboli intrauit in orbē terrarū, & torrentes ac fluxus iniquitatis cum impetu ueniētes in mūdum conturbauerunt me sua inundatione malorum.

Dolores inferni & inuidie quæ ducunt ad infernum circumdede runt me innocentem, & præoccupauerunt me ad nocendum etiam laquei mortis, qui sunt reatus originalis culpæ.

In hac tanta tribulatione mea & pressura inuocaui adiutorem dominum, qui est unicum solum remedium inter mala, & ad deum patrem meum pro liberatione generis humani clamaui indesinenter.

Et audiuit deus pater de templo sancto suo, de caelo gloriæ, in quo habitat, uocem meam humilem præsentem.

Ab hoc uersu usque in finem oia uerba posunt trāsferri & interpretari de templo sancto suo, de caelo gloriæ, in quo habitat, uocem meam humilem præsentem.

ac iustam, & clamor meus indefessus pro mundi salute in conspectu eius factus introiuit in aures potentie & elementie eius.

Commota est incarnationis tempore, & contremuit per predicationem CHRISTI & Apostolorum ipsa terra, & peccatores terrenis dediti, & etiam in corde per penitentiam: & fundamenta montium ac presumptiones superborum in diuitijs, & honoribus mundi conturbata sunt etiam, & commota sunt ab eorum arrogantia, quoniam dominus iratus est eis, propter peccata.

Ascendit lachrymosa deprecatio penitentium, quae est fumus gratus Deo in ira eius, cum nouissent quid minatur Deus, & post penitentiam ignis charitatis & amoris a facie eius & notitia domini nostri exarsit, & ardere cepit: & ita carbones extincti & mortui succensi sunt, & illuminati reuixerunt ab eo igne charitatis.

Inclinauit & humiliavit coelos, & altitudinem potentie atque sapientie suae, & statim descendit Christus in carne, formam serui accipiens: & caligo diabolus, qui hominum mentes obnubilat, est sub pedibus & potestate eius Christi saluatoris.

Et post resurrectionem ascendit Christus super Cherubim & omnem Angelicam celsitudinem, & volauit longe in altum: volauit, inquam, super pennas ventorum, rapiens se ab intellectu nostro.

Et posuit mysterium suae incarnationis tanquam tenebras, quia diuinitatem suam carnis nube contexit, quod est latibulum suum, & secretum maiestatis suae.

in circuitu eius est Ecclesia militans, quod est tabernaculum eius, quae in illa habitat: tamen tenebrosa & obscura est aqua, & scriptura inundans Ecclesiam in nubibus aeris & prophetis obnubilantibus uidemus enim nunc per speculum in enigmate.

Præ fulgore à claritate quae est in conspectu & cognitione eius Christi, nubes, qui apostoli sunt elucidantes uerbum dei, transierunt per mundum, ut grandis oburgando, & dura corda feriendo: & etiam ut carbones ignis, humana corda igne charitatis & fidei accendendo

Et intonuit per ora iustorum de caelo dominus, ut audiremus caelestia, & altissimus per Apostolos dedit, atque euangelizauit vocem & uoluntatem suam diuinam per uerba comminationis, quae sunt gradus in turbinibus malorum, & per premia iustorum, quae sunt carbones diuini ignis & amoris.

Et misit Apostolos suos tanquam sagittas suas, uolantes & strenue annunciantes uoluntatem Dei, & distillauit atque dispersit eos, ad quos missi sunt, quia alijs fuerunt odor uitae in uitam, alijs odor mortis in mortem: fulgura & miracula coruscantia multiplicauit per apostolos, & per illa conturbauit eos ad penitentiam.

Et tunc apparuerunt ueritates praedicantium Euangelia, quae sunt fontes aquarum salientium in uitam eternam, unde bibimus omnes, & tunc reuelata sunt atque intellecta dicta prophetarum, quae sunt fundamenta, super quae stabilitur orbis terrarum.

Ab increpatione tua facta peccatoribus domine per uerba praedicantium conuersi sunt in bonum, & ab inspiratione atque doctrina spiritus sancti tui commi

nantis et uerendæ.

Misit (ecclesia loquitur) de summo cælo pater Christus saluatorem, & accepit me in sponsam & assumpsit me in hereditatem de aquis multis in baptismo.

Eripuit et liberauit me sponsam suam de inimicis et persecutoribus meis fortissimis, et crudelibus affligentibus populū Christianum, & ab his hereticis qui oderunt me & nomen meum: quoniam confortati sunt & potentiores effecti super me quasi uincere possunt.

Præuenerunt me insidijs in die & tempore afflictionis & persecutionis meæ, quando martyres trucidabunt: & tunc factus est dominus Deus protector meus, ne succumberem.

Et eduxit me de angustia tribulationis in latitudinem consolationis & bonæ spei: saluum me fecit dādo perseverantiam, quoniam uoluit & elegit me gratis.

Et retribuet mihi dominus gratiam pro gratia secundum iusticiam & bonam uoluntatem meam, quā ipse in me operatus est, & secundum puritatem & innocentiam manuum mearum atque meorum operum bonorum retribuet mihi, qui dedit ut facerem.

Quia custodiui perseveranter vias domini quæ sunt dilectio dei & proximi, nec impie gessi recedendo per peccatum à deo meo.

Quoniam omnia diuina iudicia eius, quæ sunt præmia iustorum & flagella impiorum, sunt in conspectu meo, semper & iustitias, atque mandata eius, quæ iussit, non repuli à me, imò compleui.

Et ero in æternum immaculatus cum eo, qui enim adhæret Deo, unus spiritus est cum eo: & obseruabo

atq; præcauebo me ab iniquitate mea, ne reciduum;

Et retribuet mihi dominus mercedem secundum iusticiam, quam meam dico, non à me, sed per gratiam & secundum puritatem manuum ac operationū mearum, quæ semper sunt in conspectu oculorum & diuinitatis eius præsentialiter.

Cum sancto homine conuersando sanctus eris, propter eius uitam & exempla: & cum uiro innocente, qui uitam suam non corrumpit uitijs, innocens etiam & tu eris eius uestigia imitando.

Et cum electo atque prædestinato ad uitam æternā electus eris, eum imitando, & cum peruerso in uita & moribus peruerteris, malis eius exemplis.

Quoniam tu domine populum humilem penitentiæ agentem saluum facies in die iudicij: & oculos arrogantes superborum, qui magni sunt in oculis suis humiliabis in tartari profundo.

Quoniam tu illuminas in tenebris huius uitæ lucernam & animam meam intellectualem domine Deus meus, illumina per tuam gratiam tenebras meas, & ignorantias cordis mei.

Quoniam in te, per te, & non per me eripiar, & liberabor a tentatione diaboli: & in deo meo atq; uirtute eius, transgrediar murū uitiorū congeriem superando.

Deus meus talis est quidem ut impolluta atque immaculata sit uia eius: insuper eloquia domini sunt purissima, ut argentū splendida, igne charitatis examinata & probata, etiam protector est dominus omnium hominum sperantium in se & suam misericordiam.

Quoniam quis Deus est alius præter dominum?

d. n.

aut quis deus est adorandus præter deum nostrum Christianorum: quem rite colimus: cum omnes dii gētium demonia sint.

Deus, qui armauit & præcinxit me, ut fortis sim, in virtute sua, ad pugnandum contra diabolum, & posuit atq; custodiuit immaculatam à labe peccati viam & uitam meam.

Qui perfecit, & direxit pedes, & affectus meos in uia dei, agiles tanquam ceruorum, ad transilienda sine lesione spinosa, & umbrosa huius seculi; et super excelsa cælestia statuens me, & cor meum.

Re. 22. Qui docet, & fortificat manus meas ad prælium in expugnatione diaboli: & posuisti atque firmasti ut arcum præm inflexibilem, brachia mea, dādo constantiam ad bene operandum.

Et dedisti mihi fortitudinem in protectionem salutis animæ meæ tuę: & dextera tua, fauor gratiæ tuæ suscepit me, tanquam medicus egrotum.

Dilatasti, & latè extendisti gressus meos & carnales affectus subtus me, quia ratio illis præualet: & ideo non sunt infirmata in tribulationibus mundi vestigia & opera mea quæ sunt signa bonarum affectionum.

Persequar inimicos & affectus meos carnales, & comprehendam illos priusquam progrediantur in actum & non conuertar ab hac intentione donec deficient mortificati.

Confringam illos spiritus malignos, & motus carnales, nec poterunt stare & perseverare aduersus me, sed cadēt tua uirtute subtus pedes meos, & uincuntur.

Et hoc est ex eo, quia præcinxisti & armaisti me

virtute gratiæ tuæ ad bellum contra peccata: & supplantasti tu, non ego, aduersarios insurgentes in me et contra me, subtus me, ut diabolus, mundus, & desideria carnis non dominentur mihi.

Et inimicos meos, Iudæos (inquit Christus) dedisti mihi, quasi dorsum, cum ipsi me persequerentur: & odiētes me perseverāter dispersisti in uniuersum orbē.

Clamauerunt in ea dispersione, nec erat qui saluos faceret eos, cum non sit alius præter te: ad dominum inquam clamauerunt, nec tamen exaudiuit eos obstinatos in malitia.

Et comminuam, & confringam eos ad nihilum, ut puluerem qui ante faciem venti semper mouetur & spargitur, atq; ut uilissimū lutum platearum quod ab omnibus conculcatur, delebo eos obstinatos Iudæos.

Eripies me deus pater de contradictionibus populi Iudaici, qui ueritati tuæ & mihi cōtradiciunt, & cōstitues me ereptū ab illis perfidis in caput, ut sim rector gentium infidelium, qui Christianismū amplexabuntur.

Populus per orbem terrarum, quem non cognoui, neq; uisitauit in lege, aut prophetis seruiuit mihi, credendo & colendo: & licet non me uiderit, tamen in auditu auris prædicato euāgelio obediuit mihi, credendo.

Filii olim electi mei, sed nunc facti alieni, quia filij diaboli, mentiti sunt mihi, blasphemantes contra me, & ipsi filii alieni Iudæi inueterati sunt & obstinati in suis erroribus, & claudicauerunt uno pede, quia uetus testamentum & non nouum receperunt, unde errauerunt a semitis suis, à lege & prophetis, sequentes literam & non spiritum.

Viuu dominus in me sua presentia, & benedictus atque laudandus sit deus pater meus per ora fidelium & exaltetur atque dominetur toto orbi per fidem deus actor salutis meę.

Deus tu es, qui das de inimicis meis vindictas mihi ad ulciscendum, & subdis populos gentium sub me ut obediant fidei, certe tu es liberator meus de inimicis meis impijs iracundis, ualde furentibus in persecutione mea.

Et ab persecutoribus insurgentibus in me, et uocent, exaltabis me, quia pertuli & uici iniurias a uiro iniquo qui potens est ad malum, eripies atque libera bis me.

1. re. 22. d.
Rom. 15. b

Propterea ob has causas confitebor tibi confessio ne laudis in nationibus omnibus, domine omnium, & nomini tuo tum uoce tum opere psalmum dicam, glorificando.

Magnificans & ostendens toti orbi salutes mirabiles regis Christi filij eius, patris uidelicet, quas rex Christus in humano genere operatus est, qui est salus credentium & ipse Deus pater est faciens misericordiam Christo filio suo domino nostro, qui est Dauid manu fortis, & semini eius, omnibus in cum credentibus, quod per euangelium genuit usque in seculum & sine fine.

ORATIO.

Protektor noster Deus, & cornu salutis nostrę, fortitudo, firmamentum, & unicum refugium nostrum, salua nos ab inimicis iam uisibilibus, quam inuisibilibus, & educa nos de angustia tribulationis in latitudinē consolationis, & bonę spei. Illumina quoq; tenebras cordis ne iueterati

in peccatis, claudicemus à semitis tuis, & aberremus à uero lumine qui Christus est benedictus in secula, Amen.

PSALMVS XVIII.

In finem & in Christum, qui est finis consummationis Psalmus ipsius Dauid Prophetę, agens de Christi incarnatione, & nouę legis commendatione, Secundū Hebr. 15

COeli, & ipsi Apostoli cęlesti doctrina imbuti enarrant sua prędicatione gloriā & maiestatem dei Christi, in qua est æqualis patri, & opera atq; facta manuum et uirtutum eius, quę secundum hominem gessit, uidelicet natiuitatem, passionē & mortem; annunciat firmamentum Apostolorum, qui firmati sunt spiritu sancto, & solidati in fide & charitate.

Dies cęlestis & illuminans doctrina diei gęti Christianę electę per gratiam eructat mysteria diuina, atq; edocet uerbum incarnatum, uidelicet CHRISTVM & nox, quę est prudentia cęca humana, nocti, atq; homini ambulanti in tenebris, indicat, non sapientiam spirituales, quę est de diuinis, sed scientiam humanam, uanā & animale.

Non sunt neq; fuerunt loquelę & genera dicendi, neque sermones aut idiomata mundi, quorum per Euangelij prędicationem non audiantur aut intelligerentur uoces et annunciaciones eorum Apostolorum de Christo, quia prędicabant linguis omnium gentium.

In omnem terram, à solis ortu usque ad occasum exiuit à Ierusalem sonus et prędicatio eorum Apostolorum, & in fines orbis et ambitum terrę ipsius uerba diuina CHRISTVM annunciantia eorum Apostolorum. Rom. x. d

In sole & lumine totius mundi, quia factus homo uisibilis posuit Christus tabernaculum & corpus suum assumptum ex uirgine: & ipse tanquam sponsus Ecclesie toties promissus per prophetas, fuit procedens in mundum de thalamo suo, de intacto utero uirginali.

110. 24.

Exultauit quia non inuitus, sed ultro, ut gigas fortissimus ad currenda in uiam quam suscepit pro redemptione generis humani, a summo caelo uidelicet a patre per eternam generationem egressio eius in mundum factus homo.

Et occursum atque egressio eius, in sua ascensione; fuit usque ad summum eius, quia sedet ad dexteram patris, nec est homo qui se abscondat a gratia & calore spiritus eius, cum electorum suorum corda accendit & illuminat.

Lex domini Euangelica immaculata est munda, ac pura, omne malum excludens, conuertens animas de malo ad bonum, testimonium domini in Euangelia promissum fidele est, uerax & ineffabile, sapientiam diuinam prestans paruulis, simplicibus & humilibus.

Iusticie CHRISTI domini Dei nostri recte sunt, quia sicut docuit, sic & fecit, letificantes spe premij etiam corda credentium: preceptum domini, nouum uidelicet testamentum lucidum est, cum in eo ueritas reuelata sit, illuminans interiores & mentales oculos hominis.

Timor domini; filialis ex amore procedens sanctus est, permanens in eterna beatitudine & nunquam in seculum seculi, excidens, iudicia & mandata domini tum in ueteri, tum in nouo testamento scripta uera

sunt, neminem fallentia, & iustificata, non aliena auctoritate, sed in semetipsa immutabili ueritate perseverantia.

Desiderabilia sunt mandata Noui & Veteris Testamenti, super aurum atque omnes diuitias mundi, et super lapidem preciosum pascentem oculos multum uana oblectatione: & etiam dulciora sunt deuotis mentibus super mel & omnem dulcedinem mundi, etiam & super fauam, quia ad gloriam perducunt eternam.

Etenim uere dulcia sunt, quia seruus tuus, uerus Christianus, deuote ac perseveranter custodit ea, operibus adimplendo, quia scit quod in custodiendis perseveranter illis mandatis, sequetur retributio inestimabilis & multa nimis, quia uita eterna.

Delicta omnia que plurima sunt quis hominum intelligit, & cognoscit: nullus certe, nisi tu, qui omnia nosti: quocirca ab occultis peccatis meis oblitus & ignoratis munda me illa remittendo, & ab alienis peccatis que suadentibus malignis spiritibus aut hominibus commisit, parce seruo tuo, cui proprium est misereri, & parce re, & saluare.

Si mei inimici, qui sunt tum interna, tum externa tentatio, non fuerint dominati & preuvalentes super me, tunc immaculatus & purus ero a labe criminali, & tunc emundabor perfecte a delicto maximo, que est infidelitas, apostatare a deo.

Et tunc erunt post perfectam mundationem, ut complaceant tibi & accepta habeas eloquia, orationes & laudes oris mei, gratias agentis: & meditatio interna cordis mei iam mundi: grata & accepta erit in conspectu tuo diuino semper, qui consciētiam puram desideras.

Domine esto adiutor & cooperator meus in bonis agendis, & redemptor meus ab iniquitate mea.

ORATIO.

Deus, qui uirginali thalamo egressus, rursum ad patris dexteram conscendisti, immensam tuam misericordiam exposcimus ut lege tua Euangelica conuersi, mandatis illuminati, testimonijs eruditi, in timore tuo sancto permanentes, à peccatis tam occultis quam alienis nos emundare digneris Iesus Christus, dominus noster, Amen.

PSALMVS XIX.

Secundum Hebr. 20. In finem Christum Psalmus ipsius Dauid propheta, ubi describitur diuinitas Christi sacerdotalis & regalis. Imprecantur fideles: ut deus pater, Christi pro ipsis preces exaudiat: per quem sperant salutem, & non per aliam ut impij.

EXaudiat te, ô Christe, dominus pater in die passionis & tribulationis tuæ, in qua ceu sacerdos offeres ei hostiam pro nobis: protegat te in mortalitate nomen Dei ipsius Iacob, qui præfiguratur populum Christianum minorem.

Mittat tibi & tuis pater auxilium suum de sancto spiritu: & de Syon, atque diuinitate sua, per quæ speculatur omnia, tueatur te & ecclesiam suam.

Memor sit Ecclesia omnis sacrificij tui, & totius passionis tuæ quam pro nobis pertulisti, & holocaustum tuum, quod obtulisti deo patri pro peccatis nostris pingue fiat, placitum, & acceptum Deo in reconciliationem.

Tribuat tibi Deus pater secundum cor & desiderium tuum, per efficaciam passionis tuæ, & omne con-

filium tuum impleat atque confirmet, ut, quia cæcitas ex Israel facta est, plenitudo gentium intret.

Letabimur nos in salutari tuo, atque in salute à te nobis collata; & in nomine dei nostri Iesu Christi magnificabimur, cum à tuo nomine dicti sumus Christiani.

Impleat dominus pater omnes petitiones tuas, quibus in cælo interpellas pro nobis: nunc per prophetiam cognoui; & mihi demonstratum est, quoniam saluum fecit, & resuscitauit à mortuis dominus pater Iesum Christum filium suum.

Exaudiet illum Christum Deus pater de cælo sancto suo, ubi interpellat pro nobis: & in poteratibus nostris est salus dexteræ eius Christi, cum nos potentes sumus ex auxilio gratiæ eius.

Hi in curribus & uolubili temporalium successione trahuntur, & hi in equis efferuntur terrena dignitate: nos autem in supernis spem figentes in nomine domini Iesu Christi Dei nostri inuocabimus diuinam clementiam.

Ipsi reprobi, obligati & illaqueati sunt funibus peccatorum & temporalium cupiditate, & de spe cælesti ceciderunt in mortem æternam: nos autem per dei gratiam surreximus de peccatis & morte, & erecti sumus in spem ueniæ ad diuina & cælestia contemplanda.

Domine Deus pater, saluum fac regem, Christum ipsum resuscitando à mortuis: & exaudi nos per eum in die necessitatis nostræ, qua inuocauerimus te, quia qui cunq; inuocauerit nomen domini, saluus erit.

ORATIO.

Exaudi nos domine de cælo sancto tuo, & imple

omnes petitiones nostras, tu qui es salus dexterae nostrae, ut erecti in spem ueniam surgamus de peccatis, quibus obli-
ti & illaqueati fuimus, in nomine domini Iesu Christi dei
nostri, de cuius passione affligamur, eius resurrectione
letemur, qui cum aeterno patre & spiritu sancto uiuit &
regnat Deus per omnia secula seculorum, Amen.

PSALMVS XX.

Secundum In finem & Christum qui est finis & completio le-
Hebr. 21. *gisi.* Psalmus iste est Dauid propheta. In quo agitur
de duplici natura in Christo, diuinitate & humanitate.

Domine Deus pater, in virtute tua & omni
potentia maiestatis tuae letabitur Christus rex
regum, & super salutare tuum, quod per te
saluator est generis humani, exultabit uehementer,
quod diuinitas humanitati coniuncta est.

Desiderium cordis eius de mundi redemptione tri-
buiisti ei, concedendo ut hoc sicut uellet adimpleret: &
uoluntate desiderata labiorum atque petitionum eius
non fraudasti eum, omnia enim adimpleta sunt, & Euan-
gelium a gentibus receptum.

Quoniam preuenisti eum, ut non esset sub male-
dictione Adae, in benedictionibus & charismatibus
dulcedinis, quia totum fuit ex gratia: & posuisti su-
per omnes creaturas in capite eius coronam, in signum
regiae dignitatis de lapide precioso, quae est Ecclesia
electorum.

Vitam gloriae in sua resurrectione petiit a te, di-
cens, Pater clarifica filium tuum. & tribuisti ei gloriam
in resurrectionem, etiam longitudo dierum dedisti
ut mors eius amplius non dominaretur, usque in seculum

perhemiter, & in seculum seculi sine fine.

Magna est gloria & claritas nominis eius Christi
hominis: in salutari tuo, atque in salute qua eum resusci-
tasti: gloriam diuinam, et magnum decorem, atque inae-
stimabilem imponens super eum, collocando ad dexte-
ram tuam.

Quoniam dabis eum CHRISTVM credentia-
bus in benedictionem, ut in ipso benedicantur omnes
gentes, in seculum seculi nunc & semper: Iustificabis
eum secundum hominem in gaudio, cum adunata fuerit
multitudo electorum cum vultu tuo diuino, quando e-
ris omnia in omnibus.

Quoniam rex homo Christus sperat, non in se, sed
in te domino Deo patre: et in misericordia altissimi,
cooperante gratia patris, non commouebitur, sed sta-
bit obediens usque ad mortem crucis.

Inueniatur ergo o Christe manus & potestas tua, cum
ad iudicium ueneris puniendo peccata, omnibus inimi-
cis tuis, qui tibi credere noluerunt: & dextera tua, po-
tentia et maiestas grauius puniens inueniat omnes pre-
uaricantes, qui te oderunt pertinaciter, mandata tua
non adimplendo.

Pone eos reprobos, ut ardeant ut clibanum ignis,
qui preparatus est diabolo et angelis eius, in tempore
vultus et iudicij tui extremi: dominus Christus in ira
et uindicta sua conturbabit proferens contra eos sen-
tentiam damnationis, et deuorabit eos aeternaliter affli-
gendo ignis gehennae.

Fructum eorum, quem habuissent de terra uiuen-
tium si credidissent Christo, perdes, quia contumaci spi-

ritu restiterunt: & semen eorum, quod seminauerunt per opera prauè uiuendo, segregabis a filijs hominum & electis tuis, qui aeterna perfruentur beatitudine.

Quoniam declinauerunt & detorserunt in te Christo mala, dicentes: Daemonium habes: & cogitauerunt consilia maligna, ut nomen tuum delerent de terra, quæ tamen non potuerunt stabilire, quia non est consilium contra dominum.

Quoniam auertendo faciem misericordiæ, pones eos deorsum, deiciendo in infernum: in reliquijs & angelis tuis malis, qui à te sunt derelicti, præparabis & dabis vultum & præsentiam eorum damnatorum cum dicitur: Ite maledicti in ignem æternum.

Exaltare domine in maiestate & virtute tua diuina resurrectionis & ascensionis: cantabimus ore, & psallemus opere, atq; annuntiabimus virtutes tuas, & mirabilia quæ gessisti.

ORATIO.

Benedic nos domine benedictione dulcedinis, ut laudes tuas fideliter cantemus, atque opere nostro mandata tua impleamus, & tandè consequamur longitudinem dierum æternorum in salutari tuo Christo domino nostro, cuius magna est gloria in secula seculorum Amen.

PSALMVS XXI.

Secundū
Hebr. 22.

In finem Christum de cuius passione agit hic Psalmus ipsius est Dauid propheta, pro susceptiōe & resurrectione Christi matutina, quæ ualde mane facta est.

Deus deus meus (loquitur Christus homo) respice in me pendētem in cruce: quare me dereliquisti in manibus iudeorum: ceterum quod

longe factus sum a salute mea corporali, hoc exigebāt verba & clamores delictorum membrorum meorum postulantium saluari per mortem meam.

Deus pater meus omnipotens clamabo ad te per diem circa horam nonam, & non exaudies me, sed si nes crucifigi: & etiam nocte clamabo: Pater, si possibile est, transeat à me calix iste, ceterum, & quod exauditus non sum, non reputabitur ad insipientiam mihi, sed ad sapientiam, quia per crucem humanum genus redimere necessarium fuit.

Tu autem Deus pater in me sancto filio tuo habitas, qui es laus in Ecclesia & gloria Israel uidentium te per fidem.

In te Deum patrē sperauerunt antiqui patres nostri, & hæc est consolatio mea: sperauerunt inquam, & liberaſti eos de necessitatibus & tribulationibus eorum.

Ad te Deum clamauerunt in tribulationibus, & salui facti sunt de seruitute Aegypti, & de captiuitate Babylonis: in te sperauerunt, & non in alio, & ideo nō sunt confusi, sed quod promisisti, adimpleſti.

Ego autem CHRISTVS, licet sim maior omnibus, & sanctus sanctorum; nihilominus tamen sum in conspectu Iudeorum uermis & uilis, & non homo reputatus: sed opprobrium & derisio hominum, phariseorum scilicet et scribarum, & abiectio communis plebis Iudeorum.

Omnes Iudæi uidentes me in passione mea deriserunt me, dicentes. Aue rex Iudeorum, locuti sunt labiis, me uituperando, & mouerunt caput blasphemando, dicentes.

Mat. 27.

Marc. 15.

Sperauit hic Christus in domino patre suo, eripiat iam eum de manibus nostris: et saluum faciat eum, ut non moriatur, quoniam Dominus, ut ait, vult et diligit eum.

Quoniam tu es Deus pater meus, qui extraxisti me, quia supra naturam natus de ventre uirginali: spes mea tu es ab vberibus quæ suxi matris meæ uirginis, in te Deus meus proiectus sum spe tota secundum humanitatem ex utero uirginali procedens.

De ventre matris meæ, ex quo factus sum homo deus pater meus es tu, quia de te ante secula genitus: ne ergo discefferis subtrahendo auxilium a me filio tuo unico.

Quoniam tribulatio et acerbitas passionis meæ proxima est, imminetq; corpori meo, quoniam nō est alius qui adiuuet eripiendo me de manibus Iudæorum, nisi tu pater meus.

Circunderunt t me populi Iudæorum, tanquam vituli multi, qui ignorato dei iugo, uagi, et insolētes sunt: etiam principes Iudæorum, ceu tauri feroces et pingues crassitudine malitiæ obsederunt me, ne possim manus eorum euadere.

Aperuerunt blasphemantes super me innocentem os suum, clamando. Crucifige eum, sicut leo rapiens prædam, et rugiens deuorabit eam præ crudelitate.

Sicut aqua effunditur, ita effusus sum in sanguine meo, dum lancea militis perforauit pectus, et dispersa sunt atque separata à suis iuncturis omnia ossa mea, per distentionem in cruce.

Factum est cor meum horrore naturali terribilis

pœnæ imminētis tanquam cera resoluta & liquefcens à calore ignis in medio ventris mei, atque in parte sensitiua humana. Mat. 27. d

Aruit per effusionem sanguinis tanquam testa exiccata virtus mea per flagellationem, coronationem, & lateris apertionem, & ossa mea omnia conturbata sunt, exhausto sanguine, & lingua mea præ defectu humoris adhæsit sua siccitate faucibus meis & tandem in puluerem omnibus arefactus mortis corporalis deduxisti me innocentem.

Quoniam circunderunt me Iudæi, non ut homines, sed ut canes multi rabidi: concilium seniorum & malignantium pharisæorum obsedit falso me, ut morti traderent.

Foderunt clauis ferreis manus meas perforando in cruce, & pedes meos ligno affigentes. dinumerauerunt præ nimia extensione omnia ossa mea.

Ipsi vero Iudæi considerauerunt miracula multa, & tamen inspexerunt sine compassione me talia perferentem: diuiserunt sibi per quatuor partes uermenta mea, unicuique militi unam partem & super uerstem ac tunicam meam incōsutilem miserunt sortem, cuius foret.

Tu autem domine pater ne elongaueris differendo auxilium tuum a me, & resurrectionem, sed ad defensionem meam, ne semper blasphement conspice, ut protinus reuergam.

Erue & libera à morte, tanquam a phræa & gladio occidente, DEVS pater animam meam, quæ propria uoluntate à corpore separata est: & de manu ca-

nis, ac potestate inferi, qui deuorat animas more canis ueniam & solam a peccatis immunem animam meam.

Salua me domine ex ore crudelis leonis, atque populi Iudaici: & eripe a cornibus lacerantibus atque indignantibus unicomium superbissimorum, humilitatem meam, qui humiliavi me usque ad mortem.

Hebr. 2. c Narrabo gloriosum nomen tuum atque delectabile; fratribus Apostolis meis & discipulis: in medio congregationis Ecclesie fidelium laudabo te, annuncians per apostolos meos magnalia tua.

Qui timetis dominum timore filiali, laudate eum corde & ore: uniuersum semen, qui estis imitatores fidei & operum ipsius Iacob Patriarche supplantatis uitia, glorificate eum coram omnibus

Timeat eum timore sancto omne semen spirituale Israel, qui sunt fideles, quoniam non spreuit negligendo, neque desepxit resutando deprecationem & orationem pauperis Christi, qui nos sua paupertate diuites fecit.

Nec auertit Deus pater faciem suam a me repellendo orationem meam, & dum clamarem orando ad eum patrem exaudiuit, resuscitando me a mortuis.

Apud te Deum patrem laus mea erit in Ecclesia, & cœtu fidelium que magna est, quia per orbem terrarum late diffusa, vota mea que sunt sacrificium corporis & sanguinis mei in cruce oblatum, reddam ut offeratur tibi in memoriam passionis mee in conspectu fidelium timentium & adorantium eum.

Edent hoc sacramentum humiles & pauperes spiritu, & saturabuntur pinguedine diuine gratie, &

laudabunt dominum spiritualiter exultantes qui requirunt eum, quia ipse est panis qui de cœlo descendit, & uiuent corda eorum, qui digne sumunt, hic uita gratie, & postea in seculum seculi uita glorie.

Reminiscentur gentes per prædicationem Apostolorum Dei sui, & sic conuertentur ad dominum, qui uersi fuerant per idololatriam, uniuersi fines terre, ex quibus collecta est Ecclesia catholica.

Et adorabunt eum sincera fide in conspectu eius diuino uniuersę nationes, & familie gentium, de omni etate & sexu.

Quoniam domini Christi iam est regnum & imperium totius Ecclesie uniuersalis, quia regnum diaboli cecidit: & ipse Christus qui idem est cum patre in deitate dominabitur gentium, cum ipse sit rex regum & dominus dominantium.

Manducauerunt Corpus Christi in sacramento, & adorauerunt genua flectentes, omnes pingues in diuitijs terre, scilicet superbi & mali, in conspectu tamen eius Dei, discernentis qui sumunt ad uitam & qui ad mortem, cadent inuisibili casu per peccata omnes qui descenderunt ab amore dei in terram, & terrenas concupiscentias.

Et econtra, anima mea illi Deo patri uiuet ad eius obsequium & laudem: & semine meum qui sunt filij ecclesie seruiet ipsi, omnia referendo ad ipsum.

Annunciabitur per Euangelium domino DEO generatio Christiana uentura & procreanda ex aqua & spiritu sancto: & annunciabunt cœli atque Apostoli celestem iustitiam eius qui Christus est, per quem in-

etificamur populo Christiano, qui nascetur domino spiritualiter ex fide per uerbum prædicationis, quem fecit dominus Christus liberum à peccatis.

ORATIO.

Deus qui es laus & gloria ecclesie catholice, pro nobis opprobrium factus in ligno crucis, clavis confossus, lancea perforatus, precamur ut huius non immemores, sperantibus in te sis liberator ab omnibus angustiis & miserijs nostris. Ne differas auxilium, quia non est alius, qui adiuuet præter te dominum nostrum, cuius nomen benedictum in secula. Amen.

PSALMVS XXII.

Secundum
Heb. 21.

Psalmus ipsius Dauid Prophetæ, in quo agitur de gratia & misericordia Dei. De pastore Christo & Christianis ouibus.

Dominus Christus regit me, ut pastor oues suas, & nihil mihi eo regente deerit, quod necessarium sit ad salutem: quia in loco pascuæ, in statu fidei & unitate ecclesie ibi me collocauit nutriendum & roborandum.

Super aquam baptismalem refectionis, qua reficitur & reformatur in homine similitudo Dei, educauit me, ceu puerum, fidei nutrimento: & post baptismum animam meam, quæ captiua fuerat sub diabolo conuertit ad se eam iustam reddendo.

Deduxit etiam me peccatorem super semitas perfectæ & diuine iustitiæ, & hoc propter nomen suum glorificandum, non propter meritum meum.

Nam etsi ego ambulauero sub tanto duce in medio umbræ mortis, & huius mundi periculis, non ta-

men timebo mala siue occulta siue manifesta, quoniam tu Deus mecum es per fidem, protectio uitæ meæ.

Virga tua castigationis, & baculus tuus tribulationis ipsa me erudierunt quod sis memor mei, & cõsolata sunt, quia iudicio paternæ dilectionis: castigas enim omnem filium quem recipis.

Parasti domine in conspectu meo, ut saturarer esca cælesti, mensam sanctæ eucharistiæ, & hoc aduersus eos demones qui tribulant me diuersis tentationibus, & impugnant fidem meam.

Impinguasti, & unxi in oleo & infusione sancti spiritus caput meum & animam meam: & calix benedictionis sanguinis CHRISTI meus, quia accipio, sed tuus quia das, inebrias me amore tuæ diuinitatis & obliuione uanarum delectationum quam utique præclarus & sincerus est, quia affectationes carnales non miscentur illo.

Et misericordia tua quæ præcessit ad gratiam conferendam subsequetur me quasi custos, ut perseuerem in bono omnibus diebus præsentis uitæ meæ.

Et ut tandem inhabitem post hunc uitæ cursum in domo cælesti domini Dei nostri, in longitudine & eternitate dierum.

ORATIO

Supplicamus domine, ut animas nostras à uitijs & diaboli potestate ad te conuertere digneris, & super semitas iustitiæ dirigere, & inter aduersa corroborare, ut sic calice benedictionis sanguinis inebriati, atque esca cælesti saturati, post finem huius uitæ inhabitemus in domo tuæ cælesti in eternitate dierum, Amen.

Secūdum
Heb. 24 **Psalmus iste decantatur à Dauid de gloria resur-
rectionis Christi, quæ facta est in prima Sabbati quæ
nunc ob reuerentiã dominica dies dicitur.**

PSALMVS XXIII.

i. cor. 10. f **D**omini Christi, quia est rex regum, est terra;
quam creauit & plenitudo seu multitudo in ter-
ra uiuentium etiam est eius potestate: insuper &
orbis terrarum in suo ambitu, & vniuersi homines
qui habitant in eo orbe.

Quia ipse dominus super maria ambientia uniuersum
fundauit in circuitu eam terram, & super ac iuxta
flumina diuersa, ut in ea possent homines uiuere, præ-
parauit in ordine eam.

Quis erit ille qui ascendet sine offensa in montem
perfectionis iustitiæ, qui est mons domini dei nostri: aut
quis perseveranter stabit in fide & bona operatione in
loco sancto Ecclesiæ eius ut sit de electis.

Innocens, purus in manibus & operibus, & mun-
do corde in cogitationibus, qui non accepit neque ap-
plicauit in vano desiderio rerum caducarum animam suam,
imò potius ad legem dei, nec iurauit perperam in
dolo ac fallacia proximo suo, ipsum decipiendo.

Hic homo accipiet æternam benedictionem a
domino deo, dum dicitur: Venite benedicti, & mise-
ricordiam totaliter liberantem ab omni miseria, a Deo
CHRISTO salutari suo, qui solus peccata relaxat
& saluat.

Hæc est enim spiritalis generatio sacri baptisma-
tis fonte renatorum quærentium eum dominum salua-
torem, quærentium inquam, & uidere cupientium faci-

em diuinam Dei ipsius Iacob Patriarchæ.

Attollite, inquit Angeli in descensu Christi ad in-
feros, o uos principes tenebrarum portas uestras infer-
ni, & eleuamini sursum de inferno uos portæ & animæ
sanctorum æternales, & introibit cum electis suis Chri-
stus in regnum suum quia ipse est rex gloriæ.

Quisnam, inquit dæmones, est iste mirabilis rex
gloriæ? respondent Angeli, dominus Christus fortis,
qui mortem uicit & potens confringere infernaliam clau-
stra, dominus quodque potens in prælio contra infer-
naliam claustra.

Attollite & referate, inquit angeli, in ascensu do-
mini ad cælos o uos principes cæli portas uestras, & a-
ditus cælestes, & leuamini atque aperiimini uos portæ
æternales, atque iamæ sempiternæ.

Quisnam quærent cæteri angeli, est iste rex glo-
riæ? quibus respondetur, dominus uirtutum, qui ex uir-
tute dei uiuunt in gloria, ipse est rex æternæ gloriæ.

ORATIO.

Domine Iesu Christe, rex gloriæ, cui plenitudo orbis
terrarum deseruit, da quæsumus benedictionem & miseri-
cordiam tuam, ut qui sacri baptismatis lauacro regenera-
ti sumus: te salutare nostrum mūdo corde quærentes able-
gatis mundi uinitatibus, tandem ad mōtem sanctum in cæ-
lestibus peruenire ualeamus, Amen.

PSALMVS XXIII.

**In finem Christum Psalmus iste nōs dirigens at-
tribuitur Dauid uiro isti, qui in aduersis nō murmurat,
sed ad diuinum implorat auxilium.** Secūdum
Hebr. 4. 3.

AD te domine contemplandum, gustandum, & amplexandum leuavi ascensu mentis spiritali animam meam, qui carnalibus desiderijs premebatur: deus meus non in mea equitate, sed in te & tua bonitate confido, & ideo non erubescam, neque confundar coram te in finali iudicio.

Neque irrideant suis suggestionibus me subsannando ininici mei spirituales, uidelicet demones: et enim uniuersi fideles qui sustinent te, sub malorum persecutione non confundentur, neque hic, neque in futuro.

Confundantur pereant omnes mali, iniqua & impia agentes, uana laborantes, superuacue solliciti & infructuose.

Vias tuas rectas iustitię domine Deus demonstra mihi inter deum huius uite: & semitas tuas angustas, quę ducunt ad uitam perfectiorem, edoce me, ne illas ignorem.

Dirige me, ut recte & pie uiuam, in veritate tua Evangelica, et edoce me ignorantem scientiam salutarem, quia tu es deus meus, qui me creasti & saluator meus, qui me redemisti, & te sustinui expectando misericordiam tota die, omni uidelicet tempore uite meę.

Reminiscere non obliuiscendo miserationum tuarum, quas fidelibus semper impendisti domine Deus, & misericordiarũ tuarum diuinitus tibi injitarum, quę a seculo & principio mundi sunt atque fuerunt, nunquã enim sine misericordia fusti.

Delicta, quibus uiam equitatis dereliqui, iuuentibus meis, quę uel inconsilio uel ex fragilitate commisi:

& ignorantias meas, quas neglexi in bono, ne memineris, ad uindictam reseruando domine deus meus.

Secundum abyssatam misericordiam tuam, non secundum iram qua dignus sum memento mei tu, remittendo culpam, & dando gratiam, propter bonitatem tuam, non propter merita mea domine Deus.

Dulcis, misericors, & rectus, ac iustus est dominus: & propter hoc, quia misericors est & iustus, legem correctionis dabit errantibus, & delinquentibus in uia presentis uite, ut secundum eam corrigamur, lex est penitentibus misericordia, peccantibus pœna eterna.

Diriget de uirtute in uirtutem mansuetos, patientes, & humiles in iudicio, ut bene se habeant ad proximum: & docebit homines mites, ut obseruent uias suas, deum ex toto corde diligendo.

Vniuersę uiaę, quę in omni opere domini simul inueniuntur, sunt misericordia, qua est placabilis, & ueritas, qua iustissime diiudicat, & hoc apparet requiruntibus testamentum eius nouum, & testimonia atque oracula Prophetarum eius, quę manifeste hoc testantur.

Propter nomen tuum, quod Iesus est, domine non propter meritum meum propitiaberis & misereberis peccato meo, ipsum remittendo: multum est enim, quia in multis offendimus omnes.

Quis est homo rationalis, qui timet dominum, timore filiali? legem Evangelicam statuit ei obseruandam in uia DEI, quam elegit libere quilibet Christianus.

Anima eius sic timentis DEVM, in bonis gratiæ quasi in delicijs demorabitur in presenti, & semen atque opus eius, quod hic iuste uiuendo seminauit, hereditabit, atque possidebit terram uiuentium hereditario iure.

Firmamentum fidei, ne succumbant tentationibus; est dominus Deus timentibus eum in ueritate: & etiam est testamentum ipsius promissum ut manifestetur illis in presenti per fidem, & in futuro per gloriam.

Oculi mei interiores, scilicet intellectus, & affectus; semper ad dominum respiciunt, de cuius gratia confido: quoniam ipse euellet & liberabit de laqueo diaboli pedes & sensus meos, quibus capiebar in uoluptatibus seculi.

Respice domine in me pietatis affectu, & miserere mei, dum tempus est misericordiæ: quia unicus sine auxilio & pauper spiritu sum ego seruus tuus.

Tribulationes & anxietates cordis mei, atque calamitates multiplicatę sunt nimis ex prolongatione huius exilij: de necessitatibus meis tribulationibus, per quas necesse habeo transire, erue me liberando.

Vide, & propitius respice humilitatem meam in cordis contritione, & laborem meum corporis in satisfactione, & ijs sacrificijs placatus dimitte indulgendo uniuersa delicta mea, quę per infirmitatem commisi.

Respice oculis misericordię inimicos meos ut conuertantur, quoniam multiplicati sunt falsi fratres in Ecclesia, & odio iniquo atque iniusto oderunt persequentes me.

Custodi ab eorum insidijs & imitatione animam meam, ne pereat, & erue me à consortio & communiõne eorum: & tunc non erubescam, si forte insurgunt aduersum me, quoniam speraui in te, & non presumpsi de me.

Innocentes, nullis polluti mundanis conuersationibus & recti corde adhesionem mihi, consentientes in bonũ; quia sustinui & passus sum frequētes propter te in hoc mundo angustias.

Libera & salua ô Deus populum tuum Israel, quem ad uisionem tuam predestinasti, ex omnibus corporalibus tribulationibus suis & spiritualibus.

ORATIO.

protektor noster Deus, in quem confidimus, reminiscere miserationum tuarum, & dimitte uniuersa delicta nostra, ut mansueti & mites facti, atque à delictis iuuentis & ignorantie exuti; uias uitę & ueritatis sectemur, per quam in bonis demoremur, & hereditate tandem perfruamur æterna, propiciatore domino nostro Iesu CHRISTO, Amen.

PSALMVS XXV.

In finem Christum Psalmus iste describitur à Dauid propheta. Est uox iusti orantis ab iniquorum consortio separari.

Secundum
Heb. 26

Iudica & discerne me à peccatoribus condemnandis domine Deus, quoniam ego ambulauit in innocentia & simplicitate mea, atque ingressus sum uiam iustitię: & propter hoc in domino sperans, & non in me, non infirmabor cadendo in peccatum sed perseverabo in bonum.

Proba me prius domine atque uires meas respice,
& tunc si ferre ualeam, tanta me emendationis gratia:
vire, & spiritus sancti calore consume renes meos, atque
desideria carnalia, & cor meum immaculatum custodi.

Quoniam misericordia tua, quæ est magna nimis,
ante oculos meos semper est, ipsam iugiter meditando,
& complacui tibi, ut gratiam consequerer in veritate
& æquitate tua.

Non sedi, neque me coniunxi, neque consensi cum
illis, qui concilio vanitatis agunt omnia, qui de terrenis
cogitant semper, & loquuntur, & cum perfidis hæreticis
impia & iniqua gerentibus, ac scripturas de-
prauantibus non introibo, eorum doctrinis communi-
cando.

Odiui ipsam Ecclesiam, & congregationem mali-
gnantium atque in malo perseverantium: & cum im-
pious hæreticis non sedebo, ne quæstionibus perfidius
commaculer.

Lauabo, ut mundus sim ab omni labe peccati, inter
innocentes & electos Dei, manus meas spirituales, ut
opera mea sint munda coram deo: & circumdabo toto
affectu altare tuum domine, ubi immolatur hostia sa-
lutaris, ubi preces funduntur, uota offeruntur, atque mi-
rabilia dei narrantur.

Vt audiam, & intus intelligam vocem laudis
tuæ scilicet sacram scripturam in qua laudatur deus, &
enarem atque exponam alijs vniuersa opera, & mi-
rabilia tua, quod pro nobis passus est, & resurrexisti &
iustificasti impium.

Domine Deus, dilexi admodum decorem & san-

ctitatem domus atque Ecclesie tuæ, & locum habita-
tionis, quæ est mens sanctorum gloriæ tuæ, in quibus glo-
riose habitas.

Ne perdas, & condemnes cum impijs infidelibus
Deus meus animam meam, quæ dilexit decorem domus
tuæ, & cum uiris sanguinum, qui carnaliter uiuunt, vi-
tam meam, quæ ualde dissimilis est illis.

In quorum manibus & operibus iniquitates
sunt & iniustitiæ: dextera eorū auara repleta est mu-
neribus, quia quæstum æstimant pietatem.

Ego autem per studium sanctæ uitæ in innocentia
mea & humilitate ingressus sum uiam ueritatis & ius-
titiæ: & ideo redime me à malis, & miserere mei in
periculis huius uitæ.

Pes meus semper stetit fixus & immobilis in di-
recto itinere mandatorum tuorum, non recedens à recti-
tudine fidei & iustitiæ: in Ecclesijs & congregatione
fidelium benedicam te domine de tuis beneficijs in me
collatis.

ORATIO.

Largire Domine misericordiam tuam famulis sup-
plicibus, ut iniquorum consortia fugientes, fidelibus tuis
in innocentia pura spiritali semper charitate iungamur,
atque benedicetur & glorificemur nomen tuum domine
per secula, Amen.

PSALMVS XXVI.

In finem consummationis futuræ istæ Psalmus at-
tribuitur Dauid, & cuilibet pœnitenti, & est de ijs quæ
patitur priusquam liniretur Christianus secundo, um-
bratione perfecta in regno eterno. Secundum
Heb. 27

Dominus Deus est illuminatio mea, docens me contra tenebras ignorantie, & salus mea tum anime, tum corporis, quem ergo timebo? certe nullum uel insidiatorem, uel persecutorem.

Dominus Deus est protector vitæ meæ, repellendo omnes insidias inimicorum meorum, a quo ergo trepidabo, habendo talem protectorem?

Dum appropiant & accedunt super me & contra me nocentes, persequentes me, ut edant deuorando carnes meas & corpus, animam autem non possunt occidere.

Qui tribulant me persequendo & tentando inimici mei corporales & spirituales, ipsi infirmati & debilitati sunt in semetipsis, & uicti ceciderunt à potestate nocendi.

Si ergo consistant & ueniant aduersum me sperantem in te castra demoniorum & impetus uitiorum, non timebit tamen cor meum in Deo protectore confirmatum.

Si etiam exurgat fortius aduersum me prelium, insultus & conflictus inimicorum: in hoc prelio ego, cui deus est protector, sperabo uictoriam & remunerationis gloriam.

Vnam rogationem petij præ cæteris a domino Deo, & hanc perseueranter orando requiram, & obtinebo, ut inhabitem in domo æterna domini in cælis omnibus diebus vitæ meæ, æternaliter, ubi non sunt dies mortis.

Ut ibi videam faciem ad faciem voluptatem pulchritudinem & bonitatem domini Dei nostri, & uisum

gem cæleste templum eius ubi cum sanctis fruatur cõtempatione æterna.

Quoniam ne tentationum procelle obruant abscondit me militantem sibi in tabernaculo suo & Ecclesia Christiana: in die malorum & tempore tentationum protexit me ad salutem, in abscondito tabernaculi sui: uidelicet in Christo per fidem qui est absconditum tabernaculi spiritualis.

In petra, Christo, qui est uera petra, non tantum protexit, sed & exaltauit de uirtute in uirtutem me progredientem & fundatum supra petram, & nunc in præfati uita exaltauit caput & intellectum meum super omnes inimicos meos, qui sunt appetitus carnales, ne mei dominantur.

Circumuiui perscrutando omnia opera tua, & præcipue opus redemptionis, & non ingratus immolauit offerendo in tabernaculo eius & sancta Ecclesia catholica hostiam laudis, vociferationis & iubilationis: cantabo ore, & psalmum dicam corde, domino, Deo nostro.

Exaudi domine ex tua clementia uocem & orationem meam tam mentalem quam uocalem, qua clamaui toto corde ad te Deum meum, & miserere mei in hac uita, & exaudi me frequenti supplicatione rogantem.

Tibi, non hominibus, dixit & aperuit cor, & desiderium meum, præ alijs omnibus exquisiuit te mens, facies, & uoluntas mea: fac faciem & presentiam tuam domine deus requiram, non mundi gloriam, non diuitias, non delicias.

Non auertas neque abscondas faciem tuam, & lumen gratiæ a me peccatore: ne declines tanquam ex de spectu in ira tua a seruo tuo, quia pecco nisi adiuues.

Adiutor & cooperator meus esto, ut perficiam in bono, ne derelinquas me, quia sine te deficio, neque despicias me peccatorem, quia tu deus meus es, qui me creasti, & salutaris meus, qui me redemisti.

Quoniam pater meus Adam & mater mea, Eua dereliquerunt me, in originali peccato: dominus autem Christus assumpsit & liberauit me per crucem.

Legem & regulam recte uiuendi pone & da mihi domine Deus in vita tua Euangelica, & dirige me ne declinem uel ad dexteram, uel ad sinistram in semita recta & uia certa æterna, propter demones inimicos meos, qui insidiant ut operibus meis.

Ne tradideris me peccatorem in animas malignorum spirituum tribulantium & persequentium me, ut aliquando illis consentiam, quoniam insurrexerunt suis falsis calumnijs in me, miserum testes falsi & iniqui, & tamen mentita est dolosa iniquitas sibi, quia diabolus est mendax & pater eius.

Credo, & indubitanter confido videre aliquando bona illa dulcia, immortalia & sempiterna domini Dei, electis promissa, & hoc in terra beata uiuentium æternaliter.

Expecta patienter dominum, qui uerax est in promissis, & viriliter age de bono in melius proficiendo: & cõfortetur cor tuum, ne fatigeris à bonis operibus, & sustine patienter dominum, si flagellum immittit, quia ipse se uulnerat & medetur,

ORATIO.

Domine protector noster & salus nostra, ne derelinquas, neque despicias nos. Ne contineas in ira gratiam tuam, neque auertas faciem tuam à nobis peccatoribus, sed exaudi nos, & miserere nobis, dirigendos in uia Euangelica, quæ est semita recta, ut tandem uidere mereamur bona domini in terra uiuentium, Amen.

PSALMVS XXVII.

Psalmus iste est ipsi mediatori Christo domino nostro decantatus à Dauid propheta. Est uox Christi hominis de passione & resurrectione sua. Secundum Heb. 28.

Ad te ex magno cordis affectu domine pater clamabo, & orabo, Deus meus ne fileas a me derelinquendo in passione: nequando nec ad horam taceas a me in resurrectione, & si hoc feceris tunc assimilabor hominibus descendentibus in lacum inferni.

Exaudi domine pater vocem internam deprecationis meæ, in passione mea, dum oro ad te pro totius mundi salute: dum extollo manus meas in cruce ad templum sanctum tuum, quod est Ecclesia fidelium; ut per passionem meam saluetur.

Ne simul tradas me in mortem cum peccatoribus ceteris, qui ad inferna descendunt, & cum operantibus iniquitatem mortalem ne perdas me, ut cum ipsis abeam portionem.

Qui Iudei inimici mei loquuntur dolose pacem & uerba pacifica cum me proximo suo secundum carnem, malitia autem & dolus est in cordibus & cogitatione eorum.

Da condignam illis retributionem secundum opera

eorum, que mihi intulerunt, flagellantes & occidentes
& secundum nequitiam falsam adinventionum &
mendaciorum ipsorum.

Secundum opera mala manuum & uoluntatum
eorum tribue illis mercedem: & redde retributio-
nem eorum malorum ipsis, quia sicut mihi mala reddi-
derunt, retribue ipsis.

Quoniam non intellexerunt inuisibilia opera do-
mini, quod Verbum caro factum est, & quod malus miri-
est, in opera uisibilia manuum eius, que faciebat, &
gros sanando, mortuos suscitando, non considerauerunt
quocirca destrues illos per Romanos, & non amplius
ædificabis eos liberando à captiuitate.

Benedictus sit dominus & laudatus Deus pater
eius: quoniam exaudiuit uocem & uoluntatem de-
precationis meæ, quam orauit.

Dominus est adiutor meus in resurrectione, &
protector meus in passione, & in ipso patre sperauit
cor meum, atque humanitas mea, unde & ab illo adiu-
tus sum in resurrectione.

Et refluuit in resurrectione caro mea, procedens
de tumultu, gloriosa & incorrupta, & ex libera volun-
tate mea hilariter confitebor ei, & confitebuntur mei
in quibus ego sum.

Dominus est fortitudo in pugna contra diabo-
lum plebis suæ, que in eo confidit, & protector eter-
nus saluationum Christi sui est, qui uidelicet per Chri-
stum saluati sunt.

Saluum fac, & in salutem deducas populum tuum
Christianum domine Deus pater, quem per mortem

meam redemi, & benedic eternaliter hæreditati atque
Ecclesiæ tuæ, quam mihi adoptaui, & rege eos ne deui-
ent à uia iustitiæ, & extolle illos à terrenis ad cælestia
usque in æternum glorificando.

ORATIO.

Exaudi domine deprecationem nostram, & protector
noster adesto propitius, qui per crucem tuam redemisti
genus humanum, benedicere digneris hæreditati tuæ, &
dirigere in uia iustitiæ, ut tandem ad cælestia in æternum
prouehamur per dominum nostrum Iesum Christum.

PSALMVS XXVIII.

Psalmus ipsius Dauid prophete in consumma-
tione & perfectione tabernaculi atque Ecclesiæ catho-
licæ, ubi monemur offerre spirituales hostias Deo.

Afferre domino corda uestra sancta, pura, & im-
maculata, uos qui per regenerationis gratiam in
In Dei estis effecti: afferre etiam domino Deo filios ac-
quisitos per prædicationem arietum, hoc est Apostolo-
rum, qui ceu duces regum: in caulas domini perduxerunt
populum fidelem.

Afferre domino Deo patri gloriam, gloriam uer-
bo, & honorem exemplo, ut per opera uestra glorifice-
tur & honoretur, afferre domino filio gloriam &
sanctificationem nomini eius, quod Iesus est: adorate
dominum spiritum sanctum, in atrio sancto, & Ec-
clesiæ eius, qui est sanctificator & inhabitator Ecclesiæ
sanctæ suæ.

Vox domini dei patris, facta est super aquas ior-
danis in baptismo Christi, Deus maiestatis & excel-
sæ uirtutis tunc insonuit, dicens: Hic est filius meus di-

lectus dominus Deus est super aquas multas, quia cre-
dentes in aqua baptizantur & spiritu.

Vox predicationis domini Christi, per se & suos
facta est in virtute magna: vox domini Christi facta
est in magnificentia miraculorum & operum cui non
poterant resistere sapientes huius mundi.

Vox predicationis domini, per se & suos, con-
fringentis, altas cedros, & humiliantis sublimes atque
superbos: & confringet dominus Deus humiliando ce-
dros Libani per penitentiam, & regum colla iugo si-
dei submittet.

Et comminuet eas, succisa & confracta in his super-
bia tanquam vitulum lasciuientem in Libani delicijs: &
dilectus filius patris, Christus factus est, quemadmo-
dum filius secundum carnem vnicornium, & superbo-
rum Iudeorum, qui gloriabantur in una lege Mosai-
ca.

Vox domini Christi, est quasi intercedentis &
refecantis flammam ignis, & furentem iracundiam per
sequitorum: vox domini tanquam concutientis & co-
mouentis ad fidem desertum populum gentilem, qui sine
lege sine prophetis erant, & similiter commouebit at-
que conuertet ad fidem dominus desertum Cades: ui-
delicet Iudeos, qui deseruerant sanctum legis, propter tra-
ditiones eorum.

Vox predicationis domini Christi, quasi prae-
parantis ceruos, Apostolos & doctores Ecclesiae, agiles ad
Euangelium annunciandum quibus & reuelabit obscura
diuinarum scripturarum & condensa mysteria: & in te-
plo seu Ecclesia eius omnes electi dicent gloriam &
laudem deo, pro donis acceptis.

Dominus suos, in Ecclesia quasi in arca Noe quasi
per diluuium & fluctus huius seculi: inhabitare facit
illos, extra quam nullus saluatur: & sedebit domi-
nus Christus rex in Ecclesia regens eam, usquequo dedu-
cat sanctos suos in aeternum gaudium.

Dominus virtutem & fortitudinem populo suo,
contra procellas huius seculi & turbines tentationum da-
bit, ut sint constantes, dominus CHRISTVS be-
nedicet electo populo suo mandata eius obseruanti in
pace aeterna.

ORATIO.

Deprecamur supplices, ut nos, qui sumus populus tu-
us, benedicere & adiuuare digneris, donec huius seculi
diluuium fide recta, ac conuersatione sancta sic pertran-
sire, ut ad caelestem patriam peruenire ualeamus. Per
dominum.

PSALMVS XXIX.

Psalmus iste cantici, laudis & letitiae in dedica-
tione & assumptione domus, uidelicet humanitatis Chri-
sti Dauid manu fortis. Vbi Christus homo gratias agit
patri pro resurrectione sua. Secundum
Heb. 30

EXaltabo te gloriose, dñe pater, manifestando
nomē tuum hominibus, quoniam de morte in re-
surrectione suscepisti me ad dexteram tuam nec
delectasti diutius inimicos meos Iudeos super me, ut
meo iucūdarentur interitu.

Domine pater Deus meus in passione clamaui
ad te, & exaudiisti, imò & sanasti me ab omni corruptio-
ne carnis, quia in corpore glorioso me resurgere fecisti.

Domine pater eduxisti post resurrectionem ab in-

ferno animam meam cum alijs animabus sanctorū saluasti me & liberaſti à Iudæis deſcendentibus ſua ſpōte in lacum inferni, ubi nulla eſt redemptio.

Pſallite domino bene operando ſancti & electi eius, & confitemini ore & corde memoriæ beneficioꝝ & ſanctitatis nominis eius, qui memor noſtri nos ſanctificauit, & à morte redemit.

Quoniam ira propter peccatum originale in indi gnatione eius, quia propter ſcelus populi percuffit me: & vita gratiæ & gloriæ in uoluntate, & ex beneplacito eius, & gratia, haud per merita noſtra.

Secūdum
Heb. 29

Ad uerſerum paſſionis Chriſti demorabitur fle tus in Apoſtoliſ: & ad matutinum, quia dominus reſur rexit, erit letitia & gaudium.

Ego autē CHRIS TV S dixi deliberando in abundantia mea, & plenitudine diuinitatis, Non mouebor à uoluntate dei patris in æternum, ſed ero obedi ens uſque ad mortem.

Domine in uoluntate tua & ſecundum beneplacitum tuum præſtititſi decori meo atque humanitati uirtutem miracula faciendi.

Auertitſi quodammodo faciem & deitatem tuam a me quando paſſioni expoſuiſti, & factus ſum in ſenſualitate carnis meæ conturbatus; quia cœpi pauere, & tædere, & mœſtus eſſe.

Ad te domine pater clamabo in cruce, petens auxilium, & ad deum meum pro redemptione generis hu mani deprecabor, ut fiat uoluntas tua.

Quæ utilitas foret generi humano in ſanguine meo & effuſione eius in cruce, dum deſcendo per

mortem in corruptionem, ſi tertia die non reſurgo?

Nunquid: certe non, confitebitur tibi in laudem puluis, & caro redacta in puluerem, aut annuntiabit mundo ueritatem tuam quam apoſtoli poſt reſurrectionem prædicauerunt.

Audiuit me deprecantem dominus pater, & miſeruus eſt mei ne uiderem corruptionem, imò ut reſurgere, dominus deus pater factus eſt adiutor meus quia non dedit ſanctum ſuum uidere corruptionem.

Conuertitſi planctum meum, dum triſtiſ fuit anima mea uſque ad mortem, in gaudium mihi, quia de reſurrectione gaudere feciſti; concidiſti ſaccum & corpus meum in paſſione, & circumdediſti me ſtola immortalitatis cum ſumma lætitia.

Ut cantet tibi & laudet te Eccleſia catholica, quæ eſt gloria mea, & hoc ideo, quia ſemel paſſus non compungar amplius, neque moriar, mors enim mihi ultra non dominabitur ergo domine deus pater meus confitebor tibi per me & meos, & decantabo in æternum laudes maiſtatis tuæ.

ORATIO.

Exaudi domine nos ſuppliciter deprecantes, ſaluam, ſana & libera nos, conuertendo in gaudium planctum noſtrum, remiſſa mole ſacrorum, atque nos myſterio reſurrectionis tuæ lætificatos attollere digneris in cælum, pro quibus dignatus eſ deſcendere ad infernum. Cui cum patre & ſpiritu ſancto eſ honor & gloria in ſeculorum ſecula.

qui est ipsi Dauid Propheta extasis seu mentis excessus: Vox est Christi ab assumpta humanitate.

In te protectore meo domine pater speraui, & ergo non confundar insultatoribus Iudeorum in æternū, imò in iustitia tua sicut promisisti libera me, ne detinear morte, sed resurgam.

Inclina ad me humilem & infirmem aurem tuam, me exaudiendo, accelera festinanter, vt eruas me, de sepulchro, tertia die resuscitando.

Esto mihi in auxilium undique, & in deum protectorem tantus, quantum decet esse Deum, & in domum refugij, ut in te sim tutus, vt saluum à Iudeis me facias resuscitando.

Quoniam fortitudo mea ad tolerandas passiones, & refugium meum ad euadendas es tu mihi, & non aliis: & propter nomen manifestandum hominibus deduces me de pœna ad gloriam, & enutries me au-gendo corpus meum quod est Ecclesia.

Educes me per resurrectionem, de laqueo hoc mortis quem ipsi Iudei occultis insidijs absconderunt & machinati mihi sunt: quoniam tu es unicuique protector meus, nulla ergo potest præualere.

Luc. 23. f. In manus tuas potentie & misericordie commendo spiritum meum, ut potentia protegat, & misericordia saluet, redemisti me ab impijs domine deus veritatis, implens quod promittis.

Odisti & reprobasti omnes obseruanter, & amantes vanitates mundi, ut diuitias, honores, delicias, sperantes superuacue in illis atque fructuose.

Ego autem non sublimitate aliqua, sed in domi-

no deo patre speraui: & ideo exultabo corpore, & labor spiritu in misericordia tua, quæ non fallit.

Quoniam respexisti, & misertus es mei propter humilitatem meam, quæ usque ad mortem me exinanui, saluasti etiam de necessitatibus & peccatis, à quibus homo se saluare nequit, animam meam immuni seruando.

Nec conclusisti me, inquit Ecclesia, in potestate & manibus inimici visibilis aut inuisibilis: sed statuisti atque formasti in loco charitatis spatiofo ac lato, quæ est in dilectione dei ac proximi, pedes & affectus meos, in uia scilicet mandatorum tuorum.

Miserere mei domine, & necesse est, quoniam tribulor pondere malorum presentium & futurorum, imminentium, adeo quod conturbatus & commotus est in ira magnus oculus meus, & interior ratio, etiam anima mea seu affectus sensualis, & venter meus naturalis carnis.

Quoniam defecit omnino in dolore, ait Ecclesia, vita mea, quia nõ possum emendare malos nec eos segregare sanctis, anni mei, quandiu hic milito, sunt in gemitibus, angustijs, & supplicijs diuersis.

Infirmata est & debilitata in paupertate & defectu honorum virtus mea, quia plures sunt peccatores, & pauci sancti, & ossa mea in compagine sua conturbata sunt atque debilitata, propter iniquitates fidelium.

Super omnes inimicos meos gentiles & Iudeos factus sum opprobrium, in derisum vicinis meis; quia mali Christiani peruerse uiuendo blasphemant nomen meum valde; & propter hoc sum timor, quia ue-

rentur ad fidem uenire, notis meis, qui aliquam notitiã de me habuerunt.

Qui, inquit CHRISTVS, uidebant me in cruce positum, foras, non intelligendo deitatem, fugerunt à me, aestimantes spem suam morte mea finitam: & ideo obliuioni datus sum, non resurrecturus, tanquã mortuus, a corde & memoria eorum.

Factus sum in aestimatione Iudeorum tanquam uas perforatum, perditum, & ad nullos usus utile, & hoc ideo, quoniam audiui, & patienter sustinui uituperationem & blasphemiam multorum Iudeorum, commorantium atque assistentium tempore passionis, in circumitu crucis.

In eo consilio, dum principes sacerdotum & seniores populi conuenirent simul, in unam prauam uoluntatem aduersum me innocentem, accipere & tollere animam atque uitam meam consiliati sunt, ut me doleo tenerent & occiderent.

Ego autem inter hæc opprobria in te speraui, quod nihil securius domine pater: dixi, Deus meus es tu, & non alius, in manibus tuis & potestate tua sunt sortes & dispositiones tam uitæ quàm mortis meæ.

Erige me domine de manu & potestate inimicorum meorum, Iudeorum, & a persequentibus falsis fratribus me in membris meis.

Illustra diuinam faciem tuam gratiæ super me seruum tuum secundum humanitatem, saluum me fac ab his malis in misericordia tua diuina: domine pater, ut non confundar à perfidis Iudeis; quoniam inuocaui te, qui potens es me exaudire.

Erubescant impij Iudei, Christum crucifigentes, & deducantur cum demonibus in infernum: quia non credunt resurrectionem: muta fiant, penitus eorum labia garrula & dolosa, dum non timent iudicium.

Quæ labia loquuntur blasphemiam aduersus iustum Christum, & iniquitatem in superbia cordis & in abusione oris, quo crucifixum irriserunt.

Quam magna & inestimabilis multitudo amoris, gloriæ, & dulcedinis tuæ in futura beatitudine domine disposita est electis? quam incomprehensibilem dulcedinem abscondisti, & seruasti in futura beatitudine timenitibus te, ut solis illis reddas tempore opportuno.

Perfecisti hanc dulcedinem eis electis tuis in gloria futura, qui sperant in te perseveranter, & hoc ages in conspectu & presentia filiorum hominum in finali iudicio, dicendo: Venite benedicti.

Abscondes in æterna beatitudine eos, ne uideantur ab impijs, in abscondito faciei tuæ diuinæ qua perfruuntur iusti, a conturbatione hominum, cum nulla humana malitia eos ualebit perturbare.

Proteges domine eos electos in tabernaculo tuo atque in Ecclesia Catholica militante, proteges inquam a contradictione & strepitu linguarum, schismatum & heresum, quæ contradicunt ueritati Christianæ doctrine.

Benedictus dñs Deus pater meus, quoniam mirificauit pro hominum salute misericordiam suam, qua dilexit genus humanum mihi, ut per me genus humanum redimeret in ciuitate Ierusalem munita, ubi

in medio terræ operatus est ad salutem.

Ego autem, cum in me Iudæi seirent, dixi in excessu & stupore mentis meæ; quàm uilis reputatus; quia proiectus sum in hoc passionis tempore a facie, & memoria oculorum tuorum; tanquam derelictus à te.

Ideo ne semper proiectus reputarer, exaudisti tandem uocem ualidam orationis meæ, quando in cruce dixi: pater; quare me dereliquisti? dum clamarem ad te, merui exaudiri resurrectionis meæ gloria.

Diligite ex totis uiribus dominum Christum omnes sancti & electi eius, quia tradidit semetipsum pro nobis, quoniam in iudicio extremo ueritatem uitæ, doctrine & iustitiæ nostræ requirit dominus Christus iustus iudex, & retribuet condignam pœnam abundantè & seuerè facientibus superbiam, quæ est contemptus Dei & radix omnium malorum.

Viriliter & constantissimè agite perseuerando in bonis operibus, & confortetur cor uestrum ne à recto proposito carnis imbecillitate seducamini omnes qui speratis in domino spe certa, quæ est expectatio futuræ beatitudinis, ex meritis & gratiâ proueniens.

ORATIO.

In manus tuas commendamus animas nostras domine, qui speramus in te, libera nos, & auxiliare nobis, qui es protector noster, & domus refugij, ne confundamur in æternum. Fac nos spem nostram in te figere, ut ualeamus ad illam dulcedinem peruenire, quam in cælesti patria electis præparasti, & abscondisti peccatoribus. Per Christum dominum nostrum.

Intellectus & instructio ut peccata nostra recognoscamus ipsius Dauid Prophætæ, & cuiuslibet penitentis. Exhortatio ad exultandum in deo. secundum Heb. 11.

PSALMVS XXXI.

BEati sunt illi in spe & gratia, quorum remissæ sunt iniquitates quantum ad culpam, & quorū Rom. 4.2. recta, abolita & deleta sunt hic per penitentiam peccata, ne in iudicio reuelentur ad pœnam.

Beatus uir ac summè felix est, cui non imputauit siue ad culpam, siue ad pœnam dominus Deus peccatū suum, nec est in spiritu mentis eius dolus, quia uere pœnitet mente & se accusat ore.

Quoniam tacui confessionem peccati, inueterauerunt in malū ossa mea, & interiora robora animæ meæ: dum clamarem tota die continuè peccatum defendendo, aut de iustitiâ & meritis præsumendo.

Quoniam die ac nocte in assidua tribulatione grauata est mole malorū super me manus & potestas tua ultrix scelerum: & ideo conuersus sum assiduitate flagellorum in erumna mea, & consideratione propriæ miseriæ, dum configitur suo remorsu aculeato spina & stimulus in conscientia peccatrice.

Delictum meum omissionis cognitum tibi feci per ueram confessionem: & iniustitiam atque iniquitatem meam commissionis non abscondi à te, imò detexi & patefeci.

Dixi firmiter proponendo, quòd confitebor & corde & ore aduersum me, accusando me ipsum iniustitiam meam atque impietatem domino Deo meo, & tu per gratiam remisisti clementer impietatem & cul-

pam peccati mei confessi.

Pro hac remissione & uenia obtinenda, orabit eam mundandus ad te Deum omnis sanctus, quia nullus est sine peccato in tempore hoc opportuno gratiæ & uitæ præsentis.

Veruntamen illi, qui sunt fluctuantes in diluuiio aquarum multarum atque uoluptatum carnalium, ad eum Deum non approximabunt saluandi, sed elongantur.

Tu solus es refugium meum unicum a tribulatione tentationum, uitiorum & diaboli, quæ circundat & impugnat me in isto diluuiio exultatio mea per spem & consolationem erue atque libera me captiuum ferèq; submersum, circundantibus & insidiantibus me, daemoneibus & peccatis.

Intellectum sapientiæ tibi dabo, inquit dominus; ut te cognoscas & me, & instruam te armis iustitiæ, ad prosequendum bonum & fugiendum malum in uia hac penitentiæ, qua gradieris & peregrinaberis sine errore, firmabo super te penitentem oculos meos gratiæ & misericordiæ.

Nolite fieri irrationales, sicut equus indomitus, & effrenis, & mulus piger & stolidus, in quibus non est ratio, aut intellectus, ad refrenandum appetitus sensuales.

In chamo, capistro & freno tribulationum atque flagellorum maxillas eorum superbas confringe ac reprime, qui de suis uiribus & meritis se iactant, qui certe non approximant humiliando ad te, sed elongantur superbiendo.

Multa sunt flagella siue in præsentis, siue in futuro, peccatoris penitentiam recusantis & obstinati: sperantem autem in domino spe certa & debita, misericordia, ne sit locus diabolo, circundabit undique protegens & liberabit.

Lætamini mentis suauitate in domino non in nobis, & exultate animi feruore iusti, non meritis uestris, sed gratia Dei iustificati, & gloriamini testimonio conscientiæ puræ omnes recti corde, habentes uoluntatem conformem uoluntati diuinæ.

ORATIO.

Quæsumus domine, intellectum sapientiæ nobis tribuere digneris, atque instruere armis iustitiæ in uia hac peregrinationis nostræ, figendo oculos gratiæ & misericordiæ super nos penitentes, qui confitemur iustitias nostras, ut oblectis per ueniam peccatis, nec imputatis ultra delictis, sic iustificati mereamur sanctorum exultationis esse participes. Per Christum dominum nostrum.

PSALMVS XXXII

In finem Christum, Psalmus ipsius David, qui per Christum est finis noster ad quem tendimus. Exhortantur fideles laudare deum. Secundum Heb. 33

Exultate uos iusti, non in rebus seculi, non in uobis, sed in domino: quia rectos corde, qui conformant uoluntati diuinæ, decet laudatio, quæ Deo accepta est.

Confitemini domino confessione laudis in cithara & operibus actiue uitæ, & in psalterio decem choridarum per observationem decem præceptorum psallite illi, tangite psalterium, & implete legem.

Cantate ei in spiritu canticum nouum, exuenda ueterem hominem, & induendo nouum: bene psallite ei in spiritu, uita, & gaudio, atque in uociferatione, nouo cordis affectu.

Quia rectum in se est uerbum domini, recte docens iubens, predicans, & promittens, & omnia opera eius consistunt in fide, seu fidelitate, nihil enim promittit quod non reddat.

Diligit dominus misericordiam, dum sustinet peccatores, & patienter expectat, & iudicium: quo in futuro retribuet unicuique secundum merita sua, misericordia domini plena est terra, quia ubique terrarum à domino concessa est penitentibus remissio peccatorum.

Verbo enim domini, & sapientia Dei patris, celi & Apostoli firmati & solidati sunt, in fide, in uerbo, exemplo & dono: & postea spiritu oris, & filij eius, qui est os patris, omnis uirtus in doctrina & miraculis eorum roborata est.

Congregans in unum locum, sicut in uere concludens aquas maris, & seculi tribulationes, quae prius sauebant aperte fluctibus persequentium, sed nunc intra terminos occulte clauduntur: ponens atque recondens in thesauris absconditi abyssos, imperscrutabilia atque mirabilia soli deo cognita sunt.

Timet dominum timore filiali, omnis habitans in terra hac peregrinationis: ab eo autem domino commoucantur, & ad penitentiam conuertantur omnes peccatores inhabitantes orbem terrae.

Iudic. c. d

Quoniam ipse dominus dixit, & noluit: & eius imperio facta atque formata sunt omnia: ipse mandauit

uero suo, & creata sunt omnia ex nihilo.

Dominus dissipat, ne effectum habeant consilia contra se & suos, gentium, qui conabantur destruere Ecclesiam: reprobatur autem uanas cogitationes populorum qui machinantur delere nomen Christianum, & etiam reprobatur superba consilia principum atque tyrannorum huius seculi.

Consilium autem domini de nostra uocatione, iustificatione & glorificatione in aeternum manet, stabile, ac fixum: & cogitationes, dispositiones cordis & sapientiae eius ante mundi constitutionem permanent in generatione & generationem, quia quod disposuit Deus mutari non potest ab hominibus.

Beata ergo gens cuius est dominus per ueram fidem Deus eius in debito cultu: populus quem elegit, per praedestinationem, in possessionem perpetuam, tamquam in haereditatem sibi, electi enim sunt haereditas Dei, & Deus haereditas ipsorum.

De caelo, excelso suo habitaculo respexit dominus oculis misericordiae, uidit per suam gratiam omnes filios hominum, ut omnibus misereatur.

De praeparato & disposito ad salutem mundi habitaculo suo assumptae humanitatis, in quo habitat omnis plenitudo diuinitatis respexit misericorditer super omnes homines, qui habitant terram, quos elegit ex mera sua gratia.

Qui finxit & formauit sigillatim & separatim corda & animos eorum hominum, qui intelligit cogitationes, dicta, facta, & omnia opera tam bona quam mala eorum.

Non saluatur rex aliquis per multam virtutem sui exercitus, nisi assistat sibi diuinum auxilium: & gigas quantumcunque fortis non saluabitur, neque liberabitur in multitudine & potentia virtutis suæ, & uirum sui corporis.

Fallax etiam est equus ferox ad salutem quia sepe fallit sefforem suum: in abundantia autem fortitudinis & virtutis suæ seffor non saluabitur, imò sepius colliditur in terram, à deo ergo omnis salus.

Ecce ut nos protegat, sunt oculi domini & respectus misericordie suæ super metuentes eum, & non de se presumentes, & etiam in eis hominibus qui sperant non in uirtutibus suis, aut meritis, sed super misericordia & gratia eius.

Vt tandem eruat a morte & damnatione perpetua animas eorū, dans eis uitam æternam, & alat hic iterum eos pane cælesti, & uerbo spiritali, in fame, quia esuriant iustitiam, sed saturabuntur.

Anima nostra interim sustinet dominum, & patiens est in domino, expectando eius beneplacitum, quoniam ipse adiutor ad faciendum bona, & protector noster est contra malum.

Quia in eo, non in nobis, lætabitur perfecte cor nostrum, cum pro operibus præmia suscipiemus, & interim in nomine Iesu sancto filio eius saluatore nostro sperabimus, haud in meritis nostris.

Fiat & ueniat misericordia tua ineffabilis domine Deus super nos peccatores quemadmodum sperauimus haud in iustitia nostra, sed in te & tua gratia.

ORATIO.

Domine Deus noster, cuius misericordia plena est terra, qui dixisti & facta sunt, qui mandasti & creata sunt; respice nos peccatores, oculis gratiæ de cælesti tuo habitaculo, ut omnibus miserearis. Pisce nos pane cælesti, ut saturemur uerbo tuo, qui hic famescimus in uia peregrinationis nostræ, quemadmodum speramus in te Iesu Christo domino nostro.

PSALMVS XXXIII.

David, hoc est Christus, & in eo Christianus cecinit hunc psalmum, cum mutauit in cæna nouissima uultum suum, & uetus sacrificium, & hoc coram Abimelech & Iudeis, & Christus dimisit eum populum iudaicum, & abiit ad gentes. Est gratiarum actio à multis tribulationibus. 2. Re. 21. a

Benedicam dominum corde, ore, & opere in omni tempore tam aduersitatis quam prosperitatis semper laus, gloria & honor eius erit in ore meo, nec tacebo inquam.

In domino, à quo est omne bonum, laudabitur, non in sapientia mundi aut sublimitate uerborum anima mea, qui enim gloriatur in domino gloriatur: audiant hoc mansueti, mites & benigni, & lætentur me socium spiritualis gratiæ.

Magnificate laudando & prædicando dominum esse magnum mecum resonando: & exaltemus per potestatem & bonitatem nomen eius, quod Iesus est in id ipsum, in unitate & concordia, ut sit nobis cor unum, & anima una.

Exquisiui ex toto corde dominum orationibus sedulis, & exaudiuit me, dando bona, quæ ab eo postulaui.

g n

lani & ex omnibus tribulationibus, angustijs meis, & tentationibus eripuit & liberauit me.

Accedite ad eum fide, & opere, & illuminamini ab eo qui est uera lux, & facies uestræ in orationibus suis non confundentur, quia non patiemini repulsam.

Iste pauper spiritu clamauit orando deuote, & dominus Deus exaudiuit eum humiliter deprecantem: & ex omnibus huius mundi tribulationibus eius & angustijs saluauit eum transseuntem ad se.

Immitter se occulte Angelus domini dei in circuitu, pro defensione timentium eum de cordis puritate, & eripiet eos ab omni impugnatione demonum.

Gustate per spiritualem gustum animæ, & videte atque intelligite quoniam suauius palato cordis est dominus Deus, qui peccata dimittit, & uitam confert æternam: beatus est uir ille, qui sperat in eo domino, qui est omne bonum.

Timete dominum, ne nimia securitate decipiarni, omnes sancti qui firmi statis in eius promissis, quoniam non est inopia spiritualium bonorum timētibus eum in ueritate.

Diuites huius seculi eguerunt per auaritia, & esurierunt, ea que non habent concupiscendo: inquirentes autem dominum toto corde non minuentur, imò abñ dabunt omni bono, tum spiritali ad salutem, tum corporali ad necessitatem.

Venite filij per desiderium discipline, audite me diligenter, timorem domini, qui est initium sapientiæ docebo uos, quo nihil utilius.

Quis est homo mortalis, qui uult habere uitam eternam, & diligit dies uidere bonos atque æternos in futura beatitudine? 1. Pet. 3. 8

Prohibe ac tempera linguam & loquelam tuam a malo contentionis, detractionis, murmurationis, & labia tua contra proximum, ne loquantur dolum adulationis, mendacij, deceptionis.

Diuerte a malo, quod diaboli instinctu prouenit, & fac bonum, quod ex dei gratia procedit, inquire cū magno desiderio pacem in Deum & in conscientia, & persequere perseueranter eam ut comprehendas.

Oculi domini & aspectus diuinæ pietatis semper sunt super iustos & dilectos, & aures eius paratæ sunt in prece eorum exaudiendas. Eccl. 15. 1
Hebr. 4. 2

Vultus autem iræ & indignationis domini dei super facientes mala ad puniendum eos: ut perdat & destruat de terra uiuentium memoriam eorum, adeò ut nec mētio, nec intercessio fiat pro eis.

Clamauerunt iusti deuote orando, & dominus exaudiuit eos promouendo in bonis, & ex omnibus tribulationibus atque angustijs eorum protegendo, liberauit eos à malis spiritalibus.

Iuxta est dominus suo diuino auxilio ijs qui tribulato & contrito sunt corde: eos adiuuando, & humiles spiritu ac corde saluabit, quoniam ipsorum est regnum cælorum.

Multe sunt tribulationes hominum iustorum à diabolo & inuidis hominibus, & de his omnibus uita presentis angustijs liberabit eos dominus, quando absterget omnem maculam, ab oculis eorum.

Custodit & obseruat dominus Deus omnia ossa eorum electorum, quæ sunt animæ uirtutes, in quibus robur mentis: & vnum ex his, qualiscunque immineat tentatio, non conteretur, neque deperibit ex toto.

Mors peccatorum decedentium in mortali delicto pessima est, quia in gehenna perpetuo torquebuntur: & qui oderunt in animo iustū hominem, delinquent, cū odium fraternum est occasio multorum malorum.

Redimet dominus pretio mortis suæ animas seruatorum suorum prædestinatorum, & non delinquent finaliter in mortem, omnes qui sperant spe formata charitate in eo, in quo est remissio peccatorum.

ORATIO.

Illuminemur quæsumus nos lumine gratiæ tuæ, ut hic gustemus & intelligamus, quam suavis sis domine in misericordia tua sperantibus in te. Et emitte angelum tuum in circuitu nostro, cuius præsidio muniti, ab omni impugnatione demonum, & morte peccatorum pessima liberemur. Per dominum.

PSALMVS XXXIII.

Psalmus iste attribuitur ipsi Dauid hoc est Christo manuforti, qui uicit mundum, mortem, & diabolum. Loquitur Christus in persona sua & membrorum.

Vdica dñe iudicio condemnationis Iudæos nocentes me, reddendo eis secundum opera eorum expugna atque deuince impugnantes me iniuste.

Apprehende tua arma diuina ad arcendum inimicos, & scutum ad protegendum, & exurge atque succurre in adiutorium mihi: cum uires non suppetunt.

Effunde phrameam, & euagina gladium iræ tuæ in

Iudæos, & concludere multitudine hostium aduersus eos ut intereant qui persequuntur me, quoniam tu es salus mea, dic animæ meæ per reuelationem interiorem. Salus tua ego sum, ut neminem præter te requiram in angustijs.

Confundantur Iudæi, & facta sua erubescant, & tandem reuereantur emendati querentes perdere animam & uitam meam.

Auertantur à Deo ut sint retrorsum, non ualentes perficere quod intendunt, & confundantur in prauis actibus suis, cogitantes & machinantes mihi mala; tam Iudæi, quàm heretici, quàm gentiles.

Fiant ipsi tanquam puluis leuissimus, qui dispergitur ante faciem venti, ut facie uincantur ab hostibus & angelus domini malus sit coarctans & affligens semper eos, atque dominetur eis.

Fiat uia & uita illorum impiorum, tenebræ, per ignorantiam & cecitatem cordis, & lubricum ut facile labantur in uitia: & angelus domini malus, sit etiam persequens & tentans eos, ut eius impulsu facile capiantur.

Quoniam gratis, sine causa, cum nihil mali fecissem; absconderunt mihi Iudæi latèter insidias, sed hoc fuit in interitum laquei sui, quia per hoc laquearunt sese in mortem: superuacue, inutiliter & sine causa exprobrauerunt, & contumeliose accusauerunt ut tollerent animam & uitam meam corporalem.

Veniat illi populo Iudæico laqueus captiuitatis per Romanos, quem ignorat futurum esse & captio, ac fraus, quam abscondit mihi insidiosè, apprehen-

dat eum subito & improviso, & in laqueum mortis cadat dictus populus, in ipsum inquam laqueum, quem mihi moliebantur.

Anima autem mea à malis liberata exultabit in domo gratias agendo: & delectabitur iubilatione iucunda super CHRISTO salutari filio suo, per quem saluati sumus.

Omnia interiora ossa mea, & robora anime meae quae sunt constantia mentis & sanctae uoluntates, dicent, loquentur & praedicabunt, Domine Deus, quis similis tui? certe nullus.

Eripiens tu es domine in opem populum Christinum de manu & potestate fortiorum eius, immundorum uidelicet spirituum, qui naturaliter fortiores sunt homine: Insuper egenum sapientia populum & pauperem uirtutibus liberasti a potestatibus tenebrarum diripientibus eum, & hoc per crucem tuam.

Surgentes principes Iudaeorum, & testes iniqui inducti ab eis, quae ignorabam ut mentiri & blasphemare, interrogabant me ad extorquendum aliquod uerbum reprehensione dignum.

Retribuebant Iudaei mihi Christo, mala pro bonis: attuli eis uitam, ipsi me condemnauerunt morti; etiam sterilitatem retribuebant animae meae, contumelias, uulnera & mortem.

Ego autem, quando in me scirent, & cum mihi molesti essent clamantes, Crucifige, tunc non uindicabam eos, sed induebar cilicio, & abscondebar secundum diuinitatem sub humana carne.

Humiliabam & affligebam in ieiunio Iudaeorum

animam meam, quia esuriebam & sitiebam salutem eorum: & oratio mea pro crucifixoribus emissa, ex quo suscipere non merentur, in sinu meo & secreto cordis unde exierat, conuertetur & remeabit, frustra enim pro eis orabam.

Quasi ad proximum meum, & quasi ad fratrem nostrum carnalem sic complacebam, & mortem gerebam illis, docendo, praedicando, instruendo uiam uitae & ueritatis: & quasi pater lugens filium & contristatus de errore eius sic humiliabar compatiendo eis, & affligebam de perditione eorum.

Et tamen Iudaei aduersum me innocentem laetati sunt in maleuola & impia eorum uoluntate, & conueenerunt in unum consilium: congregata & multiplicata sunt super me innocentem flagella atque tormenta, & ignorauit causam, unde meruissem.

Dissipati & attoniti sunt uisus miraculis in passione, nec tamen compuncti de sua iniquitate ad penitentiam, tentauerunt me, si filius Dei es, descende de cruce, sublannauerunt, deridentes me sublannatione hac, Vah qui destruis templum DEI: frenduerunt super me, ex crudelitatis magnitudine, dentibus suis, bestiali ferocitate.

Domine pater, quando respicies illorum iniquitates, & meam innocentiam & restitue tertia die animam meam corpori, a malignitate eorum liberatam, & erue atque libera a leonibus, Iudaeis propter fortitudinem malitiae eorum unicum carnem meam, quae sola concepta fuit sine peccato.

Confitebor tibi, & laudabo te Domine pater in

Ecclesia Christianorum magna, ex omni gente collecta; atque per orbem diffusa, in populo Christiano graui, maturo, ac modesto, firmiter præcepta tua custodiæti, laudabo te glorificando.

Non supergaudeant Iudæi mihi, nomen meum delendo, qui aduersantur mihi iniue, & persequuntur iniuste, qui oderunt me gratis, sine causa, & annuunt oculis, alios concitantes ad derisionem.

Ioan. 15. d Quoniam mihi quidem, licet dolose, tamen pacifice loquebantur, dicentes: Magister, scimus quia ueraces, & tamen in iracundiâ terræ amittendæ loquentes ne perderent locum & gentem, dolos cogitabant, quomodo me caperent in sermone.

Et dilatauerunt in passione super me innocentem os suum blasphemantes, atque dixerunt deridentes: Euge gaudentes, euge, bene scilicet de nobis, quia viderunt iam oculi nostri, quod desiderauimus, ut scilicet cum latronibus in cruce penderet.

Vidisti, & cognouisti domine meam innocentiam & illorum nequitiam, & ideo ne fileas, sed profer sententiam: domine pater, ne discedas in passione a me, & ab humilitate mea, quæ subiacet passioni.

Exurge domine in adiutorium meum, & intende iudicio meo, quo iudicatus sum ad crucem: Deus pater meus, & dominus meus, respice in causam meam, quia patior pro hominibus, & non pro peccatis meis.

Iudica me secundum causam meam, & secundum iustitiam tuam, quæ non condemnat innocentem, domine Deus pater meus & non supergaudeant, neque

insultent mihi Iudæi, quasi uictores,

Non dicant, neque arrogant in cordibus & cogitationibus suis maleuolis, Euge euge, bene est animæ nostræ, fecimus quod uolumus: nec dicant iactantes, de uorabimus eum, & extinguemus nomen eius.

Erubescant de peccatis suis, & reuereantur omnes simul pœnas æternas, qui gratulantur & exultant de malis meis, de afflictione & tribulatione mea.

Induantur pudore, & confusione, & simul reuerentia, erubescant ex timore omnes, qui maligna loquuntur, uel detrahendo, uel iactando super me innocentem.

Exultent corpore, & lætentur spiritu, qui uolunt iustitiam meam imitari quæ fuit in me, & dicant semper & usque in finem seculi, Magnificetur dominus pater in nobis, hoc inquam dicant hi, qui uolunt & diligunt pacem Christi serui patris eius, qui sua morte pacem posuit inter deum & hominem.

Et lingua mea, atque apostolorum meorum meditabitur, atque prædicabit iustitiam tuam, annunciando Euangelium gentibus, & tota die præsentis uitæ decantabit laudem tuam in Ecclesia catholica.

ORATIO.

Præsto sit tuum diuinum auxilium in persequutione impugnantium nos, quoniam unica salus nostra tu es, quis enim similis tibi? quocirca anima nostra delectabitur semper, & exultabit in salutari nostro IESU CHRISTO, qui humiliavit semetipsum usque ad mortem crucis, delens chirographum peccati. Protecti ergo scuto inexpugnabilis iustitiæ tuæ mereamur cum diligenti

te letitia & exultatione aeterna perfundi. Per eundem dominum nostrum.

PSALMVS XXXV.

Secundum
Heb. 36.

Psalmus tendens in finem Christiū attribuitur seruo iusto domini, qui est Dauid. Est de malitia impiorū & benignitate Dei, atque gloria iustorum.

Dixit in corde suo iniustus, & decreuit apud se vt delinquat libere peccando obduratum in se metipso cor habent, sed non est timor dei, quod est frenum peccati, ante oculos mentis eius.

Quoniam timore Dei posthabito dolose egit, se- gem contemnens, in conspectu eius qui uidet omnia: vt inueniatur iniquitas, & reputetur eius peccatū ad odium, ut Deus iniquitatem iudicet, & non dimittat, sed imputet.

Verba oris eius iniusti sunt, iniquitas in Deum, & dolus in proximum: noluit peccator intelligere, imò contempsit delicta salutaria, vt bene ageret, licet posset, si bona uoluntate accederet.

Iniquitatem longa deliberatione meditatus est & errorem in cubili suo atque in secreto cordis sui: astitit & consensit omni uia non bonæ, & in omni genere peccati, malitiam autem non odiuit, sed dilexit, in malis gaudento, & delectando.

Domine Deus in cælo est misericordia & beneficentia tua diuina, quæ ubique sentitur, & ueritas tua promissionum est usque ad nubes, ubique, & semper.

Iustitia tua est altissima, sicut sunt montes Dei; ab impijs incomprehensibilis; iudicia tua, quod horum misereris, & hoc excæcas, sunt abyssi multa, profun-

da & inscrutabilia.

Homines iustos ac rationales, & iumenta, brutos homines & carnales saluabis domine, dum tamen peccauerint: quemadmodum mirabiliter multiplicasti in omnibus misericordiam tuam ineffabilem Deus noster.

Filij autem hominum proprijs uiribus ad omne bonum destituti, in regimine & umbra alarum tuarum ex pansarum in cruce sperabunt, cum nulla alia sit salus, nisi in cruce domini.

Inebriabuntur atque saturabuntur ab ubertate spiritus sancti, & pinguedine domus tuæ, quia omnibus bonis replebis eos, & de torrente atque abundantia uoluptatis tuæ diuinæ potabis eos in fruitione aeterna, qui iam sitiunt iustitiam.

Quoniam apud te, domine Deus, est indeficiens fons uitæ, initium omnium bonorum, & origo uirtutum: & in lumine, Christo filio tuo, qui illuminat omnem hominem uenientem in hunc mundum, uidebimus, & intellegemus lumen totius trinitatis.

Precede, longe lateq; diffunde domine Deus, misericordiam tuam, in remissione peccatorum scientibus & cognoscentibus te per fidem, atque confitentibus indiuiduam trinitatem, & iustitiam tuam in uita rectitudine tribue his qui recto sunt corde, dirigentes se ad uoluntatem dei.

Non ueniat, aut subrepat mihi pes, & affectus superbiæ, quo de me presumā: & manus seu impulsio peccatoris mala suadentis, non moueat me, a bono proposito, & à fide aut statu gratiæ.

Ibi enim in affectu superbiæ ceciderunt à gratia diuina omnes qui operantur iniquitatem, quoniam dei iussa contemunt: expulsi ergo sunt & dānati à Deo, nec potuerunt stare uel resurgere, quia non cognoscunt errorem.

ORATIO.

Deus, fons uitæ & origo omnium bonorum, multiplica super nos misericordiam tuam, ut inebriati ubertate gratiarum tuarum, omnem iniquitatem, dolum, superbiã, abdicantes nos, sacrosancti nominis tui cognitioni illuminatos, regno tuo nos dignos efficias, in fruitione æternitatis. Per Christum dominum nostrum.

PSALMVS XXXVI

Secūdum
Hcb. 37

Psalmus iste est ipsi homini impio à Dauid propheta decantatus. Insinuatur status & conditio bonorū & malorum in presenti & futuro.

NOli æmulari, inuidere, & indignari in malignantibus, nec te male habeat improborum fortuna neque zelaueris aut dilexeris faciētes iniquitatē, tales enim nec imitandi, nec amandi sunt.

Quoniam tanquam fœnum, quod hodie floret, & eras marcescit, uelociter arescent in gloria & prosperitate malorum, & quemadmodum holera herbarum uiridia, sed uilia, cito decident in carnalium eorum gloria.

Spera in domino, quod est initium salutis, & fac bonitatem, quia fides sine operibus mortua est, & inhabitata terram permanendo in unitate Ecclesiæ, & palceris usque ad saturitatem & suauitatem in diuitiis spiritalibus eius, quarum thesaurus est ipse Christus.

Delectare non in rebus transitorijs, sed in domino, qui sit dulcedo mentis tue, & dabit tibi petitiones non carnis, sed cordis tui, quas spiritus rationalis petit, quæ sunt bona gratiæ & uirtutis.

Reuela & patefac domino Deo viam tuam peregrinationis per confessionē, & spera in eo, & nō in alio: & ipse sine dubio faciet illud quod desideras.

Et educet in publicum, quasi lumen aijis in exemplum uirtutis, iustitiam tuam, atque opera iustitiæ tuæ, & iudicium tuum, quo eligis sequi Christum tanquam meridiem in pleno splendore manifestabit in extremo iudicio: interim subditus esto domino, præceptis eius obediendo, & ora eum pie ac perseueranter.

Noli æmulari, neque inuidia commoueri in eo homine qui prosperatur & floret in uia sua peruersa, & in homine malo faciente atque perpetrante iniustitias, ille prosperatur in uia sua, & tu laboras in uia dei:

Define ab ira, ne subito irasceris prosperitate malorum, & derelinque furorem, noli ob hoc contra Deum malignari, subinde noli æmulari aut indignari in tantū, ut ipse maligneris atque efficiaris reprobus.

Quoniam qui malignantur, & nequiter agunt, esto iam floreat in delicijs, exterminabuntur tamen in futuro extra terminos uiuētium, sustinentes autem & patienter expectantes dominum Deum, ipsi hæreditabunt terram uiuentium, & patriam cælestem.

Et adhuc restat pusillum temporis, & non erit peccator, pro quo irasceris: & quæres locum atque felicitatem eius, & non inuenies, quia euanuit.

Māfucti autem & mites, qui iugum dimini patienter Mat. 23, 4

ter portant, & aduersa mundi æquanimiter tolerant, hæreditabunt cælestem terram uiuentium, & delectabuntur atque gaudebunt in multitudine supernæ pacis, futuræ seculi, quæ est requies perfecta.

Obseruabit occultis insidijs peccator, ut circumueniat iustum, dolens de bono uirtutis eius, & stridebit præ furore super eum iustum, dentibus suis detractio nis & nequitia.

Dominus autem iridebit, atque dignum opprobrio eum iudicabit: quoniam prospicit, & procul aspicit, quod ueniet post pusillum temporis dies perditionis eius, & dies ultionis iræ suæ.

Gladium persecutionis euaginauerunt, atque naucauerunt peccatores aduersus sanctos, intenderunt in sidiando arcum suum in dolo.

Vt decipiant dolis pauperem, & humilem spiritum, & inopem, qui nec opem habet ab alio, ut trucident, atque interficiant rectos corde, constantes & firmos in fide.

Gladius eorum, quo alijs nocere conantur, intret in corda & animas ipsorum ad damnationem ut simili persecutione moriantur: & arcus, dolo eorum confringatur, & insidiæ ne iusto noceant.

Melius est & sufficientius, modicum temporale iusto homini, qui tendit ad bona spiritalia; super diuitias peccatorum multas, quia auro tam deest quod habet, quam quod non habet.

Quoniam brachia, potestas, diuitia, robur peccatorum, in quibus confidebant, conterentur, minuentur, & confringentur, confirmat autem, ne à bono uirtutis

moveantur, iustos tam in prosperis quam aduersis dominus deus.

Novit & approbat dominus in uita præsentis dies immaculatum, conuersationem & uitam iustorum, hæreditas eorum, qui sine macula sunt in æternum erit, & in uitæ æterna durabit.

Non confundentur neque priuabuntur spe sua iniusti in tempore malo, quod erit dies iudicij, & in diebus famis, quibus damnati esurient per carentiam boni, iniusti saturabuntur per adoptionem summi boni, quia peccatores peribunt.

Inimici uero domini, qui sunt amici huius mundi, mox ut honorificati fuerint, gloria & reuerentia; & exaltati dignitatibus & potentia deficientes quotidie de malo in peius, quemadmodum funis cuius nullum tandem inuenitur uestigium, deficient tandem perpetuo.

Mutuabitur & suscipiet peccator diuersa Dei beneficia, & non soluet deo gratias agendo & mandata eius implendo: iustus autem de bonis à Deo acceptis miseretur affectu compatiendo, & retribuet largiendo elemosynas.

Quia benedicentes, & gratias agentes ei deo hæreditabunt in primum terram uiuentium: maledicentes autem ei: quales sunt peccatores, blasphemæ, & Deo legibus inobeientes, disperibunt à iustorum beatitudine in æternam perditionem.

Apud dominum Deum gressus hominis iusti dirigentur, ut non declinet a rectitudine iustitiæ, & uiam eius ad meritum æternæ uitæ ordinando uolet &

approbabit dominus.

Cum ceciderit in peccatum propter carnis infirmitatem, quia septies in die cecidit iustus, non tamen collidetur, neque frangetur, gratiam Dei irrecuperabiliter amittendo, quia dominus Deus suppenit adiuuando manum suam misericordie reducendo eum per penitentiam ad gratiam.

Eccl. 2. c.

Iunior fui per etatem, et enim iam senui in diebus, & non vidi unquam iustum hominem derelictum à Deo, nec semen & progeniem eius vidi unquam quaerens panem, & necessaria bona.

Tota die atque omni tempore vite suae miseretur iustus, admonendo errantem, & commodat pauperibus dispensando elemosynas; & semen illius, quod seminat ut metat, in benedictione erit, quia cum exultatione ueniet, portans manipulos suos.

Declina a malo, & diuerte à peccato, & fac bonum opus, exercendo te uirtutibus, & inhabita in terra uiuentium in seculum seculi aeternaliter.

Quia dominus Deus amat iudicium: iustitiam & aequitatem, & ideo non derelinquet electos sanctos suos, qui eius uoluntatem impluerunt: sed in aeternum in uita beata conseruabuntur in corpore & anima.

Iniusti poena aeterna punientur in inferno, & semen atque opus illorum impiorum hominum transibit, ut umbra, & peribit in nihilum.

Iusti autem homines hereditabunt, atque possidebunt terram uiuentium, ubi nullus moritur; & inhabitabunt atque dominabuntur in seculum seculi sine fi-

ne, super eam tanquam domini & possessores.

Os ipsius iusti hominis in ditabitur, & predicabit sapientiam, quae est de deo & aeternis; & lingua eius cum discretionem loquetur iudicium ueritatis, discernens quae tenenda sunt, & quae fugienda.

Es 4. 5. e.

Lex Dei eius & obseruatio praecceptorum erit semper in corde ipsius, per iugem meditationem, & ideo non supplantabuntur à diabolo uel peccato gressus eius, quibus nititur ad deum peruenire.

Considerat callide peccator, ut circumueniat iustum, ad decipiendum, & etiam per inuidiam quaerit opportunitatem mortificare eum, uel corporaliter uel spiritualiter.

Dominus autem Deus non derelinquet eum, totaliter in manibus & potestate eius impij: nec dampnabit eum iustum in futuro iudicio cum iudicabitur; sed sententia illi dabitur pro eo.

Expecta patienter dominum, qui te iudicabit & renuntiabit, & custodi uias eius, obseruando mandata: & exaltabit te, de lachrymarum uallo, ut haereditate, & firma possessione capias terram supernae patriae: & hoc, cum perierint atque iudicati fuerint peccatores, tunc uidebis praemia iustorum, & poenas impiorum.

Vidi impium praeter alijs superexaltatum potentia & honoribus seculi, & eluatum superbia, sicut cedros, arbores Libani montis altissimas.

Et transiui per aliquod tempus expectans, & ecce non erat, qui sic intumuerat: quaesiuimus eum in gloria sua uana, & non est inuentus neque splendor pom-

pe dignitatis, superbie, aut etiam locus prosperitatis eius.

Custodi innocentiam uitæ quo ad Deum, & vide æquitatem, iuste cum proximo agendo, quoniam hæc bona opera sunt reliquiæ, quæ post hanc uitam relinquantur homini pacifico, ut post mortem præmientur in felicitate æterna.

Iusti autem cum suis operibus disperibunt, atque æterna damnatione debebuntur, simul etiam cum eis reliquiæ impiorum, quæ sunt honor diuitiæ: fama interibunt, quoniam post mortem falsa eorum laus, & fragilis gloria dissoluetur.

Salus autem mentis & corporis ipsorum iustorum hominum, est a domino deo, qui etiam & est protector eorum si quid impugnat in tempore tribulationis & tentationis ne sufferentur.

Et in colluctatione tentationum adiuuabit eos dominus, cooperando ne fatigentur, & liberabit eos si ceciderint in peccatum, & eruet eos per ueram penitentiam a peccatoribus, quia non erunt de numero obstinatorum, & tandem saluabit eos, ad uitam æternam perducendo, quia sperauerunt firmiter in eo, salus cunctis sperantibus in domino.

ORATIO.

Omnipotens deus salus, protectio, & liberatio nostra, concede petitiones cordis nostri, qui delectamur & speramus in te domine, dirige gressus nostros in bonum, & cum ceciderimus in peccatum, porrige dexteram cadentibus cum auxilio gratiæ & misericordiæ tuæ, ne collidamur in interitum, ne confundantur in tempore malo, ne dispera-

mus cum impijs, sed hereditatem iustorum in terra uiuentium sortiamur? Per dominum nostrum.

PSALMVS XXXVII.

Psalmus iste est Dauid, & cuiuslibet penitentis in rememoratione atque recordatione Sabbathi & requiei æternitatis, quæ habere desiderat, sed peccatorum conscius perdere reformidat. Vox est penitentis. Crucis quoque mysterium insinuat.

Domine precor ne in furore tuo exardesceris arguas me cum reprobis damnando, neque in ira atque indignatione tua castiges & corripas me, purgatorij pena cruciando.

Quoniam in hac uita sagittæ tuæ uindictiæ, quæ sunt penitentias animæ & corporis, infixæ sunt mihi in uulnus, postquam peccaui, & confirmasti diu & in multis super me peccatorem manum tuam & potentiam uindictæ.

Non est sanitas neque requies in carne mea mortali, a facie & instantia iræ & uindictæ tuæ: etiam non est pax in interioribus ossibus meis & uiribus animæ meæ, a facie & reminiscencia peccatorum meorum, atque instantia suggestionum malarum.

Quoniam iniquitates meæ regnantes in mortali corpore, supergressæ sunt suo numero caput & intellectum meum, quod in seruitutem redigunt, & sicut onus graue, ob multitudinem & magnitudinem earum grauati sunt, ut ad bona erigere mentem nequeam, super me peccatore.

Putruerunt plagæ peccatorum in delicijs suis, & corruptæ sunt tabe malorum operum cicatrices meæ

Secundum
Heb. 38.

in liuoribus peruersis, a facie & adpectu insipientiæ atque ignorantie meæ, quia neglexi ut rem uilem.

Miser, quia seruus peccati, factus sum in afflictionibus animæ & corporis, & curuatus sum in conscientia, peccatorum mole usque in finem humiliatus ad penitentiam: tota die huius uite contristatus propter sindereasum ingrediebar, timens penas futuras.

Quoniam lumbi mei carnalium delectationum impleti sunt, & fatigati fomite concupiscentie illusionibus uanis libidinum inuentus: & ergo non est sanitas neque requies in carne mea, quæ semper aduersus spiritum concipiscit.

Affectus sum corpore, & humiliatus sum mente nimis, cum undique sit calamitas: rugiebam amare flendo, a gemitu & contritione cordis mei, petens cum luctu remissionem.

Domine ante & coram te est omne desiderium meum: & quia pius es, gemitus meus pro peccatis a te, qui nosti secreta cordium, non est absconditus, tibi enim non occultantur occulta.

Cors meum, quia tranquillitatem conscientie amisit, conturbatum est suis passionibus, & inde dolor, dereliquit me robur ac pristina uirtus mea, inde pauor: & lumen ob passionum turbulentiam oculorum meorum mentalium etiam deseruit me, inde error, & ipsa uerū lumen, qui CHRISTVS est, non est mecum, quia in tenebris decidi peccatorum.

Amici mei, uox est CHRISTI & proximi mei Iudæi, aduersum me cum gladijs & fustibus appropinquauerunt: consilijs & dolis, steterunt persequerantur

ter contra me, ut occiderent.

Et qui ante passionem iuxta me erant; Apostoli: de longe steterunt, quia relicto me suggerūt, & uim faciebant Iudæi, trahentes ad principes sacerdotum, qui quærebant tollere animam & uitam meam.

Et qui scrutantes inquirebant falsa & mala crimina, quæ opponerent mihi non inuenientes, loquuti sunt vanitates, fugiendo testimonia falsa, & dolos fraudesque: tota die meditabantur, ut me morti traderent.

Ego autem ferendo improperia, tanquam surdus, nihil respondens, non audiebam, & fui sicut mutus, conticescens, non aperiens ad exprobrationes oris suum.

Et factus sum, dum me conspuerent illuderentque, sicut homo obiecta non audiens conuicta, & quasi non habens in ore suo innocenti redargutiones, quibus eorum blasphemijs respondere possem.

Quoniam sustinendo crucem in te domine speraui, ut me suscites, tu exaudies me, quia obediens fui usque ad mortem: domine pater Deus meus.

Quia dixi in oratione, te deprecando, Nequando insultent & supergaudeant mihi conuictatores inimici mei, & dum commouentur atque labascunt discipuli qui sunt pedes mei, tunc super me irridendo magna improperia loquuti sunt, si filius Dei es, descende de cruce.

Quoniam ego, non recusans crucifigi, in flagella sustinenda, & tormenta paratus sum uolenti animo: & dolor meus crucis in conspectu meo quia inno-

gens patior, est semper pro eis

Quoniam & ergo ego veniens, iniquitatem meam accusando, annuntiabo in confessione, & cogitabo sollicitus ac sedulo pro peccato meo operibus satisfaciendo.

Inimici autem mei prosperantur, viuunt, fruuntur mundo, & confirmati sunt in malitia, secure peccatores super me ob eorum prosperitatem: & multiplicati sunt numero, qui oderunt me sine causa, sed inique, sed sola perueritate.

Qui retribuunt ex ingratitude mala pro bonis, quod pessimorum est, detrahebant mihi, ex inuidia, quoniam sequebar conscientie bonitatem, detestando uitia.

Ne derelinquas me in tentatione & tribulatione domine auctor salutis meae, & Deus meus quem adoro: ne discesseris penitus a me, subtrahendo gratiam tuam.

Intende, quia graues sunt pugnae carnis, in adiutorium meum, ut in bonis perseucrem domine Deus auctor, dator, & promissor salutis & redemptionis meae aeternae.

ORATIO.

Domine ne in furore tuo excandescenti arguas nos, cum reprobis in aeternum damnando. Cognoscimus culpam, precamur ueniam, remissio peccatorum nos affligit, conturbatum est non est sanitas in carne nostra, ne derelinquas nos domine Deus noster, ne subtrahas gratiam tuam a nobis, sed intende in adiutorium nostrum auctor salutis nostrae. Iesu Christe, qui es benedictus in secula seculorum.

In finem nos dirigens & Christum pro Idichun & secundum pro transilente mundum per contemptum & castigatio Hebr. 19. hes carnis carnitatem quod attribuitur ipsi Dauid, docens mundana & caelestia anhelare.

PSALMVS XXXVIII.

Dixi firmiter, & proposui in corde, Custodiam vias & actiones meas tali diligentia: ut etiam non delinquam peccando in lingua mea, detrahendo, iurando, uel mentiendo.

Posui custodiam & cautelam ori meo silentium obseruans: cum confisteret hereticus, calumniosus peccator, uel reprobus aduersum me, mihi insidiando, uel querens calumniam elicere.

Obiuratus, uolens uitare contentionem, & humilitus & afflictus sum apud impios, adeo ut & filii a bonis enuntiandis, unde ueritatem subtraherem, & dolor meus propterea renouatus est de indiscreta taciturnitate.

Concaluit & succensum est cor meum ex dilectione Dei & proximi, intra me, in interiori homine: & in meditatione atque deliberatione mea de his habita exardescet ignis, & feruor dilectionis per zelum, ut arguam insensatos.

Locutus sum Deo meo in lingua mea, toto corde, & ore, eum deprecando, Notum atque manifestum fac mihi, ut semper in memoria habeam domine Deus, finem & exitum meum in mortali corpore.

Et numerum ostende mihi dierum meorum, quibus uiuam in hoc seculo, quis est, & quantum superstit, non ut indulgeam uoluptatibus, sed ut sciam quid temporis & meriti ne sit mihi, ut emendam uitam meam.

Ecce breues, mensurabiles, & transitorios posuisti atque ordinasti dies meos, imò numerus mensium apud te est. & substantia mea carnalis, que in Adam peccante correpta est, tanquam nihilum reputada est ante te; qui eternus es.

Veruntamen in hac mortalitate vniuersa sub sole degenia sunt vanitas, & etiam omnis homoviuens plenus est vanitate nature, culpe & miserie.

Veruntamen preter hæc etiam in imagine, que uidetur in speculo & statim disparet, pererrantia homo eundo ad mortem, & euanescit, sed & quauis sic transeat, in hilo cecius tamen frustra & inutiliter conturbatur, & grauitur uana sollicitudine circa temporalia.

Thefaurizat cum magna sollicitudine pro se & suis & tamen ignorat, cui cõgregabit ea, an furibus, an hostibus, an extraneis, an fisco.

Et nunc inter tot uanitates uite presentis, quæ est expectatio mea, & finis meus, quem spero: nonne dominus Deus, qui est sciper omnia, & substantia mea spiritualis, que in conscientia existit apud te nota est atque referuatur?

Ab omnibus peccatis & iniquitatibus meis præteritis, presentibus, & futuris erue & libera me tua miseratione: in opprobrium atque derisum insipienti ac stulto peccatori dedisti me, quia mali semper illudunt bonis.

Obmutui, cum me conuitijs lacefferent; & non aperui os meum, cum me diuersis impropertis irritarent, quoniam tu fecisti me talem, ut in aduersis non murmurarem: amoue tamen a me peccatore plagas & cor-

reptiones tuas quibus me affligi permittis.

A fortitudine & graui correptione manus & potentie tuæ diuinæ ego defeci, & debilitatus sum in increpationibus tuis, & duris punitionibus, tamen propter iniquitatem & peccata iuste corripuisti flagell. s tuis hominum, ut tandem castigatus erudiatur.

Et tabescere, infirmari, atque humiliari fecisti, ad erudiendum sicut araneam, qua nihil tabidius, que leuiter tacta cadit, animam eius fragilem: veruntamen vane anxietur, conturbatur, & affligit se omnis homo mortalis, cito transiens.

Exaudi orationem meam pro bonis adipiscendis domine deus. & deprecationem meam pro malis amouendis auribus tuis diuinis percipe misericorditer: lacrymas meas tibi fajas ex intimo corde.

Ne sileas atque dissimules: quoniam ad uena in hoc mundo ego sum apud te, non habens permanentem ciuitatem, & peregrinus pergens ad patriam uite eterne, sicut olim oēs patres mei qui hinc migrauerunt.

Remitte mihi peccata mea, ut refrigerer in conscientia per consolationem priusquam abeam de presentia uite ad mortem: & amplius non ero in statu merendi, quia post mortem non est peccati remissio.

ORATIO.

Pone domine custodiam ori nostro, ut non delinquamus in lingua. Ab omnibus iniquitatibus libera nos, & corripe nos, sic tamen ut non deficiamus in increpationibus. Notum fac nobis finem nostrum, ut cognoscamus, quid desit in emendationem uite. Ne differas auxiliari, quia aduenie sumus & peregrini, sicut omnes patres nos

stri. Subinde thesaurizemus ea in hoc seculo. que te retribuente capiemus in futuro Per CHRISTVM dominum nostrum.

PSALMVS XXXIX.

Secundum Heb. 4o.

In finem et Christum Psalmus iste est David Propheta. In quo ecclesia gratias agit de beneficio incarnationis filij dei.

Expectas cum magno desiderio expectaui quod tu dominum Christum incarnandum qui solus potest saluare, et ipse pro sua clementia intendit mihi, implendo desiderium amoris mei.

Et exaudiuit dominus preces meas mittendo Christum, et eduxit me atque liberavit de lacu miserie, in felicitatis, atque ignorantie, et de luto fetido fecis, carnalis concupiscentie, et desiderijs terrenorum.

Et statuit, atque firmavit per fidem supra petram Christum, qui est vera petra, pedes et affectus meos, ut in eo confidam, et direxit per legem Evangelicam grecis et actus meos, ad beatitudinem eternam.

Et sic immisit supernè in os meum, ut occinerem canticum novum de incarnatione, passione, resurrectione, ascensione, carne inquam, laudes, et gratiarum actiones, Deo nostro, Iesu Christo.

Videbunt per fidem multi qui cæci erant, et de deo nihil intelligebant, et timebunt cognoscetes se peccatores: et effecti Christiani sperabunt consequi in domino Iesu remissionem peccatorum.

Beatus est vir ille, cuius est nomen domini Iesu Christi. spes salutaris eius, quia non est aliud nomen in quo oportet nos saluos fieri: et qui non respexit, neque

fiduciam posuit in vanitates huius mundi, et infanias falsas, que sunt ira, rixæ, dissensiones, et reliqua opera carnis.

Multa fecisti mundum creando tu domine Deus meus, sed maiora mirabilia tua sunt, quod per passionem tuam mundum saluasti: et cogitationibus tuis, quibus disposuisti ab eterno mysterium incarnationis, non est aliquis qui similis sit tibi, quia hoc mirabile excedit omnia mirabilia tua.

Annuntiaui mirabilia prius per prophetas, et nominissime locutus sum ipse inter homines conuersatus ut homo: unde multiplicati sunt credentes super numerum arena maris.

Sacrificium et oblationem ueteris legis nolui fieri ad tollendum peccata mundi: aures autem ad obediendum perfecisti mihi usque ad mortem carnis.

Holocaustum quod totum incendebatur ad honorem Dei, et pro peccato originali non postulasti, quia non fuit tibi acceptum: tunc dixi ego Christus, Ecce uolens ac letus ego venio ad offerendam corpus meum in ara crucis, seu sacrificium acceptissimum.

In capite libri predestinationis scriptum est de me, CHRISTO, ut facerem atque adimplerem voluntatem tuam, que fuit obire mortem pro redemptione generis humani, et Deus meus, hoc idem volui, et ad hoc de celo descendi, et legem tuam Evangelicam semper habui in medio cordis mei per meditationem.

Annuntiaui per me et Apostolos iustitiam et legem tuam Evangelicam, que penitentiam docet in ec

Heb. 10. 6
Dei, & pro peccato originali non postulasti, quia non fuit tibi acceptum: tunc dixi ego Christus, Ecce uolens ac letus ego venio ad offerendam corpus meum in ara crucis, seu sacrificium acceptissimum.

La una era delos sacerdoti. y la otra que mandan toda y se llama holocausto

clesia Catholica, quæ magna est potestate & firmitate, & amplitudine: ecce labia mea non cõprimam, nõ prohibebo à promulgatione legis per me & meos, & tu domine pater tu hoc scisti & testis es.

Iustitiam tuam & mandata tua non abscondi, quando potui prodesse in corde meo, sed palam annuntiaui doctrinam & operibus, & veritatem tuam in exhibitione promissorum, & salutare tuum, videlicet me ipsum pro salute hominum dixi, prædicaui, atque et nuntiavi.

Non abscondi, neque calaui misericordiam tuam, quia peccata condonas, & veritatem tuam, quia miraris impijs, a concilio multo, & cõgregatione magnat omnibus enim benignitatem tuam & doctrinam Euangelicam annuntiaui.

Tu autem domine Deus pater, ne longe sed prope facias miserationes tuas infinitas a me & membris meis fidelibus: misericordia tua qua dimittuntur peccata & veritas tua qua iustus es semper susceperunt & conseruauerunt me, ne peream.

Quoniam circumdederunt undique me maia, & molestissima quæque, quorum non est numerus, ne-gligentiæ nostræ & tentationes innumerabiles sunt: comprehenderunt & illaquerunt me iniquitates meæ, adco, & non potui prospicere mihi, vt viderem, quomodo illas euaderem.

Multiplicatæ sunt iniquitates meæ super capillos capitis mei, quia infinitæ, & ergo cor meum, atque vigor animæ dereliquit me, destitutus fiducia & viribus.

Complaceat tibi in bona uoluntate tua domine Deus, vt cruas me, ut gratia tua à tantis malis liberer: domine ad adiuuandum me auxiliator unicus respice misericorditer.

Confundantur inimici mei, ut respiscant, & reuerentur erubescerent simul pœnam, quam meruerunt qui quærent insidiando animam meam & meorũ, vt auferant eam interficiendo.

Conuertantur de prauis suis uoluntatibus retrorsum, ne in malo opere perseuerent, & reuerentur atque timeant DEVM qui uolunt mihi & meis mala inferre.

Ferant quasi pondus immensum confestim, ne longius progrediatur in malum, confusionem suam, ut cito redeant ad pœnitentiam, qui dicunt mihi & meis: Euge, euge, bene, bene, applaudentes adulatorie, & dolose.

Exultent corpore, & lætentur mente super te Deus patrem, omnes quærentes te per fidem & dilectionem, & dicant semper atque prædicent, Magnificetur dominus, & sit nomen eius benedictum, qui diligunt me CHRISTVM salutare tuum, quem misisti pro salute hominum.

Ego autem mendicius sum, quia formam serui accepi, & pauper, uilis, abususq; iudicatus, sed dominus Deus sollicitus est, & curam mei habet.

A diutor meus, cum sim fragilis, & protector meus in angustijs tu es: Deus meus ne tardaueris periclitanti auxilium opportunum.

ORATIO.

Exaudi preces nostras domine, & edue nos de lacu miseriae, infidelitatis & ignorantiae, atque de luto carnalis concupiscentiae, ne respiciamus in uanitates & insanias factas. sed dirige per legem Euangelicam gressus nostros ad beatitudinem aeternam. Et misericordia suscipiat nos, cum multiplicatae sunt iniquitates super capillos capitis nostri. Ad adiuuandum nos respice, ne tardaueris adiuutor & protector noster, qui es benedictus in secula. Amen.

PSALMVS XL.

Secundum
Heb. 91

In finem & in Christum intellectus huius psalmi tendens attribuitur filijs Chore, hoc est imitatoribus passionis Christi, moneans nos, ut christum egenum & pauperem credamus esse uerum deum.

Factus & felix est uir ille qui intelligit per ueram fidem super Christum, egenum in uo humanitate, & pauperem ac humilem, ut confiteatur eum uerum deum & hominem esse, in die iudicij quae erit dies mala, dies irae calamitatis, & miseriae, liberabit eum a damnatione aeterna de minimis deus.

De minimis Deus conseruet eum inter pericula & tentationes huius laboriosae uitae, & uiuificet eum suo spiritu & gratia, & beatum uere faciat eum in terra uiuentium, ubi est perfecta beatitudo: & in paradiso eum iustum in animam & uoluntatem inuicorum diaboli & ministrorum eius.

De minimis opem suae gratiae diuina ferat illi intelligenti super lectum afflictum doloris eius, aut corporis, aut animae, in infirmitate carnis, quia tu domine uideris uersum stratum eius iam quietum in omni seruitute te uersasti, & turbasti, in infirmitate & doloribus

eius castigando, & remissentur aeternorum.

Ego peccator dixi ad te domine Deus miserere mei, quia confitebor me miserum, sana animam meam, auferendo ab ea dilecti reatum, quia peccaui tibi & coram te, mea peruersa uoluntate.

Inimici mei Iudaei dixerunt frequenter multa mala opprobria mihi innocenti, atque in concilijs suis interrogauerunt, Quando morietur samartanus iste, & peribit seu annihilatur nomen & memoria eius?

Et si forsitan ingrediebatur aliquis de inimicis meis, ut uideret me docentem, causa explorandi faciebat, & sic uana loquebatur, & ficta, ad diffamationem: unde & cor eius congregauit ad damnatum suum iniquitatis sibi, in detrimentum animae & corporis.

Egrediebatur ille foras ad populum, & loquebatur falsa & ficta: in idipsum ad diffamationem meam.

Aduersum me innocentem susurrabant latenter detrahendo, omnes inimici mei, scribae & pharisaei, aduersum me etiam cogitabant in concilijs eorum mala plurima mihi inferre.

Verbum iniquum in omni iniustitia constituerunt & ordinauerunt aduersum me, clamantes, crucifigatur: Nunquid qui dormit, & moritur sponte, non adhaeret morti suae ut resurgat? qui habuit potestatem ponendi animam suam, habet & resurrectionem suam.

Etenim Iudas, homo familiaris pacis meae, mecum habitans pacifice, in quo speraui & confidebam, quia oculos habebat, qui edebat panes meos mecum in mensa, magnificauit super me innocentem sup-

Mat. 26. b

Mar. 14. b

Luc. 28. b

Ioan. 13. b

Act. 1. c.

plantationem, ita ut traderet Iudeis osculo eius.

Tu autem domine pater miserere mei, non des relinquendo in sepulchro, sed & resuscita me tertio die à mortuis: & tunc retribuam eis, ut eis iudicem malorum, que in me gesserunt dispergendo eos perpetuo captiuos in uniuersum.

In hoc cognoui quòd tibi semper placui, quoniam uoluisti me glorificare & exaltare: quoniam non gaudebit finaliter inimicus meus populus Iudeus super me crucifixum, imò irisabitur de gloriosa resurrectione.

Me autem crucifixum sine debito propter innocentiam uitæ meæ, quia semper sine peccato fui, suscepisti ex sepulchro corpus gloriosum mihi conferendo: & confirmasti me gloria immortalitatis in conspectu tuo, me ad dexteram collocando in eternum & ultra.

Benedictus & laudatus sit dominus deus Christianorum, qui est dominus Israel uidentium deum per fidem a seculo ex quo omnia ceperunt: & usque in seculum futurum, eternaliter: fiat fiat. Amen amen.

ORATIO.

Libera nos domine, conserva & uiuifica nos, sana animas nostras, & miserere nobis, quia peccauimus tibi. Opem nobis feras in hac carne fragili, contra insultus demonum, nequando gaudeant inimici super nos. Sit benedictio tua super nos, ut dum carnalia delicta clementer arguis, nobis ueniam placatus largiaris. Per Christum dominum.

PSALMVS XLI.

In finem ad eternam beatitudinem peruenire desit

derantibus intellectus huius psalmi attribuitur filiis Chore crucis & Christi, ut sunt Christiani, qui signaculum crucis suscipere meruerunt.

Quemadmodum desiderat & festinat tre ceruus agitated à uenatoribus & calefactus ad fontes aquarum, ut sitim & æstum extinguat: ita desiderat anima mea, demonum tentationibus, & malis seculi afflictis, uenire ad te deus, qui es unicus fons misericordie.

Sitiuit, & summè desiderauit anima mea in hac peregrinatione ad uidendum Deum fortem, uiuum, quia cupio dissolui & esse cum CHRISTO: sed quando ueniam, quando finietur peregrinatio mea? & apparebo præsens ante faciem & conspectum dei redemptoris mei.

Fuerunt mihi ob desiderium Dei mei lachrymæ meæ, tanquam panes refectiois in anima, quibus sperabam remissionem peccatorum, die ac nocte, tam in prosperis quam aduersis rebus huius seculi: dum dicitur & impropertur mihi quotidie à reprobis & infidelibus; Vbi est deus tuus, ut subueniat tibi?

Hæc opprobria recordatus sum, & pleno desiderio effudi atque prostravi in me ipso animam meam ad intelligendum deum: quoniam transibo de periculis mundi in locum tabernaculi & Ecclesie catholice, ad mirabilis ualde propter sacramentorum efficaciam, usque ad domum æternam dei in cælis.

In uoce exultationis de beneficijs gratie, & confessionis de proprijs peccatis, est sonus spiritualis anime epulantis; quid esse dulcius quid salubrius, quam

Deum laudare, & se semper arguere?

Quare ergo tristis & afflicta es anima mea, perinde ac desperata? & quare conturbas me, dolorem inferendo & in sensualitate?

Spera firmiter in Deo, & recipe consolationem quoniam adhuc confitebor illi, gratias agendo, qui est salutare vultus mei, & uera salus animæ meæ, & est deus meus, ipse enim saluator noster homo est Deus.

Ad me ipsum anima mea conuersa cōturbata est, & afflicta ob recordationem peccatorum, propterea ut euadam istas tribulationes, memor ero tui domine, ad te in humilitate recurrens, de terra Iordanis, ubi fit baptisma, & Hermonim, ubi fit pœnitentia a monte modico in humilitate.

Abyssus, nouum testamentum; abyssum uetus testamentum inuocat, quia mutuo se testimonijs confirmant: quæ abyssus sunt propter profunditatem intelligentiæ; in uoce Prophetarum & Apostolorum, catarahtarum tuarum & aquæ ductuum; quia per eos fluentia diuinæ sapientiæ nobis emanant.

Omnia excelsa & grauiora iudicia tua, quæ minaris, & fluctus tui in tribulationibus propter peccata mea; super me transierunt, recessit ira, & uenit misericordia, transierunt peccata, superabundat gratia.

In die tribulationis mandauit & uoluit dominus Deus laudari misericordiam & benignitatem suam, & in nocte aduersitatis præcepit canticum gloriæ nominis eius, & exultare in ipso.

Apud me intus est oratio, pura mentis quam offero Deo auctori, uicæ meæ atque conseruatori, dicam

Deo, gratias agendo; Susceptor & protector meus es ne succumbam in tribulationibus.

Quare ergo domine tandiu oblitus es mei, in his mundi miserijs? cur non dissoluor, ut tecum sim? & quare contristatus incedo per uiam huius uitæ, dum affligit me tentandi inimicus, diabolus, caro, mundus?

Dum confringuntur tribulationibus ossa mea & robora animæ meæ, exprobrauerunt mihi uerbis iniuriosis, qui tribulant & persequuntur me innocentem inimici mei, tam uisibiles quam inuisibiles.

Dum dicunt, imperando mihi in afflictionibus constituto, per singulos dies huius uitæ, Vbi est deus tuus? quasi nullus esses, tentantes me in desperationem inducere quare tristis & afflicta es anima mea, perinde ac desperata? & quare conturbas me, dolorem inferendo in sensualitate?

Spera firmiter in deo, & recipe consolationem quoniam adhuc confitebor illi, gratias agendo, qui salutare vultus mei, & uera salus animæ meæ, & est Deus meus.

ORATIO.

Saluator noster, Iesu Christe, qui es uerus Deus & homo, effundimus animas nostras in uoce exultationis ad te Deum fontem uiuum omnis gratiæ & misericordiæ: abyssus miseriæ inuocat abyssum misericordiæ, ut à peccatorum fece nos purificare digneris, & quando finietur peregrinatio nostra, appareamus presentes in gloria æterna ante faciem tuam Iesu Christe, qui es benedictus in secula. Amen.

Secūdum
Heb. 43
Titulus
nullus apud
Heb. coheret
aut sentē
tia huius
psal. cum
psal. præ
cedenti.

Psalmus & dulcis modulatio celestium uerborum
ipius Dauid monentis ne in pressuris deficiamus.

Vidua me in futuro iudicio Deus, separādo me à
malis, & discerne causam meā & merita mea, de
gente non sancta, sed mala & peruersa, ab homine
iniquo, qui aperte lædit, & doloso; qui occulte nocet
erue & libera me.

Quia tu es deus meus & fortitudo mea. succum
bo præ fragilitate nisi iuueris, quare ergo me repulisti
exponendo me tantis mūdi tribulationibus? & quare tri
stis incedo præ dolore, dum affligit me quotidianis tē
tationibus inimicus, diabolus?

Emitte lucem tuam, & aufer tenebras nostras, &
da mihi ueritatem tuam & aufer errorem, quoniam ip
sa lux & ueritas me deduxerunt ab errore peccati,
& adduxerunt per fidem charitate formatam in mon
tem sanctum tuum, Christum saluatorem nostrum, qui
est mons fidei, & in tabernacula tua, atque unitatem ec
clesiæ catholicæ.

Et introibo cum gratiarum actione ad altare dei,
ut meipsum exhibeam hostiam uiuentem & placentē deo,
introibo inquam; ad deum saluatorem meum: qui ex
pur gato ueteri fermento, lætificat in nouitate uitæ iu
uentutem meam.

Confitebor tibi; gratias agendo in cithara & iubi
latione animæ, deus omnium per creationem, deus me
us per redēptionem, quare ergo tristis es anima mea,
& prona decumbis? & quare conturbas me, atque tu
multuaris, ceu desperata.

Spera potius, & fiduciam habe in deo, qui suos de

serere nequit, quoniam adhuc confitebor illi toto pe
ctore & ore, salutare uultus mei, in quo solo saluari
possum, & Deus meus, à quo omnia habeo.

ORATIO.

Omnipotens Deus, fortitudo, uita, & salus nostra,
emitte lucem tuam diuinam, in nobis, & aufer tenebras
cordis nostri, doce ueritatem & aufer errorem, ut intro
eantes, ad altare Dei nosmetipsos exhibeamus in hostiā ui
uentem, placentem Deo, tibi semper confitentes, & lau
dantes, atque in te sperantes, qui es aspectus anime nos
stræ Deus noster, Iesus CHRISTVS, benedictus in se
cula, Amen.

PSALMVS XLIII.

Secūdum
Heb. 44
In finem Christum hic Psalmus datur filiis & ele
ctis Chore passionis Christi an intellectū talem, ut con
temnant terrena, & desiderent eterna, Dauid in persona
martyrum recolit bona quæ Deus antiquis patribus fecit.

Deus, nos auribus nostris per spiritualem sen
sum audiimus, & cognouimus, patres nos
tri & prophete annunciauerunt nobis, quæ
gesta sunt illorum tempore.

Opus uidelicet miraculosum: quod operatus es
tu Deus noster in diebus eorum, Moysis, Iosue, & a
liorum patrum, & in diebus antiquis in exitu Israel de
Aegypto.

Manus & potestas tua diuina, gentes terræ pro
missionis disperdidit in interitum, & plantasti atque
constituisti eos patres nostros in eadem terra, affixisti,
populos Chananeos & Iebuseos, & expulisti eos de
terra promissionis.

Nec enim in gladio suo, neque per bella possederunt terram promissionis, & brachium aut fortitudo eorum patrum non sanauit eos, ne ab inimicis superarentur.

Sed dextera & potentia tua diuina, & brachium tuum excelsum, & illuminatio vultus tui, quæ est gratia, ex tua uoluntate procedens: quoniam complacuiti, & uoluisti in eis beneuolentiam tuam exercere.

Tu es ipse, qui tunc & nunc idem immutabilis, licet tempora sint mutata, rex meus quem colo, & deus meus, quem adoro: qui mandas uictorias, & salutes in bello populo Iudæico, qui exiuit de Iacob electo.

In te propugnatore nostro, omnes inimicos nostros tam uisibiles quam inuisibiles ventilabimus, & dii perdemus, cornu salutis nostræ, quod Christus est, & in nomine tuo diuino spernemus, & suppeditabimus hostes insurgentes in nobis, uidelicet spiritus malignos & reprobos.

Non enim in arcu meo, aut armis, aut uiribus meis sperabo, sicut nec patres nostri fecerunt, & gladius meus, seu uiolenta defensio non saluabit me, sed fides & humilitas tua.

Saluasti enim nos, & saluabis domine de affligentibus & persequentibus nos spiritibus pessimis: & odientes nos propter nomen tuum confundisti æterna damnatione.

In te Deo nostro laudabimur, quia tu es laus & gloria nostra tota die æternitatis, quæ nossem non habet, & in nomine tuo, quod IESVS est, confitebimur tibi de saluatione nostra in secula semper,

& sine fine.

Nunc autem in hac mundi ætate repulisti, & permisti nos martyres aifugi: & confundisti nos in facie impiorum, tanquam frustra in te sperauerimus. & non egredieris ulterius deus noster in uirtutibus nostris contra hostes nostros sicut olim patribus fecisti.

Auertisti nos a deo retrorsum post inimicos nostros: ut nos uictos post se trahant, & qui oderunt nos inque, diripiebant nos sibi in prædæ, alios trahentes in carcerem, alios occidentes.

Dedisti nos martyres persecutoribus ad interficiendum, tanquam oues escarum, quæ interficiuntur ab hominibus in communem escam, & in gentibus atque prouincijs uarijs dispersisti nos, ut exularemus confiscatis bonis nostris.

Vendidisti permissiue populum tuum Christianum sine pretio, a deo uilis reputatus. & non fuit multitudo pretij in commutationibus & emptionibus eorum, quia minimo aut nullo pretio ducebamur in seruitutem.

Posuisti nos martyres, opprobrium in contumeliam uicinis & amicis nostris secundum carnem, in lubricationem indignationis, & derisum exprobrationis, his inimicis, qui in circumitu nostro quæquæ uersum sunt, & gradiuntur.

Posuisti domine nos martyres in similitudinem & exemplum maledictionis ipsis gentibus, dum aiunt, sic pereat, sic moriaris sicut Christianus ille, & etiam in commotionem capitis, qui cum irratione mouendo caput, insultant nobis in populis infidelibus.

Tota die, & assidue, verecundia mea & erubescencia tantorum opprobriorum, quæ pator, contra me est, & ante conspectum meum, & confusio & ignominia faciei meæ propter subsannationes inimicorum cooperuit me rubedine.

A voce exprobrantis sua maledicentia, & obloquentis detrahendo occultè, a facie & presentia inimici, qui me capitaliter odit, & persequentis animam meam.

Hæc omnia ualde graua uenerunt super nos martyres, & patienter tulimus, nec oblitus sumus te, propter scandala hæc: & inique aut peruerse non egimus, timore mortis in testamento tuo, imò præcepta seruauimus, & nomen tuum glorificauimus.

Et non recessit, per desperationem retro auertendo cor nostrum à fide & charitate: & inclinasti atque aliunde deriuasti semitas nostras carnales, uoluptatū & prosperitatum a uia tua quæ arcta est & angusta. Alia enim est uia uoluptatum, alia uia tua quæ in tribulationibus & tentationibus consistit.

Quoniam humiliasti in hoc mundo nos martyres in loco afflictionis, in hoc mundo, ubi affligimur propter te: & cooperuit nos non mors uera, sed umbra mortis, non mors animæ, sed mors corporis.

Si oblitus sumus, & non recordamur nomen Dei nostri, quod Iesus est saluator noster: & si expādimus manus nostras in adoratione ad deum alienum, idolo latriam committendo.

Nonne Deus, si recessimus à uia eius requirit & exiget ista ad puniendum? certe sic, ipse enim nouit

cogitationes nostras, abscondita cordis nostri.

Quoniam propter te & tuam dilectionem mortificamur, & diuersis tribulationibus opprimimur tota die nostræ peregrinationis: & æstimati sumus ab hominibus, sicut oues occisionis, non utiles nisi ad occidendum.

Exurge in auxilium nostrum, quare obdormis domine, & uideris negligere nos? exurge & libera, & ne repellas preces nostras in finem, totaliter, esto uideris ad tempus neglexisse.

Quare faciem tuam & presentiam gratiæ tuæ auertis quasi iratus, & obliuisceris inopiæ atque indigentie nostræ, non dando nobis spiritum fortitudinis, & tribulationis nostræ, quam propter te patimur?

Quoniam non debes obliuisci nostri, quia humilitas est nimis in puluere penitentie anima & uita nostra recordatione peccatorum: etiam conglutinat us est adherens in terra uenter noster, quia conculcatio hominum facti sumus, & nos ipsi graues.

Exurge ergo domine Deus, & adiuua nos tantis malis oppressos: & redime nos ab his tribulationibus, non propter iustitiam nostram, sed propter nomen tuum in quo saluamur.

ORATIO.

Rex noster quem colimus, Deus noster quem adoramus, exurge in auxilium nostrum, & erue nos ab opprobrijs uitiorum, libera de affligentibus nos propter nomen sanctum tuum, quatenus ab hostibus mentis & corporis liberati, peruenire ualeamus securi ad te, qui es laus, & gloria nostra, benedictus in secula, Amen.

Secūdam **Dauid** In finem *eternæ* beatitudinis tendens hic titulus
Hebr. 45. Dauid Propheta pro his sanctis, qui commutabuntur
 et transformabuntur de hac mortalitate ad immortalitatem, uidelicet filijs Chore, qui sunt imitatores Christi, quibus scribitur ad intellectum et mysterium incarnationis Christi, et canticum est pro sponso dilecto. Agitur enim de mysticis nuptijs spōsi, et sponsæ, Christi, Ecclesiæ, saluatoris et saluandorum.

PSALMVS XLIII.

ERuctauit de plenitudine gratiæ spiritualis cor meum in charitate uerbum bonum, quia mysterium Christi et Ecclesiæ: dico ego, et cantare gestio opera mea et carmina regi regum, Iesu Christo.

Lingua mea in pronuntiando, est tanquam calamus, seu penna alicuius scribæ seu notarij, uelociter scribentis, cum per linguam meam loquitur spiritus sanctus, qui est uehemens in gratia et uelox.

Speciosus es foma, quia immunis à peccato præ omnibus filijs hominum, absolutissimis gratijs et uirtutibus, insuper diffusa est ipsa gratia eloquentiæ in labijs tuis, cum te loquente mundus gratiam reconciliationis accepit: propterea benedixit te hominem Deus pater in assumpta carne, cum qua resurrexisti, in æternum regnaturus.

Accingere in uirtute spiritus gladio tuo spirituali, quod est uerbum dei, super femur tuum in carne assumpta, prædicans Euangelium, cum femur sit humanæ propaginis seminarium, potētissime pugnando contra diabolum, et liberando genus humanum.

Specie tua quantum ad humanitatem, et pulchritudine tua quantum ad diuinitatem, intende, ut hominē pereuntem miseratus aspicias, et prospere ac feliciter procede ueluti sponsus de utero uirginali, per uiam huius uitæ, et regna demum morte triumphata in æternū.

Propter ueritatem uitæ et doctrine, et mansuetudinem quia iniurias patienter sustinuiſti, et iusticiam abundantem, quam ostendisti in passione offerendo te Deo patri: et deducet te per huius uitæ cursum mirabiliter, quia mortuos suscitabis, leproſos mundabis, cetera que perficies miracula, dextera tua et maiestas tuæ diuinitatis, quæ te assumpsit.

Sagittæ tuę emissa per prædicationem uerborum tuorum tam acutæ erunt, quia uerbum Dei penetrantius omni gladio, quod populi multi sub te et tua obedientia cadent, humiliter orando, et etiam in corda sagittæ uerbi transibunt inimicorum atque persecutorum regis CHRISTI, multi enim illis uulnerati conuertentur ad fidem.

Sedes tua iudiciaria et regalis potestas, Deus meus, non est temporalis sed æterna, in seculum seculi durans: uirga et regula diuine æquitatis atque directionis, quæ nunquam incuruatur, et uirga et sceptrum regni tui, quæ regit iustos, et impios percutit.

Dilexisti iustitiam et ueritatem, et odisti iniquitatem seu impietatem; propterea uixit te CHRISTVM Deus pater, Deus tuus, tibi consubstantialis; in regem et sacerdotem oleo lætitię et plenitudine gratiæ præ omnibus confortibus tuis atque intellectus libus creaturis.

Myrrha, & gutta, & casia, ceteraq; uirtutum & gratiarum aromata defluerunt sponse, uidelicet Ecclesie a uestimentis tuis & assumpta humanitate, qua ueluti uestimento diuinitatis circumdatus es, atque a domibus eburneis, & sanctis tuis, castitate & candore uirtutum decoratis: ex quibus domibus delectauerunt te, laudando & honorando filie regum, & Ecclesie Apostolorum, per orbem diffuse, in honore tuo ad gloriam & honorem nominis tui.

Astitit semper deo inherens, & coniuncta regina, Catholica Ecclesia Christi regis sponsa a dextris tuis, seruans tibi in bonis gratie, in uestitu deaurato, atque in doctrina Apostolorum & Prophetarum, circumdata uarietate populorum, personarum, linguarum, statuum; & donorum, in unitate fidei Deum colentium.

Audi legem Euangelicam, & filia, & uxor mea, Ecclesia, & uide regem regum, cui nunc es desponsata, & inclina aurem tuam ad obediendum & imitandum: & obliuiscere populum tuum, abrenuntians carni & sanguini, & domum patris tui diaboli, cuius filia fuisti, priusquam esses filia Christi per fidem.

Et tunc concupiscet rex Christus decorem tuum, que iam abluta per baptismum gratia Christi candida es; quoniam ipse non solum est rex & sponsus tuus, sed etiam est dominus Deus tuus, creator, & dominator tuus, & adorabunt eum regem regum omnes populi, de quibus collecta es.

Et non solum Iudei, sed etiam filie Tyri, & gentes in muneribus seipsos in obsequium Christi offerentes: uultum tuum magna ueneratione deprecabuntur

optantes societatem & conformitatem tuam, similiter omnes principes mundi & diuites plebis honorabunt te, Ecclesiam, sponsam meam.

Omnis gloria eius Ecclesie filie & sponse regis Christi consistit, non in magno apparatu exteriori, sed ab intus in puritate conscientie, in ornatu charismatum & uirtutum in fimbrijs aureis charitatis; & etiam circum amicta est sponsa atque ornata uarietatibus uirtutum, linguarum, gratiarum, statuum que sunt in Ecclesia.

Adducentur in fide regi Christo predicationem Apostolorum, uirgines, integritatem mentis & corporis seruantes, post eam sponsam Ecclesiam tanquam proximam pediseque & proximam eius, uidue casta, que proximis uirginibus fructum sexagesimum habebunt, afferentur tibi per fidem.

Afferentur quidem in letitia uirtutum & exultatione gratiarum, & adducentur sponte, per gratiam tamen, in templum regis, ad seruendum Christo in conspectu eius.

Pro patribus tuis, qui fuerunt Apostoli & Prophetae, nati sunt spiritali generatione tibi Ecclesie, filii, imitatores Apostolorum, ut Episcopi, & Prelati: constitues eos in sede patrum tanquam principes in spiritibus, super omnem terram & uniuersalem ecclesiam.

Memor ero semper nominis tui, fame, & glorie tue, domine Deus in omni generatione presenti, & generationem futuram, usque ad finem mundi annuntians uerbum tuum.

Propterea etiam populi toties uidentes gloriam Ecclesie tue confitebuntur tibi, glorificabunt, & ecclesie

brabunt nomen tuum in æternum, sine fine, & in seculum seculi, hic & in futuro.

ORATIO.

O CHRISTE, uerbum patris, per quem cuncta creata sunt & creantur, custodi quæsumus Ecclesiam tuam uarietate gentium congregatam, ut dum ueritatem, mansuetudinem, & iustitiam tuam ex ipsa cognoscimus, principatum æterni seculi cum patribus nostris mereamur. Amen.

PSALMVS XLV.

Secundum
Heb. 37

In finem & Christum, qui est finis noster, in quem tendimus, filius Chore imitatoribus passionis Christi pro arcanis & secretis diuinitatis sue Psalmus iste cantatur. Secretum est mirabile, quod disposuit Deus pro humani generis redemptione.

DEUS omnium potestate, noster gratia & uoluntate, refugium ad quem inter pressuras calamitatum confugimus, & uirtus seu fortitudo, in quo ab omnibus periculis liberamur, & adiutor in tribulationibus uarijs animæ & corporis, quæ inuenerunt & captiuauerunt nos nimis defatigantes.

Propterea freti tanto adiutore, non timebitis dum ex nouitate tanti miraculi turbabitur terra, generatio Iudeorum, qui terrena sapiunt, & transferentur relictis Iudeis montes Dei, qui sunt Apostoli, in cor & ad extrema maris, quod factum est, cum Iudei contempto uerbo conuersi sunt ad gentes.

Conuerunt Apostoli predicando, & turbatae sunt aquæ multe, & populi diuersi ad penitentiam. & hoc sermo predicationis eorum Apostolorum, etiam cõtinuati

sunt & perterriti montes, atque excelsiores seculi potestates, & principes gentium in fortitudine & predicatione eius Dei qui assistebat Apostolis.

Fluminis impetus, & inundatio spiritus sancti uel ablutio baptismi lætificat suis gratijs & donis ciuitatem Dei, & sanctam Ecclesiam catholicam, & sanctificauit per illud flumen tabernaculum suum, quæ est congregatio fidelium, in qua habitat altissimus Christus Dei filius.

Deus habitat in medio eius Ecclesie, & ideo non commouebitur Ecclesia in tribulationibus, quia fundata est super firmam petram, Christum, imò adiuuabit eam deus in aduersitate laborantem, mane, in principio conuersionis, & hoc diluculo per illuminationem spiritus sancti.

Conturbatae salubri commotione sunt gentes, per predicationem Apostolorum & miraculorum operationem, & inclinata atque humiliata sunt regna gentium sub iugo fidei ad Christum adorandum, & dominus dedit uocem, declarauit uoluntatem suam per ora Apostolorum, & mota est terra, atque conuersa sunt corda terrena, ab infidelitate ad fidem, a uitijs ad uirtutes.

Dominus uirtutum cælestium & Angelorum nobiscum est: susceptor noster qui carnem pro nostra salute suscepit, deus ipsius Iacob iunioris, populi Christiani, qui uitia supplantare non cessat.

Venite, credite, & uidete lumine fidei opera domini nostri saluatoris, quæ magnalia posuit & inassuetata prodigia super terram tempore sue natiuitatis, quando uirgo suscepit, stella Magis apparuit: auferens

etiam bella omnia vsque ad finem terræ, quia tunc tēplum Iani ab Augusto Cesare clausum est.

Arcum conteret, ut sit rex pacificus in terra & cōfringet, destruetq; arma bellica: & scuta, quæ sunt præsidia humana, comburet igni, in aduentu Christi omnia erunt contrita & confracta.

Vacate Deo in tranquillitate mentis, & non seculo, & videte intelligendo, quoniam ego sum Deus, Christus, in lege promissus, qui vos redemi, & exaltabor in gentibus, quoniam publicani me dignè colent, & etiam exaltabor in terra apud omnes homines qui dicent.

Dominus virtutum, cælestium & Angelorum stat nobiscum ex parte nostra, susceptor & protector noster est Deus Iacob, quia hic luctamur contra tentationes, vitia supplantando.

ORATIO.

Deus noster, refugium, virtus, & adiutor in tribulationibus; quæ captiuauerunt nos, sis semper nobiscum in medio nostri ad protegendum à malo, & roborandum in bono, & sanctifica irroratione sancti spiritus habitaculum nostris cordis, ut te nobiscum cooperante confringere ualeamus arma iniquitatis. Per dominū nostrum Iesum Christum.

PSALMVS XLVI

Secūdum Hebr. 47. In finem & Christum, Psalmus iste est pro filijs Chore & imitatoribus Christi, plaudēs de ascensione & glorificatione Christi.

Omnes gentes, ad quas peruenit gratia dei, plaudite manibus, & gaudete bonis operibus: iubilate Deo, ex intimo cordis affectu, in voce exulta-

tionis, concordet manus cum lingua, ille operentur, hæc confiteatur.

Quoniam dominus Iesus Christus excelsus est, transcendens omnem intellectum creatum, & terribilis, quia iudicaturus est mundum, atque rex magnus, quia rex regum & dominus dominantium, super omnem terram, non tantum Iudeorum, sed etiam gentium.

Subiecit populos Iudeorum nobis & uniuersas li Ecclesie: & gentes conuersas ad fidem sub pedibus nostris, cum errores suos agnoscendo acquiescunt sanæ doctrine.

Elegit sua gratia nobis non meritis nostris, hæreditatem suam, ut cohæredes Christi essemus, speciem interiorem & benedictionē salutari ipsius Iacob Abrahæ promissam, quem semper dilexit deus & Esau odio habuit.

Ascendit Christus, deus & homo ad cælum in iubilo admirabili & exultatione Angelorum: & dominus ubique insonuit in voce tubæ, atque prædicationis euāgelicæ ut credamus.

Pfallite deo nostro, gratias agendo, psallite ore, & corde, psallite regi nostro Christo, psallite bonis operibus laudando.

Quoniam omnipotens rex omnis terræ est Iesus Christus uerus deus & homo, quare psallite illi, non pro terrenis uel inani gloria, sed sapienter, ut soli domi no placeatis.

Regnabit Deus CHRISTVS super omnes gentes, quas in hæreditatem accepit à patre Deus Christus, sedet ad dexteram patris super sedem sanctam

suam, & solium David æternum.

Principes & rectores populorum de omnibus nationibus congregati sunt in unitate fidei, cum Deo CHRISTO qui est deus Abraham Patriarchæ, cum populi sint filij ipsius per fidem: quoniam Apostoli Christi, diu effecti per gratiam, fortes terræ in fide & dilectione, vehementer clarificati & eleuati sunt, in signis, uirtutibus, & prodigijs.

ORATIO.

Deus excelsus potentia, terribilis iudicio, rex regum, dominus dominantium, qui sedes super sedem sanctam tuam ad dexteram patris, tibi psallimus, iubilamus & plaudimus, corde, ore, & opere, creatori & redemptori nostro, subinde elige nos quæsumus tua gratia in hereditatem tuam cælestem ut participes fieri mereamur cælestium gaudiorum, Amen.

PSALMVS XLVII.

Secundum
H. b. 48.

Psalmus iste, qui est cantici laudis diuine seu cantilena laudans Deum, tribuitur filijs Chore atque ueris Christianis CHRISTVM imitantibus, pro ijs quæ facta sunt in secunda die Sabbati pro constitutione Ecclesiæ, quæ est ciuitas summi dei,

Magnus est dominus noster Iesus Christus & laudabilis nimis, quia est dominus omnium creaturarum in ciuitate dei nostri, quæ est Ecclesia catholica, ubi unimur fide & charitate, in monte ui delict sancto eius, qui Christus est, fundamentum & lapis angularis.

Fundatur Ecclesia per Christum in fide cum exultatione & gaudio uniuersæ terræ, & omnium cre-

dentium: mons Sion, quæ est populus Iudaicus, & latera aquilonis. quæ sunt gentes, ex ijs inquam collecta est ciuitas regis magni, Dei nostri.

Deus noster Christus in domibus eius, & in fidelibus, in quibus habitat, cognoscetur per fidem, & hoc cum suscipiet eam Ecclesiam tuendam & protegendam ab inimicis.

Quoniam ecce quod mirum est, reges terræ & principes populi congregati sunt cum cæteris in unitate fidei, & conuenerunt pariter ut essent ciues sanctorum, in unum lapidem summum, angularem credentes, qui Christus est.

Ipsi reges, videntes gloriam redemptoris, & uirtutes Apostolorum, sic in operibus miraculorum admirati sunt de uerbo Euangelij, conturbati sunt in humana eorum prudentia commoti sunt de infidelitate ad fidem: tremor futuri iudicij apprehendit eos ad agendam penitentiam.

Ibi, agnito errori, fuerunt dolores præconscientiæ remorsu, ut sunt dolores parturientis mulieris: cæterum in spiritu sancto vehementi ad salutem electorum conteres atque confringes naues Tharsis, & superbiã gentium, quæ quondam in nauigatione superba fuit.

Sicut audiuius in lege & Prophetis: sic uidimus in Euangelio, in ciuitate & Ecclesia militante, quæ est domini uirtutum, & Angelorum, in ciuitate inquam Dei nostri Iesu CHRISTI, deus fundauit in fide Euangelij eam, & diriget eam usque in æternum fixam.

Suscepimus ex promissione deus noster miseris

cordiam tuam, & saluatorem dominum nostrum Iesum Christum; qui percuncti mundo tandem misertus est in medio templi tui, & cordis nostri, cum per gratiam facti sumus templum tuum.

Secundum benedictum nomen tuum & magnum Deus noster, sic & laus tua & reuerentia in fines & extrema terræ ubi diuulgabuntur uerba oris tui iustitia, qua nos iustos efficis, plena, & liberalis est dextera tua diffundens in electos.

Lætetur in domino mons Sion, & Ecclesia catholica quæ speculatur Christum, & exultent in fide filie Iudæ, quæ per prædicationem Apostolorum de Iudæis cõuersæ sunt, propter iudicia tua occulta domine; qui hos eligis & reprobas illos.

Circundate, defendite, munite Sion, Ecclesiam in fide, & complectimini eam amplexibus charitatis, uirtutes illius & mores seruando; narrate atq; prædicate laudem Ecclesiæ, & gloriam Christi in turribus & uirtutibus eius, qui estis principes Ecclesiæ.

Ponite corda uestra & affectum uestrum in uirtute eius, ne separemini à charitate quam docuit, & distribute per gradus officiorum, domos habitatores, et ciues eius Ecclesiæ, ut enarretis prædicando magnalia dei, in progenie altera posthuma usque ad finem mundi eam docendo.

Quoniam hic Christus est dominus Deus noster qui nos creauit & redemit in æternum, in presenti tempore, & in seculum seculi in futuro, ipse & non alius reget, proteget, & defendet nos in secula sine fine.

O R A T I O.

Laudabilis Deus, domine uirtutum, cuius iustitia plena est terra, pone corda nostra in uirtute tua, ne deiciamus à ciuitate tua sancta, in qua reges terræ conuenerunt in unitate fidei, sed rege, protege & defende nos, ut misericordia tua in nostri pectoris templo suscepta dignos nos faciat in cælesti Ierusalem æterna perfrui letitia. Per Christum.

PSALMVS XLVIII.

In finem CHRISTVM pro filijs Chore electis Dei, ne decipiantur murmurantes est hic Psalmus ipsius Dauid. Exhortans, mundi diuitias, honores, & uoluptates spernendas. Secundum
Hebr. 49

Audite hæc uerba omnes gentes, quæ secundum carnem uiuitis: auribus mentis & corporis percipite, intelligite, atque memoriæ commedate omnes qui habitatis orbem terrarum.

Quique terrigenæ, peccatores uitij terrenis inquinata, & filij hominum boni ac rationales, geniti secundum gratiam, simul in unum uenite ad audiendum, diues & superbus, pauper & humilis.

Os meum propheticum loquetur sapientiam quam Deus abscondit superbis, & reuelauit paruulis, & meditatio intrinseca cordis mei cogitabit prudentiam & utilissimam doctrinam.

Inclinabo, applicando intellectum, in parabolam Psalm. 47
& similitudines rerum, aurem meam interiorem, ut intelligam uerba legis & prophetarum, quæ frequenter parabolica sunt, & tunc aperiam dilucidè alijs in psalterio isto propositionem meam à spiritu sancto reuelatam.

Cur timebo in die illa tremendi iudicij, quæ erit

K iij

mala malis: ideo certe, quia iniquitas ac malitia calcanei mei, Satanae insidiantis, & mortis extremæ inopinatam occupantis, circundabit me ex omni parte, opprimet, & timere faciet.

Qui confidunt, atque præsumunt in virtute seu sortitudine sua propria, perinde atque gratia Dei nõ egerent, & in multitudine seu abundantia diuitiarum suarum, tanquam summo bono gloriantur, ij in quã circundantur calcaneo iniquitatis.

Frater non redimit à sententia damnationis fratrem: prece aut pretio, quomodo redimet ergo homo peccator seipsum? certe nõ dabit deo placationem & expiationem suam, sacrificium, aut oblationem unde propitiatur sibi Deus.

Et pretium aut eleemosynam redemptionis animæ suæ non poteris dare, quia erit extra statum mercedi: & laborabit in æternum in tormentis perpetuis: & etiam viuet ipse adhuc in finem, quia quæret mortem & non inueniet.

Non videbit carnalis hõ, neque intelliget sibi imminere interitum gehennæ, quia cum viderit atque prospexerit sapientes in deo ac iustos morientes, reputabit nullum illius præmium, & ergo simul insipiens, qui pœnam non credit futuram, & stultus in diuitijs, non in deo sperans, peribunt in corpore & anima.

Et relinquent tales iniqui alienis hæredibus diuitias suas, in quibus sperauerunt, & sepulchra eorum quæ construxerunt magnifice, sunt domus, in quibus habitant illorum corpora in æternum, quia non credunt aliam uitam futuram.

Tabernacula, edificia, palatia eorum, quæ construxerunt, manentia in progenie filiorum & progenie nepotum, in ijs uocauerunt nomina sua, memoriam eorum & famam in terris suis, quia terrena quæsierunt, nihil de cælestibus curantes.

Et homo cum à deo in honore & beatitudine æterna perfruenda ordinatus esset, tamen carnaliter ambulans nõ intellexit se ad imaginem Dei creatum: & ideo comparatus est bestijs seu iumentis insipientibus, propter uitam uoluptuariam, & similis in omnibus factus est illis, subtracto honore imaginis Dei.

Hæc via, & talis progressus illorum in hac uita præsentis est scandalum & offendiculum ipsis, quia facit cadere de peccato in peccatum, & postea asecuti felicitatem huius mundi, in ore suo sibi complacebunt iactantes de tali uita.

Sicut oues ductæ ad occisionem, sed ignorantes, in inferno æternaliter positi sunt in pœnam: unde & mors gehennæ depascet corrodetque semper eos miseros, quia uiuentes semper morientur, & moriendo semper uiuent in pœnis.

Et dominabuntur tandem eorum malorum iusti homines, & hoc in matutino post dormitionem corporum in resurrectione, quando accipient iudiciariam potestatem: & auxilium eorum, quod habebant de potentia de diuitijs, de amicis, veterascet, deficiet, peribit in inferno gehennæ, & a gloria eorum transibunt in pœnam & confusionem maximam.

Veruntamen spes mea, Deus iustus redimet suam gratia animam meam, ne damnetur cum impijs, de ma-

nu inferi & potestate diaboli, & hoc cum acceperit de hac mortali uita me in beatitudine æterna.

Ne timueris, scandalizeris, aut turberis, cum diues in prosperitate factus fuerit homo peccator uiuēs secundum carnem: & cum multiplicata fuerit in honoribus seculi gloria domus eius, in cognatis, prolibus & amicis.

Quoniam cum per mortem interierit repente, non sumet secum oīa, imò nihil, nisi peccata, neque descendet cum eo ad abyssum inferni gloria, & prosperitas eius, quam habuit in præsentī uita.

Quia anima sensualis eius impij, in uita ipsius prospera, ab adulatoribus benedicetur propter potentiam, & affluentiam diuitiarum: at hic impius confitebitur tibi, gratias agendo, cum benefeceris ei in honore diuinijs, aut gloria.

Introibit descendens ad infernum in progenies patrum suorum, quorum scelorum fuit imitator: & usq; in æternum excæcabitur errore, & non uidebit hic lumen gratiæ, neque in futuro lumen gloriæ.

Homo itaque impius, cum in honore constitutus esset atque dignitate, non intellexit id sibi gratis à DEO præstari: propter quod comparatus est iumen tis irrationalibus, insipientibus, qui sensualitatem sequuntur, & similis omnino factus est illis, sequendo uoluptates carnis.

ORATIO.

Domine, qui es pretium nostræ redemptionis, libera animas nostras de manu insidiantis satanæ, ne mors gehēnæ depascat nos in interitum sempiternum. Sed tribue in-

tellectum ut mandatis tuis obediendo terrena cuncta contemnamus, & ad cælestia bona toto mentis affectu anhelemus. Amen.

PSALMVS XLIX.

Psalmus ipsius Asaph, qui fuit unus inter quatuor personantes in psalterio & interpretatur congregatio, que nunc est in populo Christiano. Agitur de utroque aduentu Christi. Secūdum Heb. 50.

DEUS, CHRISTVS, omnium deorum, falsorum dominus, omnipotens, loquutus est multifariam in Prophetis, etiam per se in humanitate assumpta, & uocauit ad fidem suam terram, ac uersos habitatores terræ.

A solis ortu lex Euangelica usque ad occasum & ultimū terræ promulgata est per Apostolos: ex Sion tamen & de Ierusalem capit annuntiarī species decoris eius, atque pulchritudo diuinitatis & uirtutum Christi.

Deus Christus manifeste ueniet ad generale iudicium, Deus inquam noster, Christianorum uerus Deus, & homo, & non filebit, imò super peccatores exercebit iram & uindi ctam suam.

Ignis materialis in conspectu eius precedens exardescet, quia seculum per ignem iudicabit, & in circuitu eius raptabitur tempestas valida in momento, in istu oculi, in nouissimā tuba.

Aduocauit Christus cœlum, cælestesq; ordines, de sursum ueniens à patre, & terram, terrenosq; homines, etiam aduocabit deorsum discernere, ut per sententiam discernat & diuidat populum suum à non suo, bonos à malis, saluandos à damnandis.

Congregate uos Angeli illi CHRISTO, factos & electos eius, qui ordinant, prædicant, & implent testamentum eius Nouum, & Euangelica præcepta super sacrificia testamenti Veteris, & obseruantias legales.

Et annuntiabunt prædicando, cœli, uiri cœlestes, uerbi dispensatores iustitiam eius, quia iusti remunerantur, & reprobi damnabuntur, quoniam deus, qui nec fallit nec fallitur, iudex est uiuorum & mortuorū.

Audi credendo populus meus, quem elegi, cui legem dedi, à quo carnē assumpsi, & loquar tibi, atque prædicabo filijs Israel ueritatem, & testificabor tibi uerbis ac factis, quod deus per omnipotentiam, deus tuus per gratiam ego sum, & nemo alius.

Non in sacrificijs tuis Veteris testamenti arguam aut reprehendam te: quia non quæro, nec ea uolo, holocausta autem tua igne Charitatis incensa, in anima humiliata, in conspectu tuo sunt semper grata & accepta.

Non accipiam amplius de domo tua insolentes vitulos ad sacrificiū, neque de gregibus tuis pascualibus exigam hircos ad hostiam pro peccato, sed cor contritum & humiliatum.

Quoniam meæ sunt possessiones, omnes feræ & bestię syluarum, etiā iumenta quæ uagantur in montibus excelsis, & boues in pascuis.

Cognoui ab æterno oninia uolatilia cœli, & pulchritudo atque amœnitas agri uirentis mecum est, & à me producta.

Si esuriero aut sitiero: non dicam tibi, quia bono-

rum tuorum non egeo: meus est enim orbis terrę, quę creauit, quem gubernō, & plenitudo eius, cum nihil sine nutu meo uiuat.

Nunquid sum talis naturę, quod manducabo carnes taurorum, ut in sacrificijs? aut sanguinem hircorum potabo? certe non, quia nec cibo, nec potu indigeo.

Immola ergo Deo holocaustum pingue & sacrificium acceptabile laudis atque gratiarum actionis, quod te creauit & redemit: & redde semper altissimo qui in cœlis est vota tua, quę promisisti in baptismo.

Et nihil de uiribus tuis præsumens, inuoca me in auxilium in die tribulationis, aduersitatis, & temptationis, eruam te, tantum confidas & inuoces, & tandem liberatus honorificabis postea me, & sanctificabis nomen meum.

Peccatori autem impio dixit Deus omnipotens: Quare tu enarras, atque prædicas iustitias meas, de præmijs bonorum & pœnis malorum, & assumis in digna præsumptione testamentum meum tam Nouū, quàm Vetus, per os tuum impurum & sceleratum?

Tu uero remunerando odisti disciplinam & increpationem, & proiecisti contemnendo sermones meos, quos tamen in ore habebas retrorsum in tuam damnationem.

Si uidebas furem, non increpasti, sed dissimulando currebas cum eo, laudando atque excusando: & cum adulteris & scortatoribus portionem tuam in consensu uoluptatis ponebas sequendo carnis concupiscentiam.

Os tuum peruersum abundauit malitia, infideliter legem meam interpretando, & lingua tua ad decipiendum concinnabat fraudes ac dolos male agendo; blande loquendo:

Sedens cum auctoritate, studio nocendi aduersus fratrem tuum falsa loquebaris ipsum calumniose obiurgando, & aduersus proximum filium matris tuæ, Ecclesie, qui tibi frater est per regenerationē baptismi, ponebas scandalum, præbendo illi occasionem ruinae, per facta & uerba tua nequam: hæc omnia fecisti sine timore diuini iudicij, & ego tacui atque dissimulaui, ut completeretur malitia tua.

Existimasti tu inique peccator, quod ero tui similis, consentiendo malis, quia scelera tua non statim uindico: sed arguam te in morte atque finali iudicio, & statua tuam tunc peccata tua contra faciem tuam, quæ te ac cusabant, omnesq; imposturas declarabunt.

Intelligite atque ruminare hæc dicta in corde uestro omnes qui obliuiscimini deum, mandata eius contemnendo: nequando uos inopinatos rapiat à uita presenti in æternam damnationem, & non sit qui eripiat, cum in inferno nulla sit redemptio.

Sacrificium laudis, quod puritate fidei & operum immolatur, honorificabit, sanctificabit, & digne me colet: & illic est iter & recta uia, quæ ducit ad uitam, quo ostendam illi, sacrificanti puro corde, salutare Dei, CHRISTI filij patris, in quo subsistit uera salus homini.

ORATIO.

Deus deorum, domine, cuius est orbis terræ, & plena

tudo eius, qui manifestè uenturus es in igne exarde, centi; & tempestate ualida, ad iudicandum genus humanum, te supplices exoramus, ut holocausta nostra igne charitatis succensa in cōpunctione cordis sint tibi grata & accepta ut sic à peccatis nostris expiati, priusquã ab hac uita rapiamur ad iudicium, placitum ac pacatum te inueniamus redemptorem nostrum Iesum, qui cum patre & sancto spiritu est honor, & gloria, in secula seculorum, Amen.

PSALMVS LI.

¶ In finem, qui Christus est, omnium bonorum cōsummatio & perfectio, Psalmus iste est ipsius David Prophetæ de penitentiâ & humilitate eius, & quam habuit, cum uenit ad eum Nathan propheta redarguens ipsum de homicidio & adulterio, quãdo scilicet int rauit & ingressus est Dauid ad Bethsabec, uxorem Uriæ. Secundum Heb. s.

Miserere mei, quoniam peccator sum, Deus meus cui proprium est misereri & parcere, secundum magnam, infinitam & abyssalẽ misericordiam tuam qua ego, quia magna est miseria mea.

Et secundum innumerabilem multitudinem actualium miserationum tuarum, ab initio seculi exhibitarum, dele, ut nullum remaneat uestigium, iniquitatem & culpam meam.

Amplius magis ac magis laua in fonte misericordie me, per aquã gratiæ, ab iniquitate mea qua te deum offendi, & a me peccato meo, quo proximi læsi munda me, ut culpa & peccatorum uoluntas abstergatur.

Quoniam iniquitatem meam detestandam ego uerè penitēs neque diffiteor, neque abscondo, cognosco ut tu ignoscas, & peccatum meum in conscientia re-

mordete: cōtra me, ceu imago figurata, est semper per contritionem amarā.

Tibi tanquam iudici soli, potenti & punire, & misereri, peccavi ualde, & malum quod coram hominibus erubui, illud coram te feci, qui omnia uides: Ita que misereere ut iustificeris, uerax ac iustus inueniatis in sermonibus & uerbis tuis, quibus promisti ueniam penitentibus, & vincas illos de mendacio, cum perperam & presumptuose iudicaris, tanquam uolens iustificare impium.

Ecce enim figmentum tuum in iniquitatibus originalis culpæ, conceptus sum; unde miseria & pœna est mihi: & in peccatis atque libidinum concupiscentia cepit me, unde caro nascitur infirma, mater mea.

Asperges per penitentiam humilem, me peccatorē, domine Deus, hyssopo, & sanguine CHRISTI, & per hoc mundabor à maculis per contritionem: lauabis me fonte tum baptismi & gratiæ, tum lacrymarum & penitentiæ, & incomparabiliter super niuem tunc per satisfactionem dealbabor, candore spirituali animæ iustificatæ.

Auditui meo interiori dabis gaudium de abolutione peccatorum, & lætitiā, de promissione æternorum, & tunc exultabunt ossa spiritualia, animæ fundamenta, prius humiliata tentationibus: & turbata impugnationibus.

Auerte per plenam remissionem faciem tuam, non à me, sed a peccatis meis, illorū non recordando, & omnes iniquitates meas præteritas, præsentēs, & futuras dele, de tua notitia, ne punias.

Cor à culpa mundum & immaculatum crea, ac restaura in me Deus per gratiam iustificantem: & spiritum rectum ad cœlestia subleuantem innoua, refice in uisceribus & uiribus meis interioribus, unde peccata exierunt.

Ne proicias in desperationis foueam me, ceu reprobatum a facie & præsentia tua, unde lumen & sanitas mentis, & spiritum sanctum tuum, in quo spem ueniæ colloco, ne auferas omnino a me, imò mecum sit & mecum laboret.

Redde mihi, quod mea culpa perdidit, lætitiā spirituales salutaris filij tui, Christi, & spiritu sancto principali dominante super omnia confirma me in gratia, nec recidiuem in peccatis.

Docebo uerbo & exemplo, iniquos homines, uias tuas misericordiam & ueritatem: & impij relinquentes uias suas, ad te deum uerum conuertentur: per penitentiam salutarem.

Libera me penitentem, de sanguinibus & corruptionibus carnalibus, deus, creator, deus, redemptor atque salutis meæ conseruator, & tunc exaltabit cum deo lingua mea extollendo iustitiā tuam, quia iustificas impium, & parcis penitenti.

Domine, dando scientiam loquendi labia mea prius clausa propter peccatum aperies: & tunc cum fiducia os meum & cordis arcanum annunciabit, & præconizabit laudem tuam: quia sanctus, quia pius, quia misericors es.

Quoniam si uoluisses pro expiatione peccati sacrificium hircorum & uitulorum, dedissem, ac obiu-

liffem: sed utique holocaustis uictimisq; ueteribus non delectaberis, neque placaberis amplius.

Sacrificium acceptum deo, quo peccata soluantur, est spiritus plurium anxius pro peccatis, contribulatus corpori per pœnitentiam, ut spiritus dolore, corpus labore afficiatur: cor prius contritum per compunctio- nem: & deinde humiliatum per confessionem, deus, qui misericors es, non despicias, neque spernes, imò gra- tanter aspicias.

Benigne fac, largam impendendo benedictionem, domine Deus in bona & gratuita voluntate ac gra- tia tua, Ecclesie nostræ catholicæ, quæ Sion Deum spe- culatur, ut in spe, fide & charitate ædificentur super firmam petram, CHRISTVM, muri Ierusalem, qui sunt animæ sanctorum in uisione pacis.

Tunc acceptabis gratum habens sacrificium iu- stitiæ, quod est confessio, qua iustificatur impius, obla- tiones, nō pecudum, sed hominum, & holocausta in car- nis mortificationem, tunc imponent offerentiq; super altare fidei, quod tuum est, seipfos ceu uictulos in uicti- nam & hostiam uiuentem, placentem deo.

ORATIO.

Dele iniquitates nostras domine, secundum magnam misericordiam tuam, munda & lava nos super candorem niuis à peccatis nostris, quibus malum coram te facimus, Cor nostrum contritum & humiliatū non despicias domi- ne: sed inuoua in uisceribus nostris spiritum sanctū tuum quo laudem tuam annunciare possumus, & recto principa- liq; spiritu confirmati, mereamur in caelestem Ierusalem peruenire, Per Christum dominum nostrum.

In finem Christum intellectus & eruditio ipsius Dauid secundum uir propheta, cum uenit Doech Idumæus impostor Hebr. falsarius, & annunciauit atque indicauit Sauli regi Hebræorum, & dixit ei turbato, Venit Dauid amulus tuus in domum Achimelech sacerdotis. Agitur de pœ- na iniqui, & premio iusti.

PSALMVS LII.

Quid gloraris & exultas in malicia pessima, obstinata qui potens es opprimere pauperem in iniquitate & impietate tua.

Tota die & omni tempore uite tuæ iniustitiam & prauitatem cogitauit lingua tua ex certa & preme- ditata malitia: sicut nouacula acuta inflixisti uultus et fecisti dolum atque imposturam, quia cum diligere si- mulas, fraudulentem uulneras.

Dilexisti longe malitiam ipsam super benigni- tatem, imò erosum habuisti bonum: & iniquitatem ac mendacium amasti magis, quam loqui æquitatem, iustitiam & legem dei.

Dilexisti omnia uerba adulationis præcipitatio- nis & detractionis, quibus innocentes deiciuntur ad ma- lum, fallax lingua dolosa, & ministra malitiæ.

Propterea deus subuertet, & destruet te, licet mundo uideris stare & florere in finem atque in ater- num, euellet te de felicitate temporali, in qua confidebas, & emigrabit te ab hac uita de tabernaculo & corpo- re tuo, & radicem tuam, quæ est animæ uiuificans cor- pus, sicut radix arborem, euellet de terra uiuentium atque beatitudine sanctorum.

Videbunt iusti damnationem impiorum, & time-

bunt cum punitio impiorum, eruditio erit iustorum, & super eum ridebunt, contemntes prosperitatem eius præteritam, & dicent iusti, Ecce homo robustus in malitia qui non posuit deum, imò cõtempfit adiutorem suum non habens fiduciam in dominum.

Sed speravit tanquam in summo bono, in multitudine diuitiarum suarum, in copia argenti & auri, potentie & glorie: & præualuit iustis ad tempus in vanitate & prosperitate sua & affluentia temporalium.

Ego autem pius, sicut oliua fructifera, in bonis operibus, in domo dei & Ecclesia sancta, speravi, non in diuitijs, sed in misericordia dei duratura in æternum: non solum hic, sed & in seculum seculi in uita eterna.

Confitebor tibi, & gratias agam in seculũ hoc, quia fecisti mecum misericordiam in presenti & expectabo in futura retributione iustorum, nomen tuum quod Iesus est, quoniam bonum, dulce est, & suauis in conspectu, iudicio, & estimatione sanctorum tuorum, qui gustauerunt suauitatem bonitatis tue.

ORATIO.

Omnipotens deus, totius mūdane uanitatis destructor, fac nos in Ecclesia tua florere, sicut oliuam fructiferã bonorum operum, ut in tua misericordia sperantes & tibi semper gratias agētes ab iniquitatis maledictio saluemur per confessionem nominis tui, quod Iesus est.

PSALMVS LII.

Secūdum Heb. 3. In finem & CHRISTVM ducens pro Mahalath parturiente dolorem de peccatis intellectus & eru-

ditio ipsius Dauid. Agit de peccatoribus obstinatis, Deum negantibus.

Dixit, & sibi ipsi persuasit insipiens, & impius in corde suo, quod non est deus, curans res mortalium.

Corrupti sunt in peccatis, & abominabiles atque odibiles facti sunt Deo & hominibus in iniquitatibus suis: non est de illis reprobis, qui faciat bonum aliud quod meritorium.

Deus de cœlo prospexit, per suam misericordiam super filios hominum, ut pœnitentes saluaret, ut uideat si aliquis est intelligens per ueram cognitionem aut requirens deum per bonam operationem.

Omnes declinauerunt à rectitudine iustitiæ, & si mul inutiles atque inepti facti sunt à consequitione uite eterne, non est aliquis qui faciat bonum, aut impleat uoluntatem patris cœlestis, non est usque ad unum quia omnes peccauerunt & egent gratia dei.

Nonne scient, & experientur in futuro iustitiam dei, omnes qui nunc operantur pertinaciter iniquitatem contra dei mandata, qui deuorant & dilaniant plebem meam innocentem, ut perinde ac comederent cibum panis quotidianum, ita delectantur in spolijs innocentum?

Deum per pœnitentiam non inuocauerunt, quia in eum non crediderunt: sed illic trepidauerunt peccatores huius mundi timore, ne fraudarentur felicitate terrena, ubi tamen non erat timor habendus, formidant tantum temporalia & non mala eterna.

Quoniam deus dissipauit atque dispersit ossa

et corpora eorum luxui et delicijs mancipata, qui hominibus placent, et deum spernunt, confusi sunt intellectu, quoniam deus spreuit, tradens eos in reprobum sensum.

Quis dabit? certe nullus, nisi tu domine, ex Sion illa caelesti salutare Israel, aut salutem populo fidei, per fidem ueram deum uidentis cum conuerterit et eripuerit deus, ab impiorum uolentia captiuitatem et seruitium plebis suae electae, tunc exultabit iacob pessumdati uitiorum, et laetabitur atque gratiasaget Israel redemptori suo, optimo, maximo.

ORATIO.

Omnipotens deus de caelo prospice super nos peccatores, filios hominum, ut intelligamus et requiramus te solum Deum uerum, spretois mandatis omnibus. Ne declinemus a rectitudine iustitiae, et uia ueritatis, ne corrumpamur et abominabiles sumus in iniquitatibus nostris, sed nos conuertere digneris ad te, ut laetemur et exultemus in salutari tuo, domino nostro Iesu Christo. Amen.

PSALMVS LIII.

Secundum
Heb. 54

1. Re. 23. d

In finem qui CHRISTVS est tendentibus pro carminibus et laudibus eius hic Psalmus est intellectus et eruditio Dauid, et cuiuslibet fidei, cum uenissent Ziphæi persecutores bonorum, sternerent in hoc mundo, et annuntiassent Sauli peruerso, Nomen Dauid latens et miser absconditus est apud nos, sternerentes? Quippe boni humiles semper latent inter malos fortunatos.

Deus meus, in nomine tuo, quod Iesus est, saluum me fac, non ob meritum meum, et in uirtute

te; atque misericordia tua diuina iudica me, separando a malis.

Deus, qui uerax es in promissis, exaudi orationem meam et uota mentis meae: etiam auribus clemetiae percipe uerba uocalia oris mei, quae tibi simplex propono.

Quoniam alieni a deo, fide, et operibus insurrexerunt sua uolentia aduersum me, armati liuore insanæ mentis, et fortes in malo, quæsierunt animam meam ut eam a pietate diuertant: et non proposuerunt in conscientia deum uerum ante conspectum suum, sed diuitias, sed honores, sed uoluptates.

Ecce enim deus omnipotens adiuuat me ut sim patienti in aduersis: et dominus me coadiuuans in bonum, susceptor est, per suam gratiam, animæ meæ, eam a peccatis omnibus liberando.

Auerte mala aduersum me cogitata, ab inimicis meis insidiantibus: et in ueritate tua iudiciali disperde illos in æternum, esto hic floreat falsis bonis, pereant ueris tormentis.

Voluntarie, atque libera mente, non coacte sacrificabo tibi, sacrifico laudis et bonorum operum, et cōfitebor, celebrabo, et gratias agam nomini tuo domine Deus meus quoniam bonum est, imò nil melius illo inuenitur.

Quoniam ex omni tribulatione et aduersitate eripuisti me, sperantem in te: et super inimicos meos insidiantes despexit pro nihilo reputado, oculus meus, quia uidi retributionem in impijs.

ORATIO.

Domine in uirtute nominis tui salua nos, ne lieni in

fide diuertant à uera pietate animas nostras, sed per tuam gratiam sub diuina protectione eos suscipe, libera, & eripe ab omnibus inimicis tam uisibilibus quàm inuisibilibus insidiantibus nobis, ut sic semper nomini tuo, quod leus est, uoluntariè sacrificio laudis & bonorum confiteamur per secula. Amen.

PSALMVS LIIII.

Secundum
Heb. 55

In finem Christum, ad quem cuncta referenda sunt, Psalmus iste in carminibus & laudibus est intellectus & eruditio Dauid, & querela piorum de malitia persecutorum.

EXaudi Deus meus orationem meam; pro bonis assequèdis, & ne despexeris uotiua[m] deprecationem meam pro malis euitandis: sed intendente mihi oranti, & exaudi me, per gratiam dando quod postulo.

Contristatus sum anima & corpore, in exercitatione mea & tribulationibus, quibus mali me exercent: & conturbatus sum & inquietus in anima, a uoce inimici obloquentis & insidiantis, & a tribulatione peccatoris affligentis me.

Quoniam impij declinauerunt: extorquendo in me innocentem, iniquitates, quæ eorum erant, & mala sua mihi imponebant: & in ira eorum, non in merito meo molesti erant mihi, sine ratione mala inferendo.

Cor meum elanguit; & conturbatum est, propter molestias in me: & in animo meo formido, metus; & horror mortis eternæ cecidit super me, timendo fratrum odium.

Timor animæ & tremor mortis uenerunt super

me, & opprimunt: & contexerunt & circumdederunt me tenebræ, mali homines & peccatores cæci.

Et dixi, deliberando inter has conturbationes, Quis dabit mihi penngas uirtutum, & motum desideriorum bonorum, sicut columbæ, quæ simplex est, & felle caret: & uolabo à strepitu mundi, & requiescam in tranquillitate mentis, gustando quam suauis est dominus.

Ecce elongaui à turba desideriorum temporarium, & fugiens illa discessi à congregatione hominum: & manā si in solitudine, requiescens in quiete mentis.

Expectabam patienter eum dominum longanimis qui saluum me fecit, & liberauit à pusillanimitate; & inordinato timore ipsius spiritus mei, ne caderem in desperationem, propter tot tumultus persecutionum, & a tempestate animæ, ne irascerer impetuose.

Præcipita & disperde domine fraudes eorum, & diuide, ne ueniant in concordiam, linguas eorum qui in me conspirant, quoniam uidi iniquitatem, & dolum, & contradictionem, atque discordiam in ciuitate, & congregatione impiorum, ubi nulla charitas.

Die ac nocte sine intermissione circumdabit eam ciuitatem diaboli, super muros eius excubando iniquitas pessima, & labor atque molestia erit in medio eius non enim est pax impijs, & iniustitia abundabit.

Et non defecit, sed semper durauit de plateis eius ubi licitantur uenalia, usura, fraudes, & impius questus & dolus, quia aut creditoribus plures uedunt, aut in pretio rei cum dolo & fraude.

Quoniam si inimicus meus, publicus peccator maledixisset mihi manifeste, sustinuissem utique, &

patientia tolerassem.

Et si is qui oderat me publice, super me insultasset, & magna atque superba locutus fuisset, minitans, abscondissem me forsitan ab eo, fugiendo presentiam & sodalium eius.

Tu vero homo, à quo dolos patior in abscondito, homo mecum uiuens, vnanimis in pace, dux meus in uite instituto: & notus atque familiaris meus.

Qui simul conuersando mecum dulces & suaves capiebas cibos, tum Eucharistie, tum doctrine: in domo dei; quæ est Ecclesia sancta ambulauimus simul cum magno consensu animorum.

Veniat mors gehennæ super illos hypocritas falsos, & descendant secundum merita in infernum, ubi nulla est redemptio, & hoc, viuentes, quia scienter peccant, & scienter pereunt.

Quoniam nequitia, fraudes & doli sunt in habitaculis & cordibus eorum, & in medio conuersationis eorum: quia pestilentes sunt impij.

Ego autem tota fiducia ad deum clamaui in tantis periculis & tribulationibus, & dominus Deus saluabit me à peccato & inferno.

Vespere senectutis, & mane pueritiæ, & meridie iuuentutis; quod est omni tempore, narrabo, meditabor: & annuntiabo diuina beneficia mihi collata, & dominus exaudiet vocem & orationem meam iustam.

Redimet dominus in pace & quiete animam meam innocentem, ab his falsis fratribus, qui appropinquant mihi persequentes sub specie bonæ, quoniam inacter multos amicos, quod habueram, erant & iunxerant

se mecum.

Exaudiet & consolabitur me orante, Deus pacis & humiliabit abiectio & confundendo illos impios, hic inquam Deus, qui est æternus ante secula, quia in principio erat uerbum.

Non enim est resipiscentia illis impij, aut commutatio in melius, sed descendunt semper in peius, & non timuerunt Deum, sed potius contempserunt: & ergo extendit dominus manum suam & uindictam in retri buendo pœnam pro malefactis eorum.

Contaminauerunt & despexerunt male uiuendo testamentum eius, mandata Dei non custodiendo, quare diuisi sunt de terra uiuentium ab ira & seruitute vultus eius, quia non uidebunt faciem domini, & dominus appropinquauit ad bonos cor illius, & uoluntas Dei.

Molliti sunt in blandiloquentia sermones eius suæ super oleum, adeo applaudunt uerbis in hypocrisi, & ipsi sermones sunt iacula, letaliter uulnerantia corda audientium.

Iacta super dominum Deum, omnem curam & sollicitudinem tuam, committendo Deo omne negotium & ipse dominus te enutriet, docendo, confortando, & uias tuas dirigendo: & nõ dabit in æternum, licet ad horam permittat fluctuationem, inquietudinem, & conturbationem uiro iusto. Mat. 6. d.
Luc. 12. c.
1 Pet. 5. b.

Tu vero Deus, qui sanctos enutris, deduces eos impios, qui nec timent te, nec tibi confidunt, in puteum inferni & interitus mortis æternæ.

Viri sanguinum, persecutores & homicidæ, & do

Iosi per simulationes fraudem molientes, non dimidiabunt in uoluptatibus dies suos, imò interitus erit celerimus & subitaneus: ego autem certissime sperabo, non in homine, non in mundo, sed in te domine, & ideo liberabor ab omni malo.

ORATIO.

Domine, qui in te iactamus, cum in tutissimum portum omnes curas nostras, soliꝫ tuæ gratiæ innitimur, enutrias nos in fide, moribus, doctrina, & uirtutibus. Ne despereris deprecationes nostras, sed salua nos à pusillanimitate spiritus, nec succumbamus in tribulationibus aut pressuris. Et te uespere, mane, & meridie laudantes, mereamur ab huius seculi tempestatibus defensari. Per CHRISTVM dominum.

PSALMVS LV.

Secundum Heb. 56.
2. Reg. 21
 In finem Christum, qui est consummatio nostra, hic Psalmus tendit, scriptus pro populo Iudæorum & persecutorum, qui a sanctis electis longe factus est & alienatus in tituli inscriptione, quia sancti confitentur Christum regem Iudæorū, at hic populus negat. Psalmus agit quod factum est ipsi Dauid Propheta, cum tenuerit eum captiuum Allophylī alienigenæ in Geth, Oratio est iusti tribulati.

Miserere mei, & gratiam tuam mihi impartire Deus meus, quoniam conculcauit & perfundedit me homo nequam; tota die, diabolus impugnans tentationibus tribulauit, & afflixit me:

Conculcauerunt pedibus suis inie innocentem inimici mei; tam homines quam demones, tota die, adeo

ut nullum tempus pressuris uacuum relinqueretur, quoniam multi bellantes steterunt aduersum me, uidelicet diabolus, caro, mundus.

Ab altitudine quidem & superbia diei temporalis ad horam data timebo, sed interim tamen ego uero iustus in te sperabo de tua protectione.

In Deo meo laudabo uerbum eius, & celebrabo sermones meos, Dei munere mihi concessos, in Deo & eius protectione speraui confidenter: non ergo timebo, quid mali faciat mihi caro, & carnalis homo.

Tota die mendaces uerba mea bona execrabantur tanquam mala: & aduersum me sunt omnes cogitationes eorum impiorum, & hoc in malum, ut abstergeant à pietate doctrinæ & uitæ.

Inhabitabunt mecum in Ecclesia catholica: & abscondent malum, quod cogitant, ipsi impij calcaneum meum more serpentis insidiosa calliditate obseruabunt, ut accusare possent uel blasphemare.

Sicut sustinuerunt ad perdendum & expectauerunt animam & uitam meam, tamen pro nihilo & gratias saluos facies illos per solam tuam misericordiam: sed in ira tua diuina populos, aduersarios ueritatis, cōfringes, ad nihilum redigendo.

Deus meus vitam meam, quæ mala fuit annuntiaui tibi in confessione, posuisti tristitias & lachrymas meas, quas effudi pro peccatis, in conspectu tuo, eas non obliuiscendo.

Sicut erat & in promissione tua, quæ ueniam spondes penitentibus, sic egisti: tunc ergo conuertentur inimici & aduersarij mei à suo errore & uita mala, re-

rorsum ; ut non amplius uadant post concupiscentias
carnis.

In quacunque ergo die etatis et uite mee inuo
cauero te cordis deuotione , ecce cognoui experiendo
misericordiam tuam , quoniam deus meus es , qui me
recipis ad pœnitentiam.

In deo patre laudabo uerbum incarnatum , pre
dicando eum , consubstantialem patri , et coeternum in
domino IESU CHRISTO , laudabo sermo
nem et eius regulam uiuendi , quam mundo præstitit : et
in deo spiritu sancto speraui de eius bonitate ; et ergo
non timebo , quid mali faciat mihi innocenti homo
nequam.

In me sunt tibi reddenda deus meus uota tua , à
te data ; quia pro beneficijs mihi impensis illa debeo tibi,
quæ uota reddam , quia sunt laudationes et gratia
rum actiones , tibi soluenda ad nominis tui gloriam.

Quoniam eripuisti et saluasti animam meam,
quæ per te uiuit , de morte culpæ et gehennæ , & pedes
meos , affectus et sensus a lapsu et pronitate cadendi
in peccatum , ut placeam in uia mandatorum coram
domino deo meo , in lumine iustorum uiuentium ex fi
de et gratia.

ORATIO.

Vnica salus , uita , et spes nostra , Deus , consolator ,
remunerator et ubique iustificator , miserere nobis , qui
undique tribulationibus à mundo , tentationibus à diabo
lo , miserijs à carne conculcamur , qui semper obseruât cal
caneum nostrum . Eripe animas nostras de morte aeterna , ut
dum hic carnalia bella comprimimus , placere tibi in lu

mine gloriæ et immortalitatis mereamur . Per Christum
dominum.

PSALMVS LVI.

In finem et Christum , ad quem tendimus uenire , hor
tatur iste psalmus , ne tu perfide Iudæe disperdas , interfi
cias , uel corrumpas quouis modo Dauid , hoc est Christum
in tituli inscriptione , negando ipsum esse regem Iudæo
rum , quod tamen titulus crucis indicabat , cum fugeret
a facie Saul truculenti et ferocis in speluncam . Sic Chri
stus abscondit deitatem in templo sui corporis .

Miserere mei , et succurre deus pater clementissi
me miserere mei , quia periculum imminet ma
gnum quoniam in te , et in nullo alio confidit , et stabi
lita est anima mea . Secundum
Heb. 5.

Et in umbra alarum tuarum atque in protectio
ne tue diuinæ potentie sperabo semper , donec transe
at ipsa iniquitas Iudæorum .

Clamabo ab humanitate assumpta ad deum patrem
altissimum in caelis , ad deum meum , cui consubstantialis sum
qui benefecit et reddidit mihi , quicquid promiserat .

Misit de caelo non angelum , uel creaturam , sed me
filium suum , unde et liberauit me , resuscitando à mor
tuis ; et dedit disper gens per orbem in opprobrium ho
minum Iudæos conculcantes me et nomen meum .

Misit deus per me misericordiam suam genti
bus , et ueritatem suam iuxta promissa Iudæis , et eripu
it crucifixo corpore animam meam de medio Iudæo
rum , et catulorum leonum rugientium in me , ut cruci
figerer , dormiui somno mortis secundum carnem , sed
conturbatus ex angustia passionis .

Filij hominum, Iudæi, dentes eorum ut deuorent, sunt arma inuidia, & sagittæ ut occidant ac pereant & lingua eorum quando clamabant, Crucifige, est gladii acutus crudelissimus.

Exaltare ascendendo super cœlos cœlorum, Deus Iesu CHRISTE ad dexteram patris, ut cognoscaris semper in tua maiestate regnare, & sic in omnem terram promulgabitur gloria tua resurrectionis & ascensionis in cœlum.

Laqueum per fraudulentas obiectiones parauerunt pedibus & doctrinis meis, ut me in uerbo caperent, & incuruauerunt, tentando an flectere possent animam meam, à rectitudine ueritatis & iustitiæ.

Foderunt Iudæi ante faciem meam congregando concilium, loueam fraudis, oppressionis, & criminationis, ut me morti traderent, & ipsi inciderunt præcipitati in eam, passi mala quæ mihi inferre conabantur.

Paratum cor meum ad sustinendam ignominiam crucis Deus pater, paratum cor meum præ desiderio salutis humane, cantabo uoce gratias agendo, & psalmum dicam digna actione, te Deum patrem laudando.

Ioan. 2. d.

Exurge potenter gloria mea, caro mea glorificata, exurge inquam caro, quæ fuisi psalterium diuina operatione, & cithara humana patiens: exurgam certe diluculo, mane, prima sabbathi.

Confitebor tibi postquam surrexero, prædicando per meos in populis laudes tuas domine, Deus pater, & psalmum dicam tibi, ut tu pater glorificeris in gentibus.

Quoniam magnificata & prædicata est per or-

bem terrarum usque ad cœlos beneficentia & misericordia tua, quam promisisti per Christum; & usque ad nubes tonat præceptis, corruscat miraculis, pluit doctrinis ueritas tua diuina.

Exaltare per gloriosam ascensionem super cœlos Angelorum deus noster: & super omnem terram semper sit gloria & magnificentia tua, ut sit Deus, omnia in omnibus.

ORATIO.

Deus cui proprium est præstare misericordiam, qui in te confidentiam habent, ab æstu persecutionum & uitiorum protege nos sub umbra alarum tuarum, quæ sunt misericordia & ueritas, donec transeat iniquitas impiorum, & eruamur à nequissimis insidiatorum foveis, & laqueis diaboli, ut sic mala sustinendo temporalia, eterna bona speremus, donec ad te qui Christus es peruenire ualeamus, Amē

PSALMVS LVII.

In finem uerum & optatum, ne disperdas aut contradicas uerbo uel facto ipsi Dauid, qui Christus est, in tituli crucis inscriptione facta à Pilato. Vox est Christi exprobrantis nequitiam Iudæorum.

Secundum
Heb. 58

Sil vere, & non false, utique & certe iustitiã in uerbis loquimini: in factis tunc recte iudicate, discernendo bonum à malo, uos qui estis filij hominum.

Etenim in corde quas cogitastis iniquitates illas operamini in terra, uos terreni & animales: iniustitias uarias manus vestre fraudatis proximis, concinnant, congregati, & miscent, peccata peccatis accumulando.

Alienati sunt peccatores à ueritate & iustitia, à

Deo, & bono, a vulua; ab ipsa conceptione: errauerunt ab utero matris, & loquuti sunt falsa; spernendo ueritatem.

Furor est illis præ inuidia, secundum similitudinem furoris serpentis, præ desiderio mordēdi & nocendi: sicut est ira alpidis furde uenenum effundentis, & obturantis aures suas, ne percipiant ueritatem.

Quæ a spīs non exaudiet, neque percipiet vocem incantantium, imò contemnit, & uerba uenefici alicuius incantantis mentes hominum obstinatorum, sapienter, ut conuertantur à suis erroribus.

Deus conteret, comminuendo dentes eorum, & uerba dolosa in ore ipsorum, quo blasphemias protulerunt: & molas atque maxillas; minasq; leonum, & ferocium Iudeorum coufringet dominus, in sua resurrectione.

Ad nihilum & contemptum deuenient Iudæi, tanquam aqua citò decurrens & non reuertens: dominus incendit in ira arcum suum, ut uulneret sagittis timoris & iudicij, donec infirmetur & ulterius non ualeant nocere.

Sicut cera mollis quæ fluit & liquecit à facie ignis; sic impijs auferentur à facie dei in extremo iudicio supercecidit eis ignis infernalis & æternus, & non uident solem iustitiæ & uerum lumen diuinum.

Priusquam intelligerent & producerent spinæ vestræ & punctiones malæ conscientie rhamnorum & rubum acutum, quippe spinarum more, peccata primo delectant, postea pungunt; sicut sunt uiuentes in prosperitate, sic in ira diuina subito absorbet & auferet eos

de medio.

Lætabitur iustus zelo diuino iustitiæ; cum uiderit impiorum uindictam & punctionem: manus suas, opera & actiones, lauabit à peccatis, ut mundior & iustior fiat in sanguine peccatoris, ex consideratione uindictæ & pænæ, reproborum.

Et dicet homo post iudicatum impium, Si utique pro meritis est fructus & merces iusto, de bonis suis operibus; utique est deus iuste iudicans, & retribuens eos malos hic in terra, ubi florere uidentur.

ORATIO.

Da quæsumus domine, ut recte iudicemus nosmetipsos, ne à uia ueritatis & iustitiæ aberrantes, manus nostræ iniustitiæ cōcinnent, peccata peccatis cumulādo. Sed nostrorum spinis facinorum afflicti, aurem non obturantes præceptis tuis, te, solem iustitiæ & uerum lumen sequamur. Per dominum.

PSALMVS LVIII.

In finem Christum Psalmus hic est, ne tu Iudæa cor rumpas quouis modo Dauid, hoc est Christum, in tituli inscriptione, dicendo ipsum non esse regem Iudeorū; & hoc quando misit Saul & concilium Iudeorum, & custodiunt domum eius & sepulchrum Christi, ut interficeret & extingueret eum, nomen uidelicet & famam eius. Oratio Christi pro se & membris eius.

ERipe & libera me innocē de inimicis meis Iudæis, deus, pater meus, & ab insurgentibus & insultantibus per blasphemias in me filium tuum, salua & libera me.

Eripe me de Iudæis operantibus iniquitatem;

Secūdum
Heb. 59.

1. Reg. 10

colaphizantibus & flagellantibus me, & de viris sanguinum, qui clamabant, crucifige, salua & libera me,

Quia ecce ceperunt insidiosè animam & vitam meam corporalem irruerunt cum impetu, sine omni ratione, in me humilem: fortes Iudæi, ut me morti traderent.

Neque iniquitas mea fuit in causa, neque peccatum meum, quare me persequerentur, domine Deus: quoniam sine iniquitate, purè & innocenter cucurram huius mundi, & direxi ad rectum finem, uerbo prædicationis & exemplo uitæ.

Exurge Deus pater in occursum meum, ut suscipias me resurgentem, & ascendentem, & vide quanta contra me malignantur: & tu domine potes hoc facere, quia tu es deus virtutum caelestium & deus Israel omnipotens.

Intende, & expergiscere ad vitandas in cordibus eorum omnes gentes per gratiam, ne progrediantur in malitia, non miserearis omnibus præuaricatoribus qui ex certa malitia & obstinata mente operantur iniquitatem perseveranter.

Conuertentur tandem gentes ad fidem, & hoc ad vesperam mundi, in sexta ætate, & famem uerbi dei patientur, ut canes famelici, & circumibunt ciuitatem sanctam, Ecclesiam, atque credentium multitudinem, ut audiant uerum.

Ecce ipsi conuersi ad fidem loquentur: prædicando in ore suo liberè cum autoritate, & gladius sancti spiritus, quod est uerbum dei in labijs eorum erit: quoniam quis audiuit unquam talia?

Et tu domine Deus deridebis aspernando eos, qui ueritatem audire noluerunt, & ad nihilum deduces & conculcabis omnes gentes remanentes in sua perfidia.

Fortitudinem & potentiam meam ad te Deus pater custodiam secundum dispositionem tuam, & merito, quia tu deus susceptor meus es per resurrectionem: & deus pater meus es, insuper misericordia eius patris præueniet me, qui plenus sum gratia & ueritate paterna.

Deus pater ostendit mihi quid agendum foret super inimicos meos Iudæos; quia pro eis orandum; ne occidas eos delendo omnino, nequando obliuiscantur populi Christiani mei, & passionis meæ, quia Iudæi sunt memoriale passionis Christi.

Disperge illos Iudæos per omnia regna mundi in uirtute & potentia tua diuina: & depone atque deprime eos à timore superbiæ, protector meus domine, deus pater.

Delictum & peccatum oris eorum depone, & sermonem falsum labiorum ipsorum, mortem meam coram Pilato postulantium, tolle & ergo comprehendantur ipsi perfidi in superbia sua, quando exultant in rebus pessimis.

Et postquam confusi fuerint de execratione, blasphemia, & mendacio; tunc annuntiabuntur & redarguentur ab Apostolis, in consummatione ad interuentionem: in ira diuina consummationis, & non erunt amplius.

Et ipsi Iudæi tunc sciēt, quia deus Christus, quem occiderunt dominabitur. Iacob, quia princeps est uer-

rorum Israelitarum, & finium terræ, qui est creator omnium.

Conuertentur Iudæi plenariè ad vesperam, in fine mundi, & esuriendo ac sitiendo iustitiam, famem patientur uerbi Dei, ut canes famelici: & circumibunt ciuitatem Dei & Ecclesiam sanctorum, ut audiant Euangelium.

Ipsi conuersi dispergentur per mundum ad manducandum, quærentes cibum uerbi Dei, si uero non fuerint saturati pane cælesti, & murmurabunt tanquam ieiuni.

Ego auem non murmurabo, sed cantabo & prædicabo fortitudinem & potentiam tuam, quæ iustificas impium, & exultabo atque celebrabo non ad uesperam sed mane, satis mature, misericordiam tuam, non opera mea.

Quia in præsentia uita factus es in ipsa tribulatione susceptor meus, ab instantibus periculis, & refugium meum unicum in die tribulationis & angustia meæ.

Adiutor meus, cooperatores in bonis, tibi psallam acceptum ferendo, quæ te auxiliante gessi, quia tu deus susceptor meus es, nunc ad gratiam & tandem ad gloriam: deus meus, qui me creasti, & misericordia mea qui me saluasti, quicquid enim sum, tua misericordia sum.

ORATIO.

Deus, misericordia nostra, protector & refugium nostrum, eripe nos de inimicis nostris tam uisibilibus quam inuisibilibus, exurge in occursum nostrum & adiuua ut faciamus quæ præcipis, & impleamus quod expedit, quate-

nus tuo adiutorio munitis. & misericordia adiuti mereamur post huius uitæ exilium, ad tuæ beatitudinis gloriam peruenire. Per dominum nostrum Iesum Christum.

PSALMVS LIX

28 In finem Christum pro ijs electis, qui commutabuntur ad deum ueteri errore deposito, in tituli crucis inscriptione, credendo CHRISTVM regem Iudeorum, Psalmus David prophætæ in doctrinam electorum cum succendit Syriam Mesopotamiæ, & Syriam Sobæ: & conuertit Ioab, & percussit Idumæam in valle Salinarum duodecim millia. Oratio pro misericordia Dei imploranda.

Secundum

Hebr. 69

1. Reg. 8.

et 10.

1. Par. 18.

Deus propter peccata nostra, repulisti nos à te & destruxisti nos atque confregisti: iratus es nos flagellando, & tamen misertus es nobis, ut reuerteremur ad te per penitentiam.

Commouisti per timorem futuri iudicij, terram, & corpora nostra terrena, & conturbasti eam per penitentiam, sana ergo per tuam gratiam contritiones eius, & redde illi te placatum, quia commota est in conscientia per penitentiam.

Ostendisti in sacra scriptura populo tuo electis dura pœnalia peccatis debita, potasti nos per multas tribulationes uino compunctionis, mœroris, & tribulationis, miscendo dulcia amarum, & dolores consolationibus.

Dedisti metuentibus & timentibus te filiali amore significationem, ut exercitati tribulationibus fugiant & subtrahant se a facie & presentia arcus & insitiæ tuæ, quæ extenta est ad percutiendum peccatores.

Ut liberentur à seruitute diaboli, dilecti tui, ab omni pena & miseria, & ergo saluum me fac ut inueniar in dextera tua cum ouibus, & non sinistra cum hœdis, & exaudi me deprecantem pro salute mea.

Deus pater locutus est uerbum in sancto suo filio, qui est sanctus sanctorum, Lætabor mente & partabor atque diuidam sachimam per tribus, & conuallem tabernaculorum ubi Abrahæ facta est repromissio, metabor, cum alij credēt, alij non.

Meus est Galaad, terra hæc, & meus est Manasses, tribus illa; & Ephraim eligam, ut sit fortitudo capitis mei.

Iuda erit rex & legifer meus, quia de Iuda nascitur Christus saluator, Moab Arabes & Moabites sunt olla spei meæ, quia iuxta arbitrium meum ut olla illis utor.

In Idumæam filios Esau extendam atque projiciam calciamentum meum filios suppeditando per Euāgelium: mihi alienigenæ gentes, subditi sunt, & obediant per fidem.

Quis deducet me atque nomen meum in ciuitatem munitam ad populum uallatum peccatis, quis deducet & diriget me usque in Idumæam ad gentem infidelem & peccatricem.

Nonne tu deus? certe nullus alius, qui repulisti nos periculis & sinens tribulari, & non egredieris neque exibis, deus nobiscum in uirtutibus nostris, sed in tua uirtute & maiestate ad protegendum nos?

Da nobis hic peregrinantibus auxilium, quo liberemur de tribulatione nostra, quia sine te uana est

& inanis salus hominis; quia sine gratia tua non saluabimur.

In deo, non in uiribus nostris, faciemus & constituemus uirtutem contra hostes, & ipse conculcando ad nihilum deducet inimicos tribulantes nos.

ORATIO.

Omnipotens deus, ne repellas nos propter peccata nostra, ne irascaris; sed miserere nobis, salua & libera à potestate diaboli, in te est omnis spes, uirtus & gloria nostra unde ad nihilum redige tam uitia quæ nos tribulant, quæ inimicos qui nos impugnant, ut tandem æterna felicitate te largiente perfrui mereamur. Per Christum.

PSALMVS LX.

In finem; finis enim legis CHRISTVS est in salutem omni credenti, habitus in hymnis & laudibus. Secundum Heb. 6.
Psalmus est Dauid, exhortatis omnes ad CHRISTI laudem.

EXaudi domine Deus auribus clementie deprecationem meam, mala auertendo, & intende oculis misericordie, orationi meæ, bona conferendis.

A sinibus extremis terræ, ex quibus collecta est Ecclesia, ad te clamaui in tempore angustie; dum anxietur in hac peregrinatione cor meum, inter presuras & uitia huius seculi, in petra, in Christo, & fidei soliditate exaltasti & fundasti me, in qua omnis edificatus est Christianus.

Deduxisti me ad te, per uiam ueritatis & uitæ quia factus es sola spes mea, & turris fortitudinis, atque munitio inexpugnabilis, a facie, præsentia, & impugna-

tione inimici, uisibilis & inuisibilis.

Inhabitabo in unitate fidei in tabernaculo tuo, & Ecclesia catholica, in secula, usque ad finem mundi: & protegar contra aestus uitiorum, in uelamento, & munimine alarum tuarum misericordie & potentie.

Quoniam tu deus meus exaudisti iustam orationem meam, & desideria cordis mei: unde dedisti hæreditatem futuri seculi, timentibus salutare nomen tuum, quod Iesus est.

Dies æternos, super dies temporales regis nostri Christi, in quibus Ecclesia iam regnat, adncies: etiam appones annos eius æternales usque in diem generationis huius uitæ temporalis, & generationis futuræ æternæ, quia per omnia secula durabunt.

Permanet, habitat, & assistit, in æternum aduocatus noster Christus, in conspectu & præsentia dei patris: ergo misericordiam eius, qua in præsentia peccata dimittit, & veritatem eius, qua in futuro promissa reddit, quis requiret frustra: certe nullus. Petite enim, & dabitur uobis.

Sic psalmum dicam de gratia & ueritate nomini tuo, diuino in æternum, & in seculum seculi, quoad durabit mundus: ut in præsentia reddam & satisfaciam uota mea quæ promisi in baptismo, de die in diem indefinenter & quotidie.

ORATIO.

Exaudi deprecationem nostram, spes nostra, misericordissime consolator, Deus, & deducas nos per uiam ueritatis, & uitæ in uelamento alarum tuarum. Et esto nobis

ceum turris fortitudinis, atque munitio inexpugnabilis, à facie & impugnatione inimici tum uisibilis, tum inuisibilis, ut tandem consequi mereamur hæreditatem futuri seculi, & tabernacula inhabitare æterna. Per Christum.

PSALMVS LXI.

In finem & Christum dominum, qui est finis ad quem tendimus, pro Idithun, & pro transiliente uoluptates huius mundi, Psalmus est Dauid, calcantis caduca, & aspirantis ad æterna.

Secundum
Heb. et.

Nonne deo uero subiecta obediendo erit perseveranter anima mea, ei fideliter seruicis? ab ipso enim & per ipsum est salutare meum salus & saluatio in corpore & in anima.

Nam & ipse CHRISTVS, dominus est, deus meus qui me creauit, & salutaris meus, qui me redemit, et susceptor meus ut transiliam de mundo ad eum, & ideo non mouebor à bono proposito amplius, tali adiutorio munitus.

Quousque uos impij irruitis, & impetum facitis, in hominem innocentem, persequendo eum? interficetis per peccatum uniuersi uos ipsos in anima, quia irruitis incumbentes ei, tanquam parieti inclinato ad ruinam, & maceræ inueteratæ, atque depulsæ à suo cimento.

Veruntamen impij, licet repugno, pretium omnem meum & bonum opus, quo emo uitam æternam, cogitauerunt insidiosè repellere & auferre à me, unde curri ad DEVM fontem uiuum in siti, quem sitiebat anima mea, sed ipsi hoc impedire uolentes ore suo, uanitatem suggerendo, benedicebant, sed & in corde

fuero, ueritati contradicentes, maledicebant.

Veruntamen, quantumcunque impugnent impij, Deo subiecta & obediens esto anima mea, & nolo uacillare aduersitatibus aut moueri blanditijs, quoniam ab ipso Deo stat patientia mea, cuius amore patior omnia aduersa.

Quia ipse est dominus deus meus qui uocauit me ad fidem, & saluator meus qui me redemit & iustificat, & adiutor meus ad bene operandum, & ideo non emigrabo nec separabor à deo meo.

In deo est ipsum salutare meum, tota fiducia, & salus mea, & gloria mea, in nulla enim re glorior, nisi in Deo: etiam ipse est deus auxilij mei, in omni infirmitate, & spes mea de uita aeterna adipiscenda in deo est, qui mihi est scopus unicus.

Sperate firmiter in eo, qui solus potest saluare, omnis congregatio populi fidelis, & effundite apertopectore coram illo corda uestra per confessionem: quoniam deus est adiutor noster non deserens nos in aeternum.

Veruntamen hoc non attendunt, sed sunt uani, & dediti uanitatibus filij hominum, sperantes in rebus caducis, sunt etiam mendaces & fallaces filij hominum, Adæ, & Eue, in stateris & deliberatione boni, & mali, ut decipiant ipsi alios de uanitate in id ipsum uanitatis ducentes, quia inter se inuicem, & unusquisque alium.

Nolite sperare in malitia, in iniquitate, mendacio, aut dolo, & rapinas uiolentas nolite concupiscere, auferendo aliena: & diuitiæ ipsæ si affluant abundanter,

nolite tamen cor apponere, in eis confidendo, presumendo, & superbiendo.

Semel immutabile uerbum locutus est deus, qui non repetit nec reuocat quicquam, duo hæc certissima audiui & didici, quia potestas, & absoluta iustitia dei est ad puniendum malos, & tibi domine Deus est misericordia ad præmiandum plusquam merita requirunt, quia tu reddes unicuique tam bonis quam malis, iuxta opera sua quæ egerunt. Potestas ergo timeatur, & misericordia ametur.

ORATIO.

Da quæsumus domine, qui es unica salus, spes, & gloria nostra, ne uacillemus in aduersitatibus, ne emigramus à te in tribulationibus, sed subiecta semper sit anima præceptis tuis, & renuentes incerta diuitiarum oblectamenta te solum contempta omni mundi uanitate sequamur. Per dominum nostrum Iesum Christum filium tuum.

PSALMVS LXII.

Psalmus iste est ipsius Dauid & cuiuslibet iusti, cum esset & dum moraretur in deserto Idumæe, & similitudine huius mundi.

Deus omnium, per creationem, etiam es Deus meus per desiderium sanctum, ad te promerendum de luce tuæ gratiæ uigilo, ut bene operari incipiam.

Sitiuit aquas uitæ; ante fonte omnis boni, anima mea per se arida, & quam multipliciter ob uarios defectus egestatis, sitis, famis, tribulationis, sitiuit etiam tibi ad laudem tuam caro mea, uolens liberari, & deponere mortalitatem.

Mat. 26. d
Rom. 2. b
1. Cor. 3. b
Gal. 6. b

Secundum
Heb. 63;
1. Reg. 22

In terra hac munditiali, deserta, sterili, & inuita, non habente uiam ueritatis, & inaquosa sine fructu bonorum operum, sic mecum affectus, in sancto desiderio ap parui tibi: ut tua luce illustratus viderem, & cognoscerem virtutem & misericordiam tuam in hoc seculo, & gloriam tuam in futuro.

Quoniam multo melior & eligibilior est misericordia tua diuina supervitas, quia per uitas quantumuis bonas non peruenitur ad cælum, nisi adsit misericordia: unde labia mea pro beneficijs ex tua misericordia exhibitis laudabunt te, gratias agendo.

Sic benedicam te perfecte in tota vita mea, nihil mihi arrogando: sed & in nomine tuo, atque ad gloriam nominis tui leuabo puras manus meas, ad bene operandum.

Sicut adipe in uisceribus, & pinguedine in carne repletur corpus, ita repleatur & uegetetur anima mea gratia & dulcedine spiritus, & labijs exultationis de tantis beneficijs laudabit nomen sanctum tuum; os meum.

Sic memor fui tui, te laudando, super stratum meum & in quiete prosperitatis, sic etiam in matutinis, in luce gratie mihi illucescente meditabor in te de tantis beneficijs: quia fuisi semper adiutor meus, sine te bona facere non potui.

Et in velamento & protectione alarum tuarum quæ sunt defensio in malis, & directio in bonis, exultabo & hilarescam, adhæsit seruienti desiderio anima mea sitiens, & cucurrit post te, & tuam gratiam: ideo me suscepit in sua protectione dextera, & propitiatio

tua diuina.

Ipsi vero inimici in vanum & frustra quæserunt animam & uitam meam perdere, & ergo tandem introibunt, & descendent in inferiora terre & carcere infernali, ubi tradentur perpetuo in manus gladij & tormentorum, & partes vulpium seu callidorum demonum erunt in damnatione, sortem ipsorum accepturi.

Rex vero, Christus, qui est rex regum, lætabitur in Deo patre, quando cum ipso eius erunt membra: laudabitur omnes Christiani, qui in baptismo iurant in eo, promittentes seruare mandata, quia obstructum est & obstructetur, confundetur, & conuincetur os loquentium mendacia & iniqua blasphematoria.

ORATIO.

Omnipotens Deus, autor lucis æternæ, lumen largire perpetuum ad te de luce uigilantibus in hoc arido deserto mundi, semper fiat anima nostra te fontem uitæ & suscipiat nos sub protectiōe alarum tuarum misericordia tua, ut te laudent labia nostra, uita benedicat, & opera glorificent, Amen.

PSALMVS LXIII.

In finem Christum Psalmus est Dauid propheta, ubi agitur de passione & resurrectione Christi. Secundum Heb. 64.

EXaudi Deus pater orationem meam instam, cum deprecor affectuose: a timore inimici qui uita mea insidiatur, eripe & salua animam meam, & transeat à me calix iste.

Protexisti me Deus pater a conuentu & consilio Indæorum malignantium atque machinantium con-

tra me malum : a multitudine etiam insidiosa operantium in me iniquitatem & crucifixionem.

Quia exaceruēt ad occidendum, ut gladium linguas suas, clamantes, Crucifige eum, intenderunt arcum, insidias; & dolos, rem amaram ualde: ut sagittent & interficiant in occultis, caute, & subdole, immaculatum & innocentem Christū, qui solus fuit agnus sine macula peccati.

Subito consiliati sagittabunt eum, ut occidant quasi nescientem, & non timebunt agere contra Deum neque contra conscientiam: firmauerunt obstinatione durissima sibi in eorum perniciem sermonem nequam dum dixerunt, Reus est mortis.

Narrauerunt mutuo consultantes; ut & qualiter absconderent laqueos, ut Christum dolo tenerent, & occiderent, dixerunt & per suaserunt sibi, Quis hominum videbit eos, aut deprehenderet dolos eorum?

Scrutati sunt Iudæi iniquitates, ut per falsos testes iustum accusarent: defecerunt ab intento ipsi scrutantes frequenti inquisitione, scrutinio iniquo & consilio peruerso.

Accedet sponte homo Christus in passione, ad cor altum, & secretum dei consilium, ut moriatur pro redemptione mundi: & qui fuit humiliatus in passione, exaltabitur in resurrectione uerus Deus & homo.

Sagittæ festuæ ex cannis, paruulorum ludentium, quæ nihil nocent ita factæ sunt plagæ eorum, quas CHRISTO intulerunt: dum uiderent ipsum resurrexisse, & infirmatæ sunt in uerecundiam contra eos Iudæos linguæ eorum maledicæ, quia nec uerbo pote-

rant nocere.

Concurbati sunt ad pœnitentiam omnes homines; qui uidebant & intelligebant eos Iudæos confusos, & timuit considerata Dei potestate omnis homo post resurrectionem.

Et annunciauerunt alijs prædicando opera & miracula dei, incarnationis mysteria & gloriam resurrectionis, & facta eius non fuisse purè humana intellexerunt, sed diuina.

Lætabitur ergo iustus per Christum redemptus in domino, pro gloria dei, & sperabit certa fiducia in eo uitam æternam, & laudabūtur ab ipsa ueritate omnes recti corde, qui recte credunt & bene uiuunt.

ORATIO.

Spes omnium in te credendum Deus, eripe nos de manu inimici uisibilis & inuisibilis, & protege à cōuentu malignantium, qui occultis iaculis nos impugnare conantur. Atque recto corde tibi seruiantes in te lætemur tibiq; per omnia placeamus. Per Christum.

PSALMVS LXIII.

In finem & CHRISTVM nos dirigens Psalmus iste est Dauid propheta, & canticum ceu iubilus eius, Laus Dei & multiplex beneficium acceptum & accipiendum enarratur.

Secundum
Heb. 65

THE creatorem & redemptorem decet ac conuenit hymnus gratiarum, deus, qui in Sion & Ecclesia præsentem coleris: & tibi de bonis operibus reddetur perfecte totum uotum & desiderium nostrum in Ierusalem, in uisione pacis & patria cælesti.

Exaudi domine Deus meus orationem meam

ut quod tibi promisi in baptismo persolvere possim, quia ad te deum iudicem, & ante tribunal tuum omnis caro, & omnis homo siue bonus siue malus veniet & apparebit, ut referat unusquisque quod gessit.

Verba prima iniquorum, videlicet Eue persuadentis, & Adæ excusantis, præualuerunt super nos, cum fuerunt causa exheredationis de paradiso: & impietatibus atque transgressionibus nostris quæ tumulibet enormibus, tu propitiaberis dando ueniam & locum penitentiae, quos proprio sanguine meratus es.

Beatus & felix est ille quem elegisti per tuam gratiam de mundo, & assumpsisti in sorte sanctorum tuorum quia inhabitabit eternaliter in atrijs tuis caelestibus, ubi erit plenitudo omnium bonorum.

Replebimur usque ad summum in bonis æternis domus tuæ caelestis, cum appauerit gloria tua: sanctum est templum tuum caelestis gloriæ, cum in illo habitant sancti, mirabile etiã est in æquitate & æqualitate participationis gaudij.

Exaudi nos peccatores peregrinantes, Deus, qui es salutaris & saluator noster, sine cuius auxilio nihil possumus: spes unica omnium finium terræ, etiam & eorum qui sunt in mari atque insulis eius longe distantibus.

Præparans Apostolos, sicut montes habentes fortitudinem fidei, & altitudinem sanctitatis, in virtute tua & magnitudine miraculorum, accinctus potentia magna diuinitatis, qui cõturbas ad penitentiam profundum maris, & cor impium profundemersum in mari huius seculi, atque sonum mædæcem fluctuum & prin-

cipium eius, qui contradicere uolunt ueritati.

Turbabuntur uoce apostolica gentes ad penitentiam, & timebunt deum de communi populo multi, qui habitant per terminos orbis, a signis & prodigijs tuis uisis, exitus matutini, hoc est orientem, & uesperæ, uidelicet occidentem, delectabis ad confessionem Dei ueri perducendo.

Visitasti terram tuo aduentu, & inebriasti aquis doctrine euangelicæ eam prædicatione apostolorum, multiplicasti uarijs donis spiritualibus locupletare & ditare eam, quia docuisti homines omnem ueritatem.

Flumen dei, qui est populus fidelis, repletum est à fonte suo aquis donis & gratijs spiritus sancti: parasti in communione corporis & sanguinis tui cibum illorum fidelium: quoniam ita per te est præparatus eius cibi in escam salutarem.

Riuos eius in fide fluentes inebrians donis spiritus sancti multiplica, ut à te fonte deriuentur per orbem genimina & generationes eius ad fidem conuersus; quia in stillicidjs eius & guttis doctrine tenuis lætatur spiritualiter germinans incipiensq; neophytus in fide, qui guttis doctrinarum pascitur.

Benedices multitudine credentium coronæ inquam, acquisite de mundi circulo anni gratiæ & benignitatis tuæ, qui sunt anni redemptionis nostræ, & campi cui atque iusti, qui suscipiunt semen uerbi Dei & pluuiã gratiæ spiritualis, replebuntur uertate & affluentia bonorum operum.

Pinguet cõt etiam dulcedine gratiæ speciosa deferri, qui sunt peccatores olim steriles, ex quibus nihil spe-

rabatur boni: & colles atque ardua loca exultatione spiritali accingentur, quia pulcherrime fructificabunt.

Induci sunt stola iucunditatis, gaudentes de fructibus predicationis eorum, arietes ouium, & duces animarum, & valles atque humiles credentes abundabunt frumento & fruge bonorum operum, clamabunt iublando, etenim hymnum dicent, gratias agendo.

ORATIO.

Exaudi nos deus salutaris noster, & iniquitatibus nostris propitiare, ut erepti ab ariditate peccati, flumine misericordiae tuae copiosius irrigati, repleamur semper & saturemur in bonis gratiae tuae, ut tandem in sorte electorum tuorum hymnum dicamus exultationis & laudis per te Iesu Christe saluator mundi, qui es benedictus in secula. Amen.

PSALMVS LXV.

Secundū
Heb. 66.

In finem & in Christū, canticum gaudij, & Psalmus, agens de materia resurrectionis capitis quae praecessit, & corporis quae futura est, Laus & gratiarum actio propter opera Dei mirabilia.

Iubilare deo ineffabili letitia omnis homo habitans in terra & Ecclesia sancta, psalmum dicite gratias agendo nomini eius, quod Iesus est, in quo saluati estis, & date gloriam non uobis, sed laudi eius, cui debetur omnis laus & gloria.

Dicite deo ad honorem eius. Quam terribilia & metuenda sunt opera tua diuine domine Deus; quod hunc reprobas, tuum eligis: in tanta tamen multitudine virtutis tuae, qua cuncta facis, disponis & instauras

vas mentientur tibi, non credendo potentiam tuam, inimici tui, increduli & impij.

Omnis terra puro corde adoret te deus, tanquam suum creatorem, & psallat tibi tanquam suo redemptori: psalmum dicat in bona operatione nomini tuo, ut quicquid boni fecerit: ad gloriam nominis tui referat.

Venite omnes habitatores terrae, & videte diligenter considerando opera dei ualde metuenda, quod unus reprobat & alter eligitur: terribilis est Deus in consilijs suis, quae inscrutabilia sunt super filios hominum, dum unum ex misericordia saluat, alium ex iustitia damnat.

Qui conuertit mare hoc magnum, & seculum ubi multi submerguntur, in aridam, ut sicco pede electi transerant pericula mundi, in flumine & fluxibilitate huius uisae, ipsi pertransibunt delectationes rerum sicco pede, sine offensa & periculo, & tunc ibi laetabimur, quando peruenerimus ad portum felicitatis aeternae in ipso Christo, saluatore nostro.

Qui dominatur omnibus & hoc in virtute sua propria in aeternum, non temporaliter quia potestas eius est aeterna oculi eius misericordiae super gentes saluandas respiciunt, ut illuminentur: sed qui exasperant deum in ira prouocando, non exalcentur, sed potius deprimuntur in semetipsis, & semper surdescent magis.

Benedicite gentes pro magnis beneficijs deum nostrum, illi gratias referendo, & audiam facite atque palam euangelizate uocem laudis eius, quae gratiam mundo exhibuit.

Qui posuit & reduxit per suam gratiam animam

meam, quæ peccatis mortua fuerat ad vitam, eam iustificando: & nõ dedit, neque permisit in commotionem & uacillationem pedes & affectus meos, sed perseuerantiam dedit in bonis.

Quoniam probasti & exercitasti nos deus per aduersitates plurimas: & igne tribulationum nos examinasti, ut mundares à sordibus concupiscētia, sicut examinatur & purgatur argentum per ignem à serobibus, sic mortificasti carnem & purificasti corda.

Induxisti nos, non deceptione sed probatione in laqueum pœnalitatis, quæ sunt infirmitas, paupertas, mortalitas, posuisti tribulationes uarias in dorso nostro ut humiliaremur castigati omnibus; insuper imposuisti homines peccatores super capita nostra, ut de nobis sententias capitales ferre possent.

Transiimus per ignem aduersitatis urentis; & aquam prosperitatis corrupētis, per uaria scilicet mortis & peccatorum pericula & tandem neque combusti in igne aduersitatis, neque submersi in aqua prosperitatis, eduxisti nos post angustias in refrigerium æternũ & beatitudinem cœlestem.

Introibo & ingrediar in domum tuam promptitudine spiritus, in holocaustis bonorum operum: reddā tibi vota mea quæ sponte distinxerunt & promiserunt labia mea in affectu cordis.

Et etiam uotum, quod locutum est os meum tibi promittendo, in tribulatione & aduersitate mea.

Holocausta medullata, me ipsum scilicet totum in anima & corpore offeram tibi atque deuouebo, cum in censo arietum, & destructione motuum superbia, etiam

offeram tibi mastando boues, quibus terra aratur, & sunt motus auaritiæ, cum hircis & fœtidis motibus luxuriæ, sic uitia mastando.

Venite per fidem, audite per obedientiam & narabo uobis omnes qui timetis deum, quibus predicandum est uerbum eius, quanta beneficia fecit atq; imponderit animæ meæ, quantis quoque donis me repleuerit.

Ad ipsum DEVM ore meo proprio clamaui ex cordis deuotione, & exaltaui mentis iudicio sub lingua mea, in eo quod protuli, quia non remordet conscientia.

Iniquitatem & peccatum si aspexi, per delectationem in corde meo consentiens, non exaudiet certe dominus, qui peccatores non exaudit.

Propterea quia non dilexi iniquitatem, exaudiuit me orantem Deus in bonis obtinendis: & attendit misericors uoce deprecationis meæ in malis amouendis.

Benedictus sit deus pro beneficijs in æternum, qui non amouit neque despexit orationem meam, piæ enim aures eius semper iustorum precibus patens, & etiam misericordiam atque benignitatem suam non abstulit à me deprecante.

ORATIO.

Supplices deprecamur domine, cui debetur omnis laus gloria, & iubilatio, ut animas nostras peccatis mortuas per tuam gratiam iustificare & uiuificare digneris, ut tibi efficiantur holocaustum purum & suauē, & sic m. et. et. is utrius post huius seculi angustias deducere digneris in

Secūdam
Heb. 67

refrigerium paradisi, agminibusq; iungere sanctorum.
In finem mittens nos, & in CHRISTVM, in
hymnis & laudibus deo exhibendis, Psalmus est canti
ci, humana uoce modulandi qui conuenit Dauid, & cui
libet pœnitenti.

DEus misereatur nostri, peccata nobis remitten
do, & postea benedicat nobis, gratiam confe
rendo, illuminet atque manifestet vultū suū,
ut fulgeat imago sua, & lumen rationis secundum quam
creati sumus ad imaginem dei super nos peccatores, &
misereatur nostri, qui maledicti sumus per peccatū pri
morum parentum.

Vt cognoscamus hic in terra peregrinatiōis no
stræ viam tuam, per quam eundem est ad te: in omni
bus gentibus, ut totus mundus agnoscat salutare tuū
filium Iesum Christum, qui est salus omnium.

Confiteantur tibi confessione peccatorum popu
li ipsi, deus noster, se primo accusantes: deinde confitean
tur tibi confessione laudis populi, & nationes om
nes te glorificantes,

Lætentur in anima, & exultent in corpore gen
tes iam illuminate per Christum, quoniam iudicas sine
acceptiōe personarum populos atque nationes omnes
in æquitate, reddendo unicuique secundum opera sua,
& gentes in te credentes in hac terra peregrinationis
dirigis ut recte uiuant

Confiteantur tibi populi deus, beneficium salu
tis à te recognoscendo, confiteantur tibi populi om
nes laudando tuam diuinitatem, quia terra dedit, &
produxit fructum & germen suum, florem de radice

Iesse, & primogenitum omnis creaturæ.

Benedicat nos gratiam conferendo in presenti, &
gloriam in futuro deus pater, & deus noster filius, be
nedicat nos deus, spiritus sanctus, & metuant eum,
qui est unus in tribus personis omnes fines terræ, fia
de sincera.

ORATIO.

Illumina quæsumus domine uultum tuum super nos,
& benedictionem perpetuam nobis largire, ut confitentes
te trinum & unum in timore sancto letemur, & exulte
mus in saluatore nostro Iesu Christo, & quem in humilita
te carnis uenisse cognouimus ita uetūrum iudicem super
nos clementem sentiamus. Amen.

PSALMVS LXVII.

In finem CHRISTVM Psalmus iste, qui est
canticum & exultationis, quia proponit nobis mysterium
nostræ reparationis, est Dauid propheta, agens de Chri
sti incarnatione, passione, resurrectione, ascensione, cæte
risque beneficijs.

Secūdam
Heb. 68

EXurgat Christus deus à mortuis, & glorifi
cetur, & dissipetur per orbem terrarum inimi
ci eius Iudæi: & fugiet aduersarij ueritatis qui
oderunt eum pertinaces in malitia, a facie eius, cum
non possent sustinere impetum spiritus eius.

Sicut deficit & euanescit fumus, ita à potestate &
gloria sua deficiat Iudæi: sicut fluit cera a facie ignis
quo dissoluitur & consumitur, sic pereant peccatores
impij a facie dei, in iudicio extremo.

Et e contra iusti epulentur in æterno conuiuio, &
exultent delicijs diuinitatis in conspectu dei, uidendo

ipsum facie ad faciem, & delectentur in saluatore Christo, in lætitia magna.

Cantate deo, uiuendo secundum eius mandata, & psalmum dicite puro animo nomini eius, opera tua in gloriam eius referendo: iter facite ei, corda uestra purificando, qui ascendit resurgendo à mortuis super oceanum, ut captiuam duceret captiuitatem: Dominus deus, qui est idem cum patre, nomen illi Iesus est.

Exultate in interiori homine in conspectu eius, considerando præmium futurum, impij turbabuntur, in iudicio extremo a facie eius CHRISTI: panis uidelicet orphanorum innocentum, & iudicis desolatæ rum viduarum.

Deus est in loco & habitaculo sancto suo, quæ est anima fidelis, quem præparat sibi per gratiam: deus est qui inhabitare facit plures homines vnius moris & uoluntatis, quorum est cor unum & anima una in domo & una Ecclesia militante.

Qui educit ad statum gratiæ, uinctos à diabolo in peccatis in fortitudine iustificationis suæ, similiter & eos suscipit qui exasperant, prouocando deum ad iram resistendo iustitiæ & etiam eos, qui habitant tanquam obstinati in sepulchris, & in sæcæ consuetudine peccandi, eum sepulti in peccatis.

Deus, cum olim egredereris ex Aegypto, domo seruitutis; in conspectu populi tui, in columna nubis per diem, & in columna ignis per noctem, cum pertransires ducendo eos in deserto usque ad montem Sinai.

Terra mota est, deo descendente in monte Sinai, etc.

enim cœli ipsi distillauerunt guttatim pluuiam uel manna a facie & præsentia dei, qui in Sinai dedit legem a facie inquam dei Israel, cuius erat populus Israel.

Pluuiam doctrinæ & gratiæ tuæ voluntariam, gratis donatam, non meritis segregabis deus à Iudeis, & dabis hæreçitati, & Ecclesiæ tuæ Catholiciæ, quæ proprio sanguine acquisiuit: & infirmata est Ecclesia tua plerunque, tu uero perfecisti & consolidasti eam uerbo tuo & spiritu. infirmata est in se, ut perficiatur per te.

Animalia tua & oues pascuæ tuæ habitabunt perseueranter in ea sancta Ecclesia: parasti gratiam tuam in dulcedine tua charitatis, pauperi & humili spiritu deus, de se non præsumenti, ut est populus catholicus, qui delectatur solum in dulcedine charitatis tuæ.

Dominus deus noster dabit uerbum pacis & salutis euangelizantibus & prædicantibus, in uirtute miraculorum in terra, quibus conuertet gentes.

Rex ipse uirtutum & angelorum, dilecti filij sui super omnia, semperq; dilecti filij: & ipse dilectus Christus ad decorem speciei domus suæ, Ecclesiæ militantis, disposuit diuidere spolia, populos scilicet à captiuitate diaboli ereptos, ordinando in opus ministerij, alios apostolos, alios prophetas, alios doctores.

Si à strepitu sæculi dormiatis atque reuiescitis in præceptis domini, inter medios clericos, inter duo Testamenta, animam præseens doctrinis, tunc penitentiæ & uirtutis operationes quæ subleuant ad cælos ipsius columbæ atque Ecclesiæ innocentis, & simplicis sunt argentatæ, resplendentes diuinis eloquijs, & posteriora dorsa eius, ubi opera Charitatis exercentur, sunt in

pallore auri reducentia.

Dum discernit & ordinat cœlestis agricola, Christus, reges, doctores, rectores, prælatos super eam Ecclesiam, tunc niue in candore mentis dealbabuntur, per remissionem peccatorum, & non meritis suis, sed in Semon monte, quod est in umbra gratiæ refrigerante ab æstiuuorum, quippe mos Dei, quæ est Ecclesia, est mons pinguis, & fertilis, propter abundantiam gratiæ diuinæ.

Mons coagulatus, & congregatus ex simplicibus, & humilibus, qui teneriori lacte doctrinæ fouentur, est mons pinguis propter gratiam: ut quid ergo uos suscipiamini inuidiose montes coagulatos, deridendo simplices.

Mons ille est, in quo desiderauit & benelacitum est deo nostro habitare in eo secundum gratiam suam: etenim dominus deus habitabit in suis electis usque in finem sæculi.

Currus dei, quem ille uelut auriga moderatur & regit, est decem millibus ministrorum multiplex, quia ex infinita numerositate omnium credentium, millia sunt lætantium in spe & dulcedine donorum dei, quia dominus est in eis per gratiam, quia obseruant præcepta in Sinai data in monte sancto.

Eph. 4. b Ascendisti Christe in altum, super omnes cœlos, ad dexteram patris, cepisti è manibus diaboli captiuitatē patrum; qui in limbo detinebantur, accepisti à patre dona spiritus sancti, ad distribuendum illa in hominibus illos docendo omnem ueritatem.

Etenim, gentes, non credentes in Christum, doce-

bit spiritus inhabitare per charitatem dominum deum, ut deus in ipsis, & ipsi in æuam uiuant.

Benedictus sit à fidelibus dominus creator, die quotidie, per singulos dies: & assidue prosperum iter atque salutarium uitæ cursum faciet nobis, quia ipse est deus salutarium nostrorum, ab ipso enim saluamur hic per gratiam, in futuro per gloriam.

Deus inquam noster, Iesus Christus, est deus uerus, habens potestatem saluos faciendi nos, ex eo enim est salus hominum: & domini nostri, domini Iesu Christi, non alius fuit: exercitatus ab hac uita quam mortis, ergo & nos mortem æquanimiter tolloremus.

Veruntamen deus secundum ordinem suæ iustitiæ confringet, & ad nihilum rediget capita inimicorum suorum extollentium se aduersus doctrinam eius, similiter confringet, atque euellet verticem capilli hominum perambulantium, & obstinatorum in delictis & peccatis suis, negligentium penitentiam.

Dixit, & disposuit Dominus ab æterno, ex Basan de turpitudine huius sæculi, conuertam peccatores ad me & etiam obstinatos, conuertam illos, inquam, qui demersi sunt in profundum maris, & fluctibus uitiorum huius sæculi.

Ut intinguatur, ita conuersi proficient in tua gratia, ut inquam siar pes tuus, uolentes pro nomine tuo in sanguine martyrum pati, & lingua canum atq; prædicatorum tuorum, qui latratibus contra hostes uigilant proderet ex inimicis & gentibus conuersis ad fidem & hoc erit ab ipso Deo, & eius gratia non à seipsis.

Viderunt & agnouerunt ingressus tuos, quibus uenisti in mundum, deus, qualiter incarnatus, qualiter occisus & glorificatus, ingressus inquam dei mei, creatione, & regis mei, gubernatione, qui est & manifestatur in Christo, sancto sanctorum.

Præuenerunt, alios ad fidem conuertendo, principes, uiri a postoli, quibus super Ecclesiam datus est principatus, cœnuncti ipsis minoribus psallentibus per omnia ad gloriam dei, in medio uirginum iuuenularum, prima etate florentium, deo consecratarum, tympanistriarum, deum laudantium, carne macerata, & extensa, instar tympani.

In Ecclesijs & magna frequentia uestra benedictione Deo creatori, & domino redemptori, omnes qui electi estis, de fontibus Israel, uidentes deum, in charitate perfecta.

Ibi inter principes Ecclesie est Benjamin, paulus qui fuit de tribu Benjamin: adolescentulus tanquam primipilaris, raptus in extasi, & mentis excessu ad tertium cælum.

Principes de tribu Iuda, uidelicet Apostoli regis Christi, qui secundum carnem ex Iuda processit, sunt duces eorum populorum conuersorum ad fidem: principes tribus Zabulon sunt antesignani in Ecclesia, etiam & principes Nephtalim, cum eæ tribus in Galilea sortes suas acceperunt, unde oriundi sunt Apostoli, & Galilei uocati.

Manda & præcipe deus noster virtuti tuæ, spiritui sancto, ut nos per prædicationes doceat: cõfirma hoc opus fidei, deus noster quod operatus es per tuam gra-

etiam in nobis, ut stabile fixumque maneat in Ecclesia.

A templo sancto tuo, quod est in Ierusalem, ubi fides originem habuit, tibi Deo nostro offerent reges conuersi ad fidem munera, in elemosynas pauperum, & ædificationem Ecclesiarum.

Increpa & compesce feras arundinis, qui sunt heretici, ut feræ dilaniantes animas simplicium instabiles, ac mobiles instar arundinis, omni uento doctrine, quia congregatio taurorum, & hereticorum indomitæ ceruicis est in uaccis, & lasciuis animis populorum simplicium, qui facile seducuntur: ut excludant & auertant à ueritate fidei eos bonos, qui probati, & purificati sunt in diuinis eloquijs, plus ipso argento, quod in fornace purgatur.

Dissipa gentes infideles atque alios hereticos, que bella volunt, & seditiones commouent aduersus Ecclesiam, quod fiet, quia uenient legati Christum prædicantes ex Aegypto, gentilitate magna: & ex Aethiopia denigrata peccatis, præueniet manus & uindicta eius dei, reconciliata deo per fidem.

Regna terræ de omni uatione sub sole, cantate deo uoce & corde, ipsum deuote laudando: psallite domino bene operando ad honorem eius.

Psallite, inquam deo Christo, qui ascendit in excelsis super cælum cæli, & super omnes choros Angelorum, sedens ad orientem, ad dexteram Dei patris.

Ecce qui ascendit, dabit in extremo iudicio uocem suæ humane uocem uirtutis cælestis, & efficaciam resuscitandi omnes mortuos, & ideo date gloriam deo seruiendo illi ad honorem ipsius super Israel & populam

Christianum, qui Deum uidet per fidem, magnificentia & maiestas eius Christi & uirtus eius diuina erit in nubibus, in quibus descendet ad iudicium, quando uirtutes caelorum mouebuntur.

Mirabilis est deus noster in sanctis suis, per quos fecit mirabilia caecos illuminando, leprosos mudando, mortuos suscitando. Deus inquam Israel & populi Christiani uidentis eum per fidem, ipse & non alius, dabit uirtutem bonorum operum, & fortitudinem patientiae in tentationibus plebi suae electae, Christianae: benedictus ergo sit Deus pro tantis donis.

ORATIO.

Domine Iesu Christe, Deus salutarium nostrorum, cuius nomen sit benedictum hodie & quotidie, qui ascendisti super caelum caeli, ad dexteram dei patris, denuo uenturus ad iudicandum in nubibus, cum potestate magna, & maiestate mirabili, educ nos uinctos in peccatis, in fortitudine iustificationis tuae, ut dealbemur per remissionem peccatorum super niuem, adeo ut beneplacitum sit tibi habitare in nobis, & nos in te. Amen.

PSALMVS LXVIII.

Secundū
Heb. 65.

In finem & in Christum hic Psalmus agit de passione, quam Christus sustinuit, pro nos electis, qui commutabuntur de peccato originali ad gratiam, de morte ad uitam, de mundo ad caelum.

Saluum me fac à penis imminentibus Deus pater, quoniam intrauerunt aquae uehementissimarum persecutionum usque ad animam meam tollendam, & a corpore separandam.

Infixus & immersus sum corpore in limo pro-

fundi atque in hoc seculo turpi ac tenaci, & non est substantia neque carnis uirtus, ut euadam, nisi tu salues.

Veni sponte in altitudinem maris, & inundationem persecutionum: & tempestas atque seditiosa commotio Iudeorum, demersit me in mortem, & extinxit.

Laboraui in cruce clamans ad te deum patrem. raucae, praesertim desiccatione lactae sunt fauces meae, propter acerbitatem penarum: defecerunt & extincti sunt oculi mei corporales in morte, dum spero inter angustias in Deum patrem meum, qui dabit gloriam resurrectionis.

Multiplacati sunt inimici mei Iudaei super capillos capitis mei innumerabiliter, qui oderunt me gratis & sine causa, cum profuerim ipsis.

Confortati sunt & animati ad nocendum, qui persecuti sunt me, ut perderent inimici mei Iudaei iniuste, at ego innocens, quae non rapui neque contraxi, neque perpetravi, tunc in cruce exoluebam pro peccatis primorum parentum.

Deus pater, tu scis & nosti insipientiam meam, quod gentibus & incredulis stultitia factus sum, & delicta mea, quae ferendo mihi imposuisti pro humano genere, a te patre meo non sunt abscondita quia delictorum sui susceptor, non commissor.

Non erubescant neque confundantur in me moriente, qui expectant te domine, atque tota mente confidunt certe domine omnipotens uirtutum & potentatum omnium, qui imperas omnibus.

Non confundantur neque scandalizentur super me moriente in cruce, neque cedat eis passio mea in rui-

nam: qui quæerunt ex toto corde te, fide, spe, & charitate. o Deus Israel, neque euacuetur spes, credentium de mea passione.

Quoniam ego propter te & tuam obedientiam, non pro mea culpa, sustinui patienter opprobrium & conuitia Iudæorum: unde operuit confusio & ignominia faciem meam, pre indignatione uerborum eorum.

Extraneus & abiectus factus sum Iudæis fratribus meis, ex quibus secundum carnem prodij, & etiam ut peregrinus & ignotus reputatus à cognatis, & filijs matris meæ, qui fuerunt in Nazareth.

Ioan. 2. d

Quoniam zelus & feruens amor domus, atq; Ecclesie tuæ catholicæ construendæ comedit me & absorbit, adeo ut fuerit causa passionis meæ, & opprobria omnium exprobratium tibi, me arguendo filium tuum, ceci derunt super me, & ego sentiebam amarissimo corde.

Ro. 15. d

Et operui atq; celauit in ieiunio salutis eorum animam meam, quia esuriebam salutem humani generis: & hoc ipsum factum est, & reputatum in opprobrium & derisionem mihi, atque detractionem.

Et posuit pre zelo uestimentum meum in cilicium uel saccum, ut pro eis lugerem: & ex hoc etiam factus sum illis Iudæis in parabolam, quia omnium ore deridebar

Aduersum me innocentem loquebantur falsa, publicè, coram omnibus diffamando, qui fedebat in porta uel templi, uel ciuitatis, & in publicis conuentibus: & in me etiam psallebāt derisorias cantilenas, illi qui bibebant uinum, quia eram illis fabula & ridiculum.

Ego uero omnibus neglectis, orationem meam

humilem & plenā fiducia direxi ad te domine deus pater, ut ignoscas illis, quia nesciunt quid faciunt: & tempus nunc est beneplaciti, gratiæ & reconciliationis, deus meus, ut per me redimatur genus humanum.

In multitudine ergo & abundantia misericordiæ atque benignitatis tuæ diuinæ, exaudi me deprecantē: in ueritate firma salutis tuæ, à te promissæ, ut uerax appareas implēdo salutem, quam promissisti.

Eripe me domine pater de luto & puluere mortalitatis, ut non infigar neque inheream in eo per incinerationem, & ut non putrefiam in sepulchro: libera me per resurrectionem ab his Iudæis qui oderunt me, ne tantum nocent, quantum cupiunt, & de profundis aquarum & persecutionum, ne supergrediantur caput & obruant me.

Non me demergat irreuerabiliter in mortem tempestas aquæ & seditio Iudæorum, neque absorbeat & deuoret me profundum abyssus infernalis, neque urgeat claudēdo super me puteus limbus, & aditus inferni, os suum ad retinendum me, cum descendero ad spoliandum eum.

Exaudi me domine, deuote supplicantem, quoniam am benigna & suauis est semper misericordia tua, & parata, cum pie petitur: & ergo secundum multitudinem numerosissimam miserationum tuarum infinitarum, respice in me, & consolare in tot aduersis.

Et ne auertas omnino faciem tuam diuinam a puero, filio tuo, & à me CHRISTO: quoniam tribulor, & angustia undique imminet, uelociter exaudi me, ut cito resumam spiritum in resurrectionem, quem

in tuis manibus commendavi.

Intende animæ & vitæ meæ, qui uideris eam deseruisse, & libera eam resuscitando à mortuis, propter inimicos meos Iudæos eripe me, ut per resurrectionem confundantur.

Tu scis & nosti improperium meum mihi illatum in uerbis iniuriosis, & confusionem meam, quia captus sum in modum latronis, & reuerentiam, uerecundiam atque ignominiam meam, quia Iudæi subsannant, vident, illudunt.

In conspectu tuo diuino sunt omnes Iudæi, qui tribulant me, & tantum scelus committunt te presente & uidente improperium eorum in dictis expectauit uoluntarie cor meum, quia post colaphos & sputa, etiam & crucis miseriam passus sum.

Et sustinui solus mortem crucis expectando qui simul cōtristaretur, & cōpateretur mecum, & nō fuit aliquis, & etiam expectaui, qui consolaretur me in pœnis, & nō inueni aliquem solus angustias undique tuli.

Ioan. 18. e Et dederunt milites crucifigentes, in escam meam, ipsum fel amarum, & omnem malitiam exercendo in siti mea ualida potauerunt me crudelissimi Iudæi aceto, potu austero.

Rom. 1. b Fiat mensa eorum & conuiuium paschale coram ipsis, quod celebrant in Ierusalem: in laqueum, quod factum est dñi à Romanis conclusi uallo, sicut aues illaqueati sunt; & hoc in retributiones pœnarum, propter mortem Christi, & in scandalum ruine eorum.

Obscurentur inuidia cæcati oculi cordis eorum Iudæorum, ne videant & intelligant diuinitatem sub-

humanitate latentem, & dorsum eorum præ mole peccatorum semper incurua, ut gentibus seruiant, & onera legis atque peccatorum portent.

Effunde copiose super eos Iudæos iram & indignationem tuam, atque uindictam in presenti, & furor iræ atque iustitiæ tuæ diuinæ comprehendat eos in futuro iudicio.

Fiat habitatio eorum in Ierusalem deserta, ut perdant locum & gentem, & in tabernaculis eorum *Actu. 1. d.* ut in templo, synagoga, & palatio, non sit aliquis qui inhabitet, neque habeant successores, sed uagabundi agerentur per diuersa.

Quoniam illum quem tu percussisti, & percuti uoluisti propter eos, & pro mundi salute, persecuti sunt crudeliter, eum occidendo: & super dolorem uulnerum meorum, quæ sustinui in cruce, addiderunt blasphemiam.

Appone & permitte iniquitatem, obstinatam, super iniquitatem eorum, ut excæcati ruant de scelere in scelus, & non intrent reuertendo de culpa ad gratiam, in iustitiam tuam, ut tandem saluentur, & peccata dimittantur.

Deleantur de libro uiuentium, & non computentur inter electos: & cum iustis saluandis non scribantur, neque fidelibus annumerentur.

Ego sum pauper, humilis, & dolens in passione pro omnibus salus & benignitas tua, deus pater suscipis me de omni angustia in resurrectione.

Laudabo in me & in membris nomen dei patris, cum cantico & hymnidica exultatione: & ma-

gnificabo atque magnum eum predicabo in laude, non cessando deum meum laudare & magnificare.

Et placebit sacrificium laudis deo, atque acceptius erit supervitulum nouellum unius anni, cornua producentem, & ungulas laus enim puri cordis plus placet quam mactatio pecudis.

Videant pauperes spiritu, & letentur humiles corde: querite deum fide, deuotione & bona operatione, & uiuet in aeternum anima uestra, quia deus est uita anima & cibus mentis.

Quoniam exaudiuit in oratione pauperes spiritum, & de se nihil presumens, dominus deus: & uictos suos, qui preceptis domini uinciuntur, non desperxit, imò gratificauit.

Laudent illum congratulantes, cœli & terra, ciues caelestes & homines terreni: mare etiam, & omnia reptilia in eis, atque omnis creatura.

Quoniam deus noster saluam faciet Syon, Ecclesiam militantem, que iam in fide speculatur Deum, & edificabuntur ciuitates atque Ecclesie particulares ipsius Iude, qui Christus est de tribu Iuda.

Et inhabitabunt fideles ibi in Syon, & hereditate eterna, tandem in regno caelorum acquirunt eam, quando filij dei uocabuntur, & coheredes Christi.

Et semen seu imitatores seruorum seu discipulorum eius Christi possidebit eam eternaliter, & omnes qui diligunt in perfecta charitate nomen eius, & non ex timore, habitabunt in ea, hic & in futuro tanquam in hereditate sua.

ORATIO.

Omnipotens misericors deus, qui damnatam naturam humanam per mortem tuam beatificasti, perditam liberasti, mortuam uiuificasti te deprecamur: ut nos seruos tuos quos redemisti per fellis amritudinem, per acetum asperitatem, per crucis supplicia, per clauorum uulnera, per resurrectionis gloriam custodire digneris in hoc seculo nequam, ut tandem cum electis tuis hereditemus uitam aeternam. Per Christum dominum nostrum.

PSALMVS LXIX.

In finem & in Christum nos dirigens hic Psalmus attribuitur David, & cuilibet iusto, in rememorationem beneficiorum, quod saluum eum fecit dominus, Nos ergo in eum confidamus & in deo gloriemur.

Deus creator meus, in adiutorium meum misericorditer intende, & respice, prestando mihi auxilium gratiae tuae: domine qui omnia potes, ad adiuuandum me, cito festina, quia si tardet misericordia, grauiora crescent pericula.

Confundantur in seipsis, & opprobrium ferant, & reuereantur, formidentque te iudicem, qui querunt animam & uitam meam perdere.

Auertantur retrorsum a proposito suo malo, & erubescant de peccatis commissis, qui uolunt & cogitant mihi mala in sua iniquitate.

Auertantur a praua eorum cogitatione statim ac uelociter erubescantes & confusi, qui dicunt mihi, adulando & mendaciter decipiendo, euge, gaude, euge, gaude, rideas atque leteris.

Exultent corpore, & letentur animo in te, non in se, neque in alio gloriantes omnes pii, qui amore sincere

Secundum
Heb. 79.

ro querunt te, atque beneficentiam tuam, & dicēt semper non cessando, Magnificetur præ omnibus dominus deus, & ad gloriam eius cuncta referantur, qui diligunt & desiderant salutare tuum dominum Iesum Christum qui est omnium uita & salus.

Ego uero egenus circumdatus multis malis, & pauper sum in uirtutibus, nihil boni ex me habens, & ergo domine deus in peregrinatione hac mundana adiuua me tue miserationis & auxilio.

Adiuutor meus in bonis, & liberator meus à malis, es tu, & non alius: & ergo domine deus, ne moreris neque differas mihi succurrere.

ORATIO.

Adiuutor noster deus, libera nos egenos & pauperes ab omnibus coinquamentis animæ nostræ, neque differas auxiliari in tempore tribulationis, miseratione tua solita, qui exultamus in te, & diligimus salutare tuum, dominum nostrum, Iesum Christum, qui est unica salus & uita nostra, Amen.

PSALMVS LXX.

Psalmus hic decantatus à Dauid propheta est filiorum Ionadab & obedientiæ, qui deo uoluntariè seruiunt, & etiam est priorum illorum captiuorum in peccato originali ob inobedientiam protoplasti. Mouet nihil de nobis præsumere, sed totam spem in dei gratiam reponere.

In te solo domine, deus meus, non in me uel alio quocunque speraui, & iāto, non confundar in æternum in illo finali iudicio, in iustitia tua, non in uia quæ nulla est, libera me à delictis meis, & eripe

Secundum
Heb. 71
Nullus est
titulus a
pud He-
bræos.

me à potestate diaboli.

Inclina clementer, ad me egrotum & iacentem, aurem tuam gratiæ, & salua me ab agritudine peccatorum quæ premor.

Esto mihi in deum defensorem & protectorem meum contra iacula inimicorum, & in locum munitum, quo confugiam tuto, ut saluum me facias ab omnibus imminentibus malis.

Quoniam firmamentum meum, & fortitudo mea in tentatione, dum pugno, & refugium meum in omni tribulatione es tu solus & non alius.

Deus meus libera & eripe me, te inuocantem, de manu & potestate peccatoris diaboli, qui omnis peccati persuasor est, & de manu ac potestate contra legem tuam agentis, & transgredientis madata tua, & iniqui, uidelicet uolenti persequenti me.

Quoniam tu Deus es patientia mea domine, propter te enim omnia suslineo: domine, spes mea quæ non fraudabor, & fiducia a iuuentute mea, ex quo contra diabolum pugnare cepi.

In te confirmatus sum & sustentatus ex utero cum tibi soli inuitor: de ventre matris meæ Ecclesiæ, in qua fui renatus ex baptismo, tu etiam es protector meus à malis imminentibus.

In te, & non in mundanis est cantatio mea, laus & gaudium, semper & in omni tempore: idcirco tãquam prodigium & portentum factus sum multis mirantibus de me, qui insolita doceo & ago, quæ illi damnant; & tu domine contra omnia opprobria es adiuutor meus fortis, præstans spiritalem fortitudinem.

Repleatur os meum tua laude diuina; vt cantem gloriam tuam pro omnibus beneficijs mihi concessis, toto die tam in prosperis, quia consolaris, tam in aduersis quia corrigis etiam magnitudinem et maiestatem tuam in omnibus operibus et beneficijs tuis.

Ne proicias me à gratia tua in tempore senectutis, cum vires charitatis et fidei crescunt: et cum defecerit atque mollescit virtus et patientia mea, pro mole tribulationum, ne derelinquas, nec despicias me miserum.

Quia dixerunt contemptores veritatis, inimici mei impij, exprobrantes mihi bona: et qui custodiebant atque obseruabant insidiose animam et vitam meam consilium fecerunt suis tignis in vnum ut me perderent.

Dicentes apud se, Deus dereliquit eum subtrahendo auxilium persequimini, quia fugere non potest: et comprehendite eum dolis et iniurijs, quia non est qui eripiat et liberet eum in ijs tribulationibus.

Deus ne elongeris, subtrahendo auxilium defensionis tue a me deus meus, quia tribulationum fasce prae grauor, in auxilium atque adiutorium meum respice, cohibendo hostes à crudelitate.

Confundantur mali, cognoscentes eorum peccata, et deficiant, qui de se praesumunt, detrahentes per infamiam animae meae fatigando eam denigrare iniuste: operiantur confusione, opprobrio, et pudore atque ignominia, qui quaerunt insidiando mala mihi in perditionem.

Ego autem semper ac iugiter sperabo in auxilium gratiae tuae: et adijciam hoc super omnem laudem tuam, quod incarnatus es pro salute omnium,

Os meum annuntiabit, predicando alijs iustitiam tuam, et filium tuum, per quam impleta est iustitia: tota die atque assidue, salutare tuum, videlicet filium, per quem salutem dedisti mundo.

Quoniam ego non cognoui literaturam, et scientiam instantem, quae superbire facit, introibo in potentias, cognoscendo Euangelium domini sanctum, et uirtutes spiritus eius, domine deus, tunc memorabor iustitiae tuae solius, nullam humanam predicando inuentionem aut prudentiam.

Deus meus, tu docuisti me, non caro aut sanguis aut litera a iuuentute mea, ex quo cepi ad tuam gratiam peruenire: et usque nunc, non abscondam talentum, sed pronuntiabo alijs mirabilia tua, quae operatus es pro salute generis humani.

Et usque in senectam, inquit Ecclesia, et senium atque finem mundi, deus meus ne derelinquas me sine tua gratia et misericordia, sed cooperante mecum, ne deficiat uerbum ueritatis.

Donec annuntiem, et predicem brachium tuum et Euangelium ueritatis tuae generationi omni humanae, quae ventura est in finem seculi.

Potentiam tuam, qua saluas homines, et iustitiam tuam, quo iudicas secundum meritum uniuscuiusque, deus usque in altissima mysteria, quae fecisti, et magnalia opera providentiae et gratiae deus, quis est similis tibi omnipotens optimus maximus?

Quantas ostendisti mihi aduersitates, tribulationes, et tentationes, ut erudires me in uia uirtutum: multas certe, et malas: unde et conuersus ad me oculis

gratiæ viuificasti me per internam consolationem; & de abyssis terræ, de negocijs seculi, & profunditate peccati, iterum, quia multoties corruui in peccatum, reduxisti me, ab illis liberando.

Multiplicasti per diuersas afflictiones magnificentiā tuam, faciens me proficere de bono ad melius: & conuersus ad me pœnitentem consolatus es me, alloquia diuinarum scripturarum, per internam dulcedinem.

Nam & ego modis omnibus confitebor tibi, & celebrabo bonitatem tuam, in uasis psalmi & instrumentis musicis, ueritatem tuam deus, cuius promissa uera sunt & complenda: psallam tibi in cithara, quia corde, uoce, & opere, laudabo te, qui es deus sanctus ipsius Israel populi uidelicet Christiani uidentis te per fidem.

Exultabunt opere, & sermone, corde, & ore labia mea, in oratione, cum cantauero tibi in psalmodia: & anima mea etiam psallet spiritu, quam redemisti precio sanguinis tui.

Sed & lingua mea assidue, tota die indefinenter, meditabitur diuinam iusticiam tuā, qui sola tua gratuita misericordia redemptus sum: & hoc cum confusi erubescendo, & reueriti fuerint impij, qui quærūt inuidiose mala plurima mihi, tum corporaliter, tum spiritualiter:

ORATIO.

Deus, qui sperantes in te damnari æternis confusionibus nos pateris; sis protector noster contra omnia diaboli machinamenta, firmamentum, & refugium nostrum, & gratia tua sic nos præueniat, & sequatur, ut illa semper meditemur in corde, atque compleamus opere, quæ bene-

placita sunt tuæ diuine uoluntati, cui est iustitia, potētia; uirtus, & imperium in secula, Amen.

PSALMVS LXXI.

Psalmus iste dirigitur in Solomonem, & in Christum, qui est uerus & pacificus Salomon, & mediator dei & hominum. Secundū Heb. 17.

DEus pater, iudicium tuum, & potestatem iudiciariam regi da Christo, filio tuo, qui est rex regum, & iusticiam tuam in potestatis executione, filio regis Christo, qui filius est regis æterni patris secundum deitatem, & filius regis Dauid, secundum humanitatem.

Iudicare da illi populum tuum Christianum, qui & eius est, in iustitia, reddendo unicuique secundum opera: & pauperes tuos spiritu, qui uerè pauperes dei sunt, in iudicio; ut post mundi ærumnas regnum habeant cælorum.

Suscipiant ipsi montes Dei qui sunt Apostolici uiri, pacem & Christum qui est uera pax, populo prædicandum, & colles, atque uiri minores annuntiabunt iusticiam Christi, & Euangelium eius.

Iudicabit rex pauperes populi mortificatos uerbo crucis, & saluos faciet etiā filios & imitatores pauperum, Apostolorum, quos uerbo Euangelico genuerūt: & humiliabit, conteret, atque damnabit calumniatorem diabolum, qui est iniustus accusator fratrum.

Et illis sic damnatis; atque deuiētis, permanebit Christus cum sole patre suo, cuius ipse splendor est, & hoc ante lunam, & Ecclesiam eius, quæ hic cœu luna cre-scit & deficit in generatione mortalium, & genera-

tionem perpetuam.

Descendet Christus in utrum uirginis imperceptibili
liter, sicut pluuia cadens in vellus sine strepitu, & si-
cut stillicidia aquæ stillãtia in modum roris, summa le-
nitate super terram, ut eam sæcundet.

Orietur & florebit in diebus eius, cum nascetur;
& faciet opera patris, iustitia & fides Catholica, quæ
perfectam continet iustitiam, & abundantia pacis, quia
pax inter deum & hominẽ facta est: donec auferatur
luna, usque ad consummationem seculi.

Et dominabitur Christus a mari oriẽtali usque ad
mare occidentale, & a flumine Iordanis, in quo baptis-
ma cepit, usque ad terminos orbis terrarum propa-
gabitur Christi fides & Euangelium.

Coram illo Christo procident, atque humiliabuntur
Aethiopes peccatis denigrati, qui dealbabũtur candore
uirtutum: & inimici eius ueritati resistentes, terram
lingent, quia subiugabuntur.

Reges Tharsis etiam, & insulæ maris munera
sua offerent Christo nato: reges Arabum aurum pre-
tiosissimum, & Saba thus & myrrham, quæ dona sunt
diuina adducent secum.

Et etiam adorabunt eum Christum omnes reges
terræ conuersi ad Deum uerum: omnes gentes olim co-
lentes idola, seruient fide & opere ei cælesti regi.

Quia liberabit & saluum faciet pauperem spira-
tu, nihil de se præsumentem, a potente diabolo, & pau-
perem populum Christianum, tam desolatũ, ac miserum;
cui non erat adiutor, nisi tantum leo de tribu Iuda, rex
noster, Christum.

Parcet, peccata dimittendo, pauperi spiritu, & ino-
pi, non de se, sed gratia confidenti: & animas paupe-
rum implorantium peccati remissionem saluas faciet in
uitam æternam.

Ex uisuris succrescentibus in malis, & iniquitate,
fraude ac uolentia; redimet pretio sanguinis sui ani-
mas eorum fidelium: & honorabile erit nomen eo-
rum, qui à Christo christiani nuncupantur, coram illo,
in laude & merito.

Et uiuet rex immortalis, & dabitur ei Christo de
auro Arabiæ, quia optima quæq; illi accepta referent,
& adorabunt summa ueneratione, de ipso munere uir-
tutum semper: & tota die uitæ præsentis benedicent
ei, referendo gratias de suis beneficijs.

Et erit ipse Christus, firmamentum in terra quo
sustinebuntur animæ fideles, in summis & uertice mon-
tium, in apostolis, & alijs sanctis superextolletur &
augmentabitur super Libanum montem fructus eius
& semen uerbi diuini: & florebunt abundanter de ciui-
tate & Ecclesia sancta, sicut fœnum terræ, uirtutibus;
exemplis & bonis operibus.

Sit nomen eius, quod Iesus est, benedictum
& glorificatum in secula, semper magis ac magis ma-
gnificetur: quoniam ante solem, & omnia tempora per
manet ab æterno nomen eius, quia in principio erat
uerbum.

Et benedicentur in ipso CHRISTO omnes
tribus terræ, cum erit expectatio, salus & legifer gen-
tium, unde & omnes gentes conuersæ ad fidem, ma-
gnificauit & laudabunt eum, tanquã saluatorem &

dominum.

Benedictus sit dominus, qui est deus Israel, uidentium se per fidem, qui facit sua autoritate & potestate mirabilia magna solus & nemo alius.

Et benedictum sit nomen gloriæ maiestatis eius Christi in æternum, quia sanctificatum in cælo, & in terra, & replebitur maiestate eius omnis terra, quia ubique in tota Ecclesia magnificabitur, & hoc quod iussisti, fiat, fiat.

ORATIO.

Domine Iesu Christe, qui inuisibilis deitate, factus es in humanitate, uisibilis, qui sicut pluuia in uellus, ita in uterum uirginalem descendisti, te humiliter deprecamur ut saluum facias populum tuum Christianum, in abundantia pacis nihil de se præsumentem, sed tuam gratiam implorantem per nomē tuum benedictum, quod replesti maiestate in æternum.

PSALMVS LXXII.

Secundū
Heb. 73.

Defecerunt à iudeis laudes ipsius Dauid propheta, filij Iesse, quas faciebat uetus populus Iudeorum, pro bonis temporalibus, quia amiserunt locum & gentē, Psalmus est Asaph cantoris Dauid, ut amplectamur æterna, & pro illis deum laudemus.

Quam ualde, & certe bonus, placidusque est Israel, fidelibus Deus, suauis & iucundus, his inquam, qui recto sunt corde, non curuato ad terrena.

Mei autem pene, sed non omnino moti sunt, & ad errandum inclinati pedes, & animæ affectiones pene effusi sunt, & ad lapsum præcipitari gressus mei, &

ra, & actus.

Qui zelau indignatione motus super iniquos in prosperitate eorum, pacem temporalemque prosperitatem peccatorum iniquorum uidens, & causam non intelligens.

Quia non est respectus mortis eorum, cum non recogitant de morte sua, & firmamentum etiam est in plaga & aduersitate eorum, quia semper feliciter subsistunt, nec quicquam eis nocere potest.

In labore & afflictione hominum iustorum non sunt, nec tribulantur, sed in delicijs uiuunt, & cum hominibus pijs non flagellabuntur, in hoc seculo ad correctionem.

Ideo propter temporalem prosperitatem tenuit & alligauit eos superbia, alios contemnentes, operti sunt undique iniquitate contra proximum, & impietate sua contra deum.

Produnt quasi ex adipe & abundantia diuitiarum iniquitas & malitia eorum, cum diuitiæ præstant fontem uitij: transierunt de uitio in uitium ruentes, in affectum cordis implendum, & desideria mala.

Cogitauerunt prius intra se & deinde loquuti sunt alijs persequendo nequitiam suam, quia ex abundantia cordis os loquitur iniquitatem in excelso, & contra excelsum deum loquuti sunt blasphemantes.

Posuerunt per superbiam in cælum, & cælestia os suum, blasphemantes: & lingua eorum nequam traiecit in terra, felicitatem in eis asserendo.

Ideo hoc considerato conuertetur ad me populus meus fidelis hic in hoc seculo, dum tempus est acce-

ptabile & dies salutis pleni misericordia & gratia, inuenientur in eis sic conuersis de iniquitate.

Et dixerunt impij, Quomodo scit deus scelera nostra, & si est scientia atque prouidentia in excello deo, ut curet terrena?

Ecce enim ipsi peccatores impij & abundantes tranquilli ac fortunati in hoc seculo & mundo obtinuerunt diuitias, quia filia eorum composita, oves fatosa, boues crassi.

Et dixi animo uacillans, Ergo inaniter, sine causa, imò frustra iustificauit cor meum coram Deo: & laui in uanum inter innocētes nihil sibi conscius manus meas, abstinendo à prauis opcribus.

Et fui sine causa flagellatus, portando crucem, & afflictus tota die, deo seruiendo, & castigatio mea de perpetratis malis semper fuit in matutinis, quia si quādo cecidi, castigabar cito & indilate.

Si dicebam mecum, Narrabo sic, & tenebo opinio nem: appetēdo cum peccatoribus prosperitatem: ecce tūc nationem & conditionem filiorum tuorum iustorum; qui filij Dei sunt per gratiam, reprobaui, & contempsi grandi temeritate.

Existimabam mecum atque cogitabam, ut cognoscerem, inuestigando causam prouidentia, & iudiciorū tuorum, sed hoc scire est labor ante me, & impossibile uiribus intellectus mei.

Donec intrem in penetralia diuinarum scripturarum, quod est sanctuarium dei, ubi diuinitus responsa dantur, & tunc intelligam illuminatione diuina in nouissimis eorum, quid bonis uel malis seruetur in fine.

Veruntamen licet ad tempus floreat propter dolos, quibus defraudauerunt innocentes, & afflixerunt iustos, posuisti eis finem prosperitatis temporalis: deieci sti eos in ruinas mortis, dum alleuarentur & augmentarentur in prosperitate.

Quomodo facti sunt in subitanam desolationem, cum se florere putarent, subito & repente desererunt de presenti uita: perierunt eternaliter propter iniquitatem suam, quia mortui sunt in finali impenitentia.

Velut somnium surgentium & expergiscētium est felicitas eorum; quæ cito euanescit, domine Deus in ciuitate tua cælesti, imaginem & animam ipsorum, secundum quam ad similitudinem tuam creati sunt, ad nihilum rediges, excludendo eos à beatitudine eterna.

Quia inflammatum & accensum est cor meum amore dei & eternorum, & renes mei atque carnales affectus commutati sunt in spirituales: & ego compunctus ad nihilum redactus sum in mea reputatione, & nesciui, imò stultum & inutilem me reputaui.

Ut iumentum māsuetum factus sum ad obediendum apud te, nihil sapientes præter te: & ego semper tecum ero, ac firmiter perseuerabo.

Tenuisti per gratiam tuam cooperantem manum dexteram meam ad opera bona, ne uacillarem: & in uoluntate tua diuina deduxisti me, de uirtute in uirtute, & cum gloria gratis suscepisti me, per gratiam consummantem.

Quid enim, & quantum præmium mihi est par-

tum in cœlo & promissum: & a te quid volui aut desideravi super terram? cum nihil præter te, Deum meum habere quero.

Defecit & consumpta est caro mea humana & cor meum: spiritale, in consideratione bonitatis tuæ: deus cordis mei beatorum, & pars mea deus, quia præter te nihil cupio, sed in æternum adherebo tibi.

Quia ecce impij, qui elongant se per peccatum mortale a te fonte uiuæ, peribunt in gehennam: perdidisti æternaliter omnes homines, qui fornicantur abs te, se parando se à te, diligendo creaturam pro creatore.

Mihi autem adherere & coniungi Deo, fide, spe & charitate bonum est, imò optimū: & ponere in domino Deo totam spem & fiduciam meam, non in iustitijs meis, uiribus, opinionibus, aut uerbis.

Vt interim annunciem fidelibus omnes prædicationes tuas, & uerborum tuorum diuinorum, & hoc in portis & Ecclesijs, quæ sunt filie Sion speculantis deum per fidem.

ORATIO.

Dirige domine gressus, opera, & actus nostros, ne fornicemur à te, ne præcipitemur à uoluntate tua diuina ad lapsum, ne transcamus in affectum cordis illicitum, et obruamur iniquitate & impietate nostra, & pereamus in ea, sed concede nos iugiter adherere, in te totam uirtutem spei nostræ defigere, ut mereamur tandem laudes tuas in portis æternalibus decantare. Amen.

PSALMVS LXXIII.

Secundum 29 Intellectus et eruditio ipsius Asaph cætoris David
Hebr. 74. prophete deploratis clades captiuitatis Ierusalẽ future.

VT quid deus noster repulisti populū tibi familiarem & electum, usque in finem, interitum & captiuitatem? iratus est furor tuus rigore ultionis tuæ super populum israel, qui sunt oues pascuæ tuæ cum paup̄is illos manna in deserto?

Memor esto & recordare congregationis tuæ electæ, quam præ alijs possedisti ab initio legis datæ per Moysen, uide beneficia potius quàm errata cõsidera,

Redemisti atque liberaſti à manu pharaonis uirgam, sceptrum & dominationem hereditatis tuæ populi israel, quem ceu hereditatem tibi uendicās: mons Sion, ciuitas Ierusalem, in quo habitasti corporaliter, in eo populo Iudeorum.

Leua & exerce manus, uirtutes tuas, & potestates in superbias eorum gentilium, à quibus euerſa est Ierusalem, tandem in finem ut opprimantur, quāta malignatus est, cum omnino prophanauerit inimicus exercitus in sancto monte & tēplo ciuitatis Ierusalem.

Et gloriati sunt in malitia de tanta uictoria qui te oderunt idololatræ serui demonum in medio solennitatis tuæ, omnia in suam libidinem & auaritiā prophanando.

Poluerūt & erexerunt Romani imperatores signa sua, uexilla, & aquilas suas in templo deo consecrato, signa inquam sua: & non cognouerunt intellexerunt, diuina dispensatione permissum, cum attribuebant suæ potentie, sicut in exitu belli in signū uictoriæ, super summum fastigium expanduntur signa militaria.

Quali in sylua lignorum, ita irruerunt securibus exciderunt & destruxerunt ianuas eius ciuitatis

Ierusalem, in idipsum consentientes, in securi, qua trabes exciduntur, & ascia ac bipenni deiecerunt funditus, & deuastauerunt eam ciuitatem.

Incenderunt igni, quod non poterat excidi ferro, sanctuarium & templum tuum nomini tuo dicatum, in terra usque ad terram deiscentes, polluerunt sacrilegio tabernaculum nominis tui, in quo inuocatur nomen tuum diuinum.

Dixerunt consilium in corde suo maligno, tota cognatio eorum Romanorum simul in unū Quiescere faciamus, & dispergamus omnes dies festos atque solennitates dei, illas auferendo a terra Iudæorum.

Signa nostra in liberatione nō vidimus, qualia data sunt patribus nostris in exitu de Aegypto, iam non est propheta aliquis, qui bona uobis prænuntiet, & deus noster nos non cognoscet, ut liberet, & à malis reducat amplius, sed in miserijs dimittet.

Usquequo domine, Deus noster improperabit populo Iudæorum inimicus gentilis gloriando de subuersione ciuitatis irritat & exasperat aduersarius noster nomen tuum, blasphemando usque in finem & perpetuo.

Ut quid auertis à nobis Iudæis manum tuam, potentiam & dexteram tuam? quare non iuuas nos? tandē extrahere de medio sinu tuo manum adiutricem, & prohibere ne ledant in finem semper.

Deus autem Iesus CHRIS TVS, rex noster, homo factus, qui est ante omnia secula, cum in principio erat uerbum: At hic rex operatus est salutem humani generis, in medio climate terræ habitabilis uidelicet

in Ierusalem.

Tu confirmasti quasi intra muros in virtute & potentia tua diuina mare rubrum: tu contribulasti & contriuisisti capita draconū, atque demersisti principes Pharaonis in aquis maris rubri.

Tu confregisti penitus in nihilum capita, potestates, & suggestiones draconis, principis demoniorum, & dedisti eum diabolum in escam, prædam & derisionem populis Aethiopum, primo nigris per peccatum, postea de albatis per baptismum.

Tu dirupisti & aperuisti fontes & torrentes ueritatis, scripturas uidelicet noui & ueteris testamenti, ut emanaret liquor sapientiæ: tu siccasti fluuios Ethæ doctrinas, uerbo sitates, uanitates philosophorum, Iudæorum & Hereticorum.

Tuus est dies, qui omnia creasti & tua est nox, cum tibi obediant omnia, tu fabricatus es atque dispositus isti in suo ordine auroram & solem lunam & stellas.

Tu fecisti atque distinxisti omnes terminos terræ, climata mundi, & diuisiones prouinciarum, ætatem & uer atque hyemem, tu plasmasti ea, & in manibus tuis sunt temporalia nostra.

Memor esto huius congregationis, inimicus improperauit per contumeliam domino deo. & populus insipiens ac stultus incitauit ad iracundiam nomen tuum multis blasphemijs atque iniurijs.

Ne tradas bestijs & malignis spiritibus animas filiorum Ecclesiæ; confitentium tibi confessione fidei, ac laudis: & animas pauperum atque humilium tuorum de se nihil præsumētium, ne obliuiscaris in finem,

esto, ad horam tribulationibus probentur.

Respice oculis gratiæ in testamentum tuum & promissiones, quas in utroque testamēto fecisti, quod sperantibus in te esses auxilio: quia mali repleti sunt domibus iniquitatum, in quibus perseverant, tanquam habitantes in domo, qui obscurati sunt, imò occæcati terræ, & desiderijs terrenis, & lumen sapientiæ perdidērunt.

Ne auertatur à tua misericordia humilis factus confusus, qui in tribulationibus multis: ac improperijs at teritur & cōfunditur: pauper spiritu, & inops nihil de meritis suis præsumens laudabunt nomen tuum in bonis, & sese accusabunt in malis.

Exurge Deus in uindictam & iudica causam tuam, iustis dando coronam, hostibus pœnam, memor esto improperiorum tuorum, quæ nunc Ecclesia sustinet, præsertim eorum, quæ ab insipiēte populo sunt facta; & fiunt tota die, qui te tuâq; omnia nihili facit, imò conterrit & improbat.

Ne obliuiscaris omnino voces blasphemias inimicorum tuorum, imò uindica gloriam nominis tui: superbia eorum impiorum, qui te oderunt, & nomen tuum benedictum ascendit & multiplicatur semper, quia peccatis peccata accumulant.

ORATIO.

Domine Iesu Christe, rex noster ante omnia secula genitus, & in tempore homo factus, qui operatus es salutem humani generis in medio terræ, te supplices deprecamur, ne repellas nos in finem, qui sumus oves pascuæ tuæ, quas effusione sanguinis tui redemisti, sed humiles te quæ

rentium uoces propitiatus exaudi. Amen.

PSALMVS LXXIII.

In finem & Christi conformitatem, ne corrum- Secūdum
Heb. 75
pas te per superbiam, monet hic Psalmus, qui est nobis causa cantici & incunditatis, est ipsius Aſaph admonētis, ne quis superbus de se præsumat, ne item humilis de Deo desperes.

CONFITEBIMUR DE PECCATIS PRÆTERITIS tibi pio in dultori Deus, quia tibi soli peccauius confitebimur etiam cōfessione laudis pro beneficio nostræ iustificationis, & inuocabimus nomen tuum pro alijs beneficijs obtinendis.

Narrabimus toto orbe terrarum mirabilia tua, quæ pro redemptione humani generis fecisti: cum accipero (inquit Christus) tempus præfinitum iudicandi, tūc ego Christus iustitias iudicabo, reddendo unicuique secundum merita sua.

Liquefacta est terra & defluxit in uarias uitiorum concupiscentias, & omnes mundi amatores, qui habitant in ea, non suspirant ad cœlestia, sed in terrenis uoluntantur: unde ego (inquit dominus) in remedium confirmauimus per meam incarnationem columnas eius; & emisi Apostolos, qui prædicatione sustentent simpliciores in fide.

Dixi iniquis, & insanis peccatoribus, Nolite iniuste agere, & in peccatis perseverare: & delinquentibus atque peccata defendentibus dixi, Nolite præsumere de uiribus uestris, & exaltare cornu uestrum superbia contra deum:

Nolite extollere per superbiam in altum cælum.

cornu vestrum & proprium sensum. repugnando uerbo dei, nolite loqui, nec corde, nec lingua aduersus deum murmurantes, uestram excusando iniquitatem, & deum, uel fatum accusando.

Quia neque ab oriente erit refugium peccatoribus, neque ab occidente, & angulis mundi, neque a desertis & extremis montibus quispiam euadet manus domini, quoniam deus ubique praesens iudex est, omnia cernens, omnia diiudicans.

Hunc superbum humiliat deiiciendo, & tunc humilem exaltat sublimando: quia calix continens mensuram iustae retributionis: est in manu & potestate domini, secundum eius diuinam uoluntatem, calix inquam uini meri, & puri absque seculæta alicuius tristitia, etiam est calix plenus misto uino. Alijs dabitur uita per misericordiam, alijs mors per iustitiam.

Et inclinauit calicem effundendo ex hoc per mixturam in hoc, temperando misericordiam & iudicium: ueruntamen sors eius calicis, & poena, & uindicta non est exinanita, & euacuata: cum eam bibent in inferno omnes peccatores terre. Quippe merum datur sanctis in patria, mistum iustis in uia, nil ergo restat malis, nisi sors aeternae damnationis.

Ego autem annuntiabo Dei uirtutem in seculum uita praesentis: & cantabo in letitia cordis Deo Iacob populi Christiani, qui uitia supplantat.

Et omnia (inquit CHRISTVS) cornua peccatorum, quae sunt dignitates, potestates, honores, diuitias, superbiam, confringam in finali iudicio, ad nihilum redigendo: & exaltabuntur tunc cornua iusti, sci

licet, Fides, Charitas, ceteraque uirtutes, quae sunt munera CHRISTI.

ORATIO.

Deus, qui iustitias iudicabis, redditurus unicuique secundum opera sua, miserere nobis peccatoribus tibi confitentibus, & diuinum nomen tuum inuocantibus. Conserua nos ne delinquamus, ne inique agamus, ne exaltemus in superbia cornu nostrum, de nobis ipsis praesumendo, ut sic tandem de calice uini meri, & gaudij pleni bibere ualeamus in beatitudine aeterna. Amen.

PSALMVS LXXXV.

In finem & Christum in carminibus & laudibus est Psalmus ipsius Asaph, & canticum in organis ad Assyrios, & ad omnes recte uiuere uolentes.

Notus est in Iudæa uera, spiritali, & Ecclesia catholica deus, quae confitetur Christum uenisse de tribu Iuda: etiam in unoquoque Israel fidei magnum nomen eius, quia Christum confitetur regem regum, & dominum dominantium.

Et sic factus est in pace, & corde tranquillo cum Deo locus eius, qui est amator pacis: & habitatio eius est in Sion in eis, qui iam diuina speculantur.

Ibi in illa pace confregit, & ad nihilum redegit potentias demonum, uidelicet, arcum, delectationem in peccatis, scutum, malam uoluntatem, gladium, actum peccandi, & bellum, consuetudinem peccandi, quibus deus continue impugnatur. Haec enim sunt armatura diaboli.

Illuminans es tu CHRISTE corda gentium, & peccatorum mirabiliter per predicationem prolatam a

Secundum
Heb. 76

calix
in domo
erit
in regis
mentem
n. 4
p. 367

montibus æternis ab Apostolis & prædicatoribus sanctis: turbati inde sunt omnes recedentes, à uero, & insipientes corde, sequentes desideria mundi.

Dormierunt amatores seculi huius somnum suum deliciosum & fallax, & nihil inuenerunt, postquam expergefati sunt, omnes viri & serui diuitiarum, & potentes huius seculi, in manibus suis, quia euauerunt cuncta, tanquam umbra & fumos.

Ab increpatione & obiurgatione tua Christe, qui es deus Iacob populi Christiani supplantatis uitia, dormitauerunt, exæcati sunt, & obdurati, qui ascenderunt equos superbie, iactantes se in dignitatibus, diuitijs & potestatibus.

Tu domine, qui modo increpas in misericordia, terribilis in iudicio futurus es, & tunc quis resistet tibi, cum infinita sit tua uirtus? extunc cum ueneris iudicare, apparebit ira tua magna nimis.

De cælo tonante tuba angelica, auditum fecisti, aduentum tuum ad iudicium, surgite uos mortui: terra tremuit à uoce iudicis, & quieuit, quia amplius non erit locus meriti.

Cum exurgeret in extremo iudicio Christus deus, uenturus non solum ad uindicandum impios. sed etiã ut saluos faceret omnes humiles & mansuetos terræ, simplices, ac mites, pacem mentis habentes,

Quoniam cogitatio prima hominis mansueti confitebitur tibi, ut dimittas illi peccata: & reliquias cogitationis huius quod deus ipsos sanauerit, & peccata dimiserit, diem festum solennem agent tibi, & gratias referent pro beneficijs.

Vouete libere, uota tamen quæ fecistis, & reddite, atq; persoluite domino deo uestro, qui non irridetur: omnes qui sunt in circuitu eius: cum ipse sit in medio assertis munera, uidelicet uos ipsos, aut alia bona.

Terribili, inquã deo reddite uota, & ei qui aufert, quando uult, spiritum ipsorum principium atq; audaciam superbiorum, terribili inquã apud omnes reges terræ, qui uelint nolint, iudicium eius sustinebunt.

ORATIO.

Terribilis deus, cui resistere nemo potest, cum sit rex regum, & dominus dominantium, fac tranquillũ cor nostrum, & pacatum coram te, ut sit habitatio tua in nobis, atq; illuminare digneris nos insipientes, ut uotis, ac muneribus te terribilẽ deum placare studeamus, & præsentia contemnes, futuram gloriam inquiramus. Amen.

PSALMVS LXXVI.

In finem Christum, qui est præmium nostri laboris; pro Idithun transiliente atq; contemne omnia terræ, atq; carnalia, est hic Psalmus ipsius Asaph cantoris Dauid, Vbi agitur de contemptu seculi & temporalium ac desiderio Dei & æternorum.

Secundum
Heb. 77

Voce mea ab affectu cordis ad dominum Deum clamauit, ut exaudiat uocem meam supplicium ad Deum perueni, & intendit mihi, quia benigne me respexit.

In die tribulationis meæ atque in hac præsentia uita quæ est tentatio super terram, deum exquisiui, auxilium & consolationem postulans, etiam manibus atque operibus meis bonis, quæ diuinis conueniant mandatis, exquisiui inquam in nocte huius seculi contra eum & con-

ram ipso, & non coram hominibus in uana gloria, & non sum deceptus, qui asequutus sum dominum, quem que-
rebam.

Renuit in delicijs huius seculi consolari anima mea, que semper ad dominum suspirabat, unde memor fui dei, considerando eius mansuetudinem, & pietatem, & delectatus sum in ipsius misericordia & inde exercitatus sum in diuinis laudibus. & defecit ex deuotione spiritus meus in deum.

Anticipauerunt præ formidine peccatorum vigilias nocturnas oculi mei, ante tempus surgendo ad orandum: turbatus sum de humana miseria, & non sum locutus contra deum murmurando.

Cogitavi ac sollicitè ruminavi dies antiquos, præteritos in perditione temporis: & annos æternos futuros, quibus uel gaudia, uel supplicia æterna erunt, in mente semper habui.

Et meditatus sum nocte in oratione secreta, cum corde meo, & cum ratione de benignitate dei, & exercitabar iam peccata arguens, iam dei misericordiam requirens, & sic scopebam atque purgabam spiritum meum, ab omnibus culpis, & dei offensis.

Nunquid in æternum sine remedio proijcet & damnabit deus hominem quem creauit, & redemit: aut non apponet adijciet que, ut complacitior sit miserendo, qui tratus fuit puniendo adhuc, imò apponet misericordiam iræ?

Aut in finem totaliter misericordiam suam abscindet à nobis; ut nolit posthac misereri: a generatione hac in generationem subsequenterem.

Aut obliuiscetur misereri nobis Deus, qui totus benignus est, & præstabilis super malitia? aut continebit? certe non, in ira sua misericordias suas, ut iudiciū seueritatis supergrediatur misericordias suas in finitas?

Et post hæc, redeundo ad rationē, dixi in corde meo, Nunc primam cœpi intelligere, quod hæc est mutatio in nobis mutatio dexteræ excelsi, atque effectus diuine misericordiæ & pietatis, qui post iram dat gratiā.

Memor fui operum domini, quia huius mutationis obliuiscor: quia memor ero ab initio mundi mirabilium tuorum, quod hominem creasti, & per misericordiam reparasti.

Et meditabor mecum in omnibus operibus tuis, que sunt misericordia, & iustitia, pietas & seueritas: & in adinventionibus tuis ad nostram salutem pertinentibus exercebor agnoscendo opera gratiæ, & potentie tue.

Deus pater in sancto filio suo est via tua, qua itur ad te, quia nemo uenit ad patrem nisi per filium, quis deus magnus uirtute, sicut Dominus Deus noster, Iesus CHRISTVS? tu es Deus bonus & omnipotens, qui facis mirabilia, sanans corpora à langoribus, & animas à peccatis.

Notam fecisti domine in populis totius orbis uirtutem tuam, quando in mūdum misisti filium tuum Christum: redemisti in brachio & filio tuo, populum tuū ipsos filios Iacob electos de Iudeis, & filios Ioseph electos de gentibus.

Viderunt & cognouerunt te aquæ, & generatio

nes populorum Deus, quia sicut aqua labitur, ita generatio prætoreijt, generatio aduenit, viderunt te aquæ, populi de Iudæis & de gentibus: & timuerunt omnipotentiam tuam, & turbatæ sunt abyssi atque consciëntiæ motæ ad pœnitentiam.

Multitudo eorum est uelut sonitus aquarum multarum in confessionsibus peccatorum, in gentibus, in hymnis & canticis: vocem dederunt suis prædicati onibus nubes, ipsi Apostoli, prædicando Christum per orbem terrarum.

Etenim sagittæ tuæ & uerba sacre scripturæ trāseunt & discurrunt ab ore prædicatorum ad corda audientium, unde punguntur ad pœnitentiam: vox tonitruui tui terribilis peccatoribus circulariter in rota facta est, quia in omnem terram exiuit sonus eorum.

Illuxerunt & notæ sunt corruscationes tuæ, uirtutes & miracula, orbi terræ: ex quibus commota est ad pœnitentiam & fidem, & contremuit terra in timore dei.

In mari apud gentiles prædicata est uia tua & obseruatio mandatorum tuorum, & semitæ tuæ quibus securè pertrāsitur mare huius seculi, sunt in aquis multis & populis diuersarum gentium: & uestigia tua nō cognoscentur, quia ratio humana non assequitur iudicia tua ad pios & impios.

Exo. 14. c

Deduxisti fidelissimus pastor, sicut oves in caulas populum tuum electum, in manu Moyfi & Aaron dando eis doctores & duces iuxta uerbum tuum.

ORATIO.

Domine IESV Christe, qui es uia in exemplo, ne-

uitas in promissis, uita in præmio, ne proicias in æternum à tua gratia & consolatione, quos creasti & redemisti, ne contineas in ira misericordias tuas. Sed deduc populum tuum Christianum, sicut oves in caulas per semitas mādatorum tuorum ad consortium beatorum. Qui cum patre & spiritu sancto uiuis & regnas, per &c.

PSALMVS LXXXVII.

Intellectus & eruditio ipsius A saph. Fit recordatio beneficiorum dei & mirabilem operum quondam populo Iudaico exhibitorum, monens ne simus ingrati diuinis beneficijs. Secūdum
Heb. 78

Attendite & corde percipite: popule meus Christiane, quæ meo sanguine acquisiui, legem meam euangelicam, inclinate humiliter auræm uestrā tam corporis quam cordis in uerba euangelica oris mei quæ ore proprio prædicauit.

Aperiam in parabolis & similitudinibus os meum, ut impij credant, & pij exerceantur, loquar propositiones, ænigmata, & obscuritates ab initio legis datæ. Matth. 23

Quanta dei beneficia audiui in ueteri testamento, & cognouimus tandem ea in nouo testamento: & patres nostri, qui sunt apostoli & euangelistæ, narrauerunt nobis præcepta, beneficia, & mirabilia tua.

Non sunt occultata neque abscondita a filijs spiritualibus, & imitatoribus eorum Apostolorum, in generatione nostra hæc, quæ est altera à Iudæis, cum apud nos sit regeneratio.

Narrantes scilicet laudes dōmini, & facta IESU CHRISTI, & uirtutes eius, uidelicet humilitatem

paupertatem, charitatem, & mirabilia opera eius, quæ fecit in Ierusalem & Iudæa.

Et suscitauit atque in lucem produxit testimonium resurrectionis eius in Iacob, & populum Christianum, qui luctatur contra uitia, & legem Euangelicam constitutam in charitate, posuit in Israel, quæ est sancta Ecclesia catholica, uidentem deum per fidem.

Quanta & quam magna mandauit deus patribus nostris, Apostolis, alijsq; discipulis, nota facere ea atque docere filijs suis, quos in Christo generarent per Euangelium, ut cognoscat atque intelligat generatio altera futura, ne unquam ignorent posteri legem dei.

Filij qui nascentur in baptismo ex aqua & spiritu sancto: & exurgunt à carnalium intellectu sursum cor habentes, & narrabunt legem dei filijs, successoribus suis Christianis.

Vt ipsi filij ponant solum in deo spem & fiduciam suam nihil de seipsis presumentes, & non obliuiscantur operum dei, uidelicet creationis, recreationis, & extremi iudicij, & mandata eius exquirant, impleantque, ut fides per dilectionem operetur.

Ne fiant aut sint sicut patres eorum carnales, generatio dura, praua, rebellis, & deum exasperans, iritantq; in iracundiam.

Generatio peruersa, quæ non direxit cor suum ad sequendum CHRISTVM, & non est creditus cū Deo, quia non adheret illi spiritus eius, sincere, fide, liter ac piè.

Filij Ephrem, increduli Israelitæ intendentes & armati, & mittentes arcum contra uerbum Dei, contra

uersi sunt & in Aegyptum redire deliberauerunt, in die belli & tempore aduersitatis.

Non custodierunt fœdus & testamentum dei: uia quod pepigerunt in deserto: & in lege eius noluerunt ambulare perficiendo & perseverando.

Et obliui sunt omnino benefactorum eius, & beneficiorum dei, & mirabilium operum eius, quæ multis uicibus ostendit eis, quia ingrati fuerunt de omnibus.

Coram patribus eorum, Moysè & Aaron, fecit mirabilia, immittendo decem plagas in terra Aegypti: & præcipue in campo & planicie Tanecos ciuitatis regie.

Interrupit atque diuisit mare rubrum, & perduxit eos, ut transirent sicco pede, & statuit utrinque aquas eleuatas instar parietum, & quali in uitre de torio clausæ continebantur aquæ. Exo. 14. 6

Et deduxit eos Israelitas in nube diei pro refrigerio ab ardore solis: & tota nocte in illuminatione & columna ignis, ut uiam in tenebris uiderent.

Interrupit scindiq; petram durissimam in eremo & inde fluxit aqua: & adæquauit eos largissimè, uelut in abyssu multa, quandiu erant in uinere. Exo. 17. 6

Et eduxit aquam illam de petra illa dura, & eduxit tanquam flumina magna, aquas multas.

Et tamen ingrati apposuerunt adhuc murmurando peccare ei per incredulitatem: unde in iram excitauerunt excelsum deum, in inaquoso & sicco deserto.

Et tentaerunt ex certa malitia deum cæli in cordibus suis, DEI prouidentia non credentes, ut perirent escas & carnem animabus suis ad sustentatio-

nem uitæ.

im. 11. 4

Et tunc male loquuti sunt de deo, diffidentes de eius omnipotentia, dixerunt iam saturi manna, Nunquid poterit deus noster parare mensam & refectio- nem splendidam carniū, in hoc deserto, sicut habuimus in Aegypto?

Quoniam ecce percussit per Moysen petram in deserto Sin, & fluxerunt aquæ abundanter: & torren- tes aquarum inundauerunt in magna copia.

Nunquid & panem de frugibus poterit dare, quia iam fastidimus manna; aut parare mensam & refe- ctionem populo suo? est dubitatiua locutio.

Num. 11. 4

Ideo audiuit dominus eorum petitionem, & di- stulit pœnam & uindictam infligere eis: sed postquam dedit, ignis & furor dei accensus est in Iacob ad pu- nitionem, & ira dei ascendit in Israel populum illum.

Quia non crediderunt in deo: quod duceret eos in terram promissionis, nec sperauerunt in salutari eius, qui eos de Aegypto redemptos saluare promiserat.

Et mandauit nubibus de super, quia manna datū eis pro pane, & ianuas atque uias cœli æthere, aperu- it, ut plueret manna.

Exo. 16. e

Et pluit illis in modum roris manna, cibus admira- bilis, ad manducandum in escam & panem suauissimū cœli ærei dedit eis affluenter.

Ioan. 6. d.

1. Cor. 10.

Panem ministerio Angelorum formatum man- ducavit homo in alimoniam: cibaria etiam alia mi- sit eis non tantum manna, in abundantia, adeo quod fa- stidirent.

Transtulit Austrum, ne flaret de cœlo æreo, &

induxit in uirtute & fortitudine sua uentum Affricū qui arreptas coturnices deferret trans mare.

Et pluit super eos in deserto, sicut puluerem ual- de abundanter carnes uiuas, & sicut arenā maris, quæ numerari non potest uolatilia pennata, & suauissimas coturnices.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum, quia duobus cubitis super terram uolitabant, circa tabernacu- la eorum, ut ab omnibus possent capi.

Et manducauerunt sine gratitudine, & saturati sunt nimis usque ad nauſeam, & desiderium eorum attulit eis abundantiam, non sunt fraudari a desi- derio suo, satisfactum est gula eorum, ne murmurarent increduli.

Adhuc escæ eorum, scilicet coturnices, erant in ore ipsorum, nondum traiecerant in stomachum, & ec- ce ira & furor dei ascendit super eos ob murmur & in- gratitudinem. Num. 11.

Et occidit pingues eorum repletos diuitijs, & ele- ctos in Israel principales & magnos impediuit, ne in- grederentur terram promissionis.

In omnibus his non correcti, sed obstinati pecca- uerunt adhuc ex nimia ingratitude: & non credide- runt promissionibus eius, in omnibus mirabilibus fa- ctis eius.

Et ideo defecerunt & consumebantur in uanitate spei dies uitæ eorum murmurantium, & anni eorum perierunt cum festinatione, quia omnes mortui sunt in deserto, exceptis duobus.

Cum deus occideret eos murmurantes, tunc alij que-

rebant eum, implorando auxilium: & reuertebantur ad penitentiam, & diluculo atque festinanter veniebant ad eum, misericordiam petendo.

Et rememorati sunt atque recordati, quia deus est adiutor & cooperatus eorum in bonis, & deus excelsus, redemptor, & liberator eorum est à malis.

Et dilexerunt eum tantum in ore suo, uerbo & non corde, & lingua sua, qua dixerunt praecepta eius uel se seruare, mentiti sunt ei, quia statim relapsi sunt.

Cor autem eorum intrinsecus non erat rectum cum eo, quia idola colere desiderabāt: nec fideles sunt habiti & constantes in testamento eius, & praeceptis faciendis.

Ipse autem deus est misericors, quia eius propriū est misereri & parcere, & propitius fiet peccatis eorū expectando penitentiam, & non disperdet neque delebit eos omnino.

Et abundabit patientia eius in tantum, ut auerteret iram & uindictam suam ab eis, & nō accendit omnem iram suam, quia citra eondignum puniuit eos.

Et recordatus est deus, quia caro sunt, fragiles & prouisi ad lapsum, spiritus hominis est uadens per se in peccatum, & non rediens, neque resurgens à peccato, nisi gratia adiutus diuina.

Quoties sine numero exacerbauerunt & prouocauerunt eum in deserto, ad uindictam, & in iram concitauerunt eum, ut mala eis faceret, & in inaquoso, ubi aqua non erat?

Et post factam, eorum penitentiam conuersi sunt ad idololatriam, & tentauerunt deum de beneficijs eius

ingrati, & sanctum deum Israel sanctificantem exacerbauerunt uerbis & factis.

Non sunt recordati, immemores beneficiorum; manus & potestatis eius dei in die qua redemit atque liberauit eos de manu, & tyrannide tribulantis Pharaonis.

Sicut & qualiter posuit in Aegypto signa sua, & decem plagas, quibus percussit Aegyptum, & etiā prodigia sua stupenda in campo Taneos coram rege & primoribus regni.

Et conuertit in sanguinem flumina eorum *Exod. 7. &* Aegyptiorum: & imbres atque aquas pluuiales eorum, ne biberent.

Misit in eos Aegyptios cynomyiam, muscam caninam, & comedit eos mordendo atque puniendo, & etiam ranam immisit, & disperdidit eos, quia rane erāt in penetrabilibus ipserum.

Et dedit ærugini, uento urenti, qui corrumpit segetes fructus eorum, qui sponte discebantur, & labores agriculturæ eorum comederunt locustæ: *Exo. 10. &*

Et occidit mortificando in grandine vineas eorum uites destruendo, & moros eorum in pruina & nocturno frigore congelante.

Et tradidit grandini, interficiendo iumenta eorum, quæ erant in campis, & possessionem eorū igni & fulgoribus, unde depauperauit eos.

Misit in eos Aegyptios iram indignationis suæ per plagas dictas: indignationem, & punitionem, & iram, & tribulationem, & angustiam immisiones per Angelos malos occulte & in tenebris eos uexant.

tes & terrentes.

Viam fecit, puniendo Aegyptios, semitæ iræ suæ declinando ab Hebræis, & non pepercit a morte animabus eorum, imò interfecit primogenitos. & iumenta eorum Aegyptiorum in morte conclusit occidendo.

Exod. 12.

Et percussit una nocte omne primogenitum; tam de hominibus quam de animalibus in terra Aegypti, & hæc fuit decima plaga primitias etiam uastavit omnis laboris eorum, quæ uel ad uictum, uel ad solatium habebant, & hoc in tabernaculo & domibus Aegyptiorum de Cham descendentium.

Et abstulit, liberando de domo seruitutis, sicut oues tranquille, sine tumultu pugne populum suum Israel: & perduxit eos sicut pastor tanquam gregem suum custodiendo in deserto.

Exod. 14.

Et eduxit eos per desertum in spe perueniendi in terram promissionis, & non timuerunt exercitum pharaonis: & inimicos eorum insequentes eos operuit mare, submergendo in medijs fluctibus.

Et induxit eos Hebræos in montem sanctificationis suæ in Ierusalem, ubi templum suo nomini sanctificari uoluit montem Maria quem acquisiuit non gladius eorum, sed dextera eius & diuina uirtus.

Et eiecit de terra promissionis a facie & presentia eorum Iudæorum, gentes Chananeas, & sorte diuisit eis terram illam in funiculo distributionis secundum mensuram diuisionis, quam ipse ordinauerat.

Et habitare fecit confidenter in domibus; tabernaculis & illis eorum septem populorum tribus Israel & filios Abrahæ.

Et tamen post tanta beneficia tentauerunt, adhuc diffidentes de diuina uirtute, & exacerbauerunt deum excelsum, cuius potentiam senserant, & testimonia atque mandata eius non custodierunt, sicut promiserant.

Et auerterunt se à deo, & non seruauerunt patrum, & legem, quam pepigerant obseruare, sed quem admodum patres eorum adorauerunt uitulum, itidem & ipsi conuersi sunt ad idololatriam in arcum prauum ob promptitudinem ad male agendum.

In iram & uindictam concitauerunt, atque prouocauerunt eum Deum suum cum in collibus & locis suis excelsis ritu gentilium immolarunt & in sculpsibilibus suis idola colentes, ad æmulationem, zelum & indignationem, eum prouocauerunt.

Audiuit & aduertit deus populi nequitiam, & spreuit atque contempsit, & ad nihilum redegit valde Israel, tradens eum in captiuitatem gentium.

Et repulit pro idololatria eorum tabernaculum, quod habebant in Silo; ubi arca domini capta fuerat, tabernaculum suum electum, ubi habitauit in hominibus, quia ipsi responsa dabat. 1. Re. 4. d

Et tradidit permittendo in captiuitatem Philistinorum uirtutem eorum, uidelicet arcam testamenti: & pulchritudinem eorum, quia per arcam uidebantur fortes, & reddebantur honorati ab omnibus in manu inimici Philistini.

Et conclusit permittendo in gladio Philistinorum populum suum Iudæicum, & hæreditatem suam, quam elegerat, spreuit, quia spreuerunt eum.

Iuuenes eorū bellatores comedit, uastauit ignis, & ferrum: & uirgines eorum non sunt lamentatę, quia quiuis querebat locum fugiendi.

Sacerdotes eorum Ophni & phinees in gladio ceciderunt propter abusum diuini cultus: & uiduę eorū non plorabantur propter perturbationem.

Et post has afflictiones excitatus est tanquam dormiens dominus quia cępit misereri tribulatis, & auxilium prestare: & tanquam potens & fortis, crapularus a uino, dum pœna erudientię suam culpam agnoscebant.

Et percussit postea inimicos suos Philistheos in posteriora natium ubi computrescebāt opprobrium sempiternum dedit illis, quia est in sempiterna memoria eorum pœna probrosa.

Et repulit atque abominatus est tabernaculum & familiam Ioseph, ne inde eset rex & tribum Ephraim similiter non elegit, ut inde nasceretur rex.

Sed elegit propter Dauid tribum Iuda pro regia dignitate, & montem Sion pro sede regni, quem dilexit ad cultum suum.

Et ædificauit ipse Deus, sicut uniuicorniū scilicet Iudeorum deum unum colentium, sanctificium & templum suū toto orbe spectabile, in terra Iudæa, quam fundauit pro sede regali in secula & in æternum.

Et elegit Dauid in regem seruum suum de tribu Iuda, & sustulit, & exaltauit eum de gregibus & caulis ouium, quia de pastoralis officio, & de eo ubi erat sequens post fatentes oues accepit eum, quia pascebat oues, quando uocatus fuit, ut ungeretur in regem.

2. Re. 24. e

Pascere & digne regere Iacob seruū suum, populum uidelicet, qui de Iacob seruo descendit, & Israel hæreditatem suam sibi peculiariter electam.

Et pauit, educauit eos, & rexit in innocentia eorū in puritate conscientię, & in intellectibus manuum suarū, prudenter agens in operibus suis: deduxit eos per uias iustitię & ueritatis.

ORATIO.

Deus, qui mirabilia opera & beneficia multa olim Iudaico populo exhibuisti, in quibus semper ingrati, rebelles & increduli exciterunt. Fac nos populum tuum ex aqua & spiritu renatos, dirigere cor nostrum ad mādāta tua, & exquirere ea, & adherere sincere ac pię spiritui tuo ut tandē uitę supplētatis in cęlesti Ierusalē cōmutetur.

Secūda
Heb. 59

PSALMVS LXXVIII.

Psalmus iste est ipsius Asaph, deplorātis Ierusalē uel Ecclesię deuastrātionem, & precatur misericordiam:

Deus omnipotēs, uenerunt gentes infideles nō timentes te in hæreditatem tuam, & in terram promissionis, polluerūt immundicijs templum sanctum tuū, adorando in eis idola suā: posuerunt Ierusalem quasi tugurium uile in pomorum custodiam, quod hortulani de frondibus componunt.

Posuerūt morticina & cadauera seruorū tuorum occisorum in escas uolatilibus cœli, relinquendo ea insepulta: & carnes sanctorū tuorum dederunt befijs terrę ad deuorandum.

Effuderunt sanguinem innocentem eorum sanctorum, tanquam aquam, ita abundanter, & uiriliter, in circuitu Ierusalem, circumquaque, & non erat

qui sepeliret præ multitudine occisorum.

Facti sumus in despectum & opprobrium magnum vicinis nostris philisthæis, subfannatio & illulatio, & derisio his gentibus, qui in circumitu nostro sunt.

Vsquequo tu domine deus irasceris, nos puniendo? ne sit usque in finem & perpetuo usquequo accendetur & ardebit, velut ignis omnia consumens, zelus tuus, & indignatio tua?

Hic. 10. d. Effunde & retorque iram atque vindictam tuam diuinam in gentes idololatrias, quæ te non nouerunt, neque credunt te esse deum, & in regna diuersa, quæ nomen tuum diuinum non inuocauerunt, sed tantum nomina idolorum & demoniorum suorum.

Quia crudeliter comederunt, & sicut cibum consumpserunt captiuando; & occidendo populum de iacob descendentem, & locum eius ciuitatem & templum desolauerunt uastando.

Esa. 64. d. Ne memineris ad puniendum iniquitatum nostrarum antiquarum, quia sæpius peccauimus, cito anticipent & præueniant nos misericordie tue; ut liberemur ante mortem: quia pauperes, miseri, & indigentes facti sumus nimis, & impotentes, ad satisfaciendum pro peccatis.

Adiuua nos, quia sine te nihil possumus, deus salutaris & saluator noster, qui non in nostris, sed in tuis uirtutibus confidimus, & propter gloriam nominis tui amplificandam domine deus libera nos à malis omnibus, & propicius esto peccatis nostris, sine quibus in hac uita non sumus, propter nomen tuum, non pro-

pter meritum nostrum.

Ne forte impij dicant in gentibus, & inter gentiles, Vbi est deus eorum? quasi dicerent, uel non est, uel si est, adiuuare non potest, & innotescat uindicta tua in nationibus perfidis, & coram oculis nostris de tua maiestate gratulantibus.

Vltio sanguinis piorum seruatorum tuorum, qui abundanter effusus est, clarè appareat, etiam introeat, in conspectu tuo diuino gemitus & suspiria compeditorum, qui captiui tenentur ut liberentur.

Secundum magnitudinem, & potentiam brachij tui, & fortitudinis tue posside, & defende, & relinque filios posteriores, & imitatores mortificatorum, qui pro ueritatis defensione occisi sunt.

Et redde vicinis nostris philisthæis, & alijs gentibus septuplum in uindictam perfectam, in sinu & secreto pectoris eorum, ut recognoscant se peccasse: improprium ipsorum sit, quod falso exprobrauerunt suis blasphemijs tibi domine, ut dicant ceteri te colere, & laudare.

Nos autem populus tuus, quem tibi peculiariter elegisti, & oves pascuæ tuæ, quos docuisti, rexiisti, & custodisti, confitebimur tibi gratias agendo; in seculum sempiternum.

In generatione præsentis, & generationem succedentem, quandiu seculum durabit, annuntiabimus alijs laudem tuam, prædicando beneficia clementiæ & gratiæ tuæ.

ORATIO.

Ne reminiscaris domine nostrarum iniquitatum prio-

rum, quia peccauimus tibi. Praeueniant celeriter nos misericordiae tuae, cum impotentes sumus ad satisfaciendum pro peccatis nostris. Quocirca adiuua nos deus, saluator noster, & propitius esto non propter nos & merita nostra, sed propter nomen tuum, quod Iesus est, inuocatum super populum tuum Christianum, qui sumus oues pastoe tuae. Amen.

PSALMVS LXXIX.

Secundum **20** In finem & in Christum Psalmus iste nos dirigens est, pro his ad utilitatem eorum qui commutabuntur de infidelitate ad fidem, de peccato ad penitentiam. & est testimonium Alaph, qui credit & confitetur Christum in carne uenturum, & cantatur pro Asyris dirigentibus se ad Christum.

Qui maxime regis, curas, & defendis Israel, populum Christianum te uidentem per fidem, intende, & lumen pietatis super nos infunde: qui deducis per doctrinam Apostolorum uelut ouem in simplicitate cordis, ipsum Ioseph fidelem populum de gentibus aduictum.

Qui sedes in secreto maiestatis tuae super Cherubim & uirtutes caelestes, manifestare in carne, & huius mundo te uidentem praebere, coram Ephraim, Benjamin, & Manasse, omnibus fidelibus in te credituris.

Excita & ostende potentiam & fortunam tuam, & tandem ueni in carne, ut saluos facias nos de potestate diaboli.

Deus a culpa ad gratiam conuerte nos, & ad amorem iustitiae tuae, & ostende faciem tuam & suum tuum, per quem cognosceris, & ita salui erimus, credentes

in ipsum fide formata.

Domine, deus virtutum humanarum & angelicarum, quousque irascaris, & iratum te ostendes super orationem serui tui, differendo mittere filium, pro quo toties rogaui.

Cibabis nos in hac uita pane lachrymarum, flagellis, & erumnis affligendo, ut erudiamur, & potum dabis nobis in tribulationibus, in lachrymis & tentationibus, sed hoc in mensura pro uiribus, ut ferre possimus ut erudiamur, non ut opprimamur.

Posuisti nos electos tuos in contradictionem gentibus, uicinis nostris, quia ut Deum uerum colentibus contradicebant: & inimici nostri atque hostes fidei subfauauerunt atque irriserunt nos, quasi colentes mortuum, adorantes crucifixum.

Deus virtutum praeuente gratia conuerte nos ad tuam legem explendam: & ostende faciem tuam, & mitte Christum promissum saluatorem, & salui erimus per eundem.

Vineam, populum uidelicet iudaicum, quem plantasti tibi electam uineam de Aegypto transfulisti in terram promissionis: eiecisti gentes Chananaeorum, & plantasti, ut agricola eam uineam in quiete.

Dux itineris fuisti in columna nobis per diem, in conspectu eius, & in columna ignis per noctem: & plantasti radices eius, patres uidelicet & prophetas, qui in cultu dei & fide erant radicati, & populus ille impleuit terram promissionis, multiplicatione prolis.

Operuit montes in magna gloria umbra eius, quia exaltati sunt in fama nominis: & arbuta

eius, excrementa, cedros dei, quia inde propagatae sunt cognationes eximia sicut elegantissima cedri.

Extendit uinea & habitatio Iudeorum palmites suos & comas, vsque ad mare mediterraneum, ab occidente: & vsque ad flumen Eufraten ab oriente, propagines & generationes eius.

Ut quid ergo destruxisti maceriam, & sepem eius, subtrahendo protectionem eius: & vindemiant eam, conculcant, atque deuastant omnes populi qui pretergrediuntur viam legis & mandatorum dei.

Exterminauit atque deuastauit eam vineam aperimundus, egressus de sylua infidelitatis: & singularis ferus, atque crudelis idololatra depastus est eam, totaliter deuastando.

Deus virtutum caelestium & terrestrium, conuertere ab ira misericordiam, & respice oculis clementiae de caelo caelorum, & vide misericorditer ad nos, & visita vineam istam, scilicet Ecclesiam catholicam, gratiam praestando & auxilium.

Et perfice eam in fide, quam plantauit, inchoauit, & ornauit dextera, atque potentia tua, & propitiatio: & hoc super filium hominis CHRISTVM incarnatum, quem confirmasti tibi, in obedientia tua pro salute nostra.

Incensa igni peccata, prouenientia ex concupiscentia inordinata, & etiam suffossa peccata ex timore serui li ab increpatione uultus & filij tui, qui imago tua dicitur, peribunt, & debebuntur.

Fiat manus & operatio tua, ut ostendatur potentia super virum Christum dexterae tuae, qui coaequa-

lis tibi est per diuinitatem: & super filium hominis, uirginis per assumptionem carnis, quem confirmasti tibi, ab aeterno praedestinando pro salute nostra uenturum.

Et si filium miseris, non discedimus ultra a te, sed per fide semper adhaerebimus, uiuificabis nos uita gratiae, qui mortui eramus peccatis, & nomen tuum diuinum inuocabimus, in quo solo speramus salutem.

Domine deus virtutum, qui solus potes a morte liberare, conuerte nos ad perfecte diligendum, & ostende nobis faciem tuam, & uerbum tuum mitte, Christum promissum redde, & salui erimus per ipsum a malis omnibus.

ORATIO.

Deus, pater omnipotens, te supplices deprecamur, ut dominum nostrum Iesum CHRISTVM, qui est imago tua, facies tua, & illuminatio uultus tui, in quo manes & qui manet in te ostendere nobis digneris, ut purificatis, mentibus nostris dignetur illi saluator mundi, Cui gloria & imperium tecum cum spiritu sancto in secula seculorum. Amen.

PSALMVS LXXX.

In finem & in Christum dominum pro torcularibus spiritualibus & presuris tribulationum habitus quinta die Sabbathi Psalmus iste cantetur pro gratiarum actione ipsi Asaph: fidelibus Christianis, & dominicae congregationi, Monens ut contemptis terrenis ad caelestia ascendamus.

Fultate corde & ore, Deo adiutori nostro, in bonis agendis, & malis offerendis: iubilate

Secundum
Heb. 8.

cum gratiarum actione deo Iacob, & attribuite omne bonum uestrum illi, non tibi.

Sumite sequentia instrumenta, musicalia, psalmum & deuotam orationem, & date, atque offerite ultro tympanum deo, & carnis mortificationem atque castitatem psalterium iucundum in uerbo dei, cum cithara bonarum operationum.

Buccinate & clangite in Neomenia, & in nouilunio, tuba (Iudaeis dictum ad litteram, nobis ad spiritum) in insigni & praclaro die solennitatis uestrae, in festo tabernaculorum, hortamini mutuo ad cultum dei uerum.

Quia hoc praecipuum à deo in Israel est, ut gratias exhibeamus, & iudicium contra negligentes est deo Iacob: quia si non feceris, morieris iam iudicatus.

Gen. 41. f. Testimonium rei futurae in Ioseph populi Israel posuit illud, sub attestazione, cum exiret idem populus de terra Aegypti per mare rubrum in deserto: lingua quam non nouerat, uidelicet legem per Moysen datam, audiuit & praecipua accepit.

Diuertit ac liberauit dorsum eius populi Iudaici ab oneribus, quibus exercebat eum Pharaon in luto & latere: manus eius in cophino, ubi portabant simum & feces, seruiuerunt.

Exo. 17. b. In tribulatione, dum premebaris labore & seruitute inuocasti ad me confugiendo, & liberauit te in signis & prodigijs, exaudiui & eripui te de fornace & ollae Aegypti in abscondito tempestatis, conuersaberis in malorum tumultibus: probaui & examinaui te, utrum eses gratus & fidelis apud aquam contradi-

tionis, ubi de mea potentia desperabas.

Audi atque intellige populus meus, cui specialem legem dedi, & contestabor te in consciencia tua, Israel, si audieris me, obtemperando praecipuis meis, non erit in te deus recens, neminem alium credes, amabis, aut timebis, neque adorabis deum alienum; alteri honorem mihi debitum impendens.

Ego enim, & non alius, sum dominus & rector, deus & creator tuus, quem solum debes diligere, colere, & adorare, qui eduxi te de terra Aegypti & de domo grauissimae seruitutis: dilata os tuum, & desiderium ad bonum, & implebo illud gratia mea, ut habeas bonum desideratum.

Et non audiuit: imò neglexit populus meus, cui legem dedi, & magna feci, uocem & monitionem meam, & uerba legis meae, & Israel non intendit, neque obediuit mihi, imò ingratus fuit de tantis beneficijs.

Et idcirco dimisi eos errare, subtrahendo gratiam meam secundum desideria uana cordis eorum, ut agerent non quae mihi, sed sibiipsis placerent, ibunt & progredientur in adinventionibus suis, & affectionibus quibuslibet, in proprijs institijs & dogmatibus suis.

Si populus meus, cui tanta feci, audiuiisset me, obtemperando praecipuis Israel, si in ujs meis ambulasset quibus itur ad beatitudinem, ambulasset perseuerater.

Pro nihilo & gratis forsitan hostes & inimicos eorum humiliassem, ad nihilum redigendo, & super tribulantes eos oneribus importabilibus misissem manum ultricem & uindictam meam.

Inimici domini, Iudaei, qui debuissent esse amici,

mentiti sunt ei, non reddentes promissa, quibus se obligaverunt in præceptis implendis, & ideo: erit tempus pænæ & punitiōnis eorum, durans in secula in æternum.

Et tamen cibavit eos Israelitas ex adipe & intima medulla frumenti ad refectiōnem, & de petra melle, videlicet de melle fluente ex petra, in rupibus enim terra illius erat mel in copia, saturavit eos, in abundantia rerum omnium.

ORATIO.

Domine Deus noster, qui per baptismi gratiam liberasti nos à sarcina peccatorum, & deduxisti à tenebris ignorantie ad mellifluam charitatem petræ; qui Christus est, dilata supplicum ora ad annunciandum gloriam tuam, ut dimittas nos secundum desideria cordis nostri, sed Aegyptijs operibus relictis, nominis tui confessione letemur.

PSALMVS LXXXI.

Secūdum Heb. 8. Psalmus ipsius Asaph contra iniquos iudices, postulans super hoc diuinam iustitiam.

DEus stetit qui ubiq; est, in synagoga & congregatione deorum, principum terræ, qui ratione officis locum dei tenent, in medio autem; æqualiter se habens ad omnes deos dñi iudicat, discernēs bonos à malis, & iustos ab iniustis.

Utsquequo uos iudices peruersi iudicatis iniquitatem, falsam ferendo sententiam; propter munera uel fauorem? & facies atque personas peccatorum propter eorum potentias sumitis, personas hominum attendendo?

Iudicate, iustitiam deferendo, egeno & pupillo d

stituris omni auxilio: humilem & pauperem, non spe munerum, sed pietatis gratia iustificare, sine personarū acceptione.

Eripite pauperem à calumniatore & oppressore: & egenum de manu & potestate peccatoris impij libertate, qui iniurias infert.

Nescierunt, non cognouerunt, neque intellexerunt, quia excæcauit eos malitia ipsorum, & in tenebris ignorantie & peccati ambulant: unde mouebuntur in extremo iudicio omnia fundamenta terræ, cum uos simile iudicium à domino sustinebitis.

Ego deus deorum dixi ad uos iudices, Dñ estis participatione, quia diuine iustitiæ executores, & filij excelsi omnes ut sitis iusti, æqui, perfecti, sicut pater uester, qui in cælis est. 10. 10. 8

Vos autem, qui aliter agitis, sicut homines peccatores moriemini, & non computabimini inter filios dei: & sicut vnus de principibus & angelis superbiētibus, cadetis in profundum inferni.

Surge tu deus noster, qui uides iniquos iudices iudica terram, instrue, consolare, & redime nos uerbo tuo: quoniam tu hæreditabis & dominaberis in omnibus gentibus, cum tu solus sis rex & redemptor noster.

ORATIO.

Præsta quæsumus domine, secundum præceptum tuum ab iniquitatis iudicio declinare, pauperumq; necessitatibus subuenire, egenum & pupillum à calumniatore & uiolentia impiorum liberare, ut tandem mereamur filiorum tuorum numero in cælis copulari, quoniam tibi pote

fiat et imperium in secula Amen.

PSALMVS LXXXII.

Secundum
Hebr. 23.

23. Canticum Psalmi in iucunditate mentis est ipsius
Asaph populi dei, qui hic loquitur, Agitur de secundo
Christi aduentu ad iudicium.

Deus Christe, qui similis in uirtute et potentia
erit tibi, cum iudex apparebis in maiestate ma-
gna: ne taceas dare in impios sententiam, neque
aliqua miseratione cōpescaris deus à uindicta eorum.

Quoniam ecce inimici tui tumultuosos seditioni-
bus sonuerunt, contradicendo doctrinæ tuæ, & qui ode-
runt te, ut sunt membra Antichristi, extulerunt caput
superbiendo contra te et tuos.

Super populum tuum electum malignauerunt
consiliū ad decipiendum et opprimendū: & cogitau-
erunt astute aduersus iustos sanctos tuos et bonos.

Dixerunt inuicem se exhortantes, Venite, & dis-
perdamus atque interficiamus eos de gente, et tolla-
mus eos de mundo: & non memoretur nomen uiri is-
rael fidelis ultra, sed sic deleamus ut non remaneat huius
gemis memoria.

Quoniam cogitauerunt concordantes unanimi-
ter, atque deliberauerunt, simul omnes aduersum te et
tuos, testamētum et pactum firmum disposuerunt ad
destruendum cultum Dei, tabernacula scilicet, et con-
gregationes Idumæorum perfidorum, & Iimabelitæ
aduersarij populi tui.

Moab abutens lege, & Agareni aduenæ superbi,
Gebal hypocrite, & Ammon iracundi, & Amalec
auari amantes terrena: alienigenæ ebrij delicijs munda-

*nis, cum omnibus impijs habitantibus Tyrum, et im-
pugnantibus sanctos.*

Et enim Assur rex Assyriorum venit cum illis
persequentibus et infestantibus, at hi facti sunt in adiu-
torium tuæ gens alteri auxilio, filijs Lot, Moabitibus et
Ammonitis.

Fac illis puniendo eos, sicut fecisti olim Madian, *Iudic. 7. f*
& Sifare, quos miraculose debellasti sicut Labin qui fu-
it rex Chanaan in torrente Cisson, ubi deuictus est.

Disperierunt et occisi sunt in fonte Endor, et fa-
cti sunt stercus terræ, quia cadauera eorum insepulta
computruerunt.

Pone et prosterne principes eorum persecutorij;
sicut Oreb et sicut Zeb, et sicut Zebee, et sicut Sal-
mana, hos quatuor rezes Madianitarum dominus uicit *Iudi. 7. g*
miraculose per Gedeonem et trecentos uiros.

Omnes principes eorum populorum qui dixe-
runt sed non perfecerunt, Hæreditate nostra possides
amus inuadendo sanctuarium dei, terram sanctam, et
promissionis loca.

Deus meus, cui ego credo, pone illos inimicos ut
rotam, agantur spiritui uertiginis precipites et instabi-
les, et sicut stipulam fragilem, ante faciem uenti, ut
non subsistant in malitia sua, ne preualeant pijs.

Sicut ignis qui ex magna potentia comburit syl-
uam, consumendo eam, et sicut flamma ex ardoris ue-
hementia comburens montes, destruendo eos.

Ita persequeris illos, qui solua sunt propter sterili-
tatem boni, et montes, quia superbia pleni; in tempesta
te tua, in iudicij tempore, quod uenturum est ut tem-

pestas repentina; & in ira tua; quæ est iustitia uindictæ turbabis eos in gehenam.

Imple, ut confundantur facies eorum aliquorum qui prædestinati sunt ignominia, ut erubescant de peccatis: & sic pœnitendo quærent nomen tuum domine in subsidium.

Erubescant obstinati, & conturbentur in conscientia in seculum seculi, quia æterna ultione dānandi sunt, & confundantur intus in anima & foris in corpore, & pereant cum reprobis in gehenam.

Et tunc uel serò cognoscant pœnā inflictam, quia nomē tibi soli est dominus essentialiter, & quia tu solus altissimus, & potentissimus es in omni terra, tam morientium quàm uiuentium.

ORATIO.

Deus, qui omnia creasti, nosti, ac moderaris, qui solus altissimus es in omni terra, & tandem terribilis iudex apparebis in maiestate horrenda, Fac nos hic quære nomen tuum diuinum, & erubescere de peccatis commissis, & sic pœnitere, ut in timore dei aduentum iudicis expectemus domini nostri Iesu Christi, qui est benedictus in secula Amen.

Secundum
Heb, 84

PSALMVS LXXXIII.

In finem Christum Psalmus iste nos dirigens proponitur filijs Chore imitatoribus Christi, pro torcularibus & pressuris huius seculi, ne deficiat, sed per eas cōfidant se uenturos in æterna tabernacula.

Quam ualde dilecta & expetenda sunt tabernacula tua cœlestia & æterna domine uirtutum cœlestium, & angelorum, concupis-

scit, & conficitur desiderio, & deficit. ac languet anima mea, tendens in atria domini æterna.

Cor meum homo interior, & caro mea homo exterior, exultauerunt, non in diuitijs, delicijs, & uanitatibus, sed in Deum uiuum, quia cupio dissolui, & esse cū Christo.

Etenim si passer inuenit sibi domum, in qua sine angustia requiescat, & turtur nidum sibi ædificat, ubi reponat pullos suos, quanto magis homo debet quære re locum, ubi perpetuò requiescat.

Altoria cœlestia tua, ubi tibi offertur sacrificiū laudis, domine uirtutum, sunt illa in quibus quiescit appetitus hominis, rex meus, & Deus meus, qui me ad hoc creasti:

Beati sunt illi, qui habitant in domo tua cœlesti; non manufacta domine, quia in secula seculorum, æternaliter laudabunt te, & gratias agent bonitati tuæ, qua saluati sunt.

Beatus est vir ille, cuius est auxilium gratiæ abs te, qui nulli fidit nisi deo: ascensiones & gradus uirtutum, quibus in cælum conscenditur, in corde suo disposuit Deus, in hac ualle lachrymarum, & statu præsentis miseriæ, in loco quem posuit, & ordinauit Deus hominibus, ad deslendum peccata, & pugnandum contra uitia.

Etenim benedictionem suam, atque gratiæ infusionem dabit Christus legis Euangelicæ lator, & isti ibunt de uirtute in uirtutem, semper proficiendo in augmento gratiæ, donec videbitur deus deorum, & Christus rex sanctorum omnium, in Sion cœlesti.

Domine, à quo regimur, deus à quo creati sumus; virtutum dator omnium, exaudi orationem meam, perducendo nos ad eternam beatitudinem; auribus percipe desiderium deus Iacob, supplantantium uita.

Protektor noster, à quo solo pendimus, aspice deus, acceptādo preces nostras, & respice nos, haud nostris meritis sed in faciem Christi filij tui, cuius meritis saluari confidimus.

Quia melior & plenior uero gaudio est dies illa, quae una est continua & aeterna, in aeternis & caelestibus tuis mansionibus super millia annorum transeuntium.

Elegi in humilitate abiectus esse, uilis ac contemptibilis haberi, in domo dei mei, & Ecclesia militante atque in consortio honorum, magis quam habitare diuitijs, & honoribus affluere, in tabernaculis peccatorum inter potentes & superbos.

Quia misericordiam; peccata condonando & ueritatem, promissa adimplendo diligit Deus omnipotens: gratiam in presenti & gloriam in futuro dabit dominus uere humilibus.

Non priuabit bonis gratia & gloria, eos qui ambulānt in innocentia, uiuentes immaculate, innocenter, & pie: domine virtutum & Deus misericordiarum, beatus est homo ille qui sperat in te: & nō in ex ternis bonis.

ORATIO.

Protektor noster Deus, tabernaculorum caelestium fundator, da nobis procedere de uirtute in uirtute, in haec ualle lachrymarum, quia auxilium nostrum omne ex te est

Dispone etiam ascēiones in cordibus nostris, quibus ad tabernacula illa perueniamus, per faciem Christi filij tui, cuius meritis saluari confidamus.

PSALMVS LXXXIII.

In finem Christum per quem fit benedictio. Psalmus iste nos dirigēs cantatur filijs Ch. re, filij passionis Christi. Admonet, ut per fidem ad Christum accedamus, ut eius benedictionem habere mereamur.

Secundus
Hebr. 23.

Benedixisti domine per Christum terram tuam, quia natus est saluator in mundum: & auertisti peccatum originale, captiuitatem Iacob, quia per hoc te nobiscum captiui à diabolo.

Remiisti omnem iniquitatem, qui soluendo nos erat, plebis tuae Christianae, & operuisti per baptismum omnia peccata eorum, nihil reueruando ad peccata.

Mitigasti per mansuetudinem omnem iram & uindictam tuam: auertisti te in aduētū filij ab ira indignationis tuae, conciliatus nobis, intercessore Christo.

Conuerge per tuam gratiam nos à malis culpe ad te bonum incommutabile, deus per creationem, salutaris & saluator noster per redemptionem & iustificationem: & auerte atque dissolue iram tuam ex prauaricatione Adam contractam a nobis, quod factum est per Christi satisfactionem.

Nunquid in aeternum & semper irasceris nobis? & non simul gratiam effundes, nostri misericordos aut extends in longam iram tuam, sauiendo a generatione in generationem? certe non, quia placabilis eris

in aduentu filij tui.

Deus tu conuersus ab ira tua in aduentu filij tui; viuificabis nos per tuam gratiam: & tunc plebs tua nihil de se præsumens lætabitur in te, gratulando de tuis beneficijs.

Ostende nobis domine, Deus pater, misericordiam tuam, mittendo filium tuum ad liberationem nostram: & salutare tuum, saluatorem nostrum da nobis possidendum.

Audiam attende in corde, quid loquatur in me per internam reuelationem dominus deus, spiritus sanctus: quoniam loquetur pacem & Euangelium gratia in plebem suam, electam Christianam.

Veruntamen specialiter prope timentes eum, timore filiali est salutare ipsius dei, scilicet Christus, vt inhabitet Christus, qui est gloria patris in terra, & cõscientia nostra in pace.

Misericordia exhibita in nouo Testamento, & veritas, impletio promissionum Veteris testamenti obuia uerunt sibi in persona Christi, quia ex misericordia carnem assumpsit, & ex ueritate promissum adimpleuit, quia iustitia qua satisfecit pro culpa Adæ, & pax qua reconciliauit patri genus humanum, osculatæ sunt, & conuerunt in unum.

Veritas Christus, de terra orta est, & ex Maria uirgine Verbum caro factum: & iustitia diuina de cœlo cœlorum prospexit; quia ad hoc ueritas orta est, ut iustificarentur homines.

Etenim dominus Deus pater, dabit benignitatem gratiæ suæ per CHRISTVM: & sic terra no-

stra facta secunda dabit fructum suum, quia bonis operibus abundabit.

Iustitia tamen diuina ante eum ambulabit, parâs ei uiam: & uisitans ponet in uia sic parata, gressus suos, ut informet præceptis suis.

ORATIO.

Deus salutaris noster, redemptor, & iustificator, remitte iniquitatem plebis tuæ, ne in æternum irascaris, sed placabilis esto, ostendendo misericordiã tuam, uiuificando per gratiam. Atque conuerte nos à malis culpæ ad te bonum incommutabile, ut tandem in uiam pacis, iustitia præcedente perducamur.

PSALMVS LXXXV.

Oratio que attribuitur ipsi Dauid propheta, & cuilibet fideli existenti in tribulatione. Monemur in omni aduersitate ad Deum per orationem recurrere.

Secundum
Hebr. 26.

Inclina, qui excelsus es, domine ad me aurẽ & clementiam tuam, & audi me, ne frustra orem: quoniam inops, à nullo habens opem, & pauper, nil de me præsumens, sum ego.

Custodi animam & uitam meam, ne deficiat, quoniam sanctus sum, non per me, sed per te sanctificatus in baptismo: accepi, non habui: dedisti, non merui, saluum fac seruum tuum, tibi obedientem, deus meus, qui me creasti, sperantem in te, quia ab homine non est salus.

Miserere mei domine, & gratiose mecum agas; quoniam ad te clamaui perseueranter, tota die uite meæ: lætifica animam mœstam serui tui ex præsentis afflictione, quoniam ad te domine, apud quẽ sola est iustitias, animam meam de terrenis leuaui ad cœlestia

Quoniam tu domine, ad gustandum suavis es; affectus radio mundane amaritudinis, & micis, quia diu sustines peccatores, & multae misericordiae, contra abudantem iniquitatem, omnibus, nullo excepto, inuocantibus puro corde te, & non alium.

Auribus percipe, & ausculta domine Deus orationem meam, & uota cordis mei: & incende uocem deprecationis meae, quae ex seruore spiritus syncerè precor gratiam.

In die tribulationis & angustiae meae, atque in tempore uite huius, quae plena est miseriae, clamaui enixius, ad te refugium habes, quia aliàs exaudisti me, & ideo spero denuò exaudiri.

Non est similis tui in potentia, clementia, & sapientia, in cunctis & simulachris gentium, domine Deus: & non est aliquis secundum admirabilia opera tua, qui posset dare uitam, iustitiam & beatitudinem.

Omnes gentes iam ignorantes deum, quascunque fecisti in tua electione, uenient in tuo Euāgelio per Christum conuertendae, & adorabunt coram te domine, agnoscendo te suum redemptorem, & glorificabunt praedicando nomen tuum, quod Iesus est.

Quoniam magnus es tu, creator caeli & terrae, & faciens mirabilia, cui nihil impossibile: tu es deus solus, quem gentes adorabunt, relictis idolis.

Deduc me domine tua inspiratione, in uia tua fidei & mandatorum tuorum, & ingrediar proficiendo ulterius in ueritate tua, de uirtute in uirtutem, & inde laetetur cor meum de spe remunerationis, sic tamen, ut rancat semper ac ueneretur nomen tuum timore casto;

Confitebor tibi deuotissima fide, & mente, domine, qui me regis, deus meus qui me creasti, in toto corde & affectu meo, omnem uidelicet spem in te reponendo, & glorificabo cum sanctis nomen tuum diuinum in aeternum, hic & in patria.

Quia misericordia & benignitas tua magna est; quae maior dici non potest, super me peccatore & eruiti atque liberaſti animam meam, & desperatissimam conscientiam ex inferno inferiori, à peccatis quidem quae possent deduci ad tormenta inferni.

Deus iniqui & maligni insurrexerunt super me, aduersum me persequendo, & synagoga atque congregatio potentium, superborum, filij huius seculi queſierunt animam meam, ut perderent: & non proposuerunt te Deum praeculis, & in conspectu suo, sed tantum sequebantur impetum uoluntatis.

Et tu domine deus creator noster, miserator in actu, & misericors in natura, quia eam naturaliter possides, patiens & sustinens peccatores, & multae misericordiae erga conuersos, & uerax in promissis.

Respice in me, & uisita praeueniēte tua gratia, & miserere mei liberando à malis, da imperium tuum; & fortitudinem superandi inimicos: puero & seruo tuo; tibi obedienti: & saluum fac aeternaliter filium ancillae tuae, Ecclesiae matris meae, sponsae tuae, & familiae Christianae.

Fac domine inecum signum liberationis à malo in bonum, ostendendo quod me diligas, ut uideant maligni, qui oderunt me, propter te hoc signum, & confundantur: atque innotescat eis, quoniam tu do-

mine Deus adiuuisti me contra eorum uiolentiam, & cōsolatus es me in miseria huius seculi.

ORATIO.

Domine Deus, miserator, misericors, suavis, & mitis, omnibus inuocantibus te puro corde, & timentibus non mentium timore casto. Respice in nos, & miserere nobis, atque salua animas nostras ex inferno inferiori, quoniam magnus es tu, creator celi & terræ, nullus similis tui tu es Deus solus, in quem speramus, exaudi deprecationes nostras, adiuua & consolare, qui es benedictus in secula. Amen.

PSALMVS LXXXVI.

Psalmum
87.

☉ Filij Chore, ac imitatoribus Christi, proponitur hic Psalmus canticum, qui luditur instrumento, & canitur humana uoce. Commendatio est Ecclesie militantis & triumphantis sub typo ciuitatis.

Fundamenta eius Ecclesie collocata sunt in montibus sanctis, in prophetis, & Apostolis, qui montes dicuntur propter sublimitatem fidei diligit dominus portas Sion, & Ecclesie militantis sacramenta, per que fit ingressus in eam super omnia tabernacula ceremonialia ipsius Iacob, ueteris populi, & testamenti.

Gloriosa per Prophetas dicta & predicata sunt de te ciuitas dei, ubi uiuuntur omnes per fidem, & charitatem Christi.

Memor ero ad miserendum, inquit Deus, Raab, populi Gentilis, & Babylonis, peccatorum confuse iuuentium & inordinate scientium me per fidem, quia Aegyptios, & Babylonios, computabo inter electos.

Ecce alienigenæ à cultu dei, & Tyrus qui sunt in angustia penitentia, & populus Aethiopum peccatis denigrati, hi omnes fuerunt illic in Ecclesia dei.

Nunquid ipsi Sion & Ecclesie dicit homo aliquis quod & homo Christus natus est in ea Ecclesia, & ipse Christus fundauit eam Ecclesiam in Apostolis, qui est altissimus deus.

Dominus narrabit, docebit, & predicabit in scripturis populorum, & Euangelij ad omnes populos predicatis & principum Apostolorum & Euangelistarum horum populorum credentium, qui fuerunt in ea Ecclesia, quia scripserunt CHRISTI & Ecclesie mysterium.

Sicut lætantium omnium, & exultantium perfecta felicitate, habitatio est in te cælesti dei ciuitate.

ORATIO.

Fundamentum fidei nostræ Deus, qui nasci dignatus es homo in mundum de uirgine Maria, & docuisti salutem nostram in scripturis Euangelistarum, qui in Sion cælesti ciuitate: præsta nobis, ut quod hic uerbis de gloria tælesti ciuitatis explicare non possumus, ubi in æterna beatitudine te donante cernamus. Amen.

PSALMVS LXXXVII.

☉ in finem & in Christum Canticum Psalmi hortans nos ad operandum in letitia spiritali: & cantatur secundum Heb. 88
filij Chore imitatoribus passiois CHRISTI pro Mo halath, & concordia charitatis, intellectus seu eruditio ipsius Eman Ezrahitæ uidentis Deum in fide, Vox Christi ad patrem. Hic psalmus non habet similem, sine enim consolatione est.

Domine deus, pater salutis meę & immunitatis meę, à peccato saluari in die clamaui & nocte, continuę & assiduę, coram te innocendo misericordiam tuam.

Intret in conspectu tuo tanquam nuntius gratus; oratio mea, admittendo eam, inclina aurem tuam ad precem meam, concedendo quod peto.

Quia repleta est malis, doloribus, & anxietatibus anima mea, quę carni cõpatitur: & vita mea, iam morti uicinus, inferno appropinquauit, quia morti crucis expositus sum.

Aestimatus sum ab impijs Iudæis cum peccatoribus descendentibus in lacum & profundum inferni: factus sum & reputatus ab eis, sicut homo simplex: siue adiutorio diuino, qui tamen fui inter mortuos solus liber à peccatis.

Sicut vulnerati flagitiosi, qui suis criminibus occiduntur, dormientes in sepulchris, qui à nemine curantur, quorum non est memor amplius, quia tempus resurgendi nondū uenit, & propter hoc ipsi Iudæi de manu ac protectione tua repulsi sunt, & à cœtu electorum abscissi.

Posuerunt me reputatione sua in lacu inferiori, quasi à te omnino derelictus, in tenebrosis & obscuratis peccatis & in umbra mortis, quę est mors carnis, quia cruci me affixerunt.

Super me & contra me confirmatus & implacabilis est uisus furor tuus, iustitię, quem in gentibus effusus eras, in me uenire fecisti, & omnes fluctus tuos tribulationum atque impetus tempestatum induxisti super

per me, cum me pertuleris crucifigi.

Longe fecisti notos & discipulos meos a me; quia relicto me sugerunt: posuerunt me Iudæi abominationem sibi, ita ut detestarentur nomen meum.

Traditus sum à Iudæis in mortem, & non egrediebar ab eis fugiendo, & oculi mei Apostoli, qui sunt lumen Ecclesię, languerunt & infirmati sunt, præ inopia constantię & fidei.

Clamaui feruenter ad te domine pater, cum penderem in cruce, tota die atque assiduę: expandi ad te patrem manus meas, & opera meã, quia obediens fui usque ad mortem crucis.

Nunquid mortuis corde, & obstinatis in malo facies mirabilia? certe non, quia credere nolunt, aut medici animarum suscitabunt tales mortuos in peccatis, & confitebuntur tibi? certe non, quia deficiet grauius qua trahantur.

Nunquid narrabit aliquis positus in sepulchro peccati, & mortuus in anima: oppressusque pondere malorum, misericordiam tuam, quia relaxantur peccata? certe non, & ueritatem tuam iustitię dicet aliquis obstinatus & in perditione animę positus?

Nunquid cognoscentur in tenebris ignorantia & errorum mirabilia tua, in me & per me facta? & iustitię etiã tua in terra obliuionis atque in corde peccatoris, qui obliuiscitur tuis?

Et ego ad te domine pater clamaui, ut saluus essem, & mane oratio mea præueniet te, quia matutina resurrectione me clarificabis.

Ut quid repellis domine pater orationem meam,

non exaudiendo? & quare auertis faciem tuam diuinam, ut transeat a me calix iste?

Pauper sum ego, esuriens, & sitiens in hac peregrinatione: & in laboribus salutis humane a iuuentute mea, exaltatus autem in cruce, humiliatus sum in sepulchro, & conturbatus in morte.

In me transierunt, sed non persisterunt iræ & afflictiones tuæ, quas tua uoluntate, non mea culpa, patior: & errores tui contra genus humanum conturbauerunt & oppresserunt me, quia languores eorum ego tuli.

Circudederunt me Iudæi, sicut aqua cingit circū quaq; tota die, sine cessatione circudederūt me simul pharisæi cum principibus, ut me morti traderent.

Elongasti a me amicum cætum Apostolorum, & proximum, ut non esset consolatio in aduersis, & nos meos, qui me amabant a miseria mea, ne compaterebantur.

ORATIO.

Redemptor noster deus, qui pro nobis homo factus: languores nostros portasti, exaltatus tandem in cruce humiliatus in sepulchro, cõturbatus in morte, atque inferna penetrans, factus inter mortuos liber: exaudi, ne maneamus in tenebris ignorantie & obliuionis, sed erue nos ab inimici insidiantis pessima seruitute. Qui uiuis.

PSALMVS LXXXVIII.

Secundum
Heb. 89

Intellectus & eruditio Ethan robusti Ezzrahite, qui uerè DEVM uidet: Laus est de misericordia & ueritate Dei: de mutatione ueteris testamenti & confirmatione nomi.

Misericordias domini Dei patris, quas per filium Ecclesie sue contulit in æternum hic cum iustis, & in futuro cum angelis, cantabo magna mentis incunditate.

In generatione Iudæorum & generationem gentium annuntiabo omnibus ueritatem tuam, & Christum filium tuum in ore meo, in quo sit confessio ad salutem.

Quoniam tu dixisti mihi per spiritum sanctum, in æternum mansura misericordia humano generi impendenda, ædificabitur & firmabitur in cœlis, atque Apostolis, qui cœli appellantur: & sic præparabitur, & nota erit hominibus ueritas tua Euāgelica in eis & per eos cœlos.

Disposui atque ordinavi testamentum & pactum meum electis meis fidelibus Christianis, iuravi stabiliter, promisi Dauid Christo seruo meo, qui ex genere Dauid carnem assumpsit, Vique in æternum præparabo & firmabo semen tuum patribus promissum, regnabit enim æternaliter Christus.

Et ædificabo atque continuabo in generatione mortali & generationem immortalē, quod æternum est, sedem tuam, & thronum regni tui in CHRISTO semine tuo.

Confitebuntur & prædicabunt cœli, ipsi Apostoli mirabilia tua domine, que præparasti in redemptione generis humani, etenim dicent ueritatem tuam & præcepta tua in Ecclesia atque congregatione sanctorum fidelium.

Quoniam quis in nubibus & prophetis, qui nubes dicuntur propter pluiam doctrine squabitur in

potentia domino Christo: aut quis similis in essentia erit deo Christo in filijs dei & sanctis uiris qui sunt filij dei per adoptionem.

Deus qui glorificatur & colitur in concilio sanctorum electorum: magnus est potētia, & terribilis in reuerentia, super omnes qui in circumitu eius sunt, quem tremunt angeli, & potestates, & omnis creatura.

Domine deus virtutum tam angelicarum quam humanarum, quis similis tibi? certe nullus: potens es domine potentia infinita, & veritas tua diuina est in circumitu tuo, quia nunquam obliuisceris gratiam promissionum.

Tu dominaris potestati maris, & superbiae huius seculi: motum autem fluctuum eius & procellas seditionum atque persecutionum tu mitigas, ne tantum grassentur quantum uelint.

Tu humiliasti & deiecisti sicut vulneratum superbum diabolum: & in brachio & fortitudine virtutis tuæ diuinæ disperdisti & exterminasti omnes inimicos tuos, qui de caelo corruerint.

Gene. 1. d.

Tui sunt coeli, qui pluunt iustitiam, & tua est terra, Ecclesia uidelicet catholica; quæ per orbem terræ diffusa est, & plenitudinem eius in fide tu fundasti firmiter: aquilonem, diabolum aquiloni præidentem, & mare, elatos & malos huius seculi tu creasti in flagellum electorum.

Thabor & Hermon, Iudæi & gentiles coniuncti in Christo in nomine tuo, quod Christiani uocabuntur exultabunt, per quod & saluabuntur, quia tuum brachium, quo redemisti mundum semper est & erit cum

potentia, cum egregie liberare potes & saluare.

Firmetur manus & potentia tua contra superbos; ut humilietur, & exaltetur dextera tua contra aduersarios ueritatis, iustitia & iudicium sunt preparatio sedis tuæ, quia ad iuste iudicandum sedes ac potestas tua iudiciaria parata erit.

Misericordia, qua deles peccata, & veritas, qua impletes promissa, præcedent faciem tuam iratam in iudicio, & ergo beatus est populus fidelis, qui scit & experitur iubilationem, ac sentit gaudium conscientie in deo.

Domine deus in lumine vultus tui, in agnitione fidei, & illuminatione spiritus sancti, ambulabunt bene uiuendo proficientes, & in nomine tuo Christiano exultabunt tota die uitæ eorum, & in iustitia tua quam tu eis dedisti, exultabuntur, quando obtinebunt regnum cælestis.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es, non in ipsis, sed in te gloriantur, nil sibi tribuentes, sed totum ad tuam gloriam referentes, & in gratuita misericordia tua, atque beneplacito tuo, non quia digni sumus, sed quia tibi sic placuit, exaltabitur & excrescet cornu nostrum, dignitas ac potestas nostra, quam habebimus in futuro.

Quia domini est assumptio nostra, qui nos suscipit, illuminauit, & iustificauit, & sancti dei Israel, à quo sanctificamur, regis nostri qui regnat in Ecclesia ac regit nos & omnia.

Tunc locutus es in occulta uisione atque reuelatione sanctis & electis tuis Prophetis, & dixisti eis

per spiritum sanctum, Posui adiutorium in conspectu
humani generis in potente Christo, proprio filio, & ex-
altavi super omne nomen, electum Christum de plebe
mea Iudaica, ex qua carnem sumpsit.

Re. 16. c

Actu. 13. d

Inueni & elegi Christum de semine Dauid natum
seruum meum, quia formam serui accepit: oleo san-
cto meo & plenitudine gratiarum unxi eum cum pu-
gilem contra satanam.

Manus enim mea, qui est filius meus in diuinis:
auxiliabitur ei Christo homini, & brachium meum,
idem filius in diuinitate confortabit eum Christum in
humanitate: quia erit deus & homo, diuinitas humanitati
coniuncta.

Nihil proficiet aut praeualebit inimicus diabolus
in eo tentando uel seuiendo, & filius iniquitatis, popu-
lus Iudaicus non apponet nocere ei, sed omnia illi coope-
rabuntur & cedent in bonum.

Et concidam: conuertendo a facie & presentia ip-
sius inimicos eius Iudeos, qui sepe confusi discedebant
à conspectu illius, & odientes eum demones, in fugam
conuertam, quia & ipsi coram eo sepe fugerunt.

Et veritas mea, quia obtinebit quae promissi bona, &
misericordia mea, quia inuitis omnibus gratia mea fru-
etur, semper erit cum ipso Christo, & in nomine meo
quod deus, exaltabitur cornu eius, potestas, & imperi-
um, & gloria.

Et ponam in mari manum & potentiam eius,
qui dominabitur gentibus per mare designatis, & in flum-
inibus atque insulis ponam dexteram atque opera-
tionem eius.

III
rnu
a. fl. 367.

Ipse Christus inuocauit me, dicens, Pater meus
es tu secundum quod deus sum, & deus meus secun-
dum quod homo sum, & susceptor auctoris salutis meae
adeo quod perire non possum.

Et ego deus primogenitum omnis creaturae ponam
illum, qui est imago dei inuisibilis: & excelsum
super omnes tenens primatum, praeregis terrae, quia
ipse rex regum, & dominus dominantium.

In aeternum & semper seruabo illi Christo, misere-
cordiam meam, quantum ad ipsum & membra eius,
& testamentum atque foedus meum seruabo fidele ip-
si inuolabiliter.

Et ponam atque firmabo in seculum seculi spiri-
tuale semen eius, qui doctrinam eius imitantur, & thronum
eius, uidelicet Ecclesiam, cui praesidet, ponam sicut dies
caeli, & aeternitatis, quia semper durabit regnum eius.

Si autem dereliquerint male agendo, filij eius
Christiani, legem meam decalogi & Euangelij, & in iu-
dicij meis non ambulauerunt, proficiendo de uirtute
in uirtutem.

Si iustitias ac ceremonias meas polluerint, & pro-
phanauerint, male uiuendo & operando, & mandata
mea non custodierint, decalogi legem transgrediendo
Visitabo ut medicus & pater in virga & leui cor-
rectione iniquitates eorum minores, & in verberibus
ac grauiori correctione peccata eorum maiora.

Misericordiam autem meam, quae infinita est,
non dispergam, neque totaliter auferam ab eo populo
Christiano, neque nocebo illi in veritate mea, penite-
ant ergo peccatores, & nullus desperet.

Neque prophanabo, seu uiolabo testamētum & pactum meum, quæ promisi faciam, & quæ procedūt de labijs & Prophetis meis, per quos loquor, non faci am irrita, cassa, & uana.

2. Re. 7. d
Ioan. 12.
Semel iurauī immutabiliter in sancto meo per me ipsum, si Dauid Christo mentiar, quod promisi: quia semen eius spirituale, populus Christianus in æternum manebit in regno Dei.

Et thronus eius, anima scilicet iusti, in qua Christus residet, erit sicut sol in conspectu meo, qui amore ex debet, & corpus sicut luna perfecta, nullam obscuritatem habens in æternum in patria: & huius rei testis est ipse CHRISTVS in cœlo fidelis, cuius caro resurrexit gloriosa.

Tu vero, ne putentur hæc in Dauid rege temporali adimpleri, repulisti & proiecisti ipsum à regno Absolorem, & despexisti per Semei, qui proieciebat lutum contra eum: & distulisti Christum filium tuum mittere, in quo promissa erant adimplenda.

Auertisti & transulisti in alteram partem testamentum Vetus serui tui, datum per Moysen famulum tuum: prophanasti & polluisti in terra ubique terrarum sanctuarium eius, quia iam ubique synagoga abominabilis est.

Destruxisti, & dissipasti omnes sepes & munitiones eius: & posuisti firmamentum eius, quod Deus erat in formidinem, ut Iudæi pro sua culpa dominum formident.

Diripuerunt eum populum Iudaicum omnes gentes transeuntes atque transgredientes viam legis, sag-

atus est opprobrium gentibus vicinis suis in circumitu commorantibus.

Exaltasti in victoria dexteram & potentiam deprimentium eum populum: lætificasti in dominatione omnes inimicos eius, cum subdiderint tam nobile regnum.

Auertisti & retrudisti adiutorium & aciem gladii eius in pugna contra hostes: & non es auxiliatus ei populo in bello, imò occisi sunt.

Destruxisti, & retrocedere fecisti eum populum ab emundatione, non credendo in Christum, qui solus mundat corda, & sedem eius, regnum, ac dominationem in terra collisisti, deducendo ad nihilum.

Minorasti abbreviando dies felices temporis eius quibus se regnatos putabant: perfudisti undique eum populum confusione temporali & æterna, quia gestant opprobrium infidelitatis suæ.

Utsque quo domine deus auertis Israel à fide, & salute? erit hoc usque in finem mundi, donec plenitudo gentium intret: nunquid exardescet interea, sicut ignis deuasans, ira & vindicta tuæ absit domine, cum parcere & misereri sit tibi proprium.

Memorare quæ est mea substantia, & quàm fragilis sit humana natura ad casum, nunquid enim vane & frustra? certe non, constituisti & creasti omnes filios hominum, quasi nullus saluaretur.

Quis est ex nobis homo qui viuet semper, & non videbit mortem? certe nullus: statutum est omnibus semel mori: & quis eruet & saluabit animam suam propriam de manu & potestate inferi? certe nullus, nisi

si tu domine liberaueris.

Vbi sunt ergo misericordiae tuae antiquae priores domine patribus olim factae: sicut iurasti David ab aeterno in veritate tua, quae nec falli nec fallere potest.

Memor esto et recordare domine opprobrii seruatorum tuorum blasphemantium sanctos tuos, contumui et portauit in sinu meo, in secreto mentis patienter sustinendo, quod quidem opprobrium fuit multarum gentium, et iniquorum blasphemantium Christum.

Quod exprobrauerunt Christianis inimici tui domine Iudaei et pagani, quod exprobrauerunt blasphemando commutationem et mortem Christi filii tui crucifixi.

Benedictus sit Iesus Christus, dominus noster in aeternum de sua morte, quod nos redemit a peccatis et gratis fecit: et hoc fiat hic in tempore gratiae, et etiam fiat in tempore gloriae.

ORATIO.

Domine deus uirtutum, tui sunt caeli, et tua est terra, deus magnus potentia, et terribilis reuerentia. quae tremunt Angeli, et omnis creatura adorat. Erue animas nostras de manu inferi, ut tuas misericordias decantantes, et a confusione criminum, et a morte perpetua liberemur, per nomen tuum benedictum in aeternum. Amen.

PSALMVS LXXXIX.

Secundum
Eieb. 90

Oratio ipsius Moyse pro bonis obtinendis, et malis remouendis hominis dei. Agitur enim de salute humani generis, et miseris uita praesentis.

Domine deus immensa elementiae, refugium et solatium unicum factus es per fidem tuae incarnatae

tionis nobis inter miseras angustias huius seculi, a generatione ista in generationem futuram semper.

Priusquam montes et caelorum potestates fierent de nihilo, aut priusquam formaretur et crearetur terra ipsa, et orbis, ipsum firmamentum, cum omnibus quae continent: a seculo et usque in seculum, aeternaliter, sine principio, et sine fine, tu es deus optimus et maximus.

Ne auertas et proicias hominem a bonis aeternis in humilitatem, et concupiscentiam, et ambitionem terrenorum: quia et tu dixisti per ora Prophetarum, Conuertimini ab amore mundi ad me filii hominum, et ego sanabo contritiones uestras.

Quoniam mille anni, quantumlibet sit longa uita ista, ante oculos tuos aeternitatis sunt tanquam dies hesternae breuissima, quae praeterit, et non est.

Et tanquam custodia et uigilia in nocte, quae est quatuor horarum: quae pro nihilo atque pro nullo pretio habentur seu aestimantur, sic eorum anni erunt, quia cum somno euanescent.

Mane, in pueritia, sicut herba uiridis transeat homo, mane floreat pulchritudo eius, et cito transeat, peragatque florem suum: et uespere in senio decidat in mortem, induret in cadauer, et arefcat in puluere.

Quia ab immortali statu defecimus in statum mortalem, in ira et uindicta tua, quam humano generi intulisti propter peccata primorum parentum: et in furore tuo, atque executione illius sententiae turbati sumus, extra in corpore, intus in conscientia.

Posuisti iniquitates nostras, et peccata in conspectu tuo, ad puniendum, sicut iudex ponit coram se

um: seculum nostrum, & decursum temporum nostrorum, in illuminatione vultus tui, palam coram te, sicut illud quod est in lumine.

Quoniam omnes dies nostri abbreviati sunt, & defecerunt, quia ad paucitatem redacti sunt: & in ira tua passibiles & mortales defecimus in miserijs & laboribus.

Eccle. 12.

Anni nostri in uita hac momentanea, sicut aranea inanes & inutiles meditantur, seu reputabuntur: quia sicut aranea, sic homo huc illic discurret in occupationibus uanis: dies annorum nostrorum ita breues sunt, quod in ipsis diebus sunt septuaginta anni de cursu communi.

Si autem in potentatibus, qui uires & complexiones habuerint fortes, sunt octoginta anni completi: & si amplius & prolixius uixerint, tunc eorum anni sunt labor & dolor, cum senectus ipsa non sit nisi morbus, & languor.

Quoniam superuenit in senectute mansuetudo Dei, ut nos mansuetos faciat, & sic corripiemur, atque emundabimur ab insolentijs iuuentutis & excessibus nostris, quia quem diligit deus, corripit & castigat.

Quis nouit, aut intelligere potuit potestatem iræ tuæ, quam exerces in his, quibus hic parcis? & quis præ timore tuo nouit iram & uindictam tuam dinumerare, cogitare, aut discernere?

Dexteram tuam Christum tuum sic notam fac, ut discamus bona æterna, non terrena: & eruditos redde de nos corde humano in sapientia cælesti.

Conuertere domine, respiciendo nos oculis tuæ misericordie, vsquequo auerfus eris à nobis? & deprecæ

bilis esto atque finito te exorari super seruos tuos, quos elegisti ad seruiendum tibi.

Repleti sumus & satiati mane in æternitate misericordia tua, qua à malis omnibus nos liberaisti: & exultauimus laudes tuas canendo, & delectati sumus in anima, omnibus diebus nostris, cum in te summa sit dulcedo in æternum.

Lætati sumus pro diebus malignis, quibus nos humiliasti per tribulationem, & hoc in annis quibus uidimus & experti sumus mala, tribulationes seculi, & angustias corporis.

Respice domine in seruos tuos, ut per tuam misericordiam protegantur à malis, & in opera tua, quæ te adiuuante operantur: & dirige per rectam intentionem filios & imitatores eorum, ut perficiant in uirtutibus.

Et sit splendor gratiæ illuminantis domini Iesu CHRISTI, Dei nostri super nos, mentes nostras uiuificans; & opera manuum nostrarum dirige super nos: & opus bonum manuum & uoluntatum nostrarum ad unum finem, qui Deus est, dirige in intentione recta.

ORATIO.

Omnipotens deus, unicum refugium nostrum, ne auertas corda nostra à bonis æternis ad concupiscentias terrenorum: sed conuertere & deprecabilis esto super nos mortales. ut repleamur semper misericordia tua, & delectemur in ea aeternum, ut splendor diuinæ gratiæ tuæ illuminet mentes nostras, eijciendo omnes cogitationes noxias. Per Christum dominum nostrum.

PSALMVS XC.

Secundum
Hebr. 91.

Laus est psalmus iste cantici & iucunditatis ipsius David, agens de infallibili protectione diuina, in tentatione & pugna.

Qui habitat per fiduciam in adiutorio, non suo, sed altissimi Dei, totam spem in eum reponendo, in protectione Dei cœli & terræ commorabitur, ut nec capietur illecebra uoluptatis, nec frangatur timore aduersitatis.

Dicet domino, recognoscens protectionis beneficium, Susceptor meus es tu, qui mei curam geris, & refugium meum in miserijs & tentationibus huius seculi, deus meus in creatione & redemptione, sperabo in eum nihil de me presumendo.

Quoniam ipse dominus, non ego, liberabit me omnino de laqueo, fraude & captione dolosa dæmonum & iniquorum venantium, ut illaqueent homines ad mala; & etiam a verbo aspero, à conuicijs & detractionibus quæ diuertunt à uia domini.

Scapulis suis & paterna uirtute sua obumbrabit tibi, ne tentationis aestus te adurat; & sub pennis ac alis misericordiæ eius sperabis & tutus eris.

Scuto misericordiæ circumdabit te, & proteget ueritas eius, quia impleuit promissum de redemptione humana: non timebis, in tenebris ignorantia à timore nocturno, si lucernam habueris ueritatis.

A sagitta volante in die, à falsitate & malitia, a negotio perambulante in tenebris, ab occulto malo, quod conscientia non sentit: ab incusu & dæmonio meridiano, qui transfiguratur se in Angelum lucis, ut decipiat.

Cadent a latere tuo sinistro mille de dæmonibus tentantibus, diuina uirtute uicti, & decem milia a dextris tuis etiam cadent, ad te autem in diuino adiutorio sperantem non appropinquabit dæmonium uel tentatio per consensum.

Veruntamen oculis tuis interioribus considera bis talem protectionem diuinam super te, & retributionem peccatorum, atque penam debitam pro peccatis uidebis in fine, quam retribuet iustus iudex.

Quoniam tu es domine deus spes mea, cum in te solo confido: altissimum deum posuisti & elegisti refugium tuum, & ideo esto securus.

Non accedet neque conueniet ad te sic sperantem malum, & aduersitas nocua, sed cooperabitur potius in bonum, & flagellum temporalis pœne non appropinquabit tabernaculo & corpori tuo, si fiduciam totam in deum posueris.

Quoniam angelis suis ministris mandauit deus de te in salutem, ut custodiant te ab omni periculo, in omnibus uis tuis, tam in prosperis quam aduersis. Mat. 4. a
Luc. 4. b.

In manibus & uirtutibus suis portabunt te, ne facile cadas, sed tuto incedas: ne forte offendas & impingas ad lapidem & ad peccatum mortale, ad modum lapidis graue, pedem & affectum tuum per consensum.

Super aspidem, diabolum qui occulte nocet, & basiliscum qui palam flatu uenent, ambulabis, superando omnes potentias dæmoniorum, & conculcabis uisceribus; leonem, manifestos insultus dæmonum, & draconem, spirituales tentationes eorundem.

Quoniam in me toto corde sperauit, diligendo
præ omnibus, liberabo eum ab omnibus angustijs: pro-
tegam eum ab omnibus insidijs diaboli, quoniam uerè
cognouit nomen meum, credendo, laudando, & alijs
annunciando.

Clamauit orando ad me in necessitatibus, & ego
dominus exaudiam eum, quæ iuste sancta & utilia pe-
tierit, cum ipso sum in tribulatione consolando, ne de-
ficiat: & tandem eripiam eum à malis seculi, & glorifi-
cabo eum æternis premijs in cælis.

Longitudine dierum æternorum replebo eum
in gloria cælesti: & ostendam illi per apertam uisionem
salutare meum, & sum Christum in quem credidit.

ORATIO.

Precaur dominè, ut in diuina protectione tua com-
moremur semper, & sub alis misericordie tuæ, cum sis al-
tissimum refugium nostrum, & unica ac securi spes no-
stra. Præsta per inuocationem nominis tui Aspidis & Ba-
silisci uenena superare, insidias spirituales lætis atque dra-
conis conculcare, ut lætè crepti periculis seculi in cælis
glorificemur. Amen.

PSALMVS XCI.

Secundum
Heb. 29

Psalmus iste per quem notatur spiritualis operatio
est cantici & mentis exultatio: qui enim cantat in psal-
mo omnem uitam suam in gratiarum actione cõstituit, &
hoc in die sabbathi, in die festo, & in quiete mentis pro
æterna requie obtinenda.

Bonum est, uicundum, utile, & delectabile, confite-
ri domino, ut m. la. notis, & bona deo tribua-
mus, etiam & psallere bonum est nomini tuo diuino, o

altissime deus, ut quisque quærat gloriam tuã, non suã,
nomen tuum non suum.

Ad annunciandum mane tempore prosperitatis
misericordiam tuam, quia quicquid boni habemus pro-
uenit ex dei gratia, & ueritatem tuam atque iustitiam
per noctem tempore tribulationis, quia quicquid mali
contingit ex ueritate iustitiæ diuinæ procedit.

In decachordo, & decem chordarum psalterio
laudetur deus, cum cantico mentis, in cithara iucun-
ditatis, omnibus modis, mente, ore, opere, iubilo cordis &
uocis.

Quia delectasti & letificasti me domine Deus
in factura tua, in eo quod in me facis, quia quicquid be-
ne ago, tu facis: & in operibus manuum tuarum, quæ
creasti, pulchritudinem scilicet & utilitatem earum, exa-
ultabo semper.

Quam magnificata sunt & insignia atque lau-
dabilia opera tua domine uirtutum & nimis profun-
dæ, & inscrutabiles factæ sunt in providentiã æternã
cogitationes tuæ, quæ exuperant omnem sensum hu-
manum.

Vir insipiens ac incredulus qui deum ignorat non
cognosceat beneficia diuina: & stultus amator mundi &
neglector uerborum dei non intelliget hæc opera Dei:
sed casu omnia agi æstimabit, non attendens finem bono-
rum & malorum.

Cum exorti fuerint & cæperint florere pecca-
tores in prosperitate mundi, sicut fecerunt, quod possi-
ortum suum cito arefeit, & apparuerint modico tem-
pore florentes omnes qui operantur pertinaciter inia-

quæ quæ
non beara
o. tripa. o. d.
materia.

in decachord.
decachordus.
coradidig. u.
grecus. a. d.
e. d. d. & cho.
R. Lauerda.

quitatem, præponendo terrena cælestibus.

Vt intereant propter suas iniquitates in seculum seculi, æternaliter sine fine, tu autem altissimus & potentissimus permanes in æternum domine deus.

Quoniam ecce inimici tui domine Iudei, Pagani, Heretici, Pseudochristiani, quoniam ecce inimici tui, qui sine te uiuere & agere præsumunt, peribunt, cõdemnati in æternum ignem: & dispergentur ac separabuntur à consortio sanctorum omnes impænitentes, qui operantur incessanter iniquitatem mortalem.

Et exaltabitur atque sublimior apparebit, sicut vnicornis animalis, cor meum fides & fortitudo mea in unitate Ecclesiæ, & senectus mea nouissima erit in misericordia vberi fertili & abundantanti.

Et ideo iam nunc despexit oculus meus interior inimicos meos impios, cognoscens uitam illorum inuilem & potentiam breuem, & insurgentibus in me peccatoribus malignantibus & contra me grassantibus audiet auris mea sententiam dei, contra blasphematores in iudicio.

Iustus non ut scœnũ, sed vt palma florebit uirone perepetuo uirtutum, & sicut cedrus Libani procerat & imputribilis multiplicabitur in operibus bonis.

Plantati fide, spe, & charitate in domo domini in Ecclesia dei, ut crescant & fructificent, in atrijs primis domus dei nostri flor bunt, producendo fructum in populo dei.

Adhuc multiplicabuntur de bono in melius proficiendo, in senecta Ecclesiæ vberi ac fertili, tunc enim sito implebitur electorum numerus, & bene patientes

ac tranquilli erunt, mala huius peregrinationis sustinentes; vt annuncient alijs quod sequitur.

Quoniam rectus & iustus est dominus deus noster, sagellans hic filios ut coronet, & non est iniquitas in eo, cum in presenti parcit malis, ut in futuro condemnet.

ORATIO.

Peccata nostra damnantes misericordiam tuam domine iugiter postulamus, & confitemur beneficia, quæ à te suscepimus non meritorum nostrorum esse, sed misericordie tue præstari, unde plantati in fide, spe & charitate, fac nos fructificare in operibus bonis, ut sic in atrijs cælestibus exultemus in æternum Amen.

PSALMVS XCII.

Laus cantici pertinentis ad diuinitatem quæ debetur ipsi David Christo, qui est uerus David manu fortis & desiderabilis, & hæc laus facta est in die ante sabbatum, quæ est feria sexta parasceues, in qua moriendo redemit genus humanum, quando fundata est terra & ecclesia de latere Christi currente sanguine.

Dominus Iesus Christus, uerus deus & homo regnauit, & se regnantem ostendit in sua resurrectione, decorem indutus est, cum corpus gloriosum in resur rectione assumpsit, indutus est dominus Iesus Christus fortitudinem, quãdo captiuos ex inferni claustris eduxit, & præcinxit se uirtute angelica, quando remeauit ad patrem.

Eteã per hoc firmauit in fide militantẽ Ecclesiã per orbem terrẽ diffusam, qui non commouebitur à solitudine fidei ad errores, licet interdum concutiatur.

Secũdum
Heb. 97.

Parata est sedes tua ad dexteram patris extunc à resurrectione: tamen a seculo æterno sine principio temporis, tu es semper idem manens.

Eleuauerunt flumina, & potentes huius seculi, domine deus: eleuauerunt inquam flumina mundana; quæ uolubantur in desiderijs suis uocem suam contra Christianos, quando præcipiebant illos ubique exterminari.

Eleuauerunt aduersus uocem prædicantium flumina, persecutores fidei, fluctus suos cominationum, a uocibus blasphemis aquarum multarum, & populorum commotionum persecutiones contra Christum.

Mirabiles factæ sunt elationes & persecutiones maris, uidelicet secularis potestatis contra fidem catholicicam, mirabiles fuerunt pressuræ, mirabiles minæ, sed etiam mirabilis fuit in altis, & profundis suis concilijs dominus deus, qui Ecclesiam suam crescere fecit in tribulationibus.

Gene. 1. 4. Testimonia tua euangelica prædicata per Apostolos, credibilia facta sunt nimis ualde, firmata per signa & prodigia multa: & ergo domum tuam que est ecclesia catholica, decet sanctitudo domine, quod sit sancta & munda, quia tu es sanctus sanctorum, qui eam inhabitas in longitudine dierum usque ad finem mundi.

ORATIO.

Beneficia tua domine, deuota consideratione meditantibus, humiliter tuam clemenciam deprecamur, ut mundo nos corde ac corpore in sancta tua Ecclesia custodire digneris, ut sic ac iuste uiuamus, donec perueniamus ad glo-

riam celestem in longitudine dierum. Amen.

PSALMVS XCIII.

Secundum Heb. 9. 4. Psalmus iste est Dauid propheta, habitus pro his que signantur per ea, que facta sunt quarta sabbathi, hoc est quarta die creationis mundi. Exhortatur iustos ad patientiam habendam contra iniquorum felicitates.

DEus! esus Christus est uiciorum & uindictarum dominus, qui iudicaturus est mundum, & affligere ueniet obstinatos, deus uictionum & aduersarios ueritatis liber egerit, quicquid uoluerit, quia nullo impediente iudicabit.

Exultare, ostendendo tuam potentiam & uirtutem; qui iudicas terram, & omnes habitantes in ea, & redde retributionem atque uicissitudinem uindictæ superbis, bonos opprimentibus: & peccata sua defendentibus.

Usquequo peccatores? impij, domine, habebunt, letitiam malignandis usquequo? quando peccatores grassabantur impios, & gloriabantur in falsa felicitate de peccatis suis?

Effabuntur arroganter & loquentur iniquitatem, quia manifeste iniqua opera prædicabunt loquentur & commiscuntur se uerbis tui omnes qui operantur assidue iniustitiam mortalem?

Populum tuum iustum domine deus humiliauerunt opprimendo: & hereditatem tuam, que est gens fidelis electa, vexauerunt affligendo.

Vidua auxilio mariti destitutam, & aduenam auxilio notorum carentem interfecerunt, quandoquidem te non curant, qui istos tueri soles, & puillos sine misericordia occiderunt, ut fuit persecutionibus martyrum, ubi nulli sexui, nulli ætati pepercerunt.

Et dixerunt quasi blasphemantes, Non videbit neque attendet dominus facta nostra; nec intelliget aut curabit deus iacob, quia eius providentia non se extendit ad ista inferiora.

Intelligite quæ dicam, vos insipientes in populo, & respicite ab errore uestro, & vos stulti corde alio quando sapite ueritatem, quod scilicet est Dei providentia.

Qui plantauit & formauit aurem in te non audiet, audiet utique: aut qui finxit & creauit oculum in uidentibus, non confiderat? uidebit utique, nulli tantum dedit quantum in se habet.

Qui corripit quotidie gentes incredulas, non arguet & iudicabit uos de impietatibus uestris? qui docet hominem scientiam, nunquid erit inscius? absit, hoc esse non potest.

Dominus deus scit cogitationes interiores hominum, ergo multo fortius opera eorum, quoniam uanæ inutiles, temerarie sunt, & inualidæ, ad malum pronæ.

Beatus & plane felix est homo, non qui seipsum docet, sed quem tu erudieris domine in mente illustrando & de lege tua Evangelica docueris eum, ut mandata tua intelligat & opere perficiat.

Vt mitiges ei tribulationem a diebus malis, patienter sustinendo mala presentis uitæ: donec fodiatuf peccatori obstinato fouea in sepulchro & in gehenna, tunc interiet omnis felicitas malorum.

Quia non repellet neque abiiciet dominus Deus plebem suam Christianam, quanuis interdum corrigit & flagellat, & hæreditatem suam ipsam plebem san-

guine eius redemptam non derelinquet, quia quos elegit, non negliget.

Quoadusque iustitia diuina conuertatur in iudicium extremum, ubi reddetur unicuique secundum opera sua, & qui sunt iuxta illam iustitiam, ut eam securè expectare possunt? omnes certe qui recto sunt corde, conformantes se uoluntati diuinæ.

Quoniam ergo confluet mihi in auxilium aduersus malignantes, & mala mihi suadentes? quis stabit per seueranter mecum, ut pugil fortis aduersus operantes iniquitatem, ut non uincar ab eis? certe nullus.

Nisi quia dominus solus adiuuit me, & nisi mihi affuisset dei auxilium speciale: paulominus & ferè habitasset in inferno anima mea decepta, nisi dominus liberaisset.

Si dicebam ueraciter, Motus est pes, & affectus meus ad peccatum: misericordia tamen tua Domine mox adiuuabat me, in tribulatione animæ, & corporis.

Secundum multitudinem & magnitudinem dolorum meorum, quos patior in corde meo & conscientia tam pro peccatis, quam de tentationibus, consolationes tuæ suauis ex scripturis lætificauerunt animam meam, quia quot patimur uulnera, tot meremur & coronas.

Nunquid adhæret & consolabitur tibi domine sedes iniquitatis? certe non, quia nemo iniquus sedebit tecum, qui fingis formas, & facis laborem & dolorem in præcepto, quia labor & dolor est pretium regni dei in operibus bonis per laborem.

Caprabunt iniqui cum scuitia nocendi, in & contra animam iusti, ut decipiant, & ad peccatum inducant: & si non possunt decipere sanguinem licet innocētem, tamen condemnabunt ad mortem.

Et sic factus est mihi afflicto dominus Deus in refugium, ne cedam in tribulationibus: deus meus factus est in adiutorium spei meæ mihi speranti in ipso, speravi enim & adiutus sum.

Et reddet illis impijs iniquitatem ipsorum, ut in caput recidant eorum mala: & in malitia eorum quam intenderunt disperdet eos à suo regno cælesti: disperdet inquam illos, quem non putabant curare res humanas, dominus deus noster, qui iustitiam exercebit tempore opportuno.

ORATIO.

Adiutor noster in tribulationibus, benigne nos consolari digneris, qui in presentis uitæ malis multipliciter fatigamur, ut in hac uita salubriter purgati, & in futuro ab iniquorum penis misericorditer crepti, in regno cælesti per tuam gratiam eterna beatitudinis efficiamur consortes. Amen.

Secundum

PSALMVS XCIII:

Hebr. 95.

Laus ista cantici deuotionis & humilitatis sit ipsi Dauid domino saluatori, qui uenit redimere genus humanum per mortem suam.

Venite per fidem & deuotionem, exultemus in domino & confiteamur deo beneficia nostra, & iubilemus in letitia cordis, in Deo saluati nostro IESU CHRISTO, qui pro nobis moriendo salutem acquisiuit.

Præoccupemus & præueniamus faciem eius, ne irascatur nobis in iudicio, in confessione peccatorum nostrorum: & in psalmis & laudibus deuotionis iubilemus ei, gratias agendo.

Quoniam ipse est deus omnipotens, qui cuncta creauit, & magnus dominus, qui omnia gubernat, & rex magnus, cui nemo similis, super omnes Deos adorandus.

Quia in manu & potestate eius, ordinatione & regimine sunt omnes fines terræ, qui pugillo cōtinet omnia: & altitudines mōcium etiam ipsius sunt, qui oīa creauit, nouit: & regit infime & suprema.

Quoniam in potestate ipsius etiam est mare latissimum: & ipse fecit illud, congregans aquas in unum locum: & siccam seu aridam partem terræ manus & potestas eius operatiua formauerunt, ut sua sint omnia.

Venite omnes fideles, adoremus cum mentis deuotione, & procidamus corporis flexione, & ploremus pro peccatis nostris ante dominum Deum, qui fecit nos ad imaginem & similitudinem suam, quia ipse est dominus Deus noster, dāns se nobis per suam incarnationem.

Et nos sumus populus pascuæ eius, quem reficit spiritualiter, & corporaliter, & oues manus eius, per quem defensamur, & inducamur ne erremus.

Hodie, in tempore gratiæ, si vocem eius Euangelicam audiueritis & obediueritis, qui olim loquutus est patribus in Prophetis, nolite obdurare in malum corda uestra, sic ut non credatis, neque obediatis mandatis eius.

Hebr. 1. d.

Sicut factum est in irritatione & provocacione ad iram Dei, secundum diem & tempus tentacionis factæ in deserto Sin.

Vbi multoties tentauerunt me, dubitando, patres vestri de promissis & uerbis meis, probauerunt me quid facere possem, & viderunt mirabilia opera mea, nec tamen crediderunt.

Quadraginta annis, quibus duxi eos per desertum, offensus fui implacabiliter generationi illi, propter incredulitatem & murmuraciones eorum: & dixi, Semper hi increduli errant corde ex certa malitia & peruersa uoluntate.

Heb. 4. 4.

Et isti non cognouerunt, nec cognoscere uoluerunt uias meas & præcepta, in quibus debeant ambulare, ut irauit & firmiter diffinui, in ira & iustitia mea diuina; Si introibunt quia non introibunt in requiem meam æternam, quia non crediderunt nec obediuerunt.

ORATIO.

Domine Iesu Christe, saluator noster, Deus omnipotens, qui cuncta creasti, nec magnus super omnes deos, in omnia potestate, ordine & gubernacione sunt omnia. Tibi deo nostro confitemur, & gratias agimus, qui fecisti nos ad imaginem & similitudinem tuam. Respice propitius super oues pascuæ tuæ, & introducere easdem digneris in requiem sempiternam Amen.

Secundum

PSALMVS XCV.

Hebr. 96.
Titulus
nullus a-
pud Heb.

Canticum istud est Dauid propheta, agens de eo quo factum est, quando domus dei quæ est Ecclesia Catholica ædificabitur toto orbe terrarum à Christo. post captiuitatem quæ sub diabolo fuit per peccata. Laus Christi

si, propter aduentum eius in carne.

Cantate domino Iesu Christo canticum nouum, quia nouus homo, & noua gratia uenit in mundum: cantate domino non solum Iudæi, sed omnis terra, & habitantes in ea, qui aduentus Christi omnibus fuit in salutem.

Cantate domino in gloriam eius; & benedicite gratias agendo nomini eius quod Iesus est & saluator, annunciate & euangelizate de die in diem assidue & semper salutare eius, quod per Christum saluatus est mundus.

Annunciate & prædicate inter gentes inenarrabilem gloriam natiuitatis eius, Resurrectionis, Ascensionis, in omnibus populis, opera mirabilia eius, uidelicet gloriam, beneficia, & gratiam dei.

Eccle. 43.

Quoniam ipse Christus magnus in potentia est dominus omnium, & laudabilis in bonitate, & hoc nimis quia magis, quam possit dici uel cogitari, terribilis est suis aduersarijs super omnes deos, plusquam omnes qui coluntur à gentibus tanquam dii, & non sunt.

Quoniam omnes dii gentium sunt dæmoniarum noster dominus autem, cui cantandum, cælos fecit, & uerbo suo creauit.

Confessio laudis diuinæ & pulchritudo, celebritas decor, & maiestas, in conspectu eius semper: sanctimonia animæ & magnificentia in exercitio uirtutum sunt in sanctificatione eius, quia ipso sanctificante & donante fiunt.

Afferte domino pro tanto beneficio, uos patriæ & familia gentium ad fidem CHRISTI conuerfarum:

afferte inquam domino Deo gloriam in bonis operibus glorificandi & honorem, omnia illi attribuendo: afferte domino deo gloriam nomini eius, à quo habetis uires bene agendi.

Tollite hostias, scilicet nosmetipsos corde contritos & humiles, & introite in acria eius Ecclesie militantis: adorate deum in acrio sancto eius, & in Ecclesia Catholica.

Commoueatur metu timoris & reuerentiae ad poenitentiam a facie, cognitione & presentia gratiae eius vniuersa terra, & omnes habitantes in ea: dicite, & praedicate in gentibus nouum Euangelium, quia dominus Iesus Christus uictor diabolo regnauit per lignum crucis.

Etenim correxit ab errore idololatriae, iustificauit orbem terrae per suum Euangelium, qui non commouebitur à ueritate fidei, quae stabit usque ad finem mundi: & post iudicabit populos omnes in aequitate, reddens unicuique secundum opera sua.

Ligentur caeli & angelicae uirtutes, & exultet terra, populus terrenus qui se intelligit à peccatis absolutum, commoueatur mare, seculum hoc, & plenitudo eius, omnes à maximo usque ad minimum: gaudebunt campi, mansueti & humilitate pleni, & oia quae in eis sunt, glorificent creatorem suum.

Tunc post conuersionem exultabunt omnia ligna sylvarum, pagani scilicet, inculti more syluestri a facie domini, à cognitione & presentia eius, quia uenit primò in carne, & postea quoniam uenit iudicare terram, uiuos & mortuos,

Iudicabit orbem terrae & omnes habitantes in ea in aequitate, singulis reddens pro meritis, & populos tam bonos quam malos in ueritae suae sine personarum acceptione.

ORATIO.

Domine IESU CHRISTE, creator caeli & terrae, magnus dominus & laudabilis nimis beneficia, & gratiam tuam agnoscētes, gloriam offerentes nomini tuo precamur, ut sicut te à ligno regnantem supplices confitemur, ita in sanctorum uita, & exercitio uirtutum te donante proficiamus.

PSALMVS XCVI.

Psalmus iste fit ipsi Dauid Christo cuius laudes, Secundum & uictoriam continet, agens de eo quod factum est, quando terra restituta est ei, & quando corpus in sua resurrectione assumpsit. Heb. 97

Dominus Iesus Christus regnauit, quia dominum in sua resurrectione accepit, unde exultet terra, quod dominum regnare sciunt fideles & laetentur etiam insulae multae, in quibus propagata est fides Christiana.

Nubes propter incomprehensibilitatem & caligo, seu obscuritas sunt in circumitu eius, quia non comprehenditur tam benignitas, quam terror iudicij diuini: iustitia diuina, & iudicium rectum, & correctio malorum sedis & potestatis eius sunt.

Ignis conflagrationis ante ipsum iudicem praecedet, unde terrebuntur peccatores: & inflammabit inuoluendo in circumitu horrendo iudicio reprobos inimicos eius.

Alluxerunt fulgura eius, *maiestas & terror*, potētie eius orbi terrę omnibus hominibus: vidit hæc mirāda & commota est terra, *gloriam dei non ferens*.

Montes superbi & altitudo mūdāna, sicut cera quę fluit ab igne, defluerunt & liquefacti sunt a facie & pręsentia domini dei: a facie domini, cui nihil resistere potest, omnis terra humiliabitur.

Annuntiauerunt cęli, Apostoli, & Prophete iustitiam eius, ubique fidem Christi euangelizando: & sic viderunt ac cognouerunt omnes populi gloriam, & diuinitatem eius Christi.

Exo. 20. 4

Confundantur omnes idololatrę, qui relicto uero deo, adorant sculptibilia manu artificum facta, & qui gloriantur & confidūt in simulachris suis falsis, quę spiritu carent, & uana sunt.

Adorare cum Christo uerum deum omnes angeli eius, & annuntiatores regni illius: audiuit confessionem idololatrarum, & lætata est Syon, Ecclesia fidelium.

Et exultauerunt Deum magnificando filię Iudę animę fideles electę propter iudicia iusta tua & rectitudinē domine qui non es personarum acceptor.

Quoniam tu es de minimis altissimus, & potentissimus super omnem terram, ubi glorificatur nomen tuū, nimis exaltatus es usque ad patris equalitatem super ceteros decs, Angelos, & sanctos qui a te gratia tua deificantur.

Rom. 12.

Qui diligitis dominum, qui solus bonus est, odite malum, & quodcunque deo aduersum, custodit dominus a peccatis mortalibus animas sanctorum suorum

qui in tribulationibus & tentationibus reuerunt ad eius auxilium, & de manu peccatoris, ac potestate diaboli liberabit eos dominus.

Lux diuinę gratię orta est iusto, & resulget in corde eius, & rectis corde, quibus placet per omnia deus, orta est per spem læticia uera & gaudiū in domino.

Lætantini iusti serena conscientia in domino, cōgratulando beneficijs eius, & cōfitemini confessione laudis memore sanctificationis eius, quia memor fuit sanctificare nos deus & gratijs suis.

ORATIO.

Custos animarum sanctarum Deus resulgeat lux diuinę gratię tuę in cordibus nostris, ut lætemur serena conscientia in te gratulando beneficijs tuis, quia memor fuisti nos sanctificare deus & gratijs tuis, & præsta nobis te diligere, malum odire, & exultare in te summo bono Iesu Christo. Amen.

PSALMVS XCVII.

22. Psalmus iste est ipsi Dauid CHRISTO, qui fortis manu Goliath diabolum superauit. Agitur de aduentu Christi in carnem, & resurrectione eiusdem, & de aduentu eius ad iudicium. Secundum
Hebr. 98

Cantare domino Iesu Christo canticum nouū tanquam auctori noui testamenti, quia mirabilia a seculo non uisa uel audita fecit, salutis uidelicet nostrę dispensationem moriens & resurgens.

Saluauit genus humanum quod perierat sibi & ad gloriam dei patris dextera eius & potentia diuinitatis & brachium sanctum eius, quia propria uirtute uicis satanam & mundum.

Notū fecit dominus deus pater salutare futurū
Iesum CHRISTVM pro salute mundi incarnatum,
in conspectu omnium gentium per uniuersum orbem
reuelauit & publicauit iusticiam suam, & fidem
catholicam iustificatam.

Recordatus est misericordix suæ qua promissit
mittendum filium & veritatis suæ qua impleuit promis-
sum domui Iarel patribus nostris.

Viderunt & cognouerunt per fidem omnes ter-
mini & fines terræ, salutare dei nostri Iesu Christi,
per quem est salus, quia prædicatum est Euangelium toto
orbe terrarum.

Iubilare & gratulamini deo omnis terra: qui pe-
catis erepti estis per uerbū dei, cantate uoce & exultate
cordē, & psallite, gratias agite.

Psallite domino deo in cithara gestientes, in ci-
thara in aquam, & uoce psalmi exultantes de salute do-
nata uobis a deo in tubis ductilibus oibus modis gau-
dete & uoce tubæ corneæ, quia totius orbis redemptio
& salus facta est.

Iubilare intus in conspectu regis domini Iesu
Christi, moueatur a dei reuerētiā & fidem mare hoc
seculum & plenitudo eius habitantes in insulis maris
orbis terrarum etiam conuertatur a penitentiā, &
qui habitant in eo, scilicet mundi amatores.

Flumina sancti uiri pleni aquis gratiarum plau-
dent & gaudebunt manu in exercitio bonorum operum
simul in unitate fidei & caritatis, & uiri sancti maio-
res, qui montes dicuntur exultabunt a conspectu
domini ipso ueniente ad iudicium: quoniam uenit

iudicare terram & peccatores terrenos, ut discernat pa-
leas a frumento.

Iudicabit enim orbem terrarum et habitatores
eius in iusticia uera, & populos omnes in æquitate quia
capient æqua pro meritis suis.

ORATIO.

Domine Iesu Christe qui pro salute mundi incarnari
uoluisti, et reuelasti iusticiam tuā gentibus uniuersis, atq;
mirabilia fecisti cōuersatus cum hominibus in carne, Præ-
sta nobis pro tantis beneficijs tibi semper gratias agere,
iubilando, cantando, exultando, et psallendo totis animæ
et corporis uiribus: ut tandem in finali examine te iudicem
propitiū habeamus. Amen.

PSALMVS XCVIII.

Secūdum
Hebr.

Psalmus iste est Dauid prophete inuitans ad lau-
dem et honorem Christi, ut cum tā uant deum et regē
adoremus.

Dominus Iesus Christus qui prius humilis iter ho-
mines apparuit regnauit resurgēs a mortuis, un-
de irascantur populi increduli, quātuncunq; uelint, qui
sedet super cherubi ad dexteram patris, et inde moue-
atur terra incredula ac uitiosa.

Dominus iste est magnus et gloriosus in Sion et
Ecclesia catholica deum speculari per fidem, & excel-
sus est deus super omnes populos, quia Ecclesia eius
est magnificata per orbem, ubi omnes populi conuer-
santur

Confiteantur confessione laudis nomini tuo
magno diuulgato in omni terra, quoniam terribi-
le in potentia qua punit & sanctum in bonitate qua

parcit est nomen eius, & honor regis Christi iudicium diligit, ut reddat unicuique secundum opera sua.

Tu parasti & composuisti directi-nes & praecepta, iuxta quae uiuere debemus, iudicium discernendi inter bonum & malum & iustitiam operandi bona in saeculo populo fideli, & non a nobis, sed tu fecisti qui opera ris in nobis, & uelle perficere.

Exaltate & laudibus extollite dominum Deum nostrum Iesum Christum, & adorare reuerentia singulari scabellum pedum eius & uenerabile corpus eius quoniam sanctum est ipsum corpus nulla peccati macula inquinatum.

Moyse legislator & Aaron summus sacerdos, fuerunt in sacerdotibus eius Christi, & Samuel inter eos fuit, qui inuocet nomen eius Christi, istos ergo audiatis & imitemini.

Inuocabant dominum humiliter & deuote, & ipse deus exaudivat eos, quia in columna nubis loquebatur ad eos uerba obscura & occulta.

Custodiabant firmiter testimonia eius iudicialia & caeremonialia, & praeceptum decalogi quod dedit illis ut eum digne colerent.

Domine deus noster tu exaudiebas eos, quia audiverunt te praeipientem, deus tu propitius fuisti eis condonando peccata, & uiscens interdum in omnes ad inuentiones quae ex eorum arburio procedunt.

Exaltate & glorificate dominum deum nostrum Iesum Christum, & adorare singulariter in monte sancto eius quae est Ecclesia catholica, quae est mons in solitudine fidei: quoniam sanctus qui nos sanctificat, deo

minum qui nos regit, deus qui nos creauit, noster qui seipsum nobis tradidit.

ORATIO.

Deus qui regnas in Ecclesia militantes, & sedes super Cherubim ac dexteram patris, Conitemur & gratias agimus nomini tuo magno, terribili & excelso, quod Iesus est. Tu sis nostrum gaudium & desiderium, quoniam te solum cognoscimus aeterna nobis beneficia posse praestare, qui es benedictus in seculum. Amen.

PSALMVS XCIII.

Psalmus iste est in confessione quae duplex est, una est peccatorum, altera laudis, & gratiarum actionis, & de utraque agit.

Ubilate domino deo ineffabili quodam gaudio omnis terra & habitantes in ea, seruite domino in hilaritate animi, & iactantia cordis, quia non placent deo seruitia coacta.

Intrante ad conscientias uestras in conspectu eius dei qui uidet omnia, & hoc in exultatione, quia gloria nostra haec est testimonium conscientiae nostrae.

Scitote atque intelligite quoniam dominus Iesus Christus, ipse est deus creator omnium, ipse fecit nos ad imaginem & similitudinem suam, & non ipsi fecimus nos, quia omne bonum nostrum ex deo est, & non ex nobis.

Populus eius sumus & oves pascuae eius, quia spiritalibus bonis & diuino pastu scripturae nos reficit, introite ergo confidenter portas misericordiae eius, sed in confessione peccatorum, deinde introite in atria caelestia eius, deinde in hymnis & laudibus confitemini illi, gratias agendo de omnibus beneficiis.

Secundum
Heb. 100

Laudate nomen eius, & illi soli confitemini, quoniam suavis est dominus, & cito placabilis, in æternum duratura est misericordia eius peccata dimittendo, & vsque in generatione & generationem semper etiam permanet veritas eius promissa tam bonis quam malis.

ORATIO.

Domine deus noster Iesu Christe, a quo creati sumus & redempti, qui fecisti nos ad imaginem & similitudinem tuam, qui sumus populus tuus & oves pascuæ tuæ, precamur ut in lætitia sempiterna tubilum exultationis cum gratiarum actione mereamur in æternum concinere cum omnibus sanctis & electis tuis. Amen.

PSALMVS C.

Secundum
Heb. 101 **Psalmus iste attribuitur ipsi Dauid Christo, cui omne bonum nostrum attribuendum est.**

Misericordiam quæ modo est, & iudicium quod erit in futuro seculo cantabo & annuntiabo tibi ad honorem tuum domine deus.

Psallam benefactis meis, & intelligam diligenter in via immaculata ambulando & iuste agendo, quando venies ad me per tuam gratiam.

Perambulabam delectando in innocentia & puritate cordis mei vitando peccata, in medio domus & conscientie meæ ubi quiete habito, quia nihil mihi conscius sum.

Non proponēbam ante oculos meos aliquam rem iniustam, ut desiderarem eam, imo facientes tuæ legis præuariasiones seu transgressiones odiui & dignos odio iudicari.

Non adhæsit mihi per obstinationem cor prauum difforme diuinæ uoluntati: declinantem autem a me qui sequebar bonitatem malignum seu maleuolum non cognoscebam per approbationem.

Detrahentem & diminuentem famam secreto & in absentia proximo suo hunc ego persequerbar arguendo & increpando ne hoc ageret.

Superbo oculo & presumptuoso & infatigabili corde in auaritiā cum hoc homine non edebam nec conuersabar.

Oculi mei cordis erant ad fideles terræ, qui fidem & ueritatem tenent in terra, ut sedeant & habitent mecum in iustitia. ambulans in via immaculata & perfectu reator legis dei hic mihi ministrabit in obsequiis bonis.

Non habitabit in medio domus meæ, & inter ministros meos qui facit superbiam alios despiciendo uel conculcando, & qui loquitur iniqua dolosa & perniciose, talis enim non direxit seu directam gratiam habuit in conspectu oculorum meorum, imo abominabar.

In matutino & ortu futuri seculi, interficiebam sceleratos, & omnes peccatores terræ & impios ut disperderem de ciuitate domini & societate sancto omnes impenitentes operantes iniquitatem, & permanentes in uoluntate peccandi.

ORATIO.

Diuina misericordia nobis præstet gratiam, et ambulemus in uia immaculata, & innocentia cordis, atque puritate conscientie, uitando omnia facinora: ut sic non cum

peccatoribus à ciuitate domini in illo extremo iudicio dis-
perdamur, sed cū electis in tabernaculo eternæ felicitatis
recipi mereamur. Per Christū dominum nostrum. Amen.

PSALMVS CI.

secūdum

Iebr. 102

Oratio pauperis afflicti et penitentis cum anxia-
tus fuerit in miseris uite presentis & petens liberari cla-
fuderit deuote coram domino Deo precem suam mi-
sericordiam implorando.

Domine deus omnipotens exaudi ad effectum
salubrem orationem meam ex corde proce-
dentem, & clamor meus de uirtutum zelo ad-
te ueniat et acceptus coram te.

Non auertas quasi offensus faciem tuam gratia
a me penitente ut indigno: in quacunque die tribu-
lor et premor uel peccatorum mole, uel tentationum fa-
sce inclina deorsum ad me supplicantem aurem tuam
elementie.

Quia defecerunt et euauerunt sicut fumus cele-
stiter disparsens dies mei infructuosi, & ossa mea que
sunt anime uires sicut cremium in sartagine tostum a-
ruerunt a recordatione peccati et tremore iudicij.

Percussus sum mortalitate ut focnum quod ariet fa-
ce refectum, & aruit sterilitate peccati cor meum in de-
uotione, quia oblitus sum comedere panem in eum
spiritalem, doctrine scilicet et eucharistie.

A uoce dolorosa gemitus mei emissi pro peccatis,
adhesit et contabuit os meum pro afflictione peniten-
tiali carni et pelli mee adeo maceraui me ipsum.

Similis propter erubescenciam peccatorum factus
sum ut pellicano amatori solitudinis et deserti fa-

*dicantur. amplexu. l. v. m. g. d. i. n. f. p. a. s. i. t. a. r. e. C. r. i. s. t. i. a. n. a. p. e. l-
l. e. c. t. a. d. e. s. e. r. t. o. d. e. s. i. l. e. c. o. n. q. u. i. s. e. d. e. t. e. l. l. i. c. i. o. n. e. b. a. c. a. s. i.
a. r. a. n. g. e. c. o. s. t. i. q. u. o. s. c. o. n. c. e. l. l. a. r. e. u. i. u. i. c. i. a. l. o. S. i. s. t. o. m. e. u. s. t. o. i.*

Etus sum non audens comparare sicut nicticorax et
ster coruus in domicilio ruinoso.

Vigilauit per cogitationem peccati, et miserie pro-
prie, & factus sum soliuagus sicut passer auolans à cā
sortio hominum solitarius habitans in cæto domorum.

Tota die irridendo exprobrabant mihi uerbis in-
iuriosis inimici mei homines mundi, & qui laudabāt
me ore et non corde, aduersum me in occulto detra-
hentes iurabant struentes insidias.

Quia cinerem et uiles cibos tanquam panem pro
pastu manducabam in esurie, & potum meum dele-
stationis temporalis cum fletu spiritualis penitentie mi-
scebam pro peccatis.

A facie et presentia iræ et uindictæ tuæ, quam me-
rui peccando, et ab instantia indignationis tuæ ualde
horruit: quia eleuans secundum animam me creando ad
imaginem tuam alluisti me secundum corpus in hac pæ-
na et miseria.

Dies mei uani et infructuosi uelocissime sicut um-
bra euanescendo declinauerunt omnino: & ego qui flo-
rere uidebar sicut cœnū sterilitate culpæ arui, propter
defectum gratiæ.

Tu autem domine incommutabilis in æternum
permanes dum cætera omnia transitoria sunt, & me-
moriale tuum promissum, quod est misericordia tua in
generatione presenti, & generationem futuram sem-
per durat usque ad finem seculi.

Tu exurgens ad liberandum misereberis Sion,
Ecclesie militanti, quia tempus acceptabile miserendi
et plenitudo eius est, et quia iam uenit tēpus redēti

ptionis, & salutis nostræ

Quoniam placuerunt in sua emendatione, seruati
tuis Angelis lapides fideles pœnitentes eius Ecclesiæ. &
terræ eius qui sunt terreni præuaricatores miserebun-
tur Angeli procuratores.

Et inde timebunt etiam gentes de idololatria con-
uersæ nomen tuum domine quod Iesus est, & omnes
reges terræ uenerabuntur, gloriam & omnipotentiã
tuam in deitate.

Quia ædificauit super fundamenta Apostolorum,
& Prophetarum dominus Deus Sion Ecclesiam suam:
& postea uidebitur dominus in gloria & maiestate sua
iustis præbens beatitudinem æternam.

Respexit misericorditer in orationem humilium
& pauperum spiritu, & nõ spreuit emanãtem precem
eorum ex cordis deuotione.

Scribantur hæc Dei beneficia in generatione noua
Christiana quæ altera est & electa a deo & tunc popu-
lus Christianus, qui creabitur per regenerationem in
baptismo laudabit dominum de gratia redempta, &
misericordia consecuta.

Quia respexit oculis misericordiæ de excelso sinu
patris sancto suo habitaculo dominus Iesus de celo
ad ueros humiles in terram quãdo Verbum caro factum
est aspexit ut miseretur omnibus.

Vt audiret per ipsum mediatorem filium gemitus
sanctorum patrum compeditorum in limbo, vt solue-
ret à peccatis filios diabolica fraude interemptorum,
atque mortuorum in peccatis, ne sic damnarentur, ut pœ-
nes eorum.

Vt annuntient libere confitendo in Ecclesia tua
Sion nomen domini IESU CHRISTI, & lau-
dem eius prædicando in Ierusalem, deinde per orbem
terrarum.

In conueniendo & congregando populos dispe-
sos in orbem in vnum intellectum fidei, & reges terra-
rum ac principes, vt seruiant redemptori nostro domi-
no Iesu Christo.

Respondit populus Christianus ei Christo uocati
ad opera sancta in hac via pœnitentiæ uirtutis & gra-
tiæ suæ, Paucitatem, atque breuitatem dierum meo-
rum, quibus uiuam nũcia mihi, ut expendam illis ad sa-
lutem animæ mee.

Ne reuoccs me ab hac uita in dimidio tempore
dierum meorum quibus uiuam in gñatione & genera-
tionem quod est æternaliter anni tui sunt duraturi.

Initio temporis tu domine qui es sine tempore & Hebr. i. d
sine initio terram fundasti, atque mundum huic uisibi-
lem, et opera manuum ac uirtutum tuarum sunt celi &
firmamentum eius.

Ipsi uidelicet cælum & terra peribunt de hac for-
ma quam modo habent, tu autem in te ipso permanes
immutabilis in gloria maiestatis: & omnes homines sicut
uestimentum quod consumitur ueterascēt in mortem.

Et sicut opertorium quod uelat terras mutabis
eos cælos & elemēta, et mutabuntur in qualitatibus suis:
tu autem semper idem ipse es penitus immutabilis;
et anni tui quia æterni sunt nõ deficient unquam.

Filij seruorum tuorum habitabunt, & semen
eorum in seculum dirigeretur.

ORATIO.

Benigne saluator sinum tue pietatis nobis aperi ut hereditatem celestem quam amisimus per culpam rapimus per penitentiam, subinde presta, ut dignis penitentiae fructibus peccata quae fecimus salubriter abstergamus. quatenus tempora nobis indulta, sic expendamus, ut ad vitam aeternam peruenire mereamur, gratia & misericordia domini nostri Iesu Christi, cui est honor & gloria in secula seculorum. Amen.

Secundum
Hebr. 10.

PSALMVS CII.

Psalmus iste fit ipsi David scilicet uero CHRISTO, laus enim quae hic cantatur fit CHRISTO. Ex eumur etiam ad laudem, & gratiarum actionem pro beneficijs collatis.

Benedic & gratias age pro beneficijs anima mea domino in omnibus operibus eius, & omnia quae intra me sunt intellectus, uoluntas, ceteraque potentiae benedicite ne in in sancto eius, quia omnibus anima uiribus laudandus est Deus.

Benedic inquam, anima mea domino, & ut semper benedicas, noli obliuisci tanquam ingrata omnes retributiones & beneficia eius, quibus liberaliter superamurum ex gratia tibi affuit.

Qui propitiatur semper omnibus iniquitatibus tuis eas remittendo; qui sanat omnes infirmitates tuas, quas sine gratia sua euadere, & emendare non potes.

Qui redimit pretio sui sanguinis de interitu aeterno vitam tuam quam perdidisti deum offendendo: qui coronat te non tamen tuis meritis, sed in misericordia

sua & miserationibus multis.

Qui etiam replet ac satiabit in bonis celestibus desiderium tuum ad quae hic suspirabas; renouabitur quidem ut aquilae senescentis iuuentus tua, quia nouus spiritus conuolacione recreaberis.

Faciens misericordias infinitas dominus est, & etiam ipse est faciens iudicium & uindictam, omnibus iniuriam & calumniam patientibus, unde ait, Mihi uindictam, & ego retribuam.

Notas fecit vias suas, & praecepta legis Moysi legislatori, & filijs Israel manifestauit voluntates suas qui uelit aut nolit.

Miseratur in exhibitione beneficiorum suorum, & misericors in natura est dominus deus, culpas remittendo, longanimis, diu susinendo peccantes, & multum misericors, ac copiose elementiam impartiens.

Non in perpetuum & semper irascetur penitentibus, neque in aeternum uindictas comminabitur, immo propitius erit post offensas.

Non secundum peccata nostra, & merita eorum fecit nobis, quibus quotidie offendimus, neque secundum iniquitates nostras plurimas retribuit nobis, maiora enim flagella merebamus.

Quoniam secundum altitudinem, mensuram & distantiam caeli a terra corroborauit, & confirmauit dominus misericordiam suam indeficientem, super timentes se, & penitentes, & humiliantes.

Quantum distat ortus solis ab occidente, & quantum lux a tenebris, tam longe fecit, & elongauit a nobis peccatoribus iniquitates & transgressiones no-

stras, illis remittendo & delendo.

Quomodo & sicut miseretur pater carnalis filiorum suorum delinquentium, ita miseratus est dominus indulgentissimus parens, uimentibus se, & penitentibus de peccatis: quoniam ipse dominus cognouit signum nostrum, & fragilem plasmationem, & pronitatem ad peccandum.

Recordatus est dominus, quoniam puluis sumus & origine & resolutione, homo est sicut foenum modicum uires, cito ardens, & dies felicitas, & uita eius iuxta corporis fragilitatem, tanquam flos agri, qui cito transit, sic efflorescit modico tempore.

Quoniam spiritus seu anima in illo corpore hominis pertransibit in morte, & egredietur ab eo, tunc homo, quia cadauer erit, non subsistet: & non cognosceat spiritus amplius locum suum, in quo habitauit.

Misericordia autem domini ab aeterno promissa, & usque in aeternum permansura est, indeficiens super timentes eum timore casto & filiali.

Et iustitia illius retribuens mercedem pro operibus bonis erit in filios filiorum, seu imitatores & heredes bonorum paternorum, his certe qui seruant testamentum eius, & praecepta intus per fidem, & exterius per operationem.

Et qui memores sunt semper mandatorum ipsius non ad audiendam tantum, sed ad faciendum ea, iustificabuntur: enim non auditor es legis, sed factores.

Dominus iesus Christus qui ascendit in caelo emptyreo parauit sedem suam ad dexteram patris, & regnat, neque potestas ipsius, cum omnibus dominabitur, nullus

animum resistere poterit imperio eius.

Benedicite domino, & laudate eum omnes Angeli, & nuncijs ueritatis eius potentes uirtute, & executores uoluntatis diuinae, facientes uerbum illius, praerariissimi & uoluntarij ad audiendam uocem sermonum eius, atque ad obediendum, ut imperata perficiant.

Benedicite domino deo omnes uirtutes eius, & ordines Angelorum, qui estis ministri eius, qui facitis uoluntatem eius.

Benedicite domino omnia opera eius, caelestia, & terrestria: in omni loco dominationis & potestatis eius, ut qui ubique est, ubique benedicatur, benedicite iterum anima mea domino, nec unquam cesses a laude ipsius.

ORATIO.

Miserator & misericors domine, longanimis & multum misericors non secundum peccata nostra facias nobis, sed in misericordia tua, & miserationibus multis propitiare delictis nostris, & reple in bonis caelestibus desiderium nostrum, & sana omnes infirmitates nostras, qui benedicimus nomini tuo in secula. Amen.

PSALMVS CIII.

Secundum

Psalmus est ipsius Dauid Prophetae. Providentia dei describitur erga omnes creaturas. Heb. 1006

Benedic non tantum uox & opera, sed potius anima mea domino pro tantis muneribus, & beneficijs, domine deus meus, omnipotens, magnificatus es potestate, sapientia, misericordia, & hoc uehementer, maior es omni laude.

Confessionem, & laudem Angelorum, & deco-

rem omnium creaturarum induisti, quia undiq; laudabilis, & decorus appares in eis, amictus & coopertus lumine ineffabili, sicut vestimento, quia lux undique tibi est, qui habitas lucem inaccessibilem.

Extenderis cœlum sydereum sicut pellem & tentorium super hemispherium nostrum, tu es qui tegis aëquis & cœlo chrysalino, quod aqueū dicitur, superiora eius, quia supra firmamentum.

Qui ponis nubem, curram, & ascensum tuum in cœlo: qui ambulas super pennas ventorum, quia ubi te præses in uelocitate.

Qui facis Angelos & nuntios tuos esse spiritus ut inspirant hominibus tuam facere uoluntatem, & ministros tuos ignem urentem, ut in alijs lumen ueritatis infundant.

Qui fundasti terram ipsam in basi super stabilitatem suam, quia super centrum mundi: non inclinabitur, neque dimouebitur loco suo, in seculum seculi, in æternum.

Abyssus, oceanus, sicut vestimentum amictus eius, quia mare, & flumina operiunt terram, sicut uestis, super montes altissimos stabunt aque pluuiales quæ generantur ex nubibus.

Ab incipiente, inssu, & uoluntate tua diuina, surgent aque de loco ad locum, & a uoce tonitru tui, fulgurum, & tempestatum formidabunt, atque timebunt homines.

Ascendunt mōtes, & eleuantur super reliquā terrā, & descendunt campi, & ualles deteriores sunt, in locum quem à principio fundasti, & disposuisti eis.

Terminum posuisti aquis oceanī elaudendo eas littoribus, quem non transgredientur, imo conclusæ manebunt intra terminos sibi destinatos, neque conuertentur operire terram, quantumlibet augeantur & eleuentur.

Qui emittis & manare facis fontes ipsos in contralibus, & locis decliuis inter medium montium collectæ pertransibunt aquæ, quæ exonerantur in fluuios.

Potabunt & adaquabuntur omnes bestię agri, & animalia tam domestica quàm syluestria, expectabunt onagri, & asini syluestres in siliis suis, ut reficiantur per fontes & flumina.

Super ea flumina & montes uolucres cœli ærci habitabunt idoneo loco: de medio petrarum & nemorum dabunt voces, suauiter canendo creatori.

Rigans montes dominus de superioribus suis nubibus pluuiosis, de fructu operum tuorum, & de affectu pluuie, quod est opus tuum, satiabitur terra, & fructuabitur ad ferendum fructum.

Producens fœnum iumentis, ut inde nutriantur, & herbarum seruituti & usui hominum, ut inde pascantur.

Ut educes panem de terra ad sustentationem uitę humane, & uinum lætificet cor hominis, ad recreationem, non ad ebrietatem.

Ut homo exultaret & lætificet faciē suam in oleo eius sapore & condimento, & ut panis cor hominis cōfirmet, cor pui reficiendo.

Saturabunt ligna campi, quia arbores reple-

*buntur fructibus & ramis, & cedri Libani etiam hume-
stabantur, quas plantauit dominus illic in cedris passe-
res, & minuta uolantilia cœli nidificabunt & quiescent.*

*Herodij nidus seu domus est in cedris, qui est dux
eorum pufferum, & montes excelsi sunt refugium cer-
uis, atque petra in uia subterranea est refugium heri-
nactis, ubi tuto quiescere possunt.*

*Fecit lunam deus in tempora, ut per eam menses
& anni numerentur, & sol cognouit ordinate occasum
suum, perinde ac haberet intellectum.*

*Posuit tenebras per occasum solis, & facta est nox
in hemisphærio nostro, in ipsa nocte pertransibunt de
loco ad locum omnes bestiarum syluæ ad querendum ali-
mentum.*

*Catuli leonum pertransibunt rugientes præ fame,
ut rapiant prædam aliquam, & quærant a deo, cuius
est omnibus providere, escam sibi necessariam.*

*Ortus est sol super terram & congregati sunt ani-
malia illa, & in cubilibus suis ac speluncis per diem
collocabuntur, & accubabunt à calore solis & timore
hominum ordinatione dei.*

*Exhibet homo orto sole ad opus suum faciendum,
& ad operationem suam, qua iubente domino, in sudo-
re uultus sui se nutriat, usque ad uesperam & tenebras
& sic tuto poterit laborare cæteris bestiis latitantibus.*

*Quam magnificata & multiplicata sunt opera
tua domine, quia excedunt sensum humanum, omnia
in sapientia fecisti decemissimo ordine & natura: imple-
ta est terra possessione tua & creaturis tuis, tu es do-
minus uniuersorum.*

*Hoc mare magnū est profunditate, & spatio sum-
mitudine, manibus, quia habet latissima brachia & ste-
nus, illic reptilia sunt & pisces diuersorum generū, quo-
rum non est numerus certus apud homines.*

*Animalia pusilla cum magnis, maximi pisces &
minimi: illic etiā in mari naues pertransibunt ad deduc-
endum homines & bona eorum.*

*Draco iste, certe grande, quem formasti ad illu-
dendum ei, quia dum capere uult pisces, illi ad ripam fu-
gunt, at ille insequens, impingit se in terram & capitur:
omnia a te expectant naturaliter, ut des illis escam,
pro nature sustentatione in tempore opportuno.*

*Dante te illis escam, colligent eam, aperiente te
manum tuam ex tua largitate, implebuntur boni-
tate, & saturabuntur alimentis, quæ ex tua bonitate dantur.*

*Auertente autem te faciem, denegando alimenta
turbabuntur fame ex defectu nature, auferes spiritum
eorum, quo uiuificantur, & deficient in mortem & in
pulumerem suam primæ originis reuertentur.*

*Emitte domine spiritum sanctum tuum, & animæ
peccatrices creabuntur, & reformabuntur per gratiam
tuam, & sic renouabis in spiritu mentis faciem ter-
ræ, cum gratia tua reformabuntur ad iustitiam dei.*

*Sit gloria domini, laus & honor in seculum ab-
sque termino, ut qui gloriatur, in domino gloriatur, læta-
bitur dominus, nō in nostris, sed in operibus suis quæ
operatur in nobis.*

*Qui respicit sui misericordia terram, & uisitat ho-
mines habitantes in terra, & facit eam tremere, de pec-
cati conscientia: qui tangit compunctione uel aduersitate*

te montes superbos & se iactantes & tacti fumigant plantantque pro peccatis.

Cantabo domino gratias agendo pro beneficijs, in vita mea quoad uixerō: psallam deo meo creatori, quando uisum & agnoscam bonitatem eius.

Iucundum fit ei & suauē eloquium meum, & canticum laudis: ego uero delectabor tantum in domino, & in summo bono, & nullo alio.

Deficiet à suo spiritu peccatores homines a terra & terrenis concupiscentijs, & iniqui cessent, ita uenon sine quales fuerunt, sed per dei gratiam efficiantur iusti, benedic anima mea, memor beneficiorum domino deo.

ORATIO.

Deus, qui omnia in sapientia creasti, & cuius opera magnificata sunt super terram, tibi canimus, psallimus, & benedicimus in æternum, quia cognoscimus machinam mundi à te mirabiliter fabricatam, quæ nos hortatur, ut te summum bonum super omnia amemus, quoniã uniuersa sepulchra & bona creasti; qui es benedictus in secula, Amen.

PSALMVS CIII.

Secundum
Hebr. 105

Halleluia. Laus dei cantata est, & in æternum canenda ab omnibus creaturis, quoniam hic magnalia dei cum exultatione dicuntur.

Confitemini domino, gratias agendo pro beneficijs ab eo acceptis, & inuocate nomen eius in omni necessitate, & annuntiate seu predicate inter gentes incredulas opera eius, suæ potestatis & bonitatis declaratiua.

Cantate ei ore, & psallite ei corde & opere, & narrate omnia mirabilia eius, & meditamini in eis.

Laudamini, bene operantes in nomine sancto eius, ex intentione diuinæ non propria, ut omnia fiant in nomine domini; lætetur cor cum hilaritate querentium dominum, ut amore magis quam timore dei seruiatur.

Querite dominum bona operando, & confirmamini in charitate Christi ut perseueretis: querite faciẽ & presentiam eius semper, sine intermissione studendo placere illi, & attendere ad eius beneplacitum.

Mementote semper mirabilium eius, quæ filijs Israel fecit, educendo eos de Aegypto, prodigia eius, quæ parata sunt in Aegypto, & iudicia atque precepta ori eius in montis Sinai data.

Semen & imitatores fidei Abraham Patriarchæ sunt serui eius domini, & filij Iacob imitatores, luctando contra uitia, & supplantando ea, estis electi eius per gratiam.

Ipse dominus Christus qui nos redemit, est deus noster per uerum cultum Christianæ religionis, in ueris terra sunt iudicia eius quia ubique regna, indicat, & iubet quæ uult.

Memor fuit testamenti sui noui in seculum in æternum duraturi, & recordatus est uerbi quod mandauit predicandum in mille, imò in omnes generationes.

Quod testamentum disposuit, & pepigit ad Abraham, & ad illos, qui per dilectionem obediunt deo, sicut Abraham, etiam & memor fuit iuramenti sui, & primæ promissionis factæ ad Isaac, populo gaudenti & glorianti in deo. Gen. 17. 8.

Et statuit illud testamentum, & uerbum fidei ipsi Iacob adhuc luctanti contra uitia, in preceptum, ut firmiter crederet illud implendum, & Israeli deum per fide uidenti in testamentum & fœdus æternum.

Dicens, Tibi Abraham & posteris, dabo terram Chanaan scilicet promissionis, & hoc in funiculum & mensuram diuisionis hæreditatis uestræ, quia iure hæreditario possidebitis.

Cum illi, quibus promisit, essent numero breui, & ita breui quod paucissimi etiam & erant incolæ, aduenæ, peregrini eius terræ, & non ciues.

Et pertransierunt inde dispositione diuina de gente Chanaan in gentem Aegyptiam, & de regno uno ad populum alterum, sicut patet de Abraham & Iacob.

Non tamen reliquit dominus aut permisit hominem aliquem nocere eis, patriarchis, imò & corripuit, atque afflixit pro eis reges Aegypti, & Palestina, uolentes calumniari nos.

Nolite tangere, neque affligere Christos, & uos meos, quos in meam gratiam suscepi, & in prophetis meis prædicantibus uerbum meum nolite malignari: neque iniuriari.

Et vocauit atque immisit famem super terram promissionis: & omne firmamentum panis ad sustentationem uitæ contriuit, adeo quod coacti sunt ire in Aegyptum.

Misit ante eos in Aegyptum uirum Ioseph in seruum Israhelitis, uenundatus est à fratribus suis Ioseph.

Humiliterunt Aegyptij in compedibus & uinculis pedes eius, ad falsam accusationem dominæ suæ, ferrum, quia dolor de infamia, & timor de morte, pererrant animam eius in tribulatione, donec ueniret interpretatio somnij per uerbum eius.

Eloquium domini & spiritu reuelans mysteria, inflammauit eum, illuminando de occultis: misit rex pharao, & soluit de uinculis eum compeditum princeps populorum, qui fuit Puthifar, & dimisit eum liberum.

Constituit rex eum Ioseph dominus domus suæ, & omnium rerum familiarium, & principem etiam omnis possessionis suæ, quia præfecit eum toti terræ Aegypti.

Ut erudiret & informaret principes eius pharaonis, sicut semetipsum in terræ gubernatione, & serues eius prudentiam de diuinis doceret.

Et intrauit fame cogente Israel Iacob cum filijs in Aegyptum ad mandatum Ioseph, & Iacob, qui est & Israel accola fuit, & aduenit in terra Cham, quæ est Aegyptus, cuius dominus fuit Cham, reprobus filius Noe.

Et ibi auxit dominus populum suum, & numerum filiorum Israel uehementer in paruo tempore, & firmauit eum, atque fortiozem fecit, super inimicos eius Aegyptios.

Conuertit deus cor eorum Aegyptiorum, ut odirent per inuidiam populum eius filios Israel cum auangerentur, & ut dolum facerent in seruos eius, luti & lateris operibus opprimendo.

Misit dominus Moysen seruum suum ad liberan

Exod. 3. 6.

dum Israel de Aegypto, & Aaron ipsum quem elegit ut esset coadiutor.

Exo. 7. 4. Posuit in eis Moyses, & Aarō legatis suis verba signorum suorum, ut faceret miracula & prodigiorum multorum in terra Cham, quae est Aegyptus.

Misit tenebras densissimas tribus diebus super Aegyptios, & obscuravit totam terram Aegypti, & non exacerbauit imò dulcorauit deus, sermones suos, quia cum Pharaō promittebat penitentiam, remittebat plagam.

Conuertit plagas eorum Aegyptiorum in sanguinem, ut bibere non possent ipsi, uel animalia, & occidit pisces eorum, qui ibi naturaliter nutriuntur.

Aedidit & produxit terra eorum ranas, non solum in locis communibus, sed & in penetralibus & cubiculis regnum ipsorum & principum Aegypti.

Dixit ac praecipit deus, & venit cynomyia, musca canina, & cynifes, muscae minute, aculeis molestae in omnibus finibus eorum, Aegyptiorum.

Posuit & dedit pluias eorum Aegyptiorum in grandinem, quia pro pluuia salutifera grādo uastauit omnia, ignem flammarum comburentem in terra ipsorum, quia uredine & corruscatione omnia deperibant.

Et percussit grandine & fulminibus vineas eorum Aegyptiorum, & ficulneas eorum, confregit etiam & contriuit omne lignum, & fructiferas arbores finium eorum, tempestate fluminum.

Dixit & praecipit dominus: & venit statim locusta & bruchus, hortos agros, & uineas deuastās, cuius non est numerus pro multitudine.

Et comedit locusta & bruchus omne foenum, & germen in terra eorum, pasca animalium uitando, & comedit omnem fructum segetum terrae eorum, ut etiam homines cibum non haberent.

Et percussit occidendo omne primogenitum ab homine usque ad pecora, in terra eorum etiam, & primitias omnis laboris eorum Aegyptiorum.

Et eduxit de Aegypto eos Israelitas cum argento & auro, quae ab Aegyptiis mutuauerant, & non erat in tribubus eorum infirmus, qui ab itinere impediretur.

Lata est Aegyptus ualde in profectioe & recessu eorum, propter plagas quas patiebantur, quia incubuit timor eorum Hebraeorum, ne redirent super eos Aegyptios.

Expandit deus nubem in protectionem, & tegumentum eorum contra ardorem solis per diem, & ignem seu columnam ignis, ut luceret eis contra tenebras, per noctem.

Petierunt à deo carnes, & venit coturnix, auis gustu delicata, & pane caeli, quia manna descendente de caelo aereo, saturauit eos abundanter.

Dirupit percutiendo petram, & fluxerunt tunc aquae in tanta abundantia, quod abierunt, & cucurrerunt in sicco deserto flumina, ita, ut biberent homines, & iumenta.

Quoniam memor fuit, & recordatus est uerbi sancti sui promissi, quod habuit, & fecit ad Abraham puerum & seruum suum.

Et dominus eduxit de seruitute Aegypti populū

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

Exo. 12. 6

suum, filios Abraham, in exultatione, & hilaritate, & electos suos eduxit in letitia post demersos Aegyptios.

Et dedit illis Hebrais regiones gentium, ac terras Chanaanorum, & labores populorum, atque bonas laboribus acquisita possederunt occupando.

Ut custodiant, & obseruent iustificationes eius atque mandata ceremoniasq; veri diuini cultus, & legē eius exquirant, ut iuste uiuant, & diligenter intelligāt.

ORATIO.

Confitentes tibi domine, & inuocantes nomen tuum, atque enarrantes omnia mirabilia tua deprecamur, ut qui patribus nostris dux fuisti itineris in deserto, & pausti eos manna caelesti, nos refice mysticis tuis dapibus, ut tandem in terram uiuentium, per te mereamur induci, & in regno tuo cum sanctis tuis, letitia frui sempiterna. Amen.

PSALMVS CV.

Secūdum
Heb. 106

Ps. Halleluia laudate Deum Halleluia. Hic psalmus penitentes roborat, negligentes arguit, misericordiam promittit.

Iudith. 13

Confitemini de peccatis domino Deo, uos qui grauius deliquistis, quoniam bonus, benignus & beneficus est, quoniam in seculum hoc praesens misericordia eius, qua ueniam dat penitentibus.

Quis loquetur, digne laudando, potentias domini, & omnipotentiam creatoris? & quis auditas faciet, alijs annuntiando, omnes laudes eius, & opera, ex quibus est laudandus?

Beati sunt, qui primo custodiunt iudicium, recte iudicando, & bonum a malo discernendo, & deinde fa-

ciunt iusticiam exequendo in opere, & recte agendo, ut in omni tempore perseueranter.

Memento nostri domine, gratiam tuam nobis conferendo, ut simus in beneplacito populi tui, in meritis sanctorum qui tibi placent: visita nos, ut saluemur, in salutari tuo IESU CHRISTO, in quo peccata dimittuntur.

Ad videndum te facie ad faciem in bonitate, & gratia electorum tuorum, ut participes simus beatorum in caelo, ad letandum in letitia gentis tuae, ut commeremur de caetu piorum, & ut lauderis a nobis cum hereditate tua, qui sunt angeli & electi.

Peccauimus cum patribus nostris, & in multis offendimus, iniuste egimus erga proximum, & iniquitatem fecimus contra deum. *Iudith. 7*

Patres nostri in Aegypto, ubi multa facta sunt, non intellexerunt, neque aduerterunt mirabilia tua, imo sine fine intuebantur ea: non fuerunt memores beneficiorum, & multitudinis misericordiae tuae, per eorum ingratitude.

Et irritauerunt Deum ascendentes de Aegypto in mare, diffisi de potestate diuina, mari rubro, cum iam euasissent inimicos submersos.

Et dominus saluauit eos, non propter merita eorum, sed tantum propter nomen suum manifestandum & glorificandum, ut notam faceret, atque ostenderet potentiam suam, Aegyptios submergendo, & Israel saluando.

Et increpuit mare rubrum suo praeepto, & exiecarum est ipsum mare, & deduxit eos in abyssis, *Exo. 14. 6*

siccio uestigio, sicut in deserto, ubi non sunt aque.

Et saluauit eos Israelitas de manu, & potestate odientium, & insequentium Aegyptiorum, & redemit eos de manu seruitutis, & potestate inimici Pharaonis.

Exo. 14. g

Et operuit aqua maris tribulantes eos, scilicet pharaonem, & exercitum eius: vnus ex eis, qui persequabantur non remansit, quin submergeretur.

Et ipsi uisus, crediderunt uerbis eius, Deo scilicet, & Moyse, & laudauerunt cum tympanis & choris, laudem eius, dicentes, Cantemus domino gloriose.

Cito mutati fecerunt haec quae sequuntur, & oblitii sunt operum, & beneficiorum eius, ut murmurarent, & non sustinuerunt, neque expectauerunt consilium eius, & dei ordinationem.

Exo. 17. d

Et concupierunt carnes iuxta concupiscentiam, & desiderium suum in deserto, ut gula satisfacerent, & tentauerunt deum ad probandum potentiam eius, in inaquoso deserto, & loco sine aqua.

Et dedit eis petitionem ipsorum, scilicet carnes, & aquas, & militi saturitatem usque ad nauseam in animas eorum, quia per mensem uescebantur coturnicibus.

Et irritauerunt ad iram Moysen in castris seditiosi, & Aaron sanctum domini, consecratum pro sacerdotio coram domino.

Num. 16.

Aperta est terra facto hiatu, & deglutiuit Dathan cum tabernaculis suis, & etiam operuit se super congregationem Abiron, qui perijt cum suis, quum superbissimi erant & sacrilegi.

Et exarsit, atque successus est ignis e caelo in synago-

ga, & congregatione eorum, qui thuribula tenentes offerrebant incensum, unde flamma ex illis resiliens combussit peccatores, qui illicite sacerdotium usurpauerant.

Et praeterea fecerunt filij Israel vitulum conflatum in Horeb, & prope montem Horeb, cuius uertex est Sinai, & adorauerunt illud sculptrile idolum pro Deo.

Exo. 32. d

Et mutauerunt gloriam suam atque maiestatem dei sui, qui debebat eis esse gloria, in similitudinem uituli comedentis foenum: quia honorem deo debitum attribuerunt simulachro uituli.

Obliti sunt deum uerum, qui saluauit eos de multis periculis, qui fecit magnalia & prodigia, in Aegypto per decem plagas, mirabilia etiam signa in terra Cham, quae est Aegyptus, terribilia in mari rubro, pharaonem & exercitum eius submergendo.

Et propter eorum ingratitude dicit dominus Moysi, si diminando, ut disperderet eos occidendo: & fecisset, si Moyses electus eius non stetit contra, in confessione, & plaga qua erant ferendi, in conspectu eius, ut se obijceret pro illis, tanquam mediator.

Exo. 32. e

Ut auerteret & placaret iram eius ne disperderet eos nindicando se de tanta ingratitude, & impietate, & etiam filij Israel pro nihilo habuerunt, atque contempserunt terram promissionis desiderabilem, fluentem lacte & melle.

Non crediderunt uerbo eius, quo promiserat eos introducere in terram illam, & murmurauerunt, dicentes, Reuertamur in Aegyptum in tabernaculis suis, cum essent in ocio, & non exaudierunt uocem domini, ut illi obedirent.

Et eleuauit Deus manum & potentiam suam diuinam super eos ut profterneret eos & morerentur omnes in deserto, præter Iosue & Caleph.

Et etiam ut deijceret in captiuitatibus semen eorum, filios ac sequaces in nationibus & gentibus diuersis per circuitum, & dispergeret diuidendo eos in regionibus, ob incredulitatem & murmuraciones eorum.

Et initiati sunt atq; consecrati Beelphegor, idolo Moabitarum: & comederunt sacrificia mortuorum, scilicet de carnibus animalium, idolis immolatorum.

Et irritauerunt eum Deum in adinuentionibus suis, & peccatis ab eis studiose factis; & multiplicata est in eis plaga mortis, & ruina, quia occisi sunt uiginti quatuor milia hominum.

Et stetit pro deo Phinees contra idololatrias, & placauit Deum per suum bonum zelum: & cessauit quassatio, & plaga à populo.

Et reputatum est ei Phinees hoc factum, in iustitiam à Deo, quia ex zelo fidei processit, in generatione præsentis, & generationem subsequente, usque in sempiternum eternaliter.

Et irritauerunt etiam eum Deum ad aquas contradictionis, contumeliose loquendo contra Moysen, & vexatus est Moyses, & mentè turbatus, ut hesitaret propter eos sic irritantes, quia durius loquedo exacerbauerunt, & ad dissidentiam prouocauerunt spiritum eius, ita ut dubitaret, an posset elicere aquam è petra.

Et distinxit inconsideratè in labijs suis, ac uerbis, impugit coram populo, deum nõ glorificando, & filij Israel non disperdiderunt gentes impias de terra præ-

missionis, quas dixit dominus illis, ut eas exterminerent ne prouocarentur ad idololatriam cum illis.

Et commisti sunt inter gentes per cohabitationem & mutua connubia, & didicerunt in ritu & moribus opera eorum mala, & seruerunt sculptilibus eorum idololatrarum, & factum est illis in scandalum quo deum offenderunt.

Et immolauerunt secundum ritum gentium filios suos, & filias suas, eos occidendo, dæmonis & idolis in honorem dæmonum dedicatis.

Et effuderunt sanguinem innocentem contra legem naturæ, sanguinem inquam filiorum suorum & filiarum suarum, in gratiam dæmonum, quos sacrificauerunt & immolauerunt sculptilibus Chanaan, trahendo paruulos per ignem.

Et infecta atque polluta est terra in sanguinibus & parricidijs filiorum, & cõtaminata est in operibus eorum per prædictas immolationes, & fornicati sunt idolis seruiendo, in adinuentionibus, & adulterinis suis superstitionibus.

Et propter ista iratus est, & exarsit furore graui dominus Deus in populum suum Israel, & abominatus est detestando hæreditatem suam, quos primo elegerat.

Et tradidit eos impios, in manus & potestatem gentium, ut eis in seruirent, & illi dominati sunt eorum multis miserijs affligendo, qui etiam & oderunt eos Israelitas.

Et tribulauerunt eos grauius inimici eorum; dura seruitute opprimendo, & humiliati sunt, atque

uiles effecti sub manibus & potestate eorum, & tamen dominus sæpe liberauit eos ab inimicis.

Ipsi autem similiter exacerbauerunt, & prouocauerunt cum ad iram, peccata reiterando, & hoc in consilio suo malo, ut deo relicto idola sequerentur, & ideo humiliati & conculcati sunt ab inimicis in iniquitatis suis & peccatis.

Et tandem vidit deus oculo misericordie suæ, cum tribularentur Israelitæ ab inimicis: & audiuit orationem eorum, & misertus est impietatis.

Deut. 30. Et memor fuit pacti, seu testamenti sui promissi ad Abraham: & poenituit eum, quia ad modum poenitentis se habuit secundum multitudinem misericordie suæ, magis quam secundum merita illorum.

Et dedit eos Israelitas in misericordias, in beneuolentiam, & reuerentiam, in conspectu omnium populorum qui ceperant eos, ut quos prius despectui habebant, post honorabant.

Saluos nos fac domine deus noster de seruitute & angustijs quibus affligimur, & congrega nos de gentibus & nationibus, in quibus dispersi sumus.

Vt confiteamur confessione laudis nomini sancto tuo, celebremus & laudemus pietatem tuam, & gloriemur in laude tua, non in iactantia, & uiribus nostris.

Benedictus est dominus deus Israel in omnibus quæ fecit, & faciet nobis in aduersis & prosperis, a seculo presenti & usque in seculum æternum, & dicet, atque confirmabit omnis populus, tam Iudeis, quam gentibus, fiat fiat amen amen.

ORATIO.

Confitemur delicta nostra, & misericordiam tuam imploramus domine, quia peccauimus cum patribus nostris: iniuste egimus, iniquitatem fecimus. Salua nos domine deus noster, qui confitemur nomini sancto tuo, & gloriamur in laude tua. Memento nostri gratiam conferendo, atque uisita: ut saluemur in salutari tuo Iesu Christo. Amen.

PSALMVS CVI.

Secundum

20. Halleluia laudate dominum. Est gratiarum actio pro liberatione à uarijs periculis, angustijs & tentationibus.

Hebr. 100

Confitemini domino confessione tam peccatorum quæ laudis, quoniam bonus, suauis & mitis, quoniam in seculum & in æternum est misericordia eius que nunquam negatur poenitentibus.

Dicant nunc laudes deo Christiani, qui redempti sunt sanguine Christi, a domino de gentibus ad fidem conuersi, quos redemit de manu & potestate inimici diaboli & de regionibus diuersis congregauit eos in unitate fidei.

A solis ortu quod est ab oriente, & occasu scilicet occidente, ab aquilone seu septentrione, & mari austro, ex omnibus mundi partibus redempti fideles, gratias agant deo.

Errauerunt olim isti, quos redemit, in solitudine sine Deo, non habentes uiam ueritatis, & in inaquoso, in mentis ariditate, sine rore gratiæ & doctrine, uiam ciuitatis habitaculi & patriæ cælestis non inueniunt, quia uiam CHRISTI que ducit ad regna cælorum.

rum, ignorauerunt.

Esurientes, quia erant sine cibo uerbi dei, & sitientes potum spiritualem gratiæ, anima eorum in ipsis suis dijs suis & laboribus defecit ab intentione ueræ beatitudinis.

Et clamauerunt pro consolatione spiritus ad dominum deum cum tribularentur errore, fame, siti, & de necessitatibus angustijs eorum ac coartationibus conscientia eripuit eos, uiam ueritatis ostendendo.

Et deduxit eos ab errore in uiam rectam fidei, & de ignorantia ad uiam ueritatis, ut per illam irent bene operando in ciuitatem habitationis, quæ est cælestis ierusalem.

Confiteantur domino, hæc accepta ferendo misericordiae eius, non meritis aut uiribus suis, & mirabilia eius exhibita filijs hominum, quia gratis ex pura sua misericordia nos liberauit

Quia satiauit sua gratia animam inanem, & sterilem bonorum, & animam esurientem iustitiam satiauit bonis spiritualibus.

Sedentes ex praua consuetudine in tenebris ignorantiae, & in umbra mortis, in uitiosa huius seculi uita, quæ est imago futuræ mortis, uinctos atque ligatos in mendicitate bonorum, & ferro atque obstinatione malorum.

Quia exacerbauerunt atque contempserunt eloquia dei loquentis per legem & prophetas, & consilium altissimi: quod erat ut iuste uiuerent, irritauerunt scientes uoluntatem domini, & negligentes.

Et ideo humiliatum est tandem in laboribus in

tiorum cor eorum, quia lassati sunt in uia iniquitatis & perditionis, infirmati sunt omni uirtute destituti, nec fuit ex hominibus, qui adiuuaret, nisi solus deus.

Et clamauerunt penitentes ad dominum pro auxilio, cum tribularentur his malis: & de necessitatibus eorum atque angustijs animæ & corporis, mentis & spiritus liberauit eos.

Et eduxit eos de tenebris ignorantiae ad lumen si dei, & de umbra mortis, atque peccato idololatriæ, ad ueritatem uitæ, quæ est uita gratiæ, & uincula eorum quibus detinebatur in seruitute diaboli dirupit penitus.

Confiteantur domino, & gratias agant misericordie eius, quibus à malis liberat & bona præstat, & mirabilia eius exhibita gratis filiis hominum, nullis præcedentibus meritis.

Quia conueriuit sua uirtute diuina portas æreas, & obstinatas uitiorum concupiscentias, & uictes ferros, atque diabolicas suggestiones confregit, quædo ipsos aduentus sui lumine misericorditer respexit.

Sulcepit liberando eos per suam misericordiam de uia iniquitatis eorum, & posuit in uia equitatis, propter iniustitias enim suas permisit Deus ut affligerentur, & ergo humiliati sunt, atque delecti in uarijs erroribus.

Omnem escam spiritualem abominata est & fastidiuit anima eorum infirma, & ergo appropinquauerunt & periclitati sunt usque ad portas mortis æternæ, & damnationem perpetuam.

Et ita periclitati clamauerunt dominum pro auxilio, cum tribularentur fastidio & tedio, & de

necessitatibus eorū animæ & corporis liberauit eos,

Misit deus pater verbum suum dominum Christum, qui in principio erat uerbum & sanauit eos a languore mortis animæ: & eripuit eos de omnibus peccatis & interitionibus eorum, per quæ interit & occiditur anima.

Confiteantur domino non merita eorum, non uires, non sapientia, sed misericordiæ & miserationes eius, & laudetur deus per mirabilia eius, quæ fecit filijs hominum.

Et sacrificent pro gratiarum actione sacrificium non pecudum, sed laudis ex cordis deuotione, & annuntient alijs opera eius ad laudem dei, & utilitatem proximi, & hoc non cum tædio uel mœrore, sed in exultatione & hilaritate uentis.

Qui descendunt mare hoc spatiosum in nauibus, ut regant eas, facientes operationem periculosam & laboriosam in aquis multis per uarios fluctus.

Ipsi nauigantes uiderunt & experiuntur opera domini, multa & insolita, & mirabilia eius in uarijs montibus, in profundo maris.

Dixit dominus solo nutu, & stetit atque sedatus est spiritum procellæ & uentus tempestatis, & etiam interdum exaltati sunt atque intumuerunt fluctus eius maris suo imperio.

Ascendunt fluctus & naues usque ad cœlos in altitudinem, & etiam descendunt in profundum usque ad abyssos horribiliter: unde anima eorum nauigantium in ualis & afflictionibus tabescebat ore magnitudine periculorum,

Turbati sunt nauigantes & moti sunt tremendo corpore, sicut ebrius, qui stare non potest, & omnis sapientia atque industria eorum absorpta & deuorata est, quia nesciunt sibi nec alijs consulere.

Et clamauerunt auxilium ad dominum qui imperat uentis & mari, cum tribularentur atque periclitarentur tempestate, & de necessitatibus eorum atque perturbationibus eduxit eos, deducendo ad portum salutis.

Et statuit procellam atque tempestatem eius maris in auram serenam & tranquillam, & siluerunt ab eo fluctus eius iam tranquilliores.

Et lætati sunt nauigantes, quia siluerunt & paci ei sunt fluctus: & deduxit eos dominus in portum securum voluntatis eorum, ab eis desideratum.

Confiteantur domino deo misericordiæ eius ecclebrando beneficia præstita, & mirabilia eius innumera filiis hominum, ut non obliuiscantur misericordiam, misericordiam amouentem, & mirabilia beneficia conferentem.

Et exaltent eum laudibus in ecclesia & congregatione plebis communis, & in cathedra seniorum atque ordine sapientum laudent eum, in donis & beneficijs suis.

Posuit & arefcere fecit flumina propter peccata hominum in desertum, ne possent terram irrigare: & exitus aquarum, terram copiosam fontibus, in sitim & siccitatem.

Terram fructiferam & bonam in falluginem & sterilitatem, & hoc à malitia & propter malitiam hominum atque perfidiam habitantium in ea.

Posuit desertum & terram siccam in stagna aquarum, ita ut abundet aquis, & terrā aridam sine aqua, fecit in exitus aquarū, ut illic erūpant fluij & fontes.

Et collocauit illic esurientes, qui propter sterilitatem loci recesserant, & constituerunt atque parauerūt ciuitatem habitationis in eodem loco.

Et seminauerunt agros in cibum, & plantauerunt vineas in porum, & fecerūt fructum natiuitatis naturalem & bonum.

Et benedixit eis hominibus deus, & multiplicati sunt nimis in prole & possessione, & iumenta eorum atque pecora non minorauit, sed potius multiplicauit.

Et postquam peccauerunt pauci facti sunt & immi nuri, & vexati sunt a tribulatione & angustia malorum & dolore.

Et effusa & orta est contentio super principes eorum, & errare secit atque permisit eos in inuio infidelitatis, & non sunt reuersi in uia facti.

Et adiuuit subleuando pauperem & miserum de inopia & afflictione, & posuit in loco secundo, sicut oues uel gregem familias, ut multiplicarentur in prole.

Iosuc. 22.

Videbunt prouidentiam dei ad bonos & malos re tti corde, & lætabuntur atque gratulabuntur de tot beneficijs & sanctis dei operibus: & omnis iniquitas at que iustitia oppilabit, & obstruet os suum non audens dens resistere deo.

Quis sapiens & spiritu dei edoctus, & custodit hec dei beneficia iugiter ruminando? & inteliiget non merita sua: non uires in his gloriando: sed misericordias & mi

serationes domini, quod superbis resistit, & humilibus dat gratiam?

ORATIO.

Confitemur domine misericordias tuas, quas iugiter exerces circa nos pœnitentes, Clamaui ad te, quia tribula mur: libera nos & auxiliare, quia præter te non est adiutor, disrumppe uincula delictorum, quibus detinemus in ser uirtute diaboli. Educ nos de tenebris ignorantis, ad lumen fidei, & de umbra mortis, ad ueritatem uitæ, ut tibi soli sacrificemus sacrificium laudis. Amen.

PSALMVS CVII.

Secūdum
Hebr. 108

39. Canticum istud agens de mentis iucūditate est Psal mus, qui a mouet ad bona opera, & attribuitur ipsi Da uid prophætæ. Et est gratiarum actio ad deum.

Paratum est cor meum ad confitēdum tibi, paratum cor meum ad faciendum quæ præ cipis, cantabo deuote, & psallam in iubilo tum mentis, tum uocis, & hoc in gloria mea, quia nulla mihi est gloria nisi in laudibus tuis.

Exurge gloria mea, exurge psalteriū, decachor dum, & cithara iubilationis, exurgam à uitijs ad bona opera, diluculo, in ortu gratiæ.

Confitebor tibi confessione laudis in populis do mine, bonitatem tuam laudando, & psallam bona opera faciendo, tibi ad honorem tuum, in nationibus, bonum exemplum alijs præbendo.

Quia magna est super cœlos, unde gratiarum be neficia nobis transmittis, misericordia tua diuina, & uis que ad nubes toto orbe terrarū diffusa est ueritas tua promissionum tuarum.

Exaltare ascendendo super cœlos & chorus cœlestes deus filius, & super omnem terram, ubiq; diuulgatur gloria tua, ut agnoscant potentiam tuam & bonitatem tuam, vt liberentur dilecti, & prædestinati tui à seruitute peccati & diaboli.

Reliqui uersus supra expositi sunt Psal. 59.

ORATIO.

Paratum est cor nostrum domine tibi psallere & cantare iubilo mentis & uocis, quia tu es gloria conscientie nostræ, confitemur nomini tuo diuino, cum magna sit super cœlos misericordia tua, Fac itaque ut illuc tendamus, quo tibi canitur laus & gloria in seculorum secula. Amen.

PSALMVS CVIII.

Secundum
Heb. 109.

In finem & Christum Psalmus est ipsius David Prophete. Passio Christi exprimitur ac malitia Iudæ & populi Iudaici, Loquitur Christus in forma humanitatis assumptæ.

Deus pater laudem meam contra improperia inimicorum ne tacueris, sed fac me cognosci & laudari per totum mundum, quia os peccatoris & cœtus Pharisæorum, & os dolosi Iudæ proditoris super me apertum est dicendo blasphemias & multa falsa testimonia.

Locuti sunt Iudas & Pharisæi aduersum me innocentem lingua dolosa, simul conferendo de traditione mea, & sermones odij circumdederunt me, dicentes, demonium habes, & expugnaverunt me multis improperijs, gratis sine mea culpa.

Pro eo beneficio, vt me diligenter detrahebant mihi, negantes me filium dei, ego autem pro ipsis per-

sequoribus orabam.

Et ipsi posuerunt aduersum me in uerbis & factis, mala pro bonis, & quia impij erant, odium reddebant pro dilectione mea, quam exhibui populo Iudaico.

Constituere super eum populum Iudaicum, peccatorem de nouo, & Diabolus, uel Satan steter, atque maneat a dextris eius, ut sit eorum dominus, quia me recusant.

Cum iudicatur ante tribunal æterni iudicis, exeat de cõgregatione iustorum condemnatus in ignem æternum, & oratio eius fiat illi in peccatum.

Fiant dies eius Iudæ traditoris pauci, sic fuit, quia post prodicionem citò se suspendit, & episcopatum eius, seu dignitatem Apostolatus accipiat alter, scilicet Matthias.

Ioã 17. d.
Actu. d.

Fiat filij eius Iudæ orphanus patre carnali, & vxor eius per mortem ipsius fiat uidua pro quibus sustentandis fur erat & latro.

Natantes, uagi, instabiles, incerti quò eant, transferantur filij eius Iudæi de loco ad locum, & mendicent omnibus bonis spoliati: & ençiantur omni præsidio destituti de habitationibus suis.

Scrutetur & inquirat fœnerator, seu exactor omnem substantiam eius, ut eam tollat, & diripiant alieni labores eius, uidelicet diuitias, laboribus eius acquisitas.

Non sit illi populo Iudaico adiutor, qui insurgat ad defensionem eius, nec sit illi qui misereatur pupillis eius tuendo, & fouendo posteritatem eius.

Fiant nati & filij eius in interitum, ut moriantur propter peccatum patrum: in generatione vna cito, & in breui deleatur nomē eius, & dispergatur Israel per mundum.

In memoriam redeat iniquitas, & impietas patrum eius, ut sint odio in conspectu domini Dei: & peccatum matris eius synagoga infidelis, non deleatur, sed semper puniatur.

Fiant, & maneat iudaei obstinati contra dominum Iesum Christum semper & hic in futuro, & dispareat de terra uiuentium memoria eorum, & hoc pro eo quod non est recordatus populus iudaicus facere misericordiam sed potius maximam crudelitatem persequendo saluatorem:

Et persecutus est populus ille iudaicus hominem Christum de Virgine natum inopem & mendicum qui pro nobis pauper factus est, ut nos diuites faceret, & cōpunctum corde, atque afflictum alienis miserijs mortificare, ut eum occiderent.

Et dilexit populus iudaicus maledictionem, dum clamabant: Sanguis eius super nos, & super filios nostros, & veniet ei, sicut iudaeis, contigisse uidimus, mille quingentis annis: & noluit benedictionem in lege promissam, & elongabitur ab eo, quia transiuit ad gentes.

Et induit populus iudaicus maledictionem ipsam sicut vestimentum quod corpus circumdat, & intrauit ipsa maledictio sicut aqua in interiora eius in anima deprauata, & sicut oleum in ossibus eius intus, & extrus.

Fiat ei populo maledictio & peccatum, sicut vestimentum quo operitur & circumdatur ex omni parte, & sicut zona, qua semper praecingitur, ut sit semper maledictione ligatus.

Hoc est opus, poena, & retributio eorum, qui detrahunt mihi, dicentes me non esse CHRISTVM, apud dominum Deum patrem & qui loquuntur mala, atque blasphemias aduersus animam & humanitatem meam.

Et tu pater domine, domine Deus angelorum & hominum, fac mecum suscitando à morte corporis propter nomen tuum, glorificandum, quia suavis, pia & benigna est misericordia tua, per quam generi humano uoluit subuenire.

Libera me de huiusmodi corporis infirmitate per resurrectionem, quia egenus & pauper sum ego, quandiu inuoluor huius carnis corruptione, & cor meum conturbatum & sauciatum est intra me, naturali instantis passionis timore.

Sicut umbra, cum declinat ad occasum, ablatum sum de uita praesenti per mortem, & excussus sum à iudaeorum manibus, sicut locustae, quia saltu subite resurrectionis euolui.

Genua mea & sortiora membra, qui fuerunt Apostoli, infirmata sunt & debilitata a ieiunio, quia diuini uerbi resurrectionem non habebant, et caro mea à mortis ignominia immutata est in gloriam immortalitatis, & hoc propter oleum, & propter gratiam spirituales Christo homini datam in incarnatione, de cuius olei unctio dicitur est Christus.

Et ego factus sum per ignominiam crucis opprobrium illis Iudeis: uiderunt me pendentem in cruce, & mouerunt capita sua blasphemando.

A diuina me domine pater, deus meus, in passione humanitatem meam confortando, saluum me fac a morte resuscitando secundum misericordiam tuam, qui semper benefacis & defendis.

Et per hoc sciant boni ad gloriam, mali ad penam, quia manus & potestas tua hec operata est. & tu domine pater fecisti eam misericordiam, ut per meam passionem redimeretur genus humanum.

Maledicti erunt illi obstinati Iudei: & tu Deus pater, benedices & benefacis, qui insurgunt in me filium tuum, confundantur aduersarii ueritatis: seruus autem tuus tibi obediendo usque ad mortem lætabitur, ad dexteram tuam collocatus.

Induantur aduersarii, qui detrahunt mihi, ignominia pudore & opprobrio: & operiantur sicut diploide, tanquam duplici pallio cõiusionem suam, intus, & extra, coram deo & hominibus, in corpore & in anima.

Confitebor domino patri, ipsum laudando nimis ex uehementi affectu, in ore meo & meorum, & in medio multorum, quia in uniuerso mundo, laudabo eum in membris meis.

Qui assistit iuuando a dextris pauperis, uires mihi ministrans in passione, ut saluam faceret a persecutoribus Iudeis animam & humanitatem meam, me resuscitando à morte gloriose.

ORATIO.

Omnipotens sempiternus Deus, qui filium dominum

nostrum IESVM CHRISTVM pro reatibus nostris, mortem crucis ignominiosam subire uoluisti, ut nos à morte eterna redimeres. Fac quæsumus nobiscum misericordiam propter nomen sanctum patris, & libera nos à persecutoribus uitij, & à diabolo calumniatore, ne stet à dextris. Per eundem Christum.

PSALMVS CIX.

Secundum

Psalmus iste est Dauid propheta, qui loquitur hic mysteria incarnationis Christi. Heb. 10

Dixit, & æterna dispositione ordinauit dominus deus pater, domino meo CHRISTO Mat. 23. d. filio suo, quem Dauid dominum uocat ratione diuinitatis suæ, Sede & quiesce a dextris meis, ac mihi conregna.

Donec ponam omnes inimicos meos Iudeos, qui persecuti sunt te Christum, scabellum pedum tuorum, subiectos tue uoluntati & imperio.

Virgam uirtutis tuæ, sceptrum potentie, uirtutem fidei & charitatis emittet dominus, qui omnia in Christo facit ex Sion, ubi cæpta est predicari lex gratiæ, & uerbum dei dominare iam in medio inimicorum tuorum Iudeorum, paginorum, Hereticorum, tu qui es dominus omnium.

Tecum sum principium unum & idem, quia eadem est dominanti potestas & principandi auctoritas, & hoc apparebit in die uirtutis, & claritate diuinitatis tuæ, quando uidebimus te sicut es in splendoribus sanctorum quando uisti fulgebunt sicut sol in regno patris: Ego pater ex uero ex arcano substantie meæ, atque ex ipsa diuinitate ante luciferum ante stellas, atque tempo

ra, ante omnem creaturam genui te ineffabili & eterna generatione.

Heb. 7. c. Iurauit dominus pater Christo, & inconcussa ueritate firmavit, & nō poenitebit eum, neque mutabit sententiam: Tu es sacerdos in æternum ad interpellandum probis, quia semetipsum obtulit deo patri, in ara crucis; secundum ordinem Melchisedec, qui panem & uinū obtulit in sacrificio, & tu ita facies in consecratione corporis & sanguinis tui.

Dominus Iesus sacerdos iste a dextris tuis residens, interpellans pro nobis confregit & conquassauit in die iræ & uindictæ suæ reges, qui gratiæ suæ beneficia contempserunt & persecuti sunt.

Iudicabit iudicio finali in nationibus & gentibus diuersis, implebit ruinas Angelorum, quia homines illic ascendere faciet, conquassabit grauer puniendo capita multorum principum, & Hæreticorum, qui fuerunt in terra huius seculi.

De torrente, & fluxu mortalitatis nostræ in uia præsentis bibit, nascendo & moriendo: propterea quia sic humiliabitur etiam usque ad mortem, exaltabit deus pater caput eius, quia dabit ei regnum æternū, quod est super omne regnum. Vnde & dominus erit omnium cælestium, terrestrium, & infernorum.

ORATIO.

Omnipotens deus, qui filium tuum, qui tecum principium est unum & idem, genitura ineffabili, & æterna genuisti, & sacerdos factus secundum ordinem Melchisedec, corpus & sanguinem proprium obtulit in ara crucis ad reconciliationem nostram, tibi obediens usque ad mor-

tem, quæsumus ut mors eius spontanea sit nobis uita æterna. Amen.

PSALMVS CX.

Ps. Halleluia Laudate Deum. Agit de magnis, & mirabilibus operibus diuinis.

Secūdum
Hebr. xii.

Confitebor tibi domine, & gratias agam in toto corde meo, intellectu & affectu, in consilio iustorum, non in conuenticulis Hæreticorum, & congregatione seu Ecclesia fidelium, ubi cōgregantur iusti.

Magna sunt opera domini & inscrutabilia, exquisita sunt & inuestigāda in oēs uolūcates eius, quia omnia quæcunque uoluit, fecit in cælo & in terra.

Confessio peccatorum & magnificentia de diuinis est opus eius, non ergo gloriatur in se homo, quia omnia sunt à deo, & iustitia eius, merces quæ iuste datur, & retributio iustitiæ manet incommutabilis, in seculum seculi, æternaliter.

Memoriam fecit in recordatione mirabilium beneficiorum suorum, in opere incarnationis & redemptionis misericors natura, & miserator dominus in effectu, escam spiritusalem, uidelicet corpus, & sanguinem suum, dedit in sacramento timencibus se.

Memor erit dominus in seculum, & in æternum testamenti & pacti sui promissi, præcepit nobis facere iustitiam, & promittit uitam, uirtutem operum suorum, & rationes diuinæ bonitatis in operibus dei intelligendas annuntiabit, declarabit, & manifestabit populo suo, adoptiuo, fideli, & Christiano.

Vt det illis hæreditatem gentium, benedictio-

nem gentibus in Christo promissam, salutem, pacē, & gratiam: opera manuum & potestatum eius sunt veritas quia quicquid promisit adimplebit, & iudiciū, quia reddet unicuique prout gessit: Omnia enim opera domini uera, & iusta, sancta sunt.

Fidelia etiam sunt omnia mandata eius, & fide de recta à nobis adimplenda, confirmata & firmiter seruanda in seculum seculi semper & ab omnibus, quia facta sunt in ueritate à Christo qui est ipsa ueritas, & æquitate æquissima enim sunt recta: & non est iniquitas in eis.

Redemptionem & salutem misit dominus pater populo suo Christiano: quando Christus ex obedientia dei patris uenit ad passionem, per quam redemptum est genus humanum: mandauit & uoluit, ut in æternū duraret testamentum suum Nouum: quia illi aliud non succedet.

Pro. 1. 4 Sanctum bonis ut ametur, & terribile malis, ut timeatur nomen eius saluatoris quod Iesus est, in quo sanctificamur & iustificamur: initium uera sapientiæ est timor domini, ut ad eius uerba & opera trepidemus, ac ad humilitatem moueamur.

Intellectus huius timoris est bonus & utilis omnibus facientibus eum, & opere adimplentibus, qui sic intelligant, ut faciant quæ timor suadet, laudatio eius re deceptoris nostri manet in seculum seculi, semper enim laudandus est Christus dominus & deus noster.

ORATIO.

Misericors & miserator dominus, cuius opera omnia sunt ueritas & iudicium, tribue nobis timorem nomi-

nis tui sancti & terribilis, quem esse initium sapientiæ præ dixisti, ut iustorum congregatione admixti, misericordie tue effectis spiritualibus saginemur.

PSALMVS CXI.

Secundum Heb. 11
Halleluia reuerſionis Aggei & Zacharię, Laudate dominum. Agitur de retributione bonorum & malorum secundum opera eorum.

Beatus est vir ille, qui finali affectu timet dominum & offensam eius incurrere in mandatis eius adimplendis uolet & cupiet nimis, alacri animo & desiderio intenso.

Potens in terra uidentium ad emendum regnum cælorum erit semen, messis eius futura, quæ sunt opera misericordie, generatio rectorum & opus eorū, qui sunt recti corde, benedicentur æterna retributione.

Gloria de puritate conscientie & diuitiæ sanctarum uirtutum sunt in domo eius, & cordis secreto, ubi conscientia habitat, & iustitia seu merces iustitiæ eius manet in seculum seculi, quia æternaliter præmiabitur.

Exortum est ac illuxit in tenebris huius mundi lumen gratiæ & sol iustitiæ rectis corde ac iustis, misericors est dominus natura, & miserator exhibitione, & iustus, reddendo secundum opera, dum remunerat.

lucundus, letus in conscientia, & gratus Deo est homo ille, qui miseretur egentibus de suo largiendo, & commodat opere & facto, erogando pecunias, labores, cæteraque beneficia, disponit iam in præſenti, & congregat sermones suos, qualiter domino respondebit in iudicio futuro de operibus misericordie exhibi-

tis, quia in æternum talis non commouebitur, & nunquam à gloria domini separabitur, sed fixus in Deo persistet.

In memoria æterna coram deo erit iustus, pius & misericors, quia scriptus in libro uitæ, ab audicione mala & maledictione, quia dicitur impijs, Ite in ignem æternum, non timebit, quia bonam audiet, quam audituri sunt misericordes.

Paratum semper & promptum est cor eius iusti, sperare in domino, ut promissa ipsius percipiat, confirmatum & in amore Christi est fixum cor eius per gratiæ & uirtutis habitum: non commouebitur à iustitia & spe sua, donec existens in terra uiuentium, inde descendat per contemptum inimicos suos, uisibiles & invisibiles.

2. COR. 9. C
Dispersit amore dei, non thesaurizauit sibi, & dedit atque dispensauit possessiones suas pauperibus non hystriõibus aut adulatoribus: iustitia eius & merces misericordiæ eius manet in seculum seculi, quia præmiũ erit æternum, & cornu uirtutis eius exaltabitur ac clarificabitur in gloria æterna.

Peccator & impius videbit hoc ad suam pœnam, & irascetur contra seipsum, quod non fecerit bona, dentibus suis si emet in inferno, ubi erit fletus & stridor dentium, & tabescet inuidia de felicitate aliena, desiderium autem peccatorũ, quod in presenti uita habuerũt, peribit uelut umbra.

ORATIO.

Quæsumus misericors & miserator domine, ut in confortio iustorum, & congregatione sanctorum timeamus

te filiali affectu, adeo ut paratum sit semper cor nostrum sperare in te, & confirmatum in amore tuo, qui es unica salus nostrat ut opera misericordiæ hic exercetes ad proximum à gloria tua æterna non separemur. Amen.

PSALMVS CXII.

Secundum
Heb. 12.

☩ Halleluia, laudate dominum. In hoc enim psalmo ad laudandum dominum inuitamur.

LAudate uos pueri simplices & humiles corde dominum in essentia extollendo maiestatem eius, laudate nomen domini, prædicando uirtutes & opera eius.

Sit nomen domini dei nostri benedictum benedictione laudis & gratiarum actionis, ex hoc quo ceperunt homines credere in deũ, nunc in presenti & usque in seculum sine fine, semper & in omni tempore.

A solis ortu in omnibus gentibus usque ad occiduum toto orbe terrarum laudabile nomen domini, ut qui ubique est, ubique laudetur.

Excelsus est super omnes gentes, & homines cuiuscunque potestatis & dignitatis dominus dominantium creator & moderator omnium, & super coelos, atque angelicas uirtutes gloria & sublimitas eius.

Quis est tam potens, excelsus & beneficus, sicut dominus deus noster? certe nullus, qui in altis caelorum habitat, & intuitu misericordiæ humilia respicit per suam providentiam in caelo, Angelos confirmando, & in terra penitentes iustificando.

Suscitans per suam gratiam a terra & desiderijs terrenis inopem uirtutibus, & de stercore atque uitiorum putredine, erigens, & emundans pauperem, mise-

rijs & peccatis foetidum.

Vt collocet eum in sede honoris & gratiæ cum principibus, quia victores peccati & mundi cum principibus, in quã, Prophetis & Apostolis, populi sui Christiani, qui spiritualiter præfuerunt populo dei.

Qui habitare facit gentilitatem prius idololatræ deditam, sterilem operum honorum, in domo, & Ecclesia catholica de Iudeis & gentibus collecta, quam fecit matrem filiorum multorum lætantem partu, & numerositate fidelium.

ORATIO.

Laudantes nomen tuum omnipotens deus, quod est benedictum in secula, rogamus ut nos in sinu matris Ecclesie collocatos suscitare digneris, ut per tuã gratiam nos peccatores miseris & delictis obnoxios, & erigere de terrenis desiderijs & vitiorum putredine, ut non nisi cælestia meditemur. Amen.

Secundum
Heb. 114.

PSALMVS CXIII.

☩ Halleluia laudate dominum. Narratur beneficia et miracula Hebræis in figura, & Christianis in spiritu à Deo exhibita.

In exitu populi Israel de Aegypto atque de iugo seruitutis domus Iacob cuius egrederetur de populo Barbaro gentili & aspero, qui nec Deum, nec legem Dei agnoscebat.

Facta est Iudæa terra promissionis, sanctificatio eius, qui ibi cultus fuit dei, & doctrina legis ac prophetarum, & Israel factus est potestas eius: terræ, qui enim in Aegypto fuerant serui, ibi facti sunt domini.

Mare rubrum vidit, quasi intelligeret uoluntatem

dei, & fugit diuidendo se per medium, ut Israel pede sicco transiret Iordanis etiam conuersus est retrosum, eleuando se ad modum collis.

Montes applaudendo exultauerunt, inclinantes se in aduentu Israel ut arietes lasciuientes, & colles subliuerunt: sicut agni ouium, quia defluentibus aquis maris scopuli apparuerunt.

Quid est & contigit tibi mare rubrum, quod fugisti, dando transitum Israelitis? & tu Iordanis flumen, quia conuersus es retrorsum, quæ causa tuæ obedientiæ?

Montes cur exultastis sicut arietes? & uos colles quid fuit uobis, quod exultastis sicut agni ouium? unde ista mirabilia in mari rubro, in Iordane, in montibus & collibus?

A facie & presentia domini mota est terra, qui etiam obediunt insensibilia, a facie dei Iacob omnipotentis, qui hæc promiserat futura.

Qui conuertit atque aperuit petram ipsam in stagna aquarum, dando abundantiam aquæ de petra, & rupem seu silicem in fontes aquarum, ut celebrius esset miraculum in deserto.

Non nobis domine tribuatur gloria, non nobis neque meritis aut uiribus nostris adscribatur, sed nomini tuo diuino da gloriam, de misericordia & beneficijs gratis nobis præstitis.

Super misericordia tua diuina & ueritate tua, per quam promissa implesti, prædicetur tibi gloria, non super opere aut merito nostro; nequando dicant gentes idololatræ blasphemando, Vbi est Deus eorum,

Secundum
Heb. 115.

perinde ac non esset?

Deus autem noster est in caelo, potens super omnem creaturam: omnia quaecunque voluit, in corpora libus & spiritualibus fecit per suam omnipotentiam.

Simulachra gentium & idola quae tanquam deos colunt, argentum sunt & aurum quoad materiam, opera manuum hominum, quoad formam, ex stultitia hominum dedicata.

cap. 16.

Os habent secundum hominis similitudinem, & non loquentur, imagines tantum sunt, nihil possunt, oculos habent & non videbunt, ignobiliores caecis & bruiis.

Aures habent secundum apparentiam, & non audient, quaecunque clamant idololatra, nares habent ad ludibrium, & non odorabunt, & sic falsitas seipsam confundit.

Manus habent & non palpabunt, quia mouere ad opus nullum possunt, pedes habent similitudinariè, & non ambulabunt in gressu, non clamabunt in gutturo suo, nec habent eius usum.

Similes illis simulachris fiant in uita & sensu, qui faciunt ea, pereant factores & cultores idolorum, & omnes qui confidunt in eis, cum in solum deum creatorem sperandum sit.

Domus Israel, Ecclesia fidelium sperauit in domino, omnem fiduciam in eum collocando: adiutor eorum in bonis agendis, & protector eorum est contra mala imminencia.

Deus etiam Aaron, & ordo sacerdotum sperauit in domino, & non sine fructu, adiutor eorum,

ut perseuerent, & protector eorum est contra hostiles incurfus.

Qui timent dominum timore filiali, sperauerunt in domino spe formata charitate: adiutor eorum, & protector eorum est, qui ergo Deum creditis sperate in eum.

Dominus deus memor fuit nostri, ex sua misericordia, & benedixit nobis: augendo dona sua.

Benedixit domui Israel omni populo Christiano, benedixit domui Aaron, ordini sacerdotum.

Benedixit omnibus sine personarum acceptione qui timet dominum timore casto, pusillis cum maioribus, quia equalis est ei cura de omnibus.

Adjiciat dominus & apponat benedictionem suam super vos, suam gratiam augmentando super vos inquam, fideles, & super filios & posteros vestros.

Benedicti estis vos omnes fauore suo a domino per consequutionem gratiae, qui fecit & creauit caelum & terram: qui item gubernat & continet omnia.

Coelum caeli empyreum, quod est supra firmamentum domino est in gloria sua; terram autem dedit ad habitandum filijs hominum, ut ea utantur in gloriam dei.

Non mortui in peccatis ac tibi, laudabunt te domine, quia non est speciosa laus in ore peccatoris, neque omnes laudabunt qui descendunt in infernum, cum tibi sit blasphemia, non laus.

Sed nos qui uiuimus uita gratiae benedicimus domino, digne collaudantes ex hoc nunc & in praesenti tempore usque in seculum semper sine fine.

Baruch.

Daniel. 3.

ORATIO.

Deus qui timentibus & sperantibus in te adiutor es & protector es, qui omnia quæcūque uoluisti fecisti in cælo & in terra, sis memor nostri atque benedicas nobis super misericordia tua atque ueritate tua, non nobis dando gloriam, sed nomini tuo diuino quod ubique celebretur, & prædicetur, ex hoc præsentī tempore usque in seculū æternum. Amen.

PSALMVS CXIII.

Secundum
Hebr. 116 **H**alleluia, laudate dominum, cum laus dei sit præcū laborum, meritum & premium nostrum.

Dilexi nunc ardentius super omnia deū meū quoniam exaudiet dominus ipse uocem orationis meæ in angustijs.

Quia iam dominus inclinauit aurem suam mihi condescendo petitioni meæ, & in hoc expertus misericordiam suam in diebus meis præsentibus, qui sunt pleni laboris & doloris, inuocabo eius auxilium.

Circumderunt me tentationes graues, & dolores mortis atque peccata, unde procedit dolor & mors animæ, & pericula inferni nisi à te domino uero adiutus inuenerunt me aberrantem abs te, & expositum malis.

Tribulationem corporis per multas huius uitæ pernalitates, & dolore cordis inueni, seu remedia contra inferni pericula, & ergo non desperando nomen domini inuocaui, ut liberarer ab ijs periculis & tribulationibus

O domine qui potes omnia, libera animā meam de corpore mortis huius, & hoc spero, quoniam misericors est dominus parcendo delictis, & tamen iustus, quia castigat pro peccatis. & deus noster iterum mise-

retur, castigando omnem filium quem recipit.

Custodiens est à peccatis, & laqueis diaboli simplices, paruulos & humiles dominus, non innitentes suæ prudentiæ, sed diæ misericordiæ, ego autem humiliatus sum in pœnitentiâ & flagellis eius, & liberauit me a laqueis diaboli.

Conuertere & redi ò anima mea, ad pacem cordis in requiem tuam, ad deum in quo est uera mentis requies, quia dominus deus tuus benefecit tibi, dona conferendo, & à multis periculis liberando.

Quia eripuit atque liberauit animam meam de morte peccati, & æternæ damnationis oculos meos a lachrymis afflictionis præ timore pœnæ, & pedes atque affectus meos eripuit etiam a lapsu, ut non caderem in foueam peccati de uia iustitiæ.

Placebo tandem domino perfecte, non hic, ubi semper labimur, sed in regione uiuorum, in cælesti regno, & gloriæ beatorum.

ORATIO.

Exaudi domine uocem deprecationis meæ, & libera animam meam de morte peccati, atque æternæ damnationis, quia circumderunt tentationes graues, & delicta. Custodi me per tuam gratiam, ut non incidam de uia iustitiæ in foueam peccati: imò ab inferni periculis erutum, in regione uiuorum, & gloriæ beatorum me constituas in æternum. Amen.

PSALMVS CXV.

Iste Psal.
iungitur
præcedēti
Halleluia. Laudate dominum pro dono fidei.

Credidi uerè ac perfecte, propter quod locutus sum constans in fide: ego autem miser hu- apud he-

miliacus sum nimis, destitutus omni solatio gratia, uirtutibus, & omni bono.

Ego autem non attribuens mihi aliquod bonum, dixi in excessu meo, mente raptus ad ueritatis cognitionem, Omnis homo de se presumens, mendax est de fragilitate suæ naturæ, uanus & impotens ad omne bonum.

Quid ergo retribuam domino, cum nihil habeam boni, & plura debeam pro omnibus suis beneficijs, que retribuit mihi quia uices rependere non possum.

Calicem & passionem salutaris a luerſitatis accipiam patienter ferendo, & nomen domini, ut me non derelinquat, inuocabo gratiam, & misericordiam implorando.

Vota & desideria mea testabor domino Deo, & reddam coram omni populo eius, ut glorificetur deus confessione mea, quia pretiosa, chara, grata, & accepta in conspectu & oculis domini Dei, mors atque totius uitæ crux sanctorum & electorum eius.

O domine profiteor, quia ego seruus tuus sum, emptus & redemptus sanguine tuo, ego inquam seruus tuus, totus tibi obligatus, & filius ancillæ tuæ, atque Ecclesiæ tibi militantis.

Dirupisti atque soluisti vincula atque peccata mea, quibus erā constrictus, & ergo tibi sacrificabo meipsum in hostiam laudis cum gratiarum actione, & nomen domini inuocabo, gratitudinem de præteritis, & fiduciam de futuris præstando.

Vota mea & sacrificium laudis domino reddam atque offeram in conspectu & cæni omnis populi eius, ut exemplo meo erudiantur ad similia, & hoc in a-

trijs domus domini, in sancta Ecclesia militante, & in medio tui Ierusalem, ubi est æternæ pacis uisio, fatebor magnalia tua.

ORATIO.

Inuocamus nomen tuum domine, gratiam & misericordiam implorando, qui de fragilitate nostræ naturæ impotentes simus ad omne bonum, destituti omni solatio, ac uirtutibus. Quocirca dirumpere digneris uincula peccatorum nostrorum, ut sic à delictis liberi mereamur cælestis Ierusalem gaudijs perfrui. Amen.

PSALMVS CXVI.

Secundum

20 Halleluia. Laudate dominum de aduentu Christi in carnem. Hebr. 17

Laudate dominum DEVM omnes gentes totius mundi, laudate eum, atque magnificate beneficia gratis præstita, omnes populi Iudeorum ad fidem conuertendi.

Quoniam confirmata est per effectum incarnationis CHRISTI super nos fideles misericordia eius, & reparatio nostra misericorditer promissa, qui quod per prophetas promisit, per aduentum CHRISTI compleuit: & ueritas domini que CHRISTVS est manet nobiscum in æternum, usque ad consummationem seculi.

ORATIO.

OMNIPOTENS Deus, qui omnium gentium ore laudaris, quia dominus pro seruis, iustus pro peccatoribus, incarnari, nasci & mori dignatus es, supplices deprecamur ne deseras nos orphanos, sed confirma sup nos miseri

cordiam & ueritatem tuam in æternum. Amen.

PSALMVS CXVII.

Halleluia, Laudate dominum. Inuitantur omnes ad laudandum dominum Deum.

Confitemini domino laudādo eum in beneficijs eius, quoniam bonus est essentialiter, atque bonos nos facit per suam gratiam, quoniam in seculum seculi est misericordia eius.

Dicat nunc in præsentī uita confitendo Israel, populus electus, uidentem Deum per fidem, quoniam bonus est dominus, & quoniam in seculum est misericordia, & benignitas eius.

Secūdum
Heb. 109.

Dicat nunc & confiteatur laudando deum domus Aaron, sacerdotalis cætus, quoniam in seculum durat misericordia & benignitas eius.

Dicant nunc omnes qui timent dominum, pusilli cum maioribus, quoniam in seculum atque in æternum est misericordia eius, qui gratis suæ benignitatis, dona concedit.

De tribulatione tum animæ, tum corporis, inuocauit dominum petendo auxilium, & exaudiuit me de angustijs liberando, & in latitudine gaudiorum inducendo dominus meus.

Dominus deus est mihi adiutor contra aduersarios meos, & ergo non timebo, imò despiciam quid faciatis mihi, aut agat contra me quilibet homo carnalis.

Dominus est mihi adiutor protegens me, & ego suffultus diuino adiutorio despiciam omnino inimicos meos, qui mihi nocere non potuerunt.

Bonum est & utile confidere in domino, & spem

totam in eum reponere, quam confidere in domino, qui ex se nihil potest.

Bonum est & melius sperare in domino, qui largitur uitam æternam, quam sperare in principibus quorum potestas cum hoc mundo euanescit.

Omnes gentes ignorantes deum, circumdederunt me persequentes, & in nomine domini factum est hoc, quia uirtus sum in eos iniurias propulsando.

Circundantes undique circumierunt me, tanquam obsesum impugnando, & in nomine domini uindictabo me, quia uirtus sum in eos circumquaque puniendo.

Circundederunt me sicut apes gerentes mel in ore & aculeum in cauda, & exarserunt inuidia sicut ignis accenditur in spinis siccis, & in nomine domini contigit contrarium, quia uirtus sum in eos inimicos.

Impulsus persecutionibus & tentationibus serè euerfus sum à stabilitate uirtutis, ut caderem in peccatum, & dominum, quia deessent uires propriæ, suscepit me, quia in ipso confidebam.

Fortitudo mea & uirtus in certamine, & laus mea atque gloria dominus est, non ego mihi: & ideo factus est mihi redemptor, & saluator meus in salutem, cum ipse est fortitudo: laudatio, & salus æterna beatorum.

Vox exultationis spiritualis & salutis æternæ resonat in tabernaculis & conscientijs iustorum hominum, ubi semper læti sunt, quamuis exterius affligantur.

Dextera domini Dei fecit uirtutem, à peccatis & periculis me liberando, dextera & potentia domini exaltauit me in uirtuosis operibus promouendo, dex

ra inquam domini fecit in me virtutem constantiæ ne reciduarerem.

Non ergo moriar morte æternâ: tanta virtute stipatus, sed viuam uitam gratiæ & gloriæ: & narrabo atque celebrabo opera domini, non hominum, qui mihi semper & ubique auxiliatur.

Castigans & corripiciens pro delictis castigauit me dominus, ad emendationem, paterno flagello, & morti æternæ nõ tradidit me, imò a morte peccati eripuit per castigationem.

Aperite mihi atque docete portas iustitiæ & sacramenta nouæ legis quibus iustificamur, & ingressus in eas per fidem ueram, confitebor domino, gratias agendo: hæc porta est domini, per quam fit ingressus ad dominum, & iusti homines intrabunt in eam per fidem ad gloriam æternam.

Confitebor tibi gratias agens, quoniam exaudisti me in tribulatione, & factus es mihi peccatori in salutare, quia per tuam gratiam saluatus sum.

Lapidem CHRISTVM fundamentum Ecclesiæ Catholiçæ, quem reprobauerunt & abominati sunt ædificantes, Doctores legis, & Pharisei, hic factus est, lapis angularis in caput anguli, constituens unam Ecclesiam de Iudæis, & gentibus, cuius ipse est caput & pastor.

A domino Deo patre factum est istud, & declarata est potentia Dei in CHRISTO resurgente, & glorificato post reprobationem, & est mirabile hoc mysterium in oculis nostris, cum caro & sensus humanus non capiunt.

Hæc est dies noui Testamenti, & ueritatis reuelata dies inquam salutis & gratiæ, quam fecit dominus, quia specialem in ea gratiã humano generi exhibuit, exultemus corpore, & lætemur mente in ea, quia in hac die liberati sumus.

O domine Deus saluum me fac in hac die salutis, o domine Deus bene prosperare iter nostrum prospere dirigendo: benedictus Christus qui uenit in mundum in nomine domini patris sui, ut nos saluaret in uitam æternam.

Benediximus & salutem istam annuntiauimus uobis omnibus de domo domini, qui in Ecclesia creditis: deus Christus dominus noster ille benedixit, & illuxit nobis gratiæ suæ radijs.

Constituite in honorem domini diem solennem, ut sunt Natiuitatis, & Resurrectionis, in condensis uersis congregationibus pro tanto dei munere, & resplendeat claritas solennitatis, usque ad cornu altaris per totum dei templum.

Deus meus es tu, qui solus saluas, & confitebor tibi gratias agendo: deus meus es tu, & non alius, & exaltabo te, tua magnalia celebrando.

Confitebor tibi, confessione laudis, quoniam exaudisti me, liberando ab omnibus malis, & periculis, & factus es mihi dominus in salutem, animæ meæ.

Confitemini domino gratias agendo, quoniam bonus, quia gratis bonitatem suam communicauit, quoniam in seculum benignitas & misericordia eius, nõ cessans unquam benefacere nobis.

Mat. ii. b

canto o, cano
b, calo del Acornu saluatis
s, poderio de los
migos. f. h. r. e.
E. i. machabuide gal. 7
i. N. B. p. 2
quod i. n. d. m. a.
allos i. l. l. e. n.
olius, ut a. p.
E. N. i.

uide fl. 4

id. pot. b. n.
h. e. y. e. t. o. s.
p. i. 30. p. 2

ORATIO.

Consolatio tribulationum nostrarum, piissime Deus, qui iustorum tabernacula letitia perfundis, exalta Ecclesiam tuam uirtute potentis dexteræ, qua fiat porta iustitiæ, ut per eam ingrediamur uiam salutis, & ita se angulari stabilitate connectat, ut tua resurrectione clarificata resulgeat. Amen.

Secundum
Hebr. 119.

PSALMVS CXVIII.

Psalmus hic Alphabetum est diuini amoris, paradisi omnium doctrinarum, & apotheca spiritus sancti, schola ueritatis, profundum scripturarum mysterium, ubi omnium uirtutum moralis disciplina tota resulget. Psalmus iquam est alphabeticus per elementa Hebraica, quæ sunt uiginti duo, digestus: ita ut omnes uersus primæ ogdoadis ab Aleph incipiant, Secundæ à Beth, & cætera deinceps. Ogdoadibus enim duabus & uiginti, id est octonarijs uersum hymnizatur, ut huius perfectæ doctrinæ elementis ueram tandem beatitudinē nascamur. Quippe in eis xxij. ogdoadibus nullus est uersiculus, in quo non repnatur aliquod horum duodecim, Via, lex, testimonium, mandatum, iustificatio, iudicium, iustitia, sermo eloquium, uerbum, ueritas, bonum, quæ sunt scalæ spirituales beatitudinis æternæ.

Beati & sancti sunt immaculati, carentes mortali culpa in uia præsentis uitæ, qui neque ociosi steterunt, sed perseueranter ambulant & proficiunt in lege domini, eius mandata opere adimplendo.

Beati sunt qui diligenter scrutantur diuinas scripturas, ut per testimonia eius in cognitionē dei ueniant

& non segniter, sed in toto corde, intellectu, & affectu exquirunt eum studio cognoscendi, & uoluntate operandi.

Non enim qui perficiunt desideria carnis, & operantur perseueranter iniquitatem mortalem in uis, & præceptis eius quæ ducunt ad uitam ambulauerunt sed magis in deuijs. Lex enim domini immaculata, uia eius uia pulchræ.

Tu domine, cui semper obediendum est, mandasti per legem & Euangelium, mandata & præcepta tua ualde custodiri, nec tepido animo, sed nimis magna cum sollicitudine, ut ne iota quidem prætereatur.

Vtinam per tuam gratiam dirigantur te rectore, te duce uia meæ, atque processus, cognitionum & operum ad custodiendas sedulo iustificationes tuas, & præcepta, quæ iustificant nos.

Tunc profecto non confundar à facie tua, cum perspexero diligenter in cognoscendis omnibus, & custodiendis mandatis tuis: ne præuicator unius sim omnium reus, quoad penam damni.

Confitebor tibi gratias agendo, quia in directio ne cordis sine errore intellectus direxisti cor meum, ad intelligendum te in eo quod non sum inscius, sed quod didici te reuelante iudicia, uera iustitiæ tuæ, quæ facis quando iustus iudex apparebis.

Iustificationes tuas & præcepta tua iustificantiæ custodiam opere adimplendo, non tamen me derelinquas, subtrahendo gratiam usquequaque omnino & ex toto, quia sine te nihil possum.

Bech. Secunda est litera alphabeti Hebraici, & in

suo mysterio interpretatur confusio. Et congruenter, quia ab Aleph & doctrina intelligit homo & deum cognoscit; exinde à Beth de lapsu peccati confunditur.

IN quo passionis & concupiscentiæ suæ corrigit, & emendat adolescentior ætas viam lubricam, & prauam suam peccandi consuetudinem: certe in custodiendo diuinis sermones tuos, qui mentis rectitudinē operantur.

In toto corde & affectu meo exquisiui te, ut inuenirem, & ideo ne repellas & contempnas me, ceu indignum a mandatis tuis intelligendis & implendis.

In corde meo memoria commendando abscondi tanquam thesaurum pretiosum eloquia tua sacra, ut sic assidua eorum recordatione non peccem tibi, quando illa extinguant uitia, & odium peccati ingenerant.

Benedictus & laudatus es domine de beneficijs tuis mihi impensis, doce me perficere iustificationes tuas, & opera quæ me iustum probent.

In labijs meis iam doctus à te pronuntiaui, alios instruendo, omnia iudicia oris tui per prophetas & apostolos nobis reuelata.

In uia uera testimoniorum tuorum, quæ est sacra scriptura de te testificans, delectatus sum propter mirificam intelligentiam, sicut multi homines in omnibus suis terrenis diuitijs gratulantur.

In mandatis tuis diuinis exercebor iugi meditatione, ac sedula operatione, & tunc considerabo perfectum cognoscens uias tuas, quæ sunt misericordia & ueritas.

In iustificationibus & præceptis tuis, quæ iustificam, meditabor profunda cogitatione, ut sic non obli-

uiscar opere adimplendo sermones tuos, qui reddent me beatum.

301 Gimel. Tertia est litera, & interpretatur retributio. Optatur dari plenitudo gratiæ diuinæ contra defectum humane fragilitatis, & ignorantiam mentis.

Retribue gratiam seruo tuo, non meritis meis, sed per misericordiam tuam uiuifica intus me prius mortuum peccatis, & sic resurgens de morte animæ custodiam in opere & intelligentia sermones tuos, quibus iustificas impium.

Reuela & illumina oculos meos intellectus, per ignorantiam & peccatum uelatos, & considerabo atque contemplantur mysteria mirabilia, spirituali sensu contenta, de lege tua noua & antiqua.

Incola & peregrinus tantum ego sum, non ciuis; in terra hac nil appetens mundanorum, sed cælestia affecto, & ergo non abscondas dum sum in hoc exilio et ad patriam tendo, a me, imò reueles mandata tua, ut in eis delecter & reficiar.

Concupiuit magno affectu anima mea meditari, desiderare & apprehendere non mundi uanitates, sed iustificationes tuas, & opera iustitiæ, non ad horam, sed in omni tempore perseueranter.

Increpasti per scripturas & stimulos conscientiæ superbos homines, qui iustitiæ tuæ resistunt: maledicti in pœna & culpa, qui non infirmitate declinant, sed mera peruersitate, a mandatis & præceptis tuis, non obediendo.

Aufer domine a me seruo tuo opprobrium huius maledictionis, & contemptum huius transgressionis;

quia testimonia & precepta tua per tuam testimoniam in premijs & pœnis data exquisiui uigilanter ad intelligendum & faciendum.

Etenim in insidijs sederunt spiritus maligni, qui sunt principes tenebrarum, & aduersum me suggeretes peccata loquebantur per diuersas tentationes, seruus autem tuus tanto magis exercebatur, proficiens in iustificationibus tuis, quanto fortius impugnabant.

Nam & testimonia atque premia tua, quæ perseuerantibus promissisti, meditatio mea est, quia uitam pollicentur æternam. & consilium meum in ratione fixum, sunt iustificationes tuæ & impletiones mandatorum tuorum, quæ hominem iustificat.

Da Daleth. Quarta est litera & interpretatur timor. Constrictus carnali fomite, timet relabi in peccata, sed lex temetem confortat. Initiū enim sapiētiae timor domini; A timore concipimus, & parturimus spiritum salutis.

A Dhælic per carnales affectus pauimento & cor pori terreno corruptibili anima mea, ne ergo saucia intereat eius desiderijs consentiens, uiuifica me domine uita gratiæ secundum uerbum tuum, quo ueniam pœnitentibus promissisti.

Vias meas malas & iniqvas enunciaui per confessionem, & exaudisti me per contritionem, remittendo peccata, doce me pœnitentem iustificationes, & iustas tuas bonas.

Viam, modum, & ordinem iustificationum tuarum, quæ dirigunt ad iuste agendum, instrue me per plenum intellectum, & tunc exercebor multiplici operatione & lectione in mirabilibus, apostolicis, cæterisque ec-

clesiasticis tuis disciplinis.

Dormitauit & refrixit ad bonum anima mea, fessa præ accidia & tædio corporeæ infirmitatis; confirma me, ut non obdormiam in peccatis, sed in uerbis & præceptis tuis instanter uigilem.

Viam, concupiscentiam malam, & desiderium iniquitatis, quibus ad peccatum itur, amoue tua gratia præueniente a me, ne in illa ambulē, & de lege tua gratiæ miserere mei, priora remittendo peccata.

Viam Euangelicæ ueritatis, quæ ducit ad uitam æternam, elegi, ut in ea ambulem, iudicia tua, quibus premia iustis, & pœnas impijs reddes, non sum oblitus, sed in memoria recondo.

Adhæsi per charitatem testimonijs tuis, qui prius adharebam pauimento, o domine, ut ea firmiter custodiam, & ideo noli neque patiaris me de iteratione peccati confundere coram inimicis meis.

Viam uitæ & mandatorum tuorum perseueranter cucurri, non per proprium arbitrium, sed cum dilatasti, ampliasti, & aperuisti per multifarias agnitiones ueritatis cor meum, in fide, spe, & charitate; cæterisque uirtutibus.

He. Quinta est litera, & interpretatur esse, uel uiuit. Postulat propheta esse & uiuere in Christo, qui est uerum esse. Viuere autem esse secundum deum inchoat, quicumque in lege domini bene uiuendo ambulat.

L Egem tuam Euangelicam pone, & ostēde mihi proficere uolenti domine uiam fidei atque iustificationum tuarum, fides enim operans per charitatem iustificat, & ego exquiram diligenter ut sciam, &

ut faciam eam, & hoc semper quoad uixero.

Da mihi intellectum discretionis inter bonum & malum, inter spiritum & literã, & scrutabor perfectius cognoscendo legem tuam diuinam, & custodiam illã prædicando & operando in toto corde & affectu meo per cognitionem, recordationem & amorem.

Deduc me per tuam gratiã in semita, quã compendiosior est uia, mandatorum tuorum euangelicorum, quia ipsam rectiorem uiam uolui, tanquam tutiorem, pulchriorem & breuiorem.

Inclina per humilitatem cor & affectum meum, ut feruentius ac deuotius feratur, in testimonia & præcepta tua, ut ea opere impleam, & non in auaritiam, ac desiderium rerum temporalium, quæ animam retrahit à diuinis.

Auerte procul oculos meos corporis, ne videant acceptando in affectu vanitatem huius seculi ad mala decentem, sed in uia tua & in teipso, qui uera uia es uiuifica me in charitate, sine qua mortua sunt opera.

Statue, consolida atque confirma seruo tuo, ut agã secundum eloquium tuum diuinum in filiali timore tuo sancto, quasi in basi & fundamento.

Amputa falce tuæ gratiæ opprobrium meum & peccatum, quod suspicatus & reueritus sum me habere per humanam fragilitatem, quia amor ueritatis iudicia tua sunt leta, suauia & iucunda.

Ecce concupiui adimplere mandata tua que ueram conferunt salutem, in æquitate tua, & misericordiam dono uiuifica me uita gratiæ, ut uiuam in te, qui maior in me.

307 **V**au. Sexta est litera, & interpretatur ille, uel ipse saluator noster, Christus, qui quasi adhuc loquentibus nobis dicit, Ecce adsum, qui idem ipse est semper, æternus patri conregnans, misericordia peccatorum & uita fidelium.

ET rogo ueniat super me de cœlestibus misericordia tua & auxilium gratiæ, ò domine deus pater ueniat inquam salutare tuum, Christus redemptor & saluator noster secundum eloquium & promissum tuum.

Et tunc respondebo constanter exprobrantibus & opprobriose mihi loquentibus, quibus scandalum est uel stultitia uerbum tuum, quod caro factum est, quia speraui in sermonibus, & promissis tuis quibus uitam æternam confitentibus te promissisti.

Et ne auferas rogo de ore meo, quo minus prædicem uerbum ueritatis & fidei usquequaque, & per omnia, quia in iudicis tuis quibus flagellas & corripis super speraui, & præmium super merita expectaui.

Et custodiam per charitatem legem tuam, eam opere adimplendo semper quoad uixero, in seculum, & in seculum seculi, perenniter in futura beatitudine.

Et ambulabam proficiendo in latitudine charitatis in qua rota lex pendet & prophete, quia mandata tua perscrutans exquisiui diligenter, ut facerem & intelligerem.

Et loquebar constanter & intrepide in testimonijs tuis in ueritate fidei in conspectu regum & principum, & non confundebar pudore, neque uincebar ratione.

Et meditabar per intellectum in mandatis tuis, quomodo perficerem illa, quæ propter te dilexi, & per spiritum qui datus est mihi.

Et leuavi cum pura intentione manus & operationes meas, ad mandata; & præcepta tua adimplenda, quæ dilexi, cum finis præcepti sit charitas: & sic exercebor loquendo, meditando, operando, in iustificationibus & præceptis tuis, quæ iustitiæ sunt iustificantes.

✠ Zain Septima est litera, & interpretatur huc uel ducte, ad ijs uidelicet uisibilibus temporalibus ad inuisibilia æterna bona, quæ nunc habentur in spe. Non enim hic quiescendum, sed ad æterna aspirandum, quò nos uocat uerbum dei.

Memor esto domine uerbi tui, promissi de uita æterna seruo tuo obedienti, in quo promissionis uerbo mihi spem & expectationem dedisti futuræ beatitudinis consequendæ.

Hæc spes tuæ promissionis me consolata est, ut non timerem, sed potius gauderem in humilitate & afflictione mea & ærumna præsentis uitæ, quia eloquium tuum quod pabulum uitæ æternæ mihi ministrat, uiuificauit me, cum uerba tua spiritus & uita sint.

Superbi persequentes me inique agebant cogendo me ad impetatem vsquequaque & ualde, tamen frustra instabant, quia a lege autem tua diuina non declinaui, imò stabilis permansi.

Memor fui iudiciorum tuorum, quibus superbos perdidisti, & confidentes in te liberasti a seculo & ab initio mundi, o domine deus meus, & consolatus sum me ipsum in tribulationibus, remunerationem expectans.

Defectio animi, & afflictio cordis tenuit & occupauit me, qui condoluit pro peccatoribus & prauaricatoribus derelinquentibus diuinam legem tuam, qui sunt multi ualde.

Cantabiles præ dilectione mihi erant semper iustificationes tuæ, & iudicia tua iusta in loco & uia præsentis uitæ atque peregrinationis meæ ubi differimur à patria cælesti.

Memor fui laudibus semper diuinis & orationibus, uacans non solum in die prosperitatis, sed etiã nocte ad uersitatis nominis tui domine, quod Iesus est, & saluator, & in uirtute illius nominis custodiui adimplere legem tuam diuinam.

Hæc nox aduersitatis facta & data est mihi ad utilitatem, quia sic iustificationes tuas & præcepta iustificationis exquisiui perficere ex toto corde.

✠ Heh. Octaua est litera, & interpretatur pauor, Non quidem recidendi, sed sollicitudo & desiderium acquirendi summum bonum, quod sperat, quod amat. Id cum in octaua ætate & in resurrectionis gloria perficitur. Ideo octonarius iste octauus ponitur sub timore cautelæ, quod pauor est sollicitus, ne desideratum bonum amittat.

Portio & pars mea es tu domine, cum sis uera uia ad beatitudinem, quia dixi, & decreui per liberum arbitrium tua gratia informatum, custodire ex toto corde legem tuam diuinam.

Deprecatus sum deuote faciem tuam gratiæ, non uindictæ in toto corde tã intellectu meo, quàm affectu miserere mei, continuando in me bonum usum liberi arbitrii, secundum eloquium & promissum tuum, quo

dixisti: *Petite, & accipietis.*

Cogitavi diligenter vias meas priores, & cogno-
vi quod non erant recte, & ideo conuerti sensus, pedes,
gressus meos, & affectus in testimonia & madata tua
quae non sinunt errare.

Paratus sum ad tribulationes sustinendas, & non
sum turbatus quacumque ingruente aduersitate, ut cu-
stodiam perseueranter mandata tua, ut etiam pro cis
pati non recusem.

Funes, decipulae, laquei, atque tentationes pecca-
torum, demonum, & malorum hominum circumplexi
sunt ad astringendum, & impediendum me à bono ope-
re, sed frustra, quia & legem tuam diuinam non sum
oblitus, sciens nos per multas tribulationes introire re-
gnum dei.

Media nocte, quando tentator solet illudere mentes,
furgebam alacriter ad confitendum tibi confessione
laudis, & gratiarum actionis, super iudicia occulta iu-
stificationis tuae ut me iustificares.

Parriceps ego sum ex tua bonitate omnium timen-
tium te timore filiali & sancto, & custodiētium in bona
operatione madata tua, sic omnes unum sumus in Christo.

Misericordia tua, qua iustificas impium, domine
Deus plena est terra, quia fides ubique dilata est: ideo con-
fidenter rogo iustificationes tuas, illuminādo intellectum
doce me ut cognoscam, praedicem, & opere impleam.

Ps. Teth. Non est litera, & interpretatur bonum,
ut sit boni dilectio in mente, secundum charitatem, ut non
ex timore seruiliter, sed ex amore hilariter bona proce-
dat operatio.

Bonitatem gratiae & misericordiae, fecisti cum ser-
uo tuo, peccantem ad penitentiam expectando, do-
mine, qui es ipsum bonum, & hoc non merito meo, sed se-
cundum verbum & promissum tuum.

Bonitatem, desiderium charitatis inspirando & di-
sciplinam, in afflictione patientiam tribuendo, & sci en-
tiam, atque discretionem inter malum & bonum doc eme;
illuminando intellectum, quia mandatis & praeceptis tu-
is credidi per fidem firmam.

Priusquam humiliarer per tuam correctionem, et
disciplinam, ego deliqui & peccaui per actualem culpam
propterea rursus ne corrigar, eloquium tuum secun-
dum illud operando custodiui perseueranter.

Bonus es tu domine in essentia, & in bonitate at-
que mansuetudine tua peculiari doce me communican-
do, ut intelligam iustificationes tuas, quibus iustifica-
ri possim.

Multiplicata est uis & numero super me seruo tuo
iniquitas superbiorum, demonum, & malorum homi-
num conantium me impellere ad peccata: ego autem tua
gratia confortatus in toto corde & affectu meo, ut illo-
rum euadam tentamenta, scrutabor uehementius man-
data tua, consolationem requirens in eis.

Coagulatum & induratum est, sicut lac, per inui-
diam & superbiam cor eorum in malitia: ego vero non
obstinans legem tuam, qua superbis resistis, humilibus
das gratiam, meditatus sum, ut liqueceret cor meum in
amore tuo.

Bonum est mihi & profuit, quia humiliasti &
castigasti me tentationibus, & afflictionibus exercen-

do, vt sic dicam facere iustificationes tuas, quas docui
 si homines iustificando.

Bonum & acceptabile mihi est lex Euangelica
 oris tui sono pronuntiata, super millia cuncta auri &
 argenti, & quantascunque diuitias seculi.

✠ Iod. Decima est litera, & interpretatur principi-
 um. Hic enim memoratur principium creationis humane
 ut ab illo queramus capiēdi intellectum, à quo sumpsimus
 uiuendi exordium.

Manus tuæ que sunt potentia, sapientia, & uolun-
 tas, fecerunt & creauerunt me secundum animā
 ad imaginem tuam, & plasmauerunt me secundum cor-
 pus in statura recta ad uidendum te Deum: da mihi et
 illumina intellectum meum vt discam non inanes sci-
 entias, sed mandata & præcepta tua, ut in illis capiam
 profectum.

Qui timent te timore finali, videbunt me sic il-
 luminatum, & inde lætabuntur de profectu meo spiri-
 tuali, quia in verba tua, quibus bona bonis promittis, su-
 persperavi, quod tribues supra & maiora, quam pe-
 timus.

Cognoui domine & expertus sum, quia æquis-
 tas iusta, & æqua, licet aliquando nobis occulta sunt ius-
 dicia tua, quibus corripis & flagellas, & in veritate
 tua iusta humiliasti me ad salutem per tua flagella.

Fiat nunc misericordia tua, in peccatorum remis-
 sionem, vt in tribulatione consoletur me, de spe uite
 æternæ, secundum eloquium tuum promissum ser-
 uo tuo.

Veniant mihi domine miserationes tuæ quibus

iustificas, & per illas viuam uita gratiæ in presenti, &
 uita gloriæ in futuro: quia lex tua non uanitas seculi,
 meditatio mea est, ut secundum eam faciam uolunta-
 tem tuam.

Confundantur, per conscientiam superbi in pecca-
 tis suis, quia iniuste persequendo iniquitatem malitiose
 fecerunt in me, & contra me innocentem: ego autem
 in patientia exercebor occupatus in adimplendis man-
 datis tuis.

Conuertantur mihi in auxilium omnes timen-
 tes te timore filiali: & etiam qui nouerunt intelligen-
 do, ac operando testimonia tua, quod de te testatur scri-
 pturarum eloquia.

Fiat cor meum mundum, & immaculatum co-
 ram te, non in uiribus meis, sed in iustificationibus tuis
 is, adimplendo iustitiæ opera, vt tandem sic non con-
 fundar, in presenti per culpam, neque in futuro, per ge-
 hennam.

✠ Caph. Undecima litera, & interpretatur incurua-
 tus, quia fessus longa malitia, & lassatus peregrinatione
 huius mundi cupit dissolui, & redire ad suam principium.

Defecit & lassata est diutina expectatione in sa-
 lutare tuum Iesum Christum, filium, saluatorē
 nostrum anima mea præ desiderio, & in uer-
 bum tuum, quod erat in principio apud deum, super-
 speravi aliquando uenturum in carne.

Defecerunt etiam nimio desiderio oculi mei inte-
 riores, scilicet mens & ratio, in eloquium, & promissum
 tuum: dicentes gemitu & oratione, Qñ cōsolaberis
 me in perfecta beatitudine educendo de ijs miserijs?

Quia factus sum ieiunando, uigilando, & orando, sicut uer de corio congelatus, in pruina ab omni ardo re uoluptatum mortificatus: & ideo iustificationes tuas quas præcipis ad iustitiam, non sum oblitus, cū iam friget uoluptas, & seruet charitas.

Quor sunt in hoc seculo dies serui tui? & quandiu patiar istas miseras persecutionum & tentationum: quādo facies de diabolo, & ministris eius persequentibus me iustam ultionem, & iudicium finale?

Narrauerunt mihi Heretici, iniqui, Poetæ, & Philosophi vanas fabulationes, & inanes. sed tamen non sunt ille mihi ut lex tua, quæ est plena gratia, & ueritate.

Omnia mandata & præcepta tua sunt ipsa infallibilis ueritas à prima orta ueritate: & iniqui, propter hanc ueritatem persecuti sunt me, iubendo peruersa, et falsa suadendo, sed tu domine adiuua me, contra eorum deceptiones.

Paulominus, & ferè in nihilum redegerunt, & consummauerunt me iniqui in terra pessundando: ego autem constans non dereliqui, quantumcūque persequebantur, mandata & præcepta tua.

Secundum misericordiam tuam, non meritum meum uiuifica me uita gratiæ, & confirma me in persecutione, & ita custodiam testimonia Euangelica, quæ oris tui sono sanxisti.

☩ Lamed. Duodecima est litera, & interpretatur cor seruitutis. Sursum enim cor dirigendum & illi seruandum, cui omnia cælestia & terrestria obediunt.

IN æternum & semper domine Deus uerbum tuum, et obseruantia mandatorum tuorum perennat fixum in cælo & spiritibus cælestibus.

In generatione legis & generatione Euangelij permanet ueritas tua, qui est ipse CHRISTVS: fundasti in fide terram, & Ecclesiam terrenam militantem, & permanet constabilita in fundamento fidei, quod est Iesus Christus.

Ordinatione & dispositione tua diuina perseuerat dies, & lumen fidei, & lex ueritatis, quoniam omnia cælestia & terrena seruiunt tibi, uerbum enim permanet in angelis, ueritas in hominibus, terra in fundatione, dies in ordinatione.

Nisi hoc esset, quod lex tua diuina meditatio mea est, & sciendi & faciendi, tunc quando non meditarer, forte perissem per lapsum in grauem culpam in humilitate et tribulatione mea.

In æternum quandiu uixero non obliuiscar omnino iustificationes tuas, et præcepta legis, quibus nos iustificas, quia in ipsis meditandis et implendis uiuificasti me à morte peccati reuocando.

Tuus seruus sum ego, et tu deus meus: saluum me fac perducendo ad æternitatem, quoniam non mundi uanitatem, sed iustificationes tuas: in decalogo scriptas, exquisiuis intellectu et affectu.

Me expectauerunt in insidijs peccatores et spiritus maligni, ut consentirem culpis, et sic perderent atque præcipitarent me in gehennam: sed non profecerunt quia testimonia et præcepta tua diuina intellexi, quæ fuit armatura mea.

Omnis uirtuosæ consummationis & perfectionis hum. me vidi finem esse charitatē, quod latum & spatiosum est mādatum tuum charitatis nimis ualde, quia ex charitate tota lex pendet & Propheta.

Mem. Decimatertia est litera, & interpretatur uiscera, uel ex ipsis. Per quæ ipsa charitas significatur, quæ tanquam ex intimis medullis cordis emanat, quæ etiā legem diuinam ex toto corde diligit, & ex ipsis uisceribus amplectitur.

Quomodo, & quā uehementer totis uisceribus dilexi, & amplexatus sum legem tuā in sacra scriptura contēdam domine, hinc estimari potest, quia tota die uitæ meæ: lex tua meditatio & exercitatio mea spiritalis est.

Super inimicos meos, Iudæos & Gentiles, prudentem & intelligentem me fecisti, ac obedientem mandato tuo sacre scripturæ, quia in ipsum æternum gaudium consequendum mihi est, & ualet mandatum tuum.

Super omnes inimicos docentes me melius intellexi sacre scripturæ ueritatem, quia circa testimonia tua continua meditatio mea in spiritu est, & uersatur.

Super senes, & plusquam seniores intellexi mysteria scripturarum, quia mandata tua, sincera quæsiui in spiritu, & non litera.

Ab omni criminali uia mala, quæ ducit ad perditionem prohibui, ne subuerterer, pedes, affectus, & gressus meos pronos in peccata, ut sic solidus in charitate custodiam perseueranter uerba & præcepta tua.

A iudicijs tuis in lege diuinæ contentis non declinaui, neque deflexi iter meum, quia tu domine, cui obe-

diendum est: legem & regulam uiuendi posuisti mihi, ut eam diligerem & facerem.

Quam dulcia præguſtamenta in uiribus animæ & faucibus meis spiritalibus sunt eloquia tua de misericordia & iustitijs: sunt certe super mel & fauū ori meo in gustu spiritali.

A mandatis tuis ueniens ad altitudinem sapientiæ intellexi dulcedinem tuæ retributionis: propterea odi ui execrando omnem uiam iniquitatis, quæ impedit consecutionem suauitatis æternæ.

Nun. Decimaquarta est litera, & interpretatur unicus uel pascua. Ille unicus est filius patris, à quo omne bonum habet initium, qui pascit & reficit animas nostras in fidei sacramentis.

Lucerna lucens in nocte huius seculi, ubi sunt foveæ & præcipitia; pedibus atq; affectibus meis, ne aberrerem, est uerbum tuum in prophetis & Euāgelij enuntiatū, & idem uerbum est lumen uerum in semitis & operibus meis dirigendis ad te.

Iurauī & in corde statui firmiter tanquā uerus amator custodire inter quælibet aduersa iudicia & præcepta iustitiæ tuæ, quæ tua iustitia indicat esse seruanda.

Humiliatus & afflictus sum persecutione uehementi usquequaque & ualde: ideo domine ne deficiam in impatientia, uiuifica & conforta me tua gratia secundum uerbum & promissum tuum diuinum.

Voluntaria sacrificia oris mei in oratione & laude tibi oblata beneplacita & accepta tibi, fac dñe, & hac oblatione placatur, iudicia & præcepta tua diuina doce me, non solū intelligere, sed etiam opere adimplere.

Anima mea parata est in manibus & operibus meis bonis semper & quaecunque facio, ago pro salute anime mee, & per hoc legem tuam diuinam non sum oblitus, imò iugi meditatione eam rumino in mente.

Posuerunt suggerendo peccatores & spiritus maligni laqueum tentationis mihi, ut seduceret me per minas & blandimenta, & tamen de mandatis ac præceptis tuis diuinis non erraui, uel male intelligendo, uel contra operando.

Hæreditate & firma possessioe acquisiui alijs derelictis testimonia & præcepta tua, per testificationem tuam in lege confirmata in æternum, & hic in futurum, quia exultatio & iubilum spirituale cordis mei sunt uitam promittentia æternam.

Inclina humiliter cor & affectum meum ad facies & implendas iustificationes tuas & præcepta iustificantia in æternum propter retributionem uitæ æternæ, ut illam merear accipere.

Ⲛ Samech. Decima quinta est litera, & interpretatur audi, uel firmamentum. Et congrue quadrat, quia ille solus firmatur in bonum, qui intus spiritualibus auribus cordis diligenter examinat, quid sequendum, & quid uitandum.

Iniquos homines odio habui propter peccata eorum, & hoc quia legem tuam, cui illi aduersantur, dilexi, ut uiuerem in ea.

Adiutor ad bona facienda, & susceptor meus ad mala euadenda es tu domine Deus pater, & in uerbum tuum, quod caro factum est, super speraui, quia in eo uitam æternam promisiisti.

Declinate & recedite a me uos demones, maligni & homines peruersi cum suggestionibus pessimis, & tunc scrutabor libentius mandata & præcepta dei mei, mihi præstantia solamen.

Suscipe ad te reuertentem me filium prodigum, secundum eloquium & promissum tuum, quo dixisti conuertimini ad me, & conuertar ad uos, & uiuam in anima, uita gratiæ: & non confundas, neque in desolationem me permittas ab expectatione mea, quæ est de uita æterna.

Adiuua me, quia per me nihil possum, & saluus ero ab omni periculo, & meditabor in iustificationibus tuis, credens te solum iustificatorem, & neminem iustum, nisi per te, & hoc semper sine fine.

Spreuisti despiciendo omnes perseverantes in malo, & discedentes ultro a iudicij & præceptis tuis diuinis, quia iniusta & DEO contraria est cogitatio praua eorum iniquorum, scilicet uelle peccare, & nolle pœnitere.

Preuaricantes & transgredientes, legem altissimi reputaui mecum omnes peccatores terræ, qui hic delictis fruuntur terrenis, ideo sinceriori affectu dilexi magis testimonia tua, ne illis compar efficiar.

Confige & reprime mortificando timore tuo carnes pronas in mala desideria, atque carnales meas concupiscentias: a iudicij enim tuis futuris super peccatores timui, scilicet mortem & gehennam.

Ⲛ Ain. Decima sexta est litera, & interpretatur oculus uel fons. Dum enim bona præuidemus, fit nobis oculus cordis, fons iustitiæ, ut oculo mentis præuidea-

mus aduentum iudicis, quo nemo bonus perit, nemo malus euadit.

FEci rectū iudiciū, examinando meipsum in conscientia, & iustitiam, proximo reddens quod suum est, & ideo non tradas spiritibus malignis me falso calumniantibus & persequentibus me, ut decipiant, inficiant, subuertant animam meam.

Suscipe ut patronus seruum tuum elementer accipiendo obsequium eius, ut semper proficiat in bonum gratia & uirtutis: non calumnientur neque falso me accusent de peccatis superbi, diaboli, & ministri eius.

Oculi mei intellectuales defecerunt præ desiderio nimio respicientes in salutare tuum Christum Iesum, unde uenit auxilium nobis, & etiam in eloquium Euangelicum iustitiæ tuæ, per quod iustificamur gratis.

Fac supplendo humane infirmitatis defectum cum seruo tuo, non secundum merita, sed secundum abyssalem misericordiam tuam domine; & iustificationes tuas, atque præcepta iustificantiæ doce me intelligere & adimplere.

Seruus tuus fidelis sum ego, idcirco da mihi intellectum diuinitus illuminatum, ut sciam perfecte testimonia tua, iustitiam & ueritatem iustificantiæ.

Tempus dandi intellectum, & faciendi bonum nunc adest domine, quia reprobi dissipauerunt sermē ammirantes, legem tuam diuinam Euangelicam peruerse interpretando.

Ideo ardentiori zelo dilexi, ut obseruem mandata tua alacriter intellecta, super aurum purissimū, & topazion gemmam pretiosissimam.

Propterea toto studio ad omnia præcepta et mandata tua adimplenda dirigebar recta intentione: omnē uiam iniquam ad uitia ducentem odio habui, propter peccati turpitudinem.

Pe, Decima septima est litera, & interpretatur errauit. propheta condolet his, qui errando à uia ueritatis calumniantur, quibus proponit, quomodo scrutatur legem, & qualem intellectum in ea habeat.

Mirabilia in profunditate & sententiarum multiplicitate sunt testimonia tua sacra scripturae, opera diuina attestantia: et ideo scrutata est diligenti indagine ea mirabilia anima mea, ad intelligendum & erendum.

Declaratio atque elucidatio sermonum tuorum scriptorū in lege et prophetis illuminat animam, ut sciat quid agat et quid omittat, & intellectū ueritatis dat paruulis et uere humilibus.

Os meum animæ quod intellectus est, aperui, ad capiendum uerbum dei, quod est cibus animæ, & inde sitiens attraxi et hansi spiritum sapientiæ et intelligentiæ, quia mandata et præcepta tua diuina desiderabam: præ omnibus scire et facere.

Aspice propitius in me oculo pietatis, & miserere mei dando gratiam secundum iudicium sanctorum diligentium nomen tuum, sicut decreuisti facere diligentibus te.

Gressus meos, affectus, cogitationes, uerba, & opera mea dirige, non secundum meas uoluntates, sed secundum eloquium tuum, ut recte uiuendo tua iussa perficiam, & sic non dominetur mei, ne-

que praeualeat omnis iniustitia, per quam sit DEO iniuria.

Redime & libera me a falsis calūnijs & criminationibus hominum impediendum me à uita recta, ut sit quieto animo ac libero custodiam sincerius mandata & praecepta tua diuina.

Faciem tuam secundū quam creatus sum illumina, & clarifica super seruū tuum, infundendo mihi tui ipsius notitiam, & doce me, quod ubertim repeto iustificationes & praeceptiones tuas iustificantes.

Exitus aquarum & effusiones lachrymarum deduxerūt flentes oculi mei in penitentia, quia iudē oculi non custodierūt per quos tanquā per fenestras mors subintrauit, legem tuam diuinam.

Ⲗⲟⲩ Zadi Decima octaua est litera, & interpretatur consolatio. Vbi enim praecedit pura confessio, ibi sequitur salubris consolatio per iustitiam dei quae hic confitetur et laudatur.

Iustus in teipso es domine Deus, & rectū in regula iustitiae est iudicium tuū, quo reddis unicuique iuxta suum meritum & demeritum.

Mandasti obseruari legem iustitiam continentem, atque testimonia tua in ipsa lege contenta, & veritatem tuam ineffabilem nimis ualde.

Tabescere atque ex compassione deficere me fecit charitas & bonus zelus meus, quem habeo erga legem tuam, quia oblitus sum non custodientes uerba et praecepta tua Euangelica inimici mei, reprobi & mali homines.

Ignitum, exurens uitia, et accendens amorem, est elo

quium tuum sacrarium scripturarum uehementer à spiritu sancto, & seruus tuus tibi mancipatus dilexit illud zelando pro ipso.

Adolescentulus iunior, insipiens sum ego reputatus, & contemptus ab inimicis meis, nihilominus iustificationes tuas mihi semper dilectas non sum oblitus adimplere.

Iustitia tua diuina est iustitia in aeternum duratura, quia aeterna bona bonis, & aeterna mala malis reddetur, & lex tua est ipsa sincerissima ueritas, nulla falsitatis nebula respersta.

Tribulatio exterior, & angustia interior inueniunt, & irrucunt super me, sed inter haec mandata tua diuina, meditatio assidua mea spiritalis est, in remedium contra tribulationes.

Aequitas & iustitia in se sunt testimonia tua, & sacra scripturarum uerba in aeternum sine fine: & propterea intellectum da mihi ad cognoscendum illa, & opere adimplendum, & uiuam uitam gratiae in praesenti, et uitam gloriae in futuro.

Ⲗⲟⲩ Coph. Decima nona est litera, et interpretatur conclusio, quae fit in angustijs animae, diabolus semper conatur nos seducere, concludere et obsidere suis tentationibus. Noxia conscientia nos pungit, morbi uis urget, sensum mentis intercipit angustia, Orationis ergo quaerenda est medicina salubris.

CLamaui feruenter ac deuote in toto corde et affectu meo, Exaudi me deprecantem domine, et pium pande auditum, ut iustificationes & praeceptiones tuas quae nos iustificat requiram,

non solum ad intelligendum, sed etiam ad operandum.

Clamaui ad te, quia undique sunt hostes, & tu in anima, Saluum me fac, amouendo mala tum pena tui culpa, vt melius custodiam corde quieto ac libero mandata tua, quibus vita paratur aeterna.

Præueni tempestiue ex deliberatione ordinata in maturitate rationis, & clamaui magno mentis affectu: quia super omnia alia in verba tua Euangelica super speraui, semper crescens in spe.

Præuenerunt strenue & uigilanter oculi mei interiores ad te directi in diluculo temporis, etatis & uirtutis, vt meditarer legem eloquia tua, diuina continentem.

Vocem et orationem meam audi, attende: & fac secundum misericordiam tuam domine, & non secundum merita mea quae nulla sunt: & secundum iustum iudicium tuum, quo supplicibus parcis, & se dānantes absoluis, uiuifica me per gratiam tuam ne moriar per culpam meam.

Appropinquauerunt & alligauerunt se inimici persequētes me iniuste uerbis et factis iniquitati, ut eorum aucta sit iniquitas: a lege autem tua charitatis lege facti sunt: aberrantes à uia recta.

Prope es mihi tribulato tu domine intus adiuan do & confortando, & omnes viae tuae, quibus procedis uel affligēdo uel miserendo, sunt ipsa ueritas. Vera enim & iusta sunt omnia opera tua, iussa, & uerba.

Initio & ab exordio generis humani cognoui sciens de testimonijs & uerbis tuis sacrae scripturae, quia in aeternum immolabiliter fundasti & stabilisti ea,

permansura uera super fundamentum, quod CHR I - STVS est.

Res. Vigesima est litera, & interpretatur caput: Designans humilitatem, quae est caput omnium uirtutum, per quam semper exauditur homo, cum oratio humiliantis se, penetrat nubes.

Vide oculis misericordiae humilitatem, afflictionem, contemptum & reprobationem meam & eripe me de periculo mortis aeternae, quia legē tuam quae dicit: Qui se humiliat exaltabitur: non sum oblitus, imò opere, & mente seruaui.

Iudica, discerne atque determina iudicium meum & causam meam quem habeo contra diabolum, & reprobos, ne ipsi praeualeant, imò & redime me ab omni malo, praesenti, praeterito, & futuro: propter eloquium tuū quo dixisti: Qui credit in me non morietur, uiuifica me uita aeterna.

Longe est a peccatoribus impenitentibus salus gratiae & gloriae, quia iustificationes tuas & mandata quibus deberent iustificari, non exquisierunt, ut secundum ea uiuerent.

Misericordiae tuae, quibus benefacis, & parcis penitentibus, multae sunt domine & innumerabiles: secundum iudicium tuū, quo humiles exaltas, uiuifica me per augmentum gratiae tuae.

Multi sunt tam daemones quam peruersi homines qui persequuntur me mortifera suadendo, & tribulāt me flagella inferendo, nihilominus a testimonijs & praecipis tuis per te in lege testificatis, non declinaui, imò constans in fide, & opere permansi.

Vidi impios præuaricantes & transgredientes legem tuam, & tabescebam præ dolore deficiens, quia eloquia & præcepta tua tam dulcia, tam utilia non custodierunt, imò in tribulationibus negauerunt.

Vide & approba pietatem affectus mei, quoniam mandata & præcepta tua diuina dilexi zelans pro eis in me, & in alijs: idcirco domine Deus meus in misericordia tua, quia merita mea non sufficiunt, viuifica, & salua me in æternum.

Principium & initium sacrorum verborum & eloquiorum tuorum sunt ipsa veritas, quoniam merè uerissima sunt omnia uerba sacre scripturæ: in æternum sine ulla immutabilitate durabunt omnia iudicia, quæ facturus es in die nouissimæ, iustitiæ tuæ, ubi pœna impijs, & præmia reddentur iustis.

W Schin. Vigesima prima est litera, & interpretatur super uulnus. Tribulationes enim ceu emplastrum sunt medicamenta contra uulnera peccatorum, tumore reprimunt, dolorem mitigantia, sanem expelluntia, fracturâ consolidantia.

P Rincipes tenebrarum, & homines impij persecuti sunt me, iniurijs, contumelijs, & afflictionibus, & hoc gratis sine ulla causa, & tamen constans in tribulatione, a uerbis tuis, quibus comminaris pœnis transgressoribus legis tuæ, formidauit, & timuit cor meum.

Lætabor ego inter tentationes & persecutiones tuas per salubria eloquia tua Evangelica, sicut qui demictis hostibus inuenit post bellum spolia multa, qui & de uictoria, & de præde magnitudine sibi gratulatur.

Iniquitatem mortalem odio habui, & detestando abominatus sum peccatores, legem autem tuam diuinam dilexi perfecta uoluntate.

Septies per horas Canonicas in die naturali laudem dixi tibi domine, super iudicia occulta iustitiæ tuæ, confitendo omnia opera tua iusta, licet incomprehensibilia.

Pax interna conscientie multa & copiosa est diligenti operi & ueritate legem tuam, quia Charitas pellit omnes per turbationes, & non est illis aliquod scandalum, quia non scandalizant, neque scandalizantur.

Expectabam longanimitate spe salutare tuum domine, ut gloria æterna coronemur, & ideo mandata tua diuina, dilexi, per quæ salus pax acquiritur.

Custodiuit per iugem memoriam anima & uoluntas mea diuina testimonia tua, in lege & Prophetis, mandata, & dilexit ea corde & opere vehementer & ardentem.

Seruauit diligenter, opere adimplendo, mandata tua noua, & testimonia tua uetera, quia omnes uia meæ, quibus progredior in hac uita, sunt in conspectu tuo, quæ cogito, cupio, loquor, & ago, uidentur, & iudicantur à te.

Taph. Ultima est litera, & interpretatur, errauit. Vir iustus, se olim errasse fatetur, sed nunc uelle Deo, Deo approximare. Imbutos enim uitij animos exuere, atque emendare, non solum perfectæ uirtutis, sed cælestis est gratiæ.

Appropinquet & ingrediatur deprecatio, at-
que oratio mea in conspectu tuo domine, us-
que ad thronum miserationis tuæ, iuxta eloquium non
philosophorum, sed tuum diuinum da mihi intellectum;
ut sapiam quæ dei sunt, & non uanitate humanæ pruden-
tiæ euasescam.

Intret etiam ad te postulatio & oratio mea, quæ
est de amouendis malis in conspectu tuo, ut eam con-
spicias, & exaudias: secundum eloquium, promissum
tuum diuinum eripe me, ab hostibus uisibilibus, & inui-
sibilibus.

Eruftabunt de pleno corde labia mea, & dicent
hymnum ad laudem, honorẽ, & gloriam nominis tui, cū
docueris intelligere me & facere iustificationes &
præceptiones tuas nos iustificantes.

Pronūciabit laudando & predicando lingua mea
seu minister uerbi eloquium tuum sacrarum scriptura-
rum, quia oīa mandata & præcepta tua diuina sunt ip-
sa æquitas, pax, & uita eterna.

Fiat mihi manus tua auxiliatrix, ut saluet me, libe-
rando à malis et corroborando in bonis: quoniam man-
data & præcepta tua diuina præ omnibus temporalibus
magis elegi ad meditandum, operandum, atque docendū.

Concupiui ardentissime salutare tuum bonum do-
mine, quod est uita eterna, et gloria cōsummata, & ideo
lex tua dirigens ad illud summum bonū, meditatio mea
est assidua.

Viuet per gratiam in uia, et per gloriam in patria;
anima mea, licet hic corpus affligatur, & laudabit te
hic inchoatiue, illic uero consummatiue: & iudicia tua;

quibus hic flagellas filios quos recipis, adiuuabunt me:
ut uitam adipiscar eternam.

Erraui sæpius declinando à uia ueritatis, sicut ouis
quæ perit, & perditã fuit: quære seruum tuum do-
mine, ut ouem perditam reducas ad pascua uitæ, quia
mandata & præcepta tua diuina non sum oblitus fi-
naliter, & ex toto, licet ad tempus neglexi.

PSALMVS CXIX.

Secundum
Hebr. 120

20 Canticum & exultatio mentis ipsorum graduum
spiritualium, quibus ascenditur ad Deum. Et sicut quin-
decim fuerunt gradus, quibus ascendebatur in sancta sancto-
rum. Ita quindecim sunt gradus mentis, quibus ascēditur
ad Deum, ut quindecim Psalmi sequentes demonstrant. Pri-
mus gradus est, à malis seculi exire, et uniuersæ uanitati
renuntiare.

AD dominum, qui omnipotens est et benignus,
cum tribularer suggestionibus dæmonum, et in
iurijs persequentium, clamaui seruenter, & exaudiuit me,
misericorditer liberando.

Domine Deus, libera animam meam tibi deuo-
tam a labiis iniquis et mendacibus, & a lingua dolosa
quæ iniqua suadet sub specie boni.

Sagittæ sacræ scripture quæ sunt potentis Dei uer-
ba, acutæ, et penetrabiliores omni gaudio, erunt tibi pro
remedio cum carbonibus et peccatoribus olim desolae-
torii, nunc ad uitam gratiæ cōuersis, qui calefacti igne
charitatis reuiuiscunt à mortuis.

Hei gemitus magnus mihi est, quia incolatus meus
in ijs miseris prolongatus est nimis à patria cælesti;
habitaui et conuixi eum habitantibus cedar, iacen-

tibus in tenebris peccatorum: multum incola & peregrina à Deo fuit anima mea, discurrendo per uana & inuilia.

Cum his hominibus, qui oderunt pacem ueram, & unitatem Catholicam, eram pacificus, eorum molestias patienter tolerando: & cum loquebar illis uerbum ueritatis, impugnabant me obstinati gratis, sine aliqua iusta causa.

ORATIO.

Omnipotens & misericors Deus, à tribulationibus cum tuis eripe nos, & libera animas nostras à labijs detrahentium iniquorum, ut adiutorijs spiritualibus premuniti nullis impugnationibus obruamur. Per Christum.

PSALMVS CXX.

Secundum
Hebr. 121. **Psalmus secundum graduum spiritualium. Secundus gradus est expostulatio diuini auxiliij in tribulatione & contentione.**

Leuauit sursum oculos meos mentis & corporis, in montes & excelsa electorum, unde ueniet suo tempore auxilium mihi, & diuina uirtus, ac pietas.

Auxilium meum est a domino Deo: qui fecit cœlum & terram, atque omnem creaturam supremam & infimam.

Non det neque patiatur in commotionem de bono in malum mutari pedem & affectum tuum, etiam neque dormitet, neque negliget te sibi fidentem, qui custodit te Israel populum fidelem, uidentem deum per fidem.

Ecce non dormitabit dominus, neque dormiet, quasi negligeret curam tui, qui custodit sua gratia Is-

rael, populum Christianum contemplantem Deum per fidem operantem.

Dominus omnipotens custodit te in bono, dominus est protectio tua contra malum, super manum dexteram tuam, & plusquam manus dextera tua posset te protegere.

Per diem prosperitatis sol non uret te in superbia; neque luna deprimet te per noctem aduersitatis.

Dominus Deus custodit te per suam gratiam ab omni malo temptationis & culpæ: custodiat semper animam tuam dominus, ne tibi noceant aduersa.

Dominus Deus custodiat introitum tuum in hunc mundum, & exitum tuum à uita presenti, ex hoc nunc temporis, & usque in seculum, à principio usque ad finem.

ORATIO.

Omnipotens Deus, qui fecisti cœlum & terram, sis auxilium & protectio nostra in temptationibus & aduersitatibus nostris: Ne patiaris humanos affectus nostros dilabi in peccatis, sed custodias animas nostras per tuam gratiam ab omni malo, ab introitu uitæ nostræ usque ad exitum eius, Per Christum dominum nostrum.

PSALMVS CXXI.

Secundum
Heb. 122. **Psalmus tertium graduum spiritualium. Tertius gradus est spes, & desiderium ueniendi ad Ierusalem ciuitatem supernam.**

Lætatus sum & gauisus spiritu, in his quæ à Prophetis & Apostolis dicta sunt mihi per scripturam, quia in domum domini & in caelestem Ierusalem ibimus, ac perueniemus, duobus uideli-

cet pedibus, charitatis dei & proximi.

Stantes erant firmiter pedes & affectus nostri, non labentes, non commoti: in atrijs & penetralibus tuis o Ierusalem superna & caelestis.

Ierusalem quae in caelis aedificatur ex uiuis lapidibus, & sanctorum contubernio, ut ciuitas quaedam, ubi est ciuium concordia & unitas, cuius participatio eius est in summa charitate, in idipsum Deum, qui in aeternitate semper idem manet.

Illuc enim ad caelestem Ierusalem ascenderunt tribus, non quaecumque, sed tribus domini, electi filij per adoptionem, in quibus est testimonium uerum Israel fidelis per fidem formatam, ad confitendum in laude nomini domini, quod solum opus est sanctorum.

Quia illic in domo caelesti sederunt Apostolici uiri, tanquam sedes in quibus Deus sedet & quiescit, in iudicio futuro cum Christo iudicantes: sedes super domum & familiam Dauid, super fideles impios.

Rogate postulando a domino, quae ad pacem obtinendam sunt huius Ierusalem caelestis, quae uisio pacis dicta est: & abundantia bonorum spiritualium, ac caelestium detur fidelibus, & pijs diligentibus te, & ad deum aspirantibus.

Fiat ergo pax caelestis in uirtute tua, ut astringamur omnes uinculos charitatis, & abundantia bonorum spiritualium sit in turribus tuis, maioribus & excelsis qui super eminent, ut instruant alios uerbo & exemplo.

Propter fratres meos in uinculo charitatis astringendos, & proximos meos in unitate Ecclesiae congregandos loquebar alijs praedicando pacem de te, ut ad

caelestem Ierusalem se perfectos exhiberent.

Propter domum domini & Ecclesiam dei nostri aedificandam, augmentandam, & glorificandam quae suui pacem proximis praedicando bona tibi, ut efficiatur ciuitas, in qua habitare dignetur deus.

ORATIO.

De quaesumus domine diligētibus te, & nomen tuum diuinum confitentibus, abundantiam bonorum spiritualium, ut omnes astricti hic uinculo charitatis & ambulantes in atrijs Ecclesiae tuae, in unitate fidei, tandem in Ierusalem, ciuitate caelesti quae aedificatur ex sanctorum contubernio, participatione mutua letemur in idipsum, te uerum deum dominum nostrum.

PSALMVS CXXII.

☩ Canticum quartum graduum spiritualium. Quartus gradus est inter angustias, oculos ad dominum fidentialiter dirigere.

Secundum
Hebr. 123.

AD te uerum deum meum leuaui in anxietatibus, oculos meos cordis & corporis, qui habitas optimus maximus in caelis, omnia gubernans.

Ecce sicut sunt oculi seruatorum, auxilio indigentium, uel premium laboris expectantium, in manibus dominorum suorum, sedulo parati ad imperium domini.

Sicut etiam oculi ancillae intentissime sunt in manibus domine suae, expectantes quid uelit aut placeat, ita sunt oculi nostri interiores & exteriores ad dominum deum nostrum intenti donec misereatur nostri, liberando ab omnibus malis & miserijs.

Miserere nostri domine, quia corpus passionibus laborat, miserere nostri, quia anima passionibus affli-

gitur. quia multum repleti sumus contemptu & despectu a malis.

Quia multum ualde repleta est anima & uita nostra afflictione & contemptu, quia in opprobrium sumus diuitibus abundantibus infelicitate mundana, & despectio sumus superbis de se presumentibus.

ORATIO.

Caelorum habitator deus, ad te leuamus oculos nostros precantes, ut consutatis opprobrijs superbiorum despectio nibus diuitum, nobis misericordiam solitam clementer largiaris, ad quem assidue oculos dirigimus, donec miseraris nostri, liberando ab omnibus malis, praeteritis, praesentibus & futuris.

PSALMVS CXXIII.

Secundum
Hebr. 124.

22 Canticum quintum graduum spiritualium, Quintus gradus est liberationem nostram, non nobis, sed deo attribuere, & gratias agere.

Nisi hoc esset, quia dominus erat in nobis, & nisi potentia & bonitas dei astitisset nobis, succurrisset, defendisset, dicat nunc gratias agendo Israel, populus christianus, uidentem deum fide, & spe, nisi quia dominus erat in nobis, & fuisset pro nobis protegens & liberans.

Cum exurgerent ex malitia homines impij in nos persequendo, forte contigisset quod uiuos degluttissent nos, uastando in anima & corpore.

Cum irasceretur & exardesceret furor eorum in nos ex inuidia, forsitan aqua & inundatio tribulationum absorbuisset nos, nisi praesto fuisset auxilium diuinum.

Torrentem persecutionum, & impetum tentationum pertransiuit, & euasit anima nostra illa: quod etiam si dominus non fuisset in nobis, forsitan pertransisset anima nostra debilis aquam tentationum & persecutionum, intolerabilem uiribus nostris.

Benedictus sit dominus, & laudatus, qui non dedit nos seruos suos in captiorem & praedam, ut laceremur dentibus eorum, & dispergeremur crudeliter.

Anima nostra fragilis sicut passer, per dei gratiam erepta est, & euasit impietatis pericula, de laqueo uentium spirituum malignorum, qui ad uenandum animas, laqueos extendunt in concupiscentijs seculi.

Laqueus per dominum contritus est, & in nihilum reductus, & nos liberati sumus, non propria uirtute, sed diuina.

Adiutorium nostrum, non a nobis, nec in nobis, sed in nomine domini uirtute, & inuocatione eius, qui fecit & creauit caelum & terram, & omnia quae in eis sunt.

ORATIO.

Quaesumus domine, creator caeli & terrae, ut per gratiam tuam semper sis in nobis, liberans nos, de insidijs ac deceptionibus demonum, laqueos peccatorum nostrorum conterendo, ut qui de nostra uirtute diffidimus, nominis tui adiutorio muniamur. Per Christum dominum nostrum.

PSALMVS CXXIII.

22 Canticum sextum graduum spiritualium. Sextus gradus est totam spem & confidentiam ponere in domino Deo.

Secundum
Hebr. 124.

Qui confidunt, & totam spem suam reponunt in domino, non in hominibus, nec rebus mundanis, sunt sicut mons Sion, qui moueri non potest, & talis non commouebitur in æternum, à stabilitate fidei & uirtutis, qui habitat in Ierusalem, atque Ecclesie Christi.

Montes, qui sunt prophetae, Apostoli, & sancti homines, sunt in circuitu eius Ecclesie, quasi murus & dominus, qui est uertex montium, est in circuitu populi sui, ut benefaciat, ornet, & defendat ex hoc nunc & usque in seculum, quia nobiscum erit usque ad consummationem seculi.

Quia non relinquet semper dominus potestatem, uirgam & tyrannidem peccatorum impiorum super sortem iustorum, ut praeualeant iustis, ut non extendant iusti longa tribulatione desperantes, ad iniquitatem & impietatem manus suas, imò patienter ferent.

Benefac domine in tua gratia bonis opere & reatibus corde, illos inquam defende, conforta & glorifica.

Declinantes autem à rectitudine fidei ac ueritatis in obligationes culpe ad prauitates suas per blanditias carnis, adducet dominus ad poenam æternam, cum operantibus iniquitatem, & perscuerantibus in ea: sed pax æterna erit super Israel rectos corde, Deum uidentes fide formata.

ORATIO.

Repelle domine nequitias insurgentium à sorte iustorum, & serua nos ne commoueamur à stabilitate fidei & uirtutis, Ne quoque per blanditias carnis declinemus ad

prauitates nostras: sed presta, ut qui in te toto corde cõfidimus, nullis tentationum procellis quatiamur, Amen.

PSALMVS CXXV

Canticum septimum graduum, Septimus gradus est, gratiarum actio pro liberatione à captiuitate & uinculis peccatorum.

Secundu
Hebr. ja

IN conuertendo, & postquam conuerterit dominus Deus captiuitatem Sion, & populi Christiani, redimēdo nos à uinculis peccatorum sanguine innocentis, facti sumus propter insperatum maximum bonum, sicut consolati, ut uix credere præ admiratione possumus.

Tunc in illa conuersione repletum est gaudio spiritali os nostrum cordis, & lingua nostra corporis etiam repleta est exultatione atque iubilatione pro tanta gratia qua saluamur.

Tunc etiam dicent aliqui inter gentes & fateri cogentur increduli, Magnificauit dominus mirabilia facere cum eis fidelibus, peccata dimittendo & uirtutes conferendo.

Magnificauit dominus misericordiam suam facere nobiscum, liberando de seruitute peccati & diaboli: unde facti sumus letantes, qui prius eramus tristes & gementes.

Conuertere domine Deus captiuitatem nostram quia sub diabolo tenemur: sicut torrens impletur aquis & currit in austro, uento, qui niues dissoluit, ita flate spiritu sancto, soluamur à peccatis.

Qui seminant opera bona misericordie in lachrymis compunctionis & deuotionis, in exultatione futu-

ra metent fructum aeterna beatitudinis.

Euntes de uirtute in uirtutem ibant proficiendo continue, & flebant in laboribus uirtutis, mittentes semina ac opera sua cum multo fructu.

Venientes autem ad iudicium veniant à morte resurgendo, cum exultatione & gaudio magno portantes manipulos suos in felicissima messe, quia fructum bonorum operum.

ORATIO.

Consolare domine populum tuum, & reple nos gaudio spiritali, atque magnifica misericordiam tuam facere nobiscum, liberando nos à captiuitate pessima uitiorum & diaboli, ut quod hic in bonis operibus seminamus, tandem fructum aeternae uitae recipiamus, in praeuium & coronam gaudiorum. Amen.

Secundum

Hebr. 127

PSALMVS CXXVI.

Canticum octauum graduum spiritualium. Octauus gradus est ascendere ad deum, & omnem profectum nos nobis, sed deo tribuere.

Nisi dominus Christus aedificauerit interius domum, & ecclesiam suam, populumque suum in fide & moribus, in vanum laborauerunt rectores, qui aedificant eam, praedicando & sacramenta administrando.

Nisi dominus deus custodierit in fidei puritate ciuitatem & congregationem fidelium, in unitate spiritus, frustra uigilat contra hostes, qui custodit eam, quia uana est omnis prouidentia.

Vanum & inutile est ergo uobis omnibus ante lucem Christum, qui est lux nostra, surgere, & incipere

aliquid opus bonum, nisi lux gratiae infundatur: surgite ergo per lucem gratiae bene operando, postquam diu sederitis in peccatis, qui manducatis in afflictione panem doloris ac penitentiae.

Cum dederit dilectis & amicis suis praedestinatis somnum mortis temporalis. ecce haereditas domini sunt tales filii renati ex aqua & spiritu sancto, quorum merces erit Christus, fructus benedictus uentris uirginalis, qui eos acquisiuit per obedientiam passionis.

Sicut sagittae sunt in manu alicuius potentis hominis ad feriendum eos de arcu: ita sunt filii & imitatores excussorum Apostolorum, qui excussi & missi sunt à Christo in fines orbis terrarum: unde acquisita est domus haereditas Ecclesiae ex gentibus.

Beatus est uir ille qui impleuit desiderium suum spirituale, ex ipsis sagittis et doctrinis Apostolorum, quia non confundetur ut mēdax, cum assumpserit iacula uerbi dei, cum loquetur inimicis suis Iudaeis, gentibus haereticis, in porta & frequentia populi.

ORATIO.

Congregationem fidelium in unitates spiritus custodi domine, & nos filios tuos renatos ex aqua & spiritu Ecclesiae, quam aedificasti sanguine tuo, fac surgere à peccatis, per lumen gratiae tuae, ut abundantes in operibus bonis simus haereditas tua, & tu merces nostra, qui es Christus fructus benedictus uentris uirginalis. Amen.

PSALMVS CXXVII.

Canticum nonum graduum spiritualium. Nonus gradus est, Deum timore casto ac filiali timere.

Secundum

Hebr. 128

BEati omnes cuiuscunque conditionis fuerint qui
timēt dominum timore casto ac filiali, & qui
ambulant in vijs eius iuxta Dei pręscripta & sanctorum
scripturam.

Labores manuum tuarum in sudore vultus percipies, quia māducabis de iustis laboribus, beatus es in hoc, & bene tibi erit, quia felix lucrum comprobatur deus.

Vxor tua non libidinosa, sed casta & fidelis erit sicut vitis abūdans fructibus, in lateribus domus tuę, omnia prudenter disponens.

Filij tui dulces & bonę spei erunt, sicut nouellę plantulę oliuarū uirentes, in circuitu mensę tuę quos dei munere pasces alacer.

Ecce, quia sic benedicetur homo, & hęc Dei dona sunt qui timet dominum Deum ambulando per uiam mandatorum eius.

Benedicat tibi dominus benedictione quę est ex Sion, cęlesti, & ibi positus videas bona supernę Ierusalem, quę desiderasti omnibus diebus uitę tuę, semper & eternaliter.

Et videas longęuus filios filiorum tuorum, & nepotes beatos pariter, timentes deum, pacem, gratiam, & misericordiam super Israel & omnem populum dei.

ORATIO.

Timentibus nomen tuū domine beatitudinem largire perpetuā, ut nos & filij nostri uideamus bona cęlestis Ierusalem, non quę transeunt, sed eterna sunt, & pacem super omnem populum christianum. Per dominum nostrum.

Secūdam
Feb. 129.

20 Canticum decimum graduum spiritualiū. Decimus gradus est patientia, quę in aduersis comprobatur.

SAepe & multum expugnauerunt me diabolus, tyranni, & heretici, a iuuentute mea & principio temporis, dicat nunc Israel, Ecclesia, quę deum speculatur per fidem.

Sæpe expugnauerunt me, nec desiterunt a iuuentute mea, & initio conuersionis meę ad Deum uerum: etenim non potuerunt præualere mihi, assistente dei gratia.

Supra dorsum meum, ex qua parte uideri non possunt, fabricauerunt insidias peccatores, & tribulationibus afflixerunt, & prolongauerunt perseuerātes, iniquitatem suam addendo mala malis.

Dominus iustus reddens singulis secundum opera sua concidet & destruet ceruices peccatorum atque superbia impiorum: confundantur de iniquitate sua & conuertantur retrorsum a deo omnes qui oderunt Sion & congregationem iustorum.

Fiant inimici gratię, ac uerę pietatis sicut fœnum tectorum, qui diu florere uolebant quod priusquam euellatur nihil fructificans, sed tamen flores exaruit, atque euanescit ante tempus.

De quo factio arido qui sunt impij nō impleuit angelus manum suam, aliquo bono opere ad offerendum deo, qui in fine mundi metet separando bonos a malis: & finem suum non implebit fructu malo qui manipulos bonos ac iustos colliget, & congregabit.

Et non dixerunt sancti qui præteribant nos ad cęlestia, Benedictio domini sit super vos: nec etiam

dixerunt, Benediximus vobis ex parte nostra in nomine domini, quia nouerunt Ecclesie persecutores maledictos,

ORATIO.

Præsta nobis domine patientiam in aduersis, & ab omni impugnationum nequitijs nos tua protectione defende, ut pericula mundi transire ualeamus illæsi, ut bene uiuentes æquanimiter toleremus impios, & ab omnibus sanctis tuis benedici ualeamus in nomine tuo, quod Iesus est saluator noster. Amen.

PSALMVS CXXIX.

Secundum Canticum undecimum graduum spiritualium, Vn
Hebr. 130 decimus gradus est pœnitentialis supplicatio, cum nullus sine peccato est.

DE profundis cordis & miserijs, et peccatorum meorum clamaui orando feruenter ad te domine, qui solus potes liberare: domine misericors, exaudi vocem & orationem meam.

Fiant aures tuæ pietatis & misericordie intendentes, ut relaxentur peccata, in vocem deprecationis mee, ne frustra orem.

Si iniquitates meas & peccata obseruaueris domine, secundum iustitiæ rigorem, domine bone, quis sustinebit te iudicem uindicantem?

Quia apud uerum Deum, te filium propitiatio est & peccatorum nostrorum recõciliatio, & propter Euãgelicam legem tuam, qua promittis misericordiam pœnitentibus, sustinui patienter te domine, & sperans, & expectans.

Sustinuit confidenter anima mea, in consolatione

& in verbo eius infallibili: sperauit de remissione peccatorum anima mea in domino, qui liberat, condonat, & coronat.

A custodia seu uigilia matutina; quæ est pueritia; quando incipit homo ratione uigere, usque ad noctem mortis & finem uitæ, speret confidenter Israel, & populus fidelis in domino, expectando misericordiam.

Quia apud dominum fuit, est, & erit misericordia in relaxatione peccatorum, & copiosa atque sufficiens apud eum est redemptio, cuius pretioso sanguine redempti sumus.

Et ipse filius dei redimet proprio sanguine Israel, populum fidelem, ex omnibus tam mortalibus iniquitatibus eius, quàm uenialibus.

ORATIO.

De profundis cordis clamamus ad te domine: ut de profundis peccatorum libera nos, quia apud te solum uerum deum est propitiatio, & reconciliatio nostra. Ne obserues iniquitates nostras, qui speramus in misericordia tua, qui redempti sumus pretioso sanguine tuo. Amen.

PSALMVS CXXX.

130 Canticum duodecimum graduum spiritualium. Duodecimus gradus est humilitas interior cordis, & exterior operis.

Domine Deus, non est exaltatum intus cor meum per superbiam, quasi meis uiribus cõfidens, aliquid sublime de me sentiam, neque elati sunt signo exteriori oculi mei, ut super alios me exaltarem.

Neque ambulauit presumendo in magnis factis; uel uirtutibus, neque in mirabilibus super me, quia

non studui uana et curiosa perscrutari, altiora captu meo
Si non humiliter sentiebam, nihil præsumendo de
me & uiribus meis, sed exaltaui superbiendo animã &
personam meam, fiat de me punitio, quæ sequitur.

Sicut cum ablaçtatus est puer & abstractus à ma-
millis super matre sua, contristatur & perit, ita retri-
butio & punitio sit in anima & persona mea, ut à me
subtrahatur consolatio diuina.

Speret Israel populus fidelis ac humilis in domino
non præsumat de seipso, ex hoc nunc præsentis temporis
& vsque in seculum eternitatis.

ORATIO.

Omnipotens deus, ne permittas nos exaltari in super-
bijs nostris, neque confidere in nostris uiribus, & altiora
nobis indagare: sed humiliari sub potenti manu tua, et spe-
rare in te domino deo nostro, ut ad eternitatem tuam in
cælestibus peruenire ualeamus. Per Christum dominum no-
strum. Amen.

PSALMVS CXXXI.

Secundum
Hebr. 132 **3** Cantium decimumtertium graduum spiritualium.
Decimumtertius gradus est ædificatio spiritualis domus
in moribus, & fide.

Memento domine Pater Dauid, hoc est Chri-
sti, qui de semine Dauid secundum carnem descen-
dit, & omnis mansuetudinis eius, qui tanquam agnus
ductus est ad uictimam.

Sicut iurauit CHRISTVS homo, domino
Deo Patri, & uotum uouit ex mera uoluntate Deo
Iacob, ut aduentu suæ incarnationis redimeret genus hu-
manum.

Si introiero (uotum est Christi) quia non introibo
in tabernaculum cælestis palatii domus meæ, ut inha-
bitem, si ascendero, quia non ascendam in lectum, &
requiem strati mei, sessurus ad dexteram patris, ubi erit
finis laborum.

Si dederò, quia nõ dabo, somnum triduanum ocu-
lis meis in sepulchro, & palpebris meis dormitatio-
nem, & quietem.

Et non dabo requiem aliquam temporibus meis
neque prius ascendam crucem morti proximus, donec in
ueniam locum domino patri in pectoribus credenti-
um, quod sit tabernaculum, Ecclesia, & templum Deo
Iacob, & Christianorum, qui contra uitia militare non
cessant.

Ecce iam audiuius per prophetas eam Ecclesiã
in futurã Ephrata, quod est Bethleë, i qua natus est Chri-
stus Dauid; inuenimus eam etiam in campis syluæ, &
in gentibus idololatris & incultis

Introibimus in unitate fidei, & uinculo charitatis;
in tabernaculum eius & Ecclesiam sanctam, & ado-
rabimus in loco sacro, ubi steterunt apostoli, qui sunt
pedes eius, sustentantes totum corpus ecclesie.

Surge nunc domine à morte, in requiem tuam,
ascendendo in cælum, qui reddidisti uotum tuum: tu pri-
mo, & deinde arca seu Ecclesia sanctificationis tuæ, quã
sanctificasti per asperisionem sanguinis tui.

Sacerdotes tui atq; prælati Ecclesie induantur &
muniantur iustitia fidei, & inde sancti tui atque eius sub-
diti minores exultent testimonio bonæ conscientie.

Propter Dauid seruum tuum, & propter fili-

um tuum, qui ex semine Dauid formam seruillem suscepit, non auertas penitus à Iudeis faciem & notitiam Christi, filij tui.

Iurauit dominus per semetipsum, & promisit Dauid veritatem, quia sicut promisit, sic compleuit, & nõ frustrabitur eum, nec est mentitus ei: De fructu ventris tui; filium uirginis natum de stirpe tua, ponam regem super sedem tuam, iuxta illud Angeli, Dabit illi deus sedem Dauid patris sui.

Si custodierint filij tui per te in fide progeniti testamentum meum, implendo præcepta legis, & testimonia mea Euangelica, hæc quæ docebo eos per te, & tuos.

Et etiam filij ac successores eorum, si custodierint, vique in seculum æternum sedebunt super sedem tuam, quia sine fine tecum regnabunt.

Quoniam elegit dominus sua gratia Sion, & Ecclesiam fidelium: elegit eam in cordibus electorum in habitationem sibi per fidem, ut deus in ipsis, & ipsi in deo habitent.

Hæc Ecclesia, ut anima fidelis est requies mea, non tantum in hac uita, sed in seculum seculi æternaliter: hic inhabitabo in benedictionibus meis, quoniam elegi eam ex pura gratia mea.

Viduam & animam eius Ecclesiæ desertam omni auxilio mundano, solam spem in me habentem benedicens benedictione gratiæ in præsentem benedictam benedictione gloriæ in futuro: & pauperes eius, ac humiles nihil de se præsumentes, sed misericordia sola dei: saturabo panibus uitæ æternæ spiritualibus, cibo cælesti,

& uerbo dei.

Sacerdotes atque prelatos eius Ecclesiæ induam saluari gratia spiritus sancti, ut luceant doctrina, & uirtutibus, & inde sancti eius fideles baptismo sanctificati exultationes perpetua exultabunt, de gratia dei, & remissis peccatis.

Illuc in Ecclesia producam, & germinare faciam cornu Dauid, & regnũ & gloriam eius, parauit lucernam & Euangelij doctrinam Christo filio meo, quæ de Sion exiit in orbem terrarum.

Inimicos & aduersarios eius regni, & lucis Euangelij CHRISTI, induam confusione, quia obuoluentur erroribus: super ipsum autem Christum efflorescit ac excellenter apparebit sanctificatio mea, & gloria diuinitatis.

ORATIO.

Memor esto nostri omnipotens deus, & indue nos iustitia atque saluari gratia tua: Effloreat quoque super nos sanctificatio diuinitatis tuæ, ut custodiamus testimonia tua Euangelica, saturando pane cælesti uerbi dei nos humiles nihil de nobis præsumentes, & tu in nobis atque nos in te habitando benedicas, benedictione gratiæ in præsentem, & gloriæ in futuro. Amen.

PSALMVS CXXXII

☩ Canticum decimumquartum graduum spiritualium. Decimusquartus gradus est Caritas fraterna Ecclesiam edificans.

Ecce quã bonum, & utile, & quã iucundũ ac delectabile, habitare fratres non carnales, sed spũales in vnũ, sincera charitate, ut habeant

cornu Dauid
i. Psal. xxxii
portum p
Intra hunc
como quæ
ita vocab. e
de cornu
uide p. p. l. 3
235

Secundum
Hebræos.

cor unum & animam unam.

Sicut unguentum gratiæ spiritus sancti, quod fuit prius in capite Christo, quod descendit postea in barbam & membra fortia, quæ fuerunt Apostolici uiri, barbam inquam Aaron, sacerdotis Christi.

Quod etiam unguentum spiritus sancti descendit ab Apostolis in oram uestimenti eius, usque ad nos, ad quos fines seculorum deueniunt, sicut ros Hermon, et gratia Christi, qui descendit super Apostolos in montem Sion congregatos.

Quoniam illic in unanimitate cohabitatione fratrum, mandauit dominus, & promisit hic benedictionem gratiæ & uirtutum multiplicationem, & uitam æternam in futuro, usque in seculum seculi duraturam.

ORATIO.

Infunde domine in Ecclesiam tuam charitatem fraternitatis ac pacis, ut rore spiritualis unguenti aspersi, benedictionis tuæ gratia iucundemur in corde uno & anima una. Per Christum.

PSALMVS CXXXIII.

Secundum
Heb. 134

10 Canticum decimumquintum graduum spiritualium. Decimus quintus gradus est charitas in deum.

Ecce nunc in tempore presenti benedicite dominum, laudando & gratias agendo, omnes serui domini, unanimitate habitantes in domo Dei.

Qui statis perseverantes in Ecclesia, domo domini, parati ad seruiendum domino, qui & statis in arripis, & ingressu domus dei nostri, tanquam incipientes & imperfecti.

In noctibus aduersitatis, non tantum in diebus prosperitatis extollite sursum ad deum manus uestras cordis, & corporis deuote orando in sancta intentione, ut quicquid factis in nomine domini faciatis, & benedictione domino nihil uobis arrogando, sed totum deo.

Benedicat te dominus benedictione, quæ est ex Sion & de cælesti Ierusalem gratiam suam impertiendo, qui deus omnipotens fecit cælum & terram, omnem superiorem & inferiorem creaturam.

ORATIO.

Benedicentes te omnes serui tui domine deprecamur, ut nos huius mundi nocte obscuratos illuminare digneris quatenus, dum manus nostras in bonis operibus eleuamus, benedictionem à te æternam consequamur. Per Christum.

PSALMVS CXXXIII.

10 Halleluia Laudate deum propter magna eius beneficia & diuersa.

Secundum
Heb. 135.

Laudate corde & ore nomen domini, quod Iesus est, laudate serui domini, pro beneficio creationis & redemptionis.

Qui statis in Ecclesia domo domini, perseverantes in fide & charitate, & uos peccatores qui estis in arripis & ingressu domus Dei nostri, penitentes:

Laudate dominum Deum, quia bonus dominus, & fons bonorum indeficiens: psallite nomini eius, quod Iesus est, quoniam suauis est & saluans peccatores.

Quoniam Iacob, contra uitia luctantes, elegit sibi gratis dominus nullis meritis præcedentibus, & Israel, fideles filios contemplantis, deum etiam elegit in possessore.

tionem sibi peculiarem.

Quia ego cognoui per ueram fidem, & ex dei operibus, quod magnus est dominus & immensus potentia, sapientia, & natura, & deus noster est potentior ac benignior præ omnibus dijs, quia solus est deus & dominator omnium.

Omnia tum uisibilia quàm inuisibilia, quæcunque uoluit dominus Deus, fecit in cælo & in terra, quia causa omnium operum eius est propria uoluntas, & nulla necessitas in mari, & in omnibus abyssis, quia tuetur & gubernat cælestia, terrestria, & inferna.

hier. 10. Educens & subleuans nubes ab extremo terræ ubi eleuantur uapores humidi, ex quibus nubes generatur & fulgura atque tonitrua in dictis nubibus generata in pluuiam fecit, per resolutionem nubium.

Exod. 12. Qui producit ventos omnes de occultis thesauris suis, & qui percussit primogenita Aegypti, uindicando electos, ab homine usque ad pecus, ostēdens iram & potentiam, quam spreuerant.

Et misit signa & prodigia multa in medio tui Aegyptæ pro populi Israelitici liberatione: in Pharaonem regem, & in omnes seruos eius, quos submersit in mari rubro.

Nu. 21. e. Qui percussit post egressum de Aegypto gentes multas occupantes terram filijs Israel promissam, & occidit reges fortes, filijs Israel resistentes.

Seon regem Amorrhæorum occidit, & etiam Og regem Basan sub Moysæ, cum prohiberent filios Israel transire per fines suos, & omnia regna Chanaam, etiam percussit deus sub iosue.

Et dedit terram eorum regum & gentium hereditatem possidendam, hereditatem inquam Israel populo suo, ex cæteris nationibus electo.

Domine, qui tantæ fecisti tuis, nomen tuum erit laudabile in æternum à nobis: domine memoriale tuum in generatione præsentis, & generationem futuram.

Quia iudicabit dominus deus populum suum uindicando fideles de impiorum uolentia, sicut fecit Aegyptijs: & in seruis suis sibi obediētibus atque electis deprecabitur, & placabilis erit eorum preces exaudiendo.

Simulachra atque idola gentium sunt argentum & aurum, quantum ad materiam: & sunt opera manu um hominum, quantum ad formam artificis factam.

Os habent similitudinariè, non uerè, & non loquuntur, quia carent oris officio: oculos habent sculptos uel depictos, & non uident, quia figmentum sunt. *Sap. 15. d.*

Aures habent apparenter, & non audiunt in ueritate: neque enim est spiritus seu anhelitus in ore ipsorum, quia truncus sunt & figmenta humana.

Similes illis idolis fiant in iteriore homine, qui faciunt ea operando, & omnes qui confidunt in eis adorando.

Domus, familia seu congregatio Israel Christianorum fidelium, uidentium deum per fidem, benedicite domino, ipsum uerè colendo, domus Aaron sacerdotalis, benedicite domino, ipsum digne laudando.

Domus Leui, atque Leuitica tota tribus, benedicite domino atque solliciti sitis pro uero cultu dei uerit: qui timetis dominum ex omni gente & populo bea-

nedicite domino, maiestatem eius uenerantes.

Benedictus, laus & gratiarū actio deferatur ei, qui dominus est ex Sion, solus & unicus uerus deus creator omnium, qui habitat in Ierusalem cælesti, ubi uidebimus eum in æterna pace.

O. R. A. T. I. O.

Laudamus nomen tuum domine, omnes serui tui, pro beneficio creationis & redemptionis, quoniam bonus es, & suavis, deprecabilis esto super clientulos tuos de familia tua electa, & placabilis exaudiendo preces nostras, ut hic te benedicentes cum angelis in æternum te laudare mereamur. Amen.

P S A L M V S C X X X V.

Secūdum
Heb: 136:

☩ Halleluia. Laudate dominum propter diuersa eius magna & beneficia nobis collata.

Confitemini domino cōfessione laudis, quoniam bonus, quia ab ipso fonte omne bonum profluit, quoniam in æternum misericordia eius, nec cessat unquam benefacere, fauere, indulgere & misereri.

Confitemini deo deorum, qui solus omnibus præ est, & gloriam suam non dat alteri, quoniam in æternum durat misericordia & benignitas eius.

Confitemini domino dominorum, quia pro suo nutu omnes dominos regit, quoniam in æternum misericordia eius.

Qui propria uirtute facit mirabilia magna solus, non indigens auxilio cuiuscunque, quoniam in æternum misericordia eius.

Qui fecit cælos, æthereum, sylcreum, crystallinum, & empyreum in intellectu & sapientia sua, quo-

niam in æternum misericordia eius, omnia in bonum electorum ordinando.

Qui firmavit & fundauit terram super aquas, quia terra supereminet contra naturalem rationē ueriusque, quoniam in æternum misericordia eius, ut homines super terram uiuere possent.

Qui fecit inter cætera sycdera, luminaria magna solem & lunam, quoniam in æternum misericordia eius, ut lucis solatio creaturæ gauderent.

Solem in potestatem diei, ut esset lux illuminans diem, quoniam in æternum misericordia eius, quia si ne sole nihil maneret.

Lunam & etiam stellas, in potestatem noctis, ut possint illuminare noctem, quoniam in æternum misericordia eius, quæ per hæc nobis ministrat necessaria.

Qui percussit Aegyptum cum primogenitis eorum occidendo, quoniam in æternum misericordia & benignitas eius.

Qui eduxit Israel, populum Iudaicum de medio eorum Aegyptiorum, ubi tenebantur sub tyrannica seruitute, quoniam in æternum misericordia eius, in angustijs succurrendo credentibus.

In manu ualida & potenti, & brachio excelso, cui nemo resistere potest, quoniam in æternum misericordia eius.

Qui diuisit mare rubrum, ut sicco pede transiret Israel in diuisiones duodecim, quoniam in æternum misericordia eius, quia electos in medijs mortibus uiuificat.

Et eduxit Israel, ut transiret per medum eius ma-

ris rubri, præbens iter siccum, quoniam in æternum misericordia eius.

Et excussit atque interemit Pharaonem regem, & virtutem seu exercitum eius in mari rubro submergendo in medijs fluctibus, quoniam in æternum misericordia eius.

Qui traduxit quadraginta annis populum suum electum per desertum in multis mirabilibus, quoniam in æternum misericordia eius, assistendo humano auxilio destitutis.

Qui percussit interimendo reges magnos atque superbos, in suis uiribus confidentes, quoniam in æternum misericordia eius.

Seon regem Amorrhæorum, qui primus ausus fuit inuadere Israel, quoniam in æternum misericordia eius.

Et Og regem Basan, fortissimum gigantem, quoniam in æternum misericordia eius.

Et dedit terram eorum regum ad hæreditatem alteram priuando illos impios, quoniam in æternum misericordia eius.

Hæreditatem inquam Israel seruo suo quam pollicitus fuerat patribus, quoniam in æternum misericordia eius.

Quia in humilitate & afflictione nostra dum graui seruitute Aegyptiorum opprimeremur memor fuit nostri respiciendo nos misericorditer, quoniam in æternum misericordia eius, erigens elisos ab impijs.

Et redemit nos Israelitas ab hostibus & inimicis nostris, qui plures & fortiores erant, quoniam in æternum

num misericordia eius, qui subuenit infirmis.

Qui dat escam & cibum omni carni, atque omnibus animantibus, quoniam in æternum misericordia eius, cui cura est de omnibus creaturis suis.

Confitemini Deo, qui est creator cœli, & gubernator atque promissor, quoniam in æternum misericordia eius.

Confitemini domino dominorum, qui est & iste ueracuntarum rerum, quoniam in æternum est benignitas, sus non est misericordia, & beneficentia eius, replens totam mundi in Hebræo machinam.

ORATIO.

Memor esto humilitatis nostræ, & miserere nobis omnipotens deus, ut qui quondam patribus nostris terram ad uersariorum in hæreditatem donasti, que sumus ut nos à peccati macula liberatos in tuam cœlestem hæreditatem restituas, per Christum dominum.

PSALMVS CXXXVI.

Secundum

Psalmus iste est ipsius Dauid Prophetæ; propter Hieremiam, quia consonat lamentationibus Hieremiæ de Babylonica captiuitate.

Hebr. 117

Super flumina Babylonis, & super bona delictabilia huius cōfusibilis mundi, que more fluminum fluunt & refluunt, illic sedimus in humilitate prostrati & fleuimus pro peccatis & miserijs nostris, dum recordaremur tui Siō, cœlestis patriæ, que est uera terra promissionis nostræ.

In fallacibus & infructuosis hominibus qui sunt in medio eius Babylonis, suspendimus atque subiacimus organa nostra sacre scripture, quia indigni erant audire.

Quia illic, in Babylónico mundo interrogauerunt nos, tentantes & irridentes, quia captiuos in peccatum duxerunt nos, ministri demonum, ut cum ipsis cantaremus verba cantionum, fruendo hoc seculo in delicijs.

Et qui abduxerunt nos à deo & consortio bonorum, dixerunt Hymnum cantate nobis ad laudē dei uestri, de canticis Sion, que canitis in Ecclesia.

Quomodo cantabimus canticum domini, inter indignos, qui sumus in terra aliena, ubi Deus uerus ignoratur nec colitur?

Si oblitus fuero inter hæc mundialia delectamenta tui cælestis Ierusalem, & illis consentiam, opera bona de ferendo, obliuioni detur dextera mea, & pereat à me dei mei auxilium.

Adhæreat lingua mea faucibus meis, ut omnino mutus fiam si nō iugiter meminero tui in corde meo.

Si non omnibus alijs proposuero, & prætulero gaudijs te Ierusalē cælestem in principio lætitiæ meę, tu mihi charior, quam omnis lætitia huius mundi Babylonicæ.

Memor ad puniendum esto domine filiorum Edō seu Idumæorum de nequitia eorum, in die sequestrationis Ierusalem, quando separabuntur boni à malis.

Qui dicunt, Exinanite, exinanite, tollite, euercite, confundite usque ad fundamentum quicquid iustitiæ, quicquid sanctitatis est in ea Ecclesia fidelium.

Filia Babylonis, istius confusissimi seculi misera es in tua exultatione & præsumptione: beatus es qui retribuet tibi uicissitudinem & retributionem tuam, & pœnam tibi debitam pro malis, quam retribuisti

& fecisti nobis.

Beatus est, qui tenebit & continebit se à uitijs, & allidet atque confringet paruulos suos, & primarios mutus, ad petram, CHRISTVM, ne confundatur in Babylónico mundo.

ORATIO.

Crescat & roboretur desiderium Ierusalem cælestis in cordibus nostris, ut non semper agitemur super flumina Babylonis, huius confusibilis mundi, sed transeat captiuitas nostra, ut ueniat felicitas æterna, ubi nō cessemus cantare cantica Sion, cum Christo domino nostro in æternum. Ame. 1.

PSALMVS CXXXVII.

Secūda

Psalmus iste fit ipsi Dauid, hoc est, Christo, cui fit huius psalmi tota confessio in laude, & gratiarum actione.

Hebr. 133

Confitebor tibi ego seruulus tuus domine, pro collatis beneficijs in toto corde meo gratias agendo, quoniā audisti verba oris mei deprecatoria.

In conspectu & præsentia Angelorum assistentium tue diuinitati, psallam tibi, laudando: adorabo te ad templum sanctum tuum, in maiestate diuinitatis, & confitebor nomini tuo, te deuote laudando.

Super misericordia tua, qua respicis peccatores ad liberandū & veritate tua, qua promissiones reddis, quoniam magnificasti super omne nomen cælestium, terrestrium, & infernorum, sanctum tuum Christum, qui uniuerso orbi prædicatus est.

In quacunque die, & tempore inuocauero te,

pro mea salute, exaudi me inuocantem: multiplicabis & augebis in anima mea quandam virtutem spirituales, per quam contra ingruentia mala possim resistere.

Confiteantur tibi domine, & sanctificent nomen tuum omnes reges terre, cognoscentes tuum dominum generale, quia audierunt Euangelium pacis & gratie, atque omnia verba ueritatis, & uite, oris tui diuini per Apostolos.

Et cantent, atque fateantur publice in uis & preceptis domini ambulantes: quoniam magna & eterna est gloria domini dei, et ceterorum dominorum gloria uana, & transitoria.

Quoniam excelsus dominus atque incomprehensibilis maiestatis, & tamen humilia corda hominum approbando respicit oculis misericordie, & alta atque superba a longe cognoscit, contemnendo & abominando.

Si ambulauero in angustijs, & medio tribulationis huius seculi, uiuificabis me, liberando à persecutoribus, & super iram inimicorum meorum me persecutorum extendisti manum, & potestatem tuam, eos uindicando, & saluum me fecit eternaliter dextera ac gratia tua diuina.

Dominus retribuet pro me uindictam aduersarijs secundum meritum eorum, domine Deus misericordia & benignitas tua est in seculum, eternum, & non ad tempus, & ergo opera manuum tuarum, quia tu eos creasti, ne despicias, quauis sint peccatores.

ORATIO.

Multiplica domine misericordiam tuam super nos, dum te in templo sancto tuo iugiter adoramus, & confitemur

tibi pro collatis beneficijs in toto corde nostro gratias agendo. Viuificas nos liberando de medio tribulationis & angustiarum, & saluet nos gratia tua diuina, ne despicias opera manuum tuarum.

PSALMVS CXXXVIII.

Secundum

In finem CHRISTVM in quo est omnium uirtutum plenitudo, dirigit nos hic Psalmus ipsius Dauid prophete.

Heb. 139

Domine Deus, tu probasti me, perscrutans corda & renes, & cognouisti me & examinasti: tu inquam cognouisti sessionem meam, in humilitate recognoscendo peccata, & resurrectionem meam, quod iustificatus per tuam gratiam resurgo.

Intellexisti cogitationes meas interiores de longinquo, qui ab eterno semitam meam, studia, & actus meos, & funiculum meum discretionis, quem habui inter bonum & malum, inuestigasti, quia quo gradimur, & quo usque peruenimus deprehendisti.

Et omnes uias meas operationes & actus, & studia praeuidisti antequam fierent, quia non est sermo excusationis in lingua mea, sed potius accusationis, quia culpam meam agnosco.

Ecce tu domine deus cognouisti omnia, nouissima ac ultima, & antiqua prima adeo nihil fit sine te: tu formasti & creasti me secundum animam & corpus & posuisti super me, protegendo manum tuam, conseruantem me.

Mirabilis, imò incomprehensibilis facta est scientia & prouidentia tua diuina ex me, quia supergreditur intellectum meum: confortata est & exaltata, in-

uestigando, & non potero peruenire ad eam.

Quo ergo ibo a spiritu tuo, & presenti a maiestatis tue? & quo a facie tua fugiam, qui ubique totus es, & presens?

Amos. 9.

Si ascendero in cœlum, tu illic es per resurgentiam tuæ gloriæ: si descendero in infernum, ades per executionem iustitiæ tuæ.

Si sumpsero ad uolandum pennas meas instar quiculae in diluculo & aurora, & habitauero remotus in extremis maris, ubi nemo uiuit hominum.

Etenim illuc manus & potestas tua diuina deducet me, ne aberrem, & tenebit me, aliter in nihilum deciderem, dextera & potentia tua.

Et dixi mecum deliberans, forsitan tenebræ huius seculi & mala scandala, & turbe tentationum conculcabunt me adeo, ut & nox erit illuminatio mea, & consolatio in delicijs meis terrenis, quia illis libere & audacter fruuar in tenebris.

Quia tenebræ, quæ sunt peccata & homines mali, non obscurabuntur a te, quia nihil in eis existens latet te, & nox aduersitatis, sicut dies prosperitatis illuminabitur à te, quod sit, si cognoscamus merito peccatorum nostrorum aduersitates pati, & sicut tenebræ eius noctis, quæ sunt aduersa, ita indifferenter & lumen eius, quæ sunt prospera mundi, sunt mihi accepta, adeo quod nec frangor aduersis, nec lætor prosperis.

Quia tu domine possedisti, in potestate habens renes & interiores meos affectus, suscepisti me educendo tanquam electum de utero matris meæ, ut non delectet me noctis seu prosperitas temporalium, sed interior lux

sapientiæ.

Confitebor tibi & laudabo, quia terribiliter magnificatus es in potentia & uirtute, & mirabilia sunt omnia opera tua diuina, creationis, iustificationis, glorificationis, & anima mea iam fide per te illuminata cognosceret nimis: ubi ex me non poteram iam possum, quia gratia tua illuminauit tenebras meas.

Non est occultatum neque absconditum os meum, sed ossium robora, quæ sunt firmitas animæ meæ, a te domine, quod fecisti in occulto, quia illic homines non uident: & substantia mea corporis gemit in inferioribus terræ in hac peregrinatione, ubi afflictæ tribulationibus, & tentationibus fatigatur.

Imperfectum meum quod habeo uiderunt oculi tui gratiæ et misericordiæ, & in libro tuo atque diuina memoria omnes imperfectiones meæ scribentur, & dies formabuntur, quia de filijs noctis, filij lucis efficiuntur, & tamen nemo remansit in eis qui non erraret.

Mihi autem & à me nimis excellenter honorificati, atque honorabiles facti sunt amici tui deus, qui prudentiæ tuæ leges amant & credunt: nimis firmiter confortatus est & stabilitus principatus eorum, quia facti sunt principes, duces, atque pastores ecclesiæ.

Dinumerabo facile eos fideles, & tandem super arenam maris multiplicabuntur ac crescēt: exurrexi atque emersi ex multis et grauibus angustijs, & adhuc sum tecum, quia protectorem propitium non desero.

Si quando occideris atque damnaueris Deus perfidos peccatores obstinatos, tunc dicam: Viri sanguinum & persecutores piorum declinate a me, ne uobis

cum occidat à deo.

Quia dicitis in cogitatione uestra: deridendo pios: accipient ipsi & facient in vanitate ac frustra ciuitates suas atq; conuenticula, ista ciuitates sunt sanctorum societates, quas derident reprobi.

Nonne qui oderunt te domine persequentes ueritatem, oderam? & ego nonne super inimicos tuos, quos uideram præterire legem tuam, tabescebam, iratus contra eos ex zelo tuæ iustitiæ?

Perfecto odio & iusto oderam illos impios contemptores tui & ueritatis, & exinde inimici facti sunt mihi, odio insequentes me propter iustitiam.

Proba me Deus, atque scrutare, & scito cor meum, atque esto testis conscientia: meæ: interroga me per opera, & cognosce semitas meas, quia factus malorum non consentio, nec ea diligo.

Et uide, si uia iniquitatis, seu impietatis in me est siue delectando, siue consensiendo, & deduc me in uia, seu beatitudine æterna, quam electis promisisti.

ORATIO.

Deus meus, qui creasti me secundum animam & corpus, & cognouisti me, atque actus, studia, atque cogitationes meas inuestigasti, adeo ut à præsentia maiestatis tuæ, usquam effugere possim, deprecor ut directus in uia æterna: illo defendar brachio, quo honorabiles amici tui gloriantur in cælo. Amen.

PSALMVS CXXXIX.

Secundum
Hebr. 140

In finem, & in Christum nos dirigens Psalmus iste est Dauid propheta & cuiuslibet iusti deprecantis deum ut à tentationibus & uexationibus iniquorum liberetur.

ERipe & libera me domine deus ab homine malo, ac peruerso, qui persequitur me, & a uiro iniquo atq; impio eripe me, ne mihi noceat

Qui mali & iniqui, cogitauerunt contra me iniquitates in corde, esto labijs plerunq; prædant bona, & tota die sine intermissione constituebant contra uerbum dei prælia, schismata & hereses.

Acuerunt linguas suas, ut pugnando læderent, sicut serpentes qui per linguas uirus emittunt, uenenum aspidum, quod est insanabile, latet sub labijs eorum, quia sub specie boni suggerunt pessima, & anima mortifera.

Roma. 3

Custodi me domine Deus de manu, & potestate peccatoris impij, ne præualeat, & ab omnibus uicinis ad nocendum paratis eripe me, ne præualeant aut noceant.

Qui cogitauerunt omni studio supplantare, retrahere, & decipere gressus meos, quibus ambulabam in uia domini, absconderunt superbi de se præsumentes laqueum insidiarum mihi, ut in erroribus, & peccatis me inuoluerent.

Et funes, peccata eorum propria extenderunt in laqueum, ut me illicrent ad perpetrandum similia peccata: iuxta iter instar latronum, scandalum seu offendiculum posuerunt mihi, præbentes occasionem ruinæ.

Dixi domino, sic periclitatus Deus meus es tu, in quo solo confido: exaudi ergo domine Deus, exaudi uocem deprecationis meæ, ne à uia recta recedam, & in laqueum cadam.

Domine deus, fortitudo, & uirtus salutis meæ,

cuius solius uirtute saluari potero, obumbrasti per gratiam super caput meum ad protectionem in die belli contra diabolum, carnem & mundum, ne mihi praeualerent.

Ne tradas me, neque permittas me tradi, domine, deus a desiderio meo, & concupiscentia mea, homini peccatori uel diabolo, ut eis consentiam, & desiderium meum perficiam: cogitauerunt inimici contra me, ut possint nocere, ne ergo subtrahendo gratiam derelinquas me in manibus eorum, ne forte de me uisito exaltentur, triumphent, & gaudeant.

Caput est circuitus eorum, quia impij in circuitu ambulant, & nunquam ad rectum finem perueniunt, labor labiorum ipsorum, qui sunt mendacia, quae cum labore fingunt per uerba deceptorum & dolosa, operiet et inuoluet eos morte aeterna.

Cadent super eos impios carbones gehennae, & in ignem aeternum deiciet eos, & in miseris suis non sustinent, quia importabilis illa est poena, atque grauissima.

Vir linguosus, mendax, detractor, non dirigetur ad uiam rectam, nec proficiet in terra, quoad uixerit: uirum iniustum, dolo sum, & iniuriosum, mala, inferni caepene ipsum in interitu & morte sua.

Cognoui, quia faciet tandem dominus Deus iudicium inopis, oppressi & afflicti, & uindictam uel causam pauperum spiritu, non relinquens eorum iniuriam impunitam, imò perdet oppressores eorum.

Veruntamen iusti iam liberati, & uindictati de suis inimicis, confitebuntur laudando, & gratias agendo

mini tuo diuino, & habitabunt recti corde in aeternum cum vultu tuo, perfruentes uisione diuina.

ORATIO.

Virtus salutis nostrae deus, ne derelinquas nos in desiderijs nostris; neque permittas in concupiscentijs nostris, ut consentiamus Satanae suggestori: sed custodi, libera, & eripe de manu diaboli animas nostras, ut tandem confitentes nomini tuo perfrui mereamur uisione diuina in caelis. Amen.

PSALMVS CXL.

Secundum
Heb. 14.

Psalmus ipsius Dauid Prophetae. Oratio iusti contra mala huius seculi. Iudicium dei in principes erroris.

Domine clamaui iamdiu ad te, corde & ore deprecando: & ideo exaudi me, qui imbecillitati meae solus potes succurrere: intende voci meae cum benignitate, cum clamauero ad te in necessitate mea.

Dirigatur oratio mea igne charitatis ardens sicut incensum thuris, quod offerebatur in conspectu tuo in ueteri lege, & eleuatio manuum mearum atque operatio mea bona placeat tibi, ut sacrificium uespertinum quando in ueteri lege occidebatur agnus, quod erat figura ueri sacrificij, scilicet passionis Christi.

Pone domine, & sepas circūquaque custodiam ori meo, ne effluat in uerba mala & noxia, & ostium circumstantiae, continentiae, non ruinae in labijs meis, ut non nisi opportune aperiatur uel claudatur, & moderata loquatur.

Non declines neque sinas delinare cor meum in uerba malitiae, ne insolenter loquatur & pertinaciter defendam peccata mea, ad excusandas & defen-

dendas excusationes, quæ fiunt in peccatis, tribuendo id fati aut nature.

Cum hominibus impijs, operantibus iniquitatem nolim assimilari, & non cōmunicabo ut per eorum confortium excusem peccata mea, cum electis & potentioribus eorum iniquorum atque maioribus.

Corripiet me iustus uir in misericordia & zelo amoris, & increpabit me non in furore, sed in charitate: oleum autē peccatoris, & falsa laus adulatoris nō impinguet, neque demulcebit aut delectabit caput meum, ut pertrahat ad peccati consensum.

Quoniam adhuc futurum expecto, quod & oratio mea, qua oro deum ut conuertantur, erit in beneplacitis eorum; quia tempus quo placebit illis oratio mea, cum incipiunt timere iudicium dei, absorpti sunt fracti seu uicti, iuncti, & comparati petræ Christo, qui stultitiam fecit sapientiam huius mundi, iudices potentes, & docti eorum.

Audient ergo superbi verba mea ad suam correctionem, quoniam potuerunt & præualuerunt uerbis eorum, sicut crassitudo seu pinguedo terræ, latens erupta est sursum & dispersa super terram.

Dissipata sunt & dissoluta ex tribulationum uehementia ossa nostra interiora, & fortiora mentis nostræ secus & prope infernum, tanquam sumus in prociui intrandi infernum, quia ad te domine, domine qui es spes & fortitudo mea, sunt oculi mei directi, tanquā ad adiutorem, in te speraui & non in alio, ideo non auferas à te per culpam animam meam.

Custodi me & præserua me a laqueo, & oculis

in insidijs, quem statuerunt mihi, qui me persecuti sunt: & a scandalis præbentibus alteri occasionem ruine illorum operantium iniquitatem, in dictis uel factis suis.

Cadent in retiaculo eius iniquitatis peccatores de uitio in uitium ruentes, singulariter sum ego eorum consortia effugiēs, donec transeam de presenti uita ad requiem beatorum.

ORATIO.

Pone domine custodiam ori nostro, ne effluamus in uerba noxia & scandalosa, ne quoque prorūpamus in uerba malitiæ ad excusandas excusationes in peccatis, sed custodi nos à laqueo Satana, ne de uitio in uitium ruentes cadamus in retiaculo eius Per Christum.

PSALMVS CXLII.

Intellectus & oratio Dauid prophete cum esset in spelunca fugiens Saulem. Oratio iusti in magna afflictione positi pro sua liberatione ab omni malo.

Voce mea ad dominum clamaui, destitutus omni humano præsidio, voce mea & oratione cordis ad dominum deprecatus sum pro depulsione tribulationum.

Effundo copiose in conspectu eius orationem meam cum lachrymis, & tribulationem meam ac cordis amaritudinem ante ipsum, intus in conscientia pronuntio, ad impetrandum consolationem.

In deficiendo ex me spiritum meum, & dum deficit à me spiritus meus præ angustijs: & tu domine cognouisti & approbasti semitas meas iustitiæ.

In uia hac & legis CHRISTI, qua ambu-

secundum
Hebr. 148

labam, innocenter uiuendo: absconderunt aduersarij laqueum mihi, sub specie boni ad peccatum me inducentes.

Confiderabam ad dexteram, ad amicos & auxiliatores meos: & videbam illos, & non erat aliquis qui cognosceret me; quia nemo sciebatur se mihi amicum.

Perijt fuga a me, quia non uideo quò possum fugere, & non est aliquis qui requirat & tueatur animam meam, & de me curare dignetur.

Clamaui ad te domine anxietatibus pressus, dixi: Tu es sola spes mea, & nulla creatura, portio & hereditas mea quam expecto non est hic, sed in terra uiuentium & cœlesti patria.

Intende ad deprecationem meam domine, quia humiliatus & afflictus sum nimis, atq; abiectus à persecutoribus.

Libera me attenuatum spiritu & rebus a persecutoribus me inimicis meis, quia confortati sunt & inualuerunt super me, adeò ut non possum resistere.

Educe custodiam & corpore mortis huius animam meam & de ergastulo calamitatum mundi, ad confitendum nomini tuo, celebrando beneficia gratiæ & benignitatis tuæ, quia me expectant iusti in cœlis, donec tribuas mihi premium gloriæ cum ipsis.

ORATIO.

Deprecantes domine, uoce humili maiestatem tuam exposcimus, & orationes nostra, in tribulatione pronuntiamus, qui cognouisti semitas nostras, ut liberes nos à persequentibus inimicis nostris, atque adiuti à te unica spe

nostra, portionem cum electis tuis in terra uiuentium sortiamur. Amen.

PSALMVS CXLI.

Secundum

Psalmus iste est Dauid propheta, quando persequabatur eum filius suus Absalō: & loquitur propheta in persona cuiuslibet penitentis.

Heb. 143

Domine Deus exaudi orationem meam, quā rundo pro bonis impetrandis; auribus tuæ clementiæ percipe obsecrationē meam pro amouendis noxijs: in ueritate tua, quā penitentibus ueniam promissisti, exaudi me, non in propria, sed in tua iustitia confidentem.

Et non intres altercando iudicialiter in iudicium districtum, cum seruo tuo penitente; quia non iustificabitur neque saluabitur in conspectu tuo & coram te omnis uiuens homo in carne mortali.

Quia persecutus est suis insidijs inimicus diabolus animam meam, ut eam separet à iustitia tua humiliavit atq; deiecit in terra ac terrenis actionibus vitam meam miseram.

Collocauit & deputauit me inimicus in obscuris & tenebris peccatorum, sicut mortuos seculi, ceterosque desperatos in peccatis morientes, & anxius est super me præ dolore culpæ commissæ spiritus meus, ingemiscens pro peccatis: in me turbatum est propter multiplicem tentationem, cor meum & spiritus meus.

Memor fui & ero dierum antiquorum in peccatis præteritorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis, in quibus semper iustitia concurret & mi-

fericordia, & in factis manuum atque uirtutū tuarū
meditabar te mirabilem conditorem.

Expandi in oratione manus meas in modum cru-
cis ad te tanquam ad salutis largiorem, anima mea si-
ne gratia tua est, sicut terra arida sine aqua tibi ut e-
am irriges.

Velociter miserendo exaudi me domine, dan-
do rorem gratiæ, quia defecit in deuotione spiritus me-
us à te derelictus.

Non auertas tanquam offensus faciem tuam mi-
sericordiæ a me pœnitente, differendo donum gratiæ, alio-
qui & similis ero descendentibus in profundum pec-
catorum, & in laqueum inferni.

Audiam & cognitam fac mihi mane cito & si-
ne mora misericordiā tuam, ut eam cito experiar, quia
in te solo sperauit & non in uirtute propria.

Notam fac mihi viam salutis in qua ambu-
lem itinere recto ad patriam, quia ad te fontem gra-
tiæ leuauī omni uanitate expulsa animam & confiden-
tiam meam.

Eripe me pœnitentem de inimicis meis uisibilibus
& inuisibilibus domine, quia ad te confugi seu ad me-
um protectorem: doce me ignarum facere uoluntatem
tuam & non meam, quia deus meus es tu, qui me crea-
sti & redemisti.

Spiritus sanctus tuus bonus adiuuando deducet
me per semitam uirtutum in terram rectam uiuentium
propter nomen tuum domine, quod Iesus est, uiuifi-
cabis me uita gratiæ & gloriæ in æquitate tua, & cō-
decentia bonitatis tuæ.

Educes de tribulatione huius seculi quasi de car-
cere animam meam sperantem in te, & in misericor-
dia tua, non in merito meo disperdes, ne praualeāt om-
nes inimicos meos.

Et in futuro iudicio perdes omnes in gehennam qui
tribulant & affligunt iniurijs & molestijs animā me-
am tibi deuotam, quoniam ego seruus tuus sum, tuo
mancipatus imperio.

ORATIO.

Non auertas domine tanquam offensus faciens tuam
misericordiæ a nobis pœnitentibus, differendo donum gra-
tiæ, sed sine mora largiri digneis misericordiam tuam,
quia in te solo sperauimus, & ad te fontem gratiæ leuauī
animas nostras. Agnoscamus ergo per te uiam salu-
tis, in qua ambulemus itinere recto ad patriam cœlestem
propternomen tuum, quod Iesus est. Amen.

PSALMVS CXLI.

Psalmus ipsius David, dum pugnavit aduersus
Goliath, Bellum uiri iusti contra diabolum, & est gra-
tiarum actio pro uictoria.

Secūdam
Hebr. 124

Benedictus sit dominus deus meus, robur et for-
titudo mea, qui docet manus & operationes me-
as ad prælium, contra uitia, & digitos meos dispo-
ne ad bellum per salutaria consilia.

Misericordia mea in beneficijs conferendis, & re-
fugium meum in aduersis, susceptor meus & des-
fensor ne cadam, & liberator meus in periculis es tu do-
mine.

Protector meus ab insidijs, & ideo in ipso spe-

raui in omnibus laboribus & praelijs, qui subdit populum meum & desideria mea praua sub me, ut ratio do-
minetur eis.

Domine quid est homo nisi puluis? & tamen
tanti aestimas, quia innotuisti ei per assumptam huma-
nitate[m]; aut filius hominis Adæ, quid est, quod repu-
tas eum tanti pretij, ut pro eo filium tuum unigenitum
dares?

Iob. 8. b

Homo vanitati atque rei euanescentis atque transi-
toriae similis factus est, quia ut fumus euanescit, ita ho-
mo tabescit: dies eius uita[m] momentanea[m] sicut umbra quae
subito disparet: praetereunt propter eius fragilitatem.

Domine Deus inclina coelos tuos & altitudi-
nes maiestatis tuae: & descende nostrae humanitatis for-
mam sumendo, tange per gratiam tuam montes & su-
perbos huius seculi, & fumigabunt atque lachrymas
emittent.

Fulgura corruscationum, atque terroribus poten-
tiae tuae eos aggredere, & sic dissipabis eos ab inuicem:
emitte contra eos sagittas tuas & uerba sacrae scriptu-
rae quae corda hominum transfigunt, & conturbabis ea
os, ut respiciant ad poenitentiam salutarem.

Emitte manum & potestatem tua[m] diuinam de al-
to caelorum habitaculo, eripe me de potestate diaboli, &
libera me de aquis multis & inundatione malorum, &
de manu seu potestate filiorum alienorum, qui ex patre
diabolo nati sunt.

Quorum os locutum est vanitatem, promittentes
in temporalibus beatitudinem, & dextera atque opera-
tio eorum est dextera iniquitatis, quia omnia agunt

sub hypoerisi & falsitate.

Deus meus canticum nouum noui testamenti can-
tabo tibi de noua gratia: in psalterio decachordo, at-
que in obseruatione decem praecceptorum legis psallam ti-
bi, ea obseruando.

Qui das salutem animarum regibus, & homini-
bus bene se regentibus: qui redemisti Dauid seruū tu-
um de tot persecutoribus inimicis, & peccatis, de glaa-
dio maligno, atque maligni spiritus tētatione eripe me.

Et erue me de manu, ac potestate filiorum alieno-
rum, qui non sunt de familia filiorum Dei, quorum os
locutum est vanitatem atque mendacium ad bonorum
deceptionem: & dextera eorum est dextera iniquita-
tis semper extensa ad operandum iniquitatem.

Quorum filij formosi sunt & fortes, sicut nouellae
plantaciones arborum in iuuentute sua, florentes ubi
est maior gratia.

Filiae eorum sunt bene compositae, ut arte iuuent
speciem: circumornatae auro, gemmis, serico, ut simili-
tudo templi, & sicut imagines depictae in templo.

Promptuaria & cellaria eorum sunt plena gra-
no, uino, & oleo, eructantia & transfundantia ex hoc
uase in illud propter nimiam copiam.

Oues eorum sunt foetosae, & ualde foecunda, a-
bundantes partibus, lacte, & lana in egressibus suis
quando exeunt de ouili: boues eorum sunt crassae, for-
tes & pingues.

Non est ruina neque confractio maceriae seu parie-
tis, quae de solis saxis sine cemento fit, neque transitus ad
uersariorum, neque clamor aut tumultus est in plateis

eorum, sed omnia secura sunt, & prospera.

Beatum & felicem dixerunt, homines mundani populum, cui hæc superiora sunt seu contingunt, sed non est uerum, quin magis beatus populus, solus cuius dominus principalis est deus eius, qui dominum Deum agnoscunt, credunt, & colunt.

ORATIO.

Misericordias nostras, ac refugium nostrum, susceptor, liberator, ac protector noster, in omnibus periculis, tentationibus, & anxietatibus nostris, qui inclinasti caelos tuos, & descendisti pro salute nostra, humanitatis formam suscipiens, doce nos spiritu alibus armis, peccatis resistere, ne uanitati mundanae subiecti, à dominatione caelesti pellemur. Amen.

PSALMVS CXLIII.

Secundum Hcbr. 145 Laudatio fit ipsi Dauid, hoc est de Christo, qui de semine Dauid natus est.

Exaltabo te, prædicando alijs dignitatem tuam, deus meus, creator, rex & dominus: & benedictam nomini tuo, quicquid enim boni faciam, gratiæ tuæ ascribam in seculum hoc præsens, & in seculum seculi in æternum.

Per singulos dies sine intermissione, benedicam tibi, & memoriam habeo beneficiorum tuorum, & laudabo nomen tuum, non meritum meum, nec me in seculum hoc, & in seculum seculi in æternum & ultra.

Magnus est dominus essentia, potestate, ac sapientia, & ideo est laudabilis nimis, quia optimus maximus & magnitudinis eius excellentiæ non est finis, quia in finita & imperferutabilis.

Generatio præsens, & generatio futura laudabit opera atque magnalia tua diuina, & potentiam tuam atque mirabilia quæ fecisti pronuntiabunt filijs & posteris.

Magnificentiam excellentissimam gloriæ, & maiestatis, & sanctitatis tuæ diuine loquentur palam: & mirabilia tua, quæ supra naturam operaris, narrabunt prouocando alios ad tuam laudem.

Et virtutem terribilium iudiciorum tuorum de malorum punitione dicent, neque tacebunt: & magnitudinem tuam in electione iustorum narrabunt.

Memoriam abundantiae multæ suauitatis, & bonitatis tuæ beneficijs creationis, recreationis, gubernationis, & glorificationis eructabunt de corde deuoto, & iustitia tua non sua exultabunt, intelligentes per gratiam tuam iustificatos.

Miseratur effectu, & misericors natura est dominus Deus: patiens est, tolerando peccatores, ut conuertantur, & multum misericors, peccata dimittendo, & dona cumulando.

Suauius, mitis, pius, beneuolus, & placabilis est dominus Deus uniuersis creaturis: & miseratiões eius, sunt super omnia opera eius, quia solem oriri facit super bonos & malos, & pluit super iustos & iniustos.

Confiteantur tibi domine in gratiarum actione omnia opera tua à te creata, magnificando prouidentiam, potentiam, & bonitatem tuam: & sancti tui per te iustificati benedicant tibi, diuinas laudes celebrando.

Gloriam ineffabilem, atque desiderabilem, regni tui caelestis, dicent, & prædicabunt: & potentiam

tua *qua creasti & ordinas omnia*, loquentur, ut soli tibi sit honor, & gloria.

Vt notam faciant, & doceant filijs hominum, fragilibus & carnalibus potentiam tuam, qua uindicabis in malos, & gloriam magnificentię decoris, ac maiestatis regni tui cęlestis, qua coronabis bonos, ut sic quidam timore pęnę, quidam spe gloria conuertantur.

Regnum tuum cęleste est regnum omnium seculorum durans in æternum per infinita secula, & dominatio seu potestas tua diuina est in omni generatione hac, & in omnem generationem immortalē.

Iste uer-
sus nõ est
ĩ Hebræo

Fidelis est dominus Deus, in omnibus uerbis suis, implens quod promisit: & sanctus est atque irreprehensibilis in omnibus operibus suis, nihil enim ab eo fit in iuste, uel inordinate.

Alleuat dominus Deus omnes desiderantes sustentari, qui corruunt in peccatum, ne mergantur in æterna ruina: & erigit omnes, si pęnitere uelint elisos, iam lapsos in peccatum.

Oculi omnium iustorum in te sperant domine, spe formata charitate: & tu das escam illorum corporalem ac spiritualem in tempore opportuno, quando expedit.

Aperis tu per bonitatis tuę diffusionem manum tuam; large dispensando beneficia tua, & imple oẽ animal rationale benedictione liberalitatis tuę.

Iustus est dominus Deus in omnibus uis, dispositionibus & uoluntatibus suis, cum sit regula iustitię, ac ueritatis, & sanctus in omnibus operibus suis, largiter creaturis communicans bonitatem suam.

Prope ac propitijs est dominus, qui ubique est omnibus inuocantibus eum, & exorabilis ad manum: omnibus inquam inuocantibus eum non sicte, frigide, & de terrenis, sed in ueritate, pia intentione, & causa salutis animę.

Voluntatem bonam timentium se timore filiale, qui est annexus charitati, faciet & complebit dominus, & deprecationem eorum exaudiet, si sit pia, salutaris, ac perseuerans, & saluos faciet eos æterna salute in nouissimis.

Custodit nunc dominus inter tentationes, & tribulationes, inter pressuras & angustias omnes diligentes se, qui dilectionem dei mundanis dilectionibus prætulerunt, & omnes peccatores obstinatos, pęnitere negligentes, disperdet in ignem æternum.

Laudationem domini euidenter loquetur os meum, prædicando, cantando, celebrando: & benedicat meo exemplo omnis caro, seu creatura humana nomini sancto eius, ipsum extollendo, ac glorificando in seculum præsens, & in seculum seculi, æternaliter sine fine.

O R A T I O.

Exaltamus domine, celebramus atque benedicimus potentiam, magnificentiam, sanctitatem, uirtutes terribilię, abundantiam bonitatis, & iustitiam tuam, qui suauis es miserator & misericors, cuius miserationes super omnia opera tua. Alena nos corruentes in peccatis, atque imple benedictione superna, ut tandem gloria magnificentię regni tui cęlestis perfrui mereamur. Amen.

PSALMVS CXLV.

☩ Halleluia Aggæi & Zacharię. Vox est exhor-

Secundum
Heb. 145.

tantis animam ad laudem dei.

LAuda & exalta anima mea affectu interno dominum creatorem tuum, laudabo dominum deum in uita mea, bene uiuendo, et psallā deo meo bene operando quandiu fuero in hac uita.

Nolite confidere seu spem ponere in principibus, regibus, præfatis, aut iudicibus huius seculi: neq; in filiis hominum, qui suadent amare temporalia, in quibus, et in quorum potestate non est salus, quia nec alios, nec se ipsos saluare possunt.

Exibit de corpore spiritus & anima eius hominis & exiit spiritu reuertetur caro uel corpus eius hominis in terram suam, de qua sumpta est, et in illa die mortis peribunt & frustrabuntur omnes cogitationes, et præsumptiones eorum, quæ in uanitate habebunt.

Beatus est uir ille, cuius non homo, sed deus, quem coluit iacob patriarcha, est adiutor & auxiliator eius spes eius est in domino deo ipsius, non in principibus non in diuitijs huius seculi, qui fecit cælum & terram, mare, & omnia quæ in eis sunt, & sic potest ubique saluare, quia potestas eius ubique.

Qui custodit ueritatem, seruans quæ non is promissit in seculum, in æternum, facit iudicium iustum, iniuriam & calumniam patientibus, uindicando ac iniuriatibus, & dat escam mentis & uentris non saturis, sea eluigentibus atque famelicis, desiderantibus.

Dominus soluit per suam gratiam compeditos & peccatorum uinculis astrictos, dominus Deus illuminat cæcos, qui tenebris ignorantie, & peccatorum inuoluebantur.

Dominus erigit in uiam iustitiæ elisos, atque prostratos à diabolo in peccatis, dominus diligit iustos, tãquam sua membra.

Dominus custodit huius seculi aduenas seu peregrinos, qui futuram patriam inquirunt: pupillum & uiduam humano destitutos auxilio suscipiet in suam curã & uias latas peccatorum in delicijs huius seculi, disperdet in gehennam.

Regnabit dominus, quem uereris, in secula, cuius regni non erit finis, deus in quem credis, tuus quem diligis o Sion Ecclesia catholica uel anima fidelis in generatione ista & generationem futuram.

ORATIO.

Omnipotens Deus, adiutor, protector, & unica spes nostra, qui fecisti cælum & terram, mare, & omnia quæ in eis sunt, solue nos compeditos peccatorum uinculis, & dirige in uiam iustitiæ, prostratos in peccatis, atque illuminare digneris per tuam gratiam cæcos, qui peccatorum tenebris inuolumur: ut sic illuminati, ualeamus te pura mente diligere. Amen.

PSALMVS CXLVI.

Secundum
Hebr. 147

☩ Halleluia Laudate dominum.

LAudate dominum Deum, quoniam bonus, est psalmus ad gloriam & honorem maiestatis eius, Deo nostro uero sit iucunda ex deuotione, deo-raq; ex puritate conscientie laudatio atque speciosa.

Aedificans est ierusalem, & Ecclesiam catholicam dominus Deus, quia dispersiones Israelis, populi christiani uidentis deum per fidem, congregabit in una fide, spe, & charitate.

Qui saniat à peccatis contritos corde, offerentes Deo sacrificium spiritus contribulati, & alligat reformat & sanat cōtritiones, dolores & plagas eorum uulnerum, quas sauciavit maligni spiritus rabies.

Qui numerat supputando multitudinem stellarum, quorū creator est & dominus, & omnibus eis numeratis, nomina vocat, adscribit & designat.

Magnus & immensus est dominus noster, quo maior esse non potest, & magna virtus eius, per quem omnia creata sunt, & sapientiæ eius non est numerus; quia infinita & incomprehensibilis.

Suscipiens est ad suam gratiam mansuetos dominus humiliter de se sentientes: humilians autem peccatores, impios, superbos, vsque ad terram: ut terrena tantum sapiant.

Præcinite domino Deo, in confessione peccatorum & laudis: psallite deo nostro in cithara, corde & spiritu, confitentes Deo bonitatem suam.

Qui operit cœlum seu firmamentum nubibus condensis, ad hæc ut & parat terræ pluuiam, ut sæcundentur nascentia.

Qui producit in montibus fœnum ad pabulum iumentorum, & herbam uirentem seruituti seu sanitate hominum.

Qui etiam dat iumentis & pecoribus escam ipsorum naturalem, & puluis coruorum dat rorem cœli unde nutriantur, inuocantibus eum, quia destituuntur à suis sine nutrimento ante quam nigrescant.

Non in fortitudine equi, quod est ceruicosum & superbum animal, voluntatem bonam habebit Deus,

imò spernet potius: nec in tibijs seu pedibus viri presumpuosi & audacis beneplacitum erit ei, quia non deletabitur de suis meritis confidentibus.

Beneplacitum est domino deo super timentes eum timore casto, quia hi nō confident in uirtute sua sed diuina, & in eis iustis qui sperant super misericordia gratia & benignitate eius, non in sua iustitia.

ORATIO.

Aedificator cœlestis Ierusalem, Deus magnus, dominus noster, cuius sapientia infinita est, & incomprehensibilis, sana contritos corde, atque reforma plagas uulnerum anime nostræ, quo sauciavit maligni spiritus rabies, & suscipe mansuetos, atque humiliter de se sentientes, non in uiribus nostris, neque in iustitia nostra, sed in sola misericordia & gratia tua confidimus. Amen.

PSALMVS CXLVII.

☩ Halleluia Aggæi & Zacharię de reparatione cœlestis Ierusalem, quam illi prædixerunt, & propterea deum laudauerunt.

Lauda Ierusalem cœlestis, iam secunda dominum tuum, lauda & exalta deum tuum Sion, sancta ecclesia, quæ iam specularis deum in uia per fidem.

Quoniam confortauit & muniiit seras, uectes & clausuras portarum tuarum, cœlestium, & benedixit dando bona æterna, filijs tuis beatis in te existentibus.

Qui posuit fines suos perfectam pacem, quicquid intus est pace fruitur æterna, & adipe frumenti, pane uel delictis quæ de cælo descendit diuinitate Christi, laticat te plenissime.

Qui emittit eloquium & uerbum suum Euangeli cum ipsi terræ cognoscendum, & per orbem terrarū publicandum: unde uelociter currit per prædicatores sermo eius & cito impleuit mundum Christi cognitio.

Qui sermo Christi dat niuem peccatorem congelatum, sicut lanam tractibilem, quia peccatores frigidus per culpam, reddit calidos per gratiā, nebulam quæ est caligo peccati sicut cinerem spargit, & dissipat in humilitate penitentiae.

Mittit crystallum suam, hoc est peccatorem obstinatum in malitia, sicut buccellus tanquam frustra panis ut incorporentur Ecclesiae: ante faciem & præsentiam iræ eius uitiorum & obstinationis quis sustinebit uel subsistet.

Emittet deus pater uerbum filium suum in carne, & tunc uerbo Euangelicæ prædicationis liquefaciet & molliet eā obdurata corda peccatorum, quæ per niuem, nebulam, crystallum designantur flabit in huiusmodi corda spiritus sanctus eius per gratiam, & fluent aquæ lachrymarum in penitentia.

Qui annuntiat uerbum suum incarnatum uel uerbum Euangelicum ipsi Iacob iuniori, populo Christiano, qui luctatur contra uitia: iustitias & iudicia sua diuina manifestauit Israel, populo fideli uidenti deum per fidem.

Non fecit taliter omni nationi, sic ut electo populo Christiano credenti, & iudicia sua ueræ equitatis non manifestauit eis, imò dimisit iuxta errores uiarum suarum.

ORATIO.

Emitte domine uerbum tuum Euangelicum, ut lique-

facias & emollias obdurata corda nostra frigore uitiorum ut nostra peccata purgentur, & efficiantur quasi nix, ut nebula ignorantiae expellatur e cordibus nostris, & spiritus sancti gratia effluant aquæ lachrymarum in penitentia salutari Amen.

PSALMVS CXLVIII.

☩ Halleluia. Inuitantur omnes creaturæ ad laudē dei primum cælestes, deinde terrestres, cuius solius nomen exaltari debet.

LAudate dominum Deum uestrum creaturæ spirituales, qui estis de cælis habitantes in eis: laudate eum qui estis in excelsis, throni, dominationes, Cherubim & Seraphim.

Laudate eum omnes angeli eius, qui sunt nunciū diuinæ uoluntatis: laudate eum omnes uirtutes eius, & exercitus militum angelorum.

Laudate eum sol & luna, testantes dei magnificentiam & decorem, laudate eum omnes stellæ, & luminaria minora, & lumen quodcumq; fulget in cælo.

Laudate eum cæli cælorum, empyreum uidelicet quod est super omnes cælos: & aquæ omnes quæ super cælos sunt, quod est cælum crystallinum, laudent nomen domini, & sint nobis materiæ laudandi deum.

Quia ipse dominus dixit, & uoluit: & facta sunt per uerbum suum ut uoluit, ipse mandauit seu præcepit fieri, & creata sunt omnia de nihilo.

Statuit ea cælestia permansura in æternum & in seculum seculi futurum, quoad substantiā, licet mutabuntur quoad qualitates, præceptum, conditionem, & ordinem posuit eis, & non præteribit hoc, quin sic fiat.

Laudate dominum uos creaturæ qui estis de terra, & terram incolitis, dracones atque omnia genera monstrorum animalium, & omnes abyssi seu profunditates aquarum.

Ignis elementaris grandio, quæ fit in superiori parte aeris, nix in media, glacies in inferiori spiritus procellarum, uentus tempestatum, qui procellas facit in mari quæ omnia faciunt uerbum eius, & obediunt in præcepto Dei.

Montes maiores & omnes colles minores laudate dominum: ligna fructifera ut seruiant hominibus, & omnes cedri ad gloriam dei.

Bestiæ, fera animalia, & uniuersa pecora, mansuetæ, & domestica, serpentes, reptilia, & omnes uolucres pennatæ, per aerem se mouentia laudent nomen domini.

Reges terræ maiores præfidentes, & omnes populi minores, principes qui dominantur, & omnes iudices terræ laudent nomen domini.

Iuuenes & etiam uirgines senes, omnis ætas & sexus cum iunioribus atque adolescentibus laudent nomen dñi dei: quia exaltatū est super omne quod est nomen eius solius, & gloria diuinitatis & bonitatis eius.

Confessio eius & laus dei, quæ omnia illi cōfidentur est super cælum & terram, quia omnia cælestia & terrestria ei obediunt, & exaltauit cornu, sublimitatem, dignitatem, potestatem populi sui Christiani.

Hymnus & laus dei cum cantico competit oibus sanctis eius, quia sancti laudabunt eum pro oibus beneficijs suis: filijs Israel, qui per fidem uident deum: populo scilicet appropinquanti sibi fide: spe & charitate.

ORATIO.

Deus, cuius maiestatem laudant cælestia, terrestria, animata & inanimata, cuius nomen diuinum uenerantur, adorant omnes creature, tuoq; deseruiunt imperio: præsta quæsumus hic hymnū tibi dicere laudis, & gratiarū actionis, ut tandem digna modulatione cum sanctis omnibus tibi canimus in cælis. Amen.

PSALMVS CXLIX

20 Halleluia. Laudate dominum corde & opere.

Cantate uos fideles, qui regenerati estis baptismo domino deo uestro canticum nouum de mysterio nostræ redemptionis, laus eius, illi grata est in ecclesia sanctorum & cōgregatione fidelium.

Lætetur Israel, populus Christianus uidēs deum per fidem, in eo qui fecit eum, inesse naturæ, & inesse gratiæ, & filiæ Sion, quæ sunt animæ fideles, exultent in Christo rege suo & sacerdote, quia ut rex in cruce uicit diabolum, ut sacerdos obtulit seipsum in sacrificium.

Laudent fideles nomen eius in choro, & unitate fidei ac charitatis in tympano, ubi corium extenditur: hoc est mortificatione cordis, & psalterio decachordo cælestium præceptorū psallant ei, ut uerbis facta concordent.

Quia beneplacitum est domino, & beneplacet sibi dominus in populo suo electo christiano, & exaltauit in iudicio mansuetos ac humiles, qui iam oppressiones pro eo patiuntur in salutem æternam.

Exultabūt & gratulabuntur sancti in gloria bonorum operum, & lætabuntur in cubilibus & conspectibus suis, quia omnis gloria filiæ regis ab intus.

Exultationes Dei erunt in gutture uel faucibus eorum, quia nihil resonare possunt, quam quæ pertinent ad gloriã & honorem creatoris sui, & gladij aucipites ex utraque parte scindentes, quæ sunt uerba dei, erunt in manibus & potestatibus eorum.

Ad faciendam vindictam & ultionem in nationibus gentium, qui blasphemant uerbum dei, & increpationes, obiurgationes, correctiones in populis, qui simpliciter uel ignoranter peccant contra deum.

Ad alligandos reges atque tyrannos eorum in compedibus inferni, & nobiles eorū, qui insignes sunt malitia, in manicijs ferreis, quia ligatis pedibus & manibus proyicientur in tenebras exteriores.

Vt faciant in eis iudicium, atque damnentur prauitatis & impietatis, conscriptū in sacra scriptura gloria hæc & potestas iudicij est cibus sanctis & perfectis eius, qui pro Christi nomine omnia reliquerunt.

ORATIO.

Auctor totius bonitatis deus, qui omnem mansuetudinem te humiliter confitentē exaltas prestare digneris, ut in hoc seculo factores legis effecti, in tribulationibus uitæ presentis probati & fideles inuēti, spiritualibus bonis ditati, mereamur gloriæ sanctorum adiungi. Per Christū dominum nostrum. Amen.

PSALMVS CL.

☩ Halleluia. Laus dei uera, & sanctificatio nominis eius ex hilarari per spiritum sanctum corde: id quod olim uarijs instrumentis musicis significabatur.

Laudate uos beati & fideles dominum Deū trinum & unum in sanctis eius, quos iam glorifica

nt: & mirabiliter remunerauit: laudate eum dominum in firmamento virtutis eius quia firmavit sanctos uirtute immortalitatis.

Laudate eum dominum deum in uirtutibus eius angelicis: laudate eum assidue secundum multitudinem magnitudinis eius, cuius non est finis.

Laudate eum in sono uel clangore tubæ seu buccinæ sonorissimo instrumento, laudate eū in psalterio & cithara dulciori & iucundiori sono.

Laudate eum in tympano & choro quæ resonant dulcissima modulatione, laudate eum in chordis & organo, quæ in longinquū audiuntur.

Laudate eum in cymbalis honoris bene sonantibus in aures humanas, laudate eum in cymbalis iubilationis, quibus cordis iubilum exprimitur ad dei gloriam: omnis spiritus, & quicquid spiraculum uitæ continet, laudet dominum & agnoscat deum suum creatorem, cui sit laus & gratiarum actio. Amen.

ORATIO.

Harmoniæ nostræ suauissimū melos, qui nostri pectoris modulamina, nunc fletibus, nunc gemitibus iubes exerceri, presta quæsumus domine, ut dū illa spiritali affectu concinimus, celestibus choris inserti, te cum sanctis omnibus colaudemus. Per Christum dominū nostrum, qui tecum uiuāt & regnat deus, Amen.

FINIS.

Sic nomen domini benedictum.

Sicuti & alii.

Ter quinquagenos Dauid canit ordine psalmos,
Versus bis mille, sexcentos sex canit ille.

*En in m m m m m
cuerdas: & organo
organum
quæ resonant
dulcissima
modulatione*

Magni Athanaſii

sii in Psalmos opusculum, Angelo Politiano interprete.

QUONIAM quidem scriptura diuina magistra est, & uirtutis & uerae fidei: sed liber psalmodum habet etiam quodammodo imaginem status animarum. Ut enim qui adit regem, prius ipse habitum uerbaque componit, ne forte imperitus habeatur. Sit diuinus hic liber currentes ad uirtutem, & eos qui uiam saluatoris in corpore cognoscere gestiunt, admonet prius per electionem motionum omnium, quibus anima afficitur, deinde de uarijs format, instruitque sermonibus. Potest igitur unusquisque in psalmis motum statumque animae suae deprehendere, atque ita figuram quisque disciplinamque suam, quibusque uerbis placere deo possit, & quibus uerbis sese corrigere ualeat, & deo agere gratias. Nisi praeterquam fas est dicat, incidat in impietatem. Non solum enim de operibus, sed de omni ocioso uerbo reddenda apud iudicem ratio est.

Si igitur beatum aliquem dicere uelis, habes quomodo & quamobrem & quae dicas in psalmis. i. Beatus uir qui non abiit xxxi. Beati quorum remissa sunt. XL. Beatus qui intelligit super egenum. CXI. Beatus uir qui timet dominum, & CXXVII. Beati omnes qui timent dominum.

Si conqueri iudeorum contra saluatorem insidias, habes. I. Quare fremuerunt gentes.

Si te tui persequuntur, & multi insurgunt aduersum te iii. psal. dicas: Domine quid multiplicati sunt.

Si autem ad hunc modum tribulatus inuocasti dominum, & quoniam exaudiuit agere uis gratias: canito iiii. Cum inuocarem, & cxlii Dilexi quoniam exaudiet dominus.

Si uides insidias tibi à malignantibus fieri & auribus percipi cupis orationem tuam, canito psalmum v. Verba mea auribus percipe.

Si minas dei sentis, & inde territum te uides, dicere potes psalmum vi. Domine ne in furore & xxxvii. Domine ne in furore & c. Quoniam sagittae tuae infixae.

Si autem consilium ineunt aliqui contra te, quae idem Architoel contra Dauid, & hoc aliquis tibi nunciat cane vii. Domine deus meus in te speraui. Et cōside in deo qui te liberabit:

Cernens autem gratiam saluatoris circūquaque diffusam, & restitutum saluti genus humanum: si alloqui dominum uis, cane viii. Domine dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in uniuersa terra.

Si rursus canere uis pro torcularibus, deo gratias agēs habes viii. Domine dominus noster, & lxxx. Exultate deo saluari nostro.

Si coerceri inimicum uis, & creaturam saluari, non confideis in te ipso, sed in dei filio, dic ix. psal. Confitebor tibi domine in toto corde meo.

Si quis te metu afficere uelit, tu confidens in domino cane x. In domino confido, quomodo dic.

Si multorum superbiam & malitiam uides abundare, ita, ut nihil sit inter homines sanctum: confuge tu ad dominum, & dic xi. psal. Saluum me fac domine.

Si diutius perseuerent aduersariorum insidiæ, ne te ipsum negligas, quasi tui dominus sit oblitus, sed inuoca dominum canēs xxxvi. psal. Dominus illuminatio mea.

Si quos audis blasphemantes contra prouidentium, ne sis tu quidem particeps eorum impietatis, sed ad deum cōfugiens, dic xliii. Dixit insipiens in corde suo nō est deus. Corrupti sunt, & lli. dixit insipiens &c.

Si scire uis qualis est regni cælorū ciuis, cane xliiii. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo?

Si tibi oratione opus est, propter resistentes tibi; & circūdantes animam tuam, cane xvi. Exaudi domine iustitiam meam, & lxxxv. Inclina domine aurem tuam, & lxxxviii. Misericordias domini, & cx. Domine clamaui ad te, exaudi me.

Si scire uis quo pacto Moyses orabat, habes lxxxix. Domine refugium factus es nobis.

Si euasisti ab inimicis, & liberatus es à persequentibus te, cane tu quoque xvii. Diligam te domine fortitudo mea &c.

Si miraris ordinem rerum creatarum, & diuinæ prouidentie gratiā, cane xviii. Cæli enarrant glo. et xxvii. Ad te domine clamabo, deus meus ne sileas à me: nequando taceas à me, & assimilabor descendantibus in lacum.

Si tribulatos uides consolare eos, & pro eis orans, dic uerba psal. xix. Exaudiat te dom. in die tribulationis.

Si te custodiri à domino uides, & prospere agere, gaudens cane psal. xxii. dominus regit me, &c.

Si contra te irruunt inimici, eleua animam ad deū, & dic xxiii. Ad te domine leuaui animā meam, &c. & frustra eos inique agentes uidebis.

Si perseuerauerint inimici, & sanguinolentis manibus abstrahere, uel occidere te querūt, ne des homini iudicium: suspecta enim sunt humana omnia, sed deum iudicē postulas: ipse enim solus iudex est, & dic xxv. Iudica me domine, quoniā ego. Itē xxxiiii. Iudica domine nocentes, & xlii. Iudica me deus, & disoerue causam meam.

Si autem seuius instent, & multitudo instar castrorū sint inimici, despicientes quasi ne uictus quidē sis nihil formidans, cane xli. Omnes gentes plau. manibus, &c.

Si rursus impudentes sint, qui insidiantur, minime illos curans, cane ad dominum que sunt in psal. xlvii. Magnus dominus & laudabilis nimis.

Si scire uis quomodo gratias acturus accedere ad deum debes, intelligibiliter intelliges, cane xlviii. Audite hæc omnes gentes, &c.

Deinde renouans domum tuam & animā, quæ dominum suscipit, & sensibilem domū in qua corporaliter habitas, age gratias, & dic xlix. Deus deorum dominus locutus est, & cxxvi. Nisi dominus edificauerit, &c.

Si te odio haberi propter ueritatem ab amicis, & propinquis uides, ne remitte studium, neue aduersantes extimesces, sed futura cogitas, cane xxx. In te domine speraui non confundar in æternum.

Si baptizatos uides, à corruptibili generatione liberatos, diuinam benignitatē admirans, cane xxxi. Beatorum remissa sunt iniquitates.

Si canere uis inter multos iustos uiros, & recte uiuentes colligens, cane xxxii. Exultate iusti in domino, rectos decet collaudatio

Si incidisti in hostes, & eos prudenter euitasti, atque in

fidias effugisti, & ob id agere uis gratias, conuoca homines, & cum eis cane psal. xxxiii. Benedicam dominum in omni tempore.

Si uides iniquos in malam certare, ne putes secundū naturam esse in illis peccatum, quemadmodum heretici quidam, sed dic xxxv. psal. Dixit iniustus ut delinquat in se metipso, nō est timor dei ante oculos eius, & uidebis quod ipsimet peccandi causa sunt.

Si malos iniqua agentes cernis, & contrā paruos superbie, & admonere uis aliquos, ne istos attendant aut emulentur, quoniā cito extinguuntur, dic & tibi & alijs xxxvi. Noli emulari in malignantibus &c.

Si statuisi habere tui curam, & uides insidiantem ad uersarium, maxime enim contra tales excitatur, ac uis te met in eum parare, cane xxxviii. psal. Dixi custodiam uias meas, &c.

Si multos uides pauperes & mendicos, ac misereri uis potes & eos, qui iam sunt miseri probare, & alios ut idē agant, dicens xl. Beatus qui intelligit super ege. & pau.

Si desiderium habes erga deum, inimicos audis exprobrātes, ne perturberis, sed intelligens immortalem fructū qui ex hoc desiderio nascitur, consolare animam tuam spe erga deum, & hac reuelans mitigansq; uitā dolores, dic xli. psal. Quemadmodum desi.

Si recordari frequenter uis beneficia dei, quæ patribus fecit, & in exitu de Aegypto, & in deserto & quomodo deus quidem bonus, ipsi autem ingrati habes xliii. Deus auribus no. Item xxvii Attendite popu. & lxxxviii. Misericordias domini in æter. & ci. Dominus exaudi orationem meā & clamor &c. cv. Confitemini domino quos

niam bonus, quoniam in seculum &c. cvi. Confitemi. domi. quoniā bo. dicant qui & cxiii In exitu Israel &c.

Si confugiens ad deū euasisti quæ aduersus te dicta sunt & gratias agere uis deo, & narrare eius erga te benignitatem, habes xlv. Deus noster refugium & uirtus.

Si peccasti, & conuersus penitentia afficeris, & uis misericordiā consequi, habes confessionis uerba in psal. l. Misere mei deus secundum magnam misericordiam tuam, &c.

Si calumniam passus es apud malum regem & diabolum uides gloriantem, secede & dic, quæ sunt in li. Quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate?

Si te persequuntur & calumniantur prodere uolentes, sicut & harisæi iesum, & alienigenæ David, ne te odio marcescas, sed confidens in domino, cane liii. Deus in nomine tuo saluum me fac, & lv. Misere mei deus, quoniam am conculcauit me homo.

Si autē concurrat persecutio, & non cognoscens in speluncam ingrediatur, in qua tu abscondaris, ne metue, habes enim in hac necessitate, utilia cum ad consolandum, tū ad memoriam rei colendam uerba, in lvi. Misere mei deus, misere mei, quoniā in te cōfidit anima mea, & cxlvi psal. uoce mea ad dominum clamaui.

Si obseruari domum, qui insidiatur, iusserit, ut effugeris, age gratias deo, & in tabulis animæ tuæ rcm incidens dic lviii. Eripe me de inimicis meis deus meus.

Si exprobrent inimici, qui tribulant te, & loquacius detrahant, qui amici esse uidentur, & in exercitatione tua labores aliquantulum, potes inuocare tu quoq; eadem dicēs quæ sunt in liii. psal. Cum inuocarem exaudisti me deus iustitiæ meæ.

Contra hypocritas, & in facie gloriantes, dic ad eorum conuersionem lvii. psal. si uiuere utique iustitiam loquimini, recte iudicate filij hominum.

Si asperè irruant in te, & capere animam tuam uelint cōpone illis subiectionem tuā ad deum, & bono animo sis quo enim magis insēuūnt illi, eo magis domino subijciuntur: dic autem psalmum lxi. Nonne deo subiecta erit anima mea?

Si persecutionem fugiens in desertum concesseris, ne metuas, quasi solus ibi sis, sed habens deum, & ad ipsum diluculo surgēs, cane lxii. deus deus meus ad te de lu. &c.

Si perterrefaciāt inimici, ne cōstruere insidias desinant, & omnia inquirunt aduersum te, etiam si plurimi sint, ne cesseris, sagittæ enim paruulorum erunt horū plage, si ce cineris lxiii. Exaudi deus orationem meā cum deprecor, & lxvii. Exurgat deus & diffi. lxix. Deus in adiutorium meum intende, &c. & lxx. In te domine speraui.

Si canere deum uis, habes lxiiii. Tē decet hymnus de uia in Sion, &c.

Si quos imbuas resurrectionis mysterio, habes lxxxix. Qui regis Israel intende.

Si misericordias à deo petis, cane psalmum lxvi. Deus misereatur nostri.

Si uideas impios in pace prosperari, ne scandalizeris, ut commouearis: die tu quoque lxxii. Quam bonus Israel deus, his qui recto sunt corde.

Si irascitur populo deus, habes uerba, quibus hunc cōsoleris, in lxxiii. Ut quid deus repulisti.

Si cōfessione tibi est opus, cane lxx. In te domine speraui, &c. lxxiiii. Confitebimur tibi deus, &c. xci. Bonum

est confiteri domino, & psallere nomini tuo &c. ciiii. Confitemini domino, & inuocate nomen eius. cv. Confitemini domino quoniam bonus, &c. cvii. Paratum cor meum deus, &c. cx. Confitebor tibi domine in toto corde meo, cxvii. Confitemini domino quoniam bonus, cxxxv. Confitemini domino quoniam bonus. quoniam in æternum misericordia eius, & cxxxvii. Confitebor tibi domine in toto corde meo, quoniam audisti uerba oris mei.

Si uituperare gentilem uis, & hæreticos, ut apud quos dei cognitio non est. potes intelligendo canere & dicere, quæ sunt in psal. lxxxv. Inclina domine aurem tuam, & exaudi me, quoniam inops, & pauper.

Si occupauerint inimici effugia tua, & magnopere tribuleris, quanquam perturberis, ne despera, sed ora: & si clamans exauditus fueris, age deo gratias, dicēs quæ sunt in psal. lxxvi. Voce mea ad dominum clamaui, uoce mea ad dominum deprecatus sum.

Si perseuerantes inimici irruerint, & polluerint domum dei, ac sanctos occiderint, & eorum corpora uolatilibus cæli proiecerint, ne metuas illorum crudelitatem, sed compatiens patientibus, dic psalmum lxviii. Deus uenerunt gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum.

Si canere uis domino in celebritate, conuocatis dei seruis, cane lxxx. Exultate deo adiutori nostro, tubilate deo Iacob, & xciiii. Venite exultemus domino, iubilemus deo salutari nostro.

Si rursus inimici congregentur undique minuentur domui dei, conspirantes contra pietatem, ne te multitudo & potētia illorum perturbet, habes uelut anchoram spei

uerba quæ sunt in lxxxii. Deus quis similis erit tibi ne ta-
ceas, neque compeſcaris.

Si uides donum dei & æterna eius tabernacula, & desi-
derium habes ad illa, sicut habebat Apostolus, dic & tu
lxxxiii Quàm dilecta tabernacula tua &c.

Si cessauerit ira & soluta captiuitas fuerit, habes qui
bus gratias deo agas lxxxiii. Benedixisti domine terram
tuam: uertisti captiuitatem iacob, & cxv. Credidi pro-
pter quod locutus sum &c.

Si discordiã catholicæ ecclesiæ aduersus schismata co-
gnoscere uis & illos conuertere, potes dicere quæ sunt in
psal. lxxxvi. Fundamenta eius in montibus san &c.

Si exhortari te ipsum uis & alios ad religionem: ac per-
suadere quod spes in deum non confundit: sed intrepidam
reddit animam. lauda deum dicens, quæ sunt psal. xc. Qui
habitat in adiutorio altissimi &c.

Si canere uis sabbato habes xci Bonum est confiteri
domino & psallere nomini tuo altissime.

Si gratias agere uis dominico die, habes xiii. Dixit insi-
piens in corde suo non est deus &c.

Si canere uis in secunda sabbati, habes quæ sunt in
xciiii. Venite exultemus domino &c.

Si canere uis parasceue, habes laudationem in xcii. do-
minus regnauit decorè indutus est &c. Tunc enim diuis
edificata est, quanuis circumire conati sunt hostes. Atq;
ideo triumphale carmen canentem est ipsi deo.

Si captiuas fuerit ac uastata domus, rursumq; edifica-
ta canere quæ sunt in xcvi. Cantate domino canticum nouum.
cantate domino omnis terra.

Si uicinata terra fuerit ab hostibus, & deinde quiescat

regnante domino, habes quem canas. xcvi. Dominus re-
gnauit, exultet terra, letentur insule multe.

Si uis quarta sabbati canere, habes xciii. Deus ultio-
num dominus, deus ultionum libere egit. Tunc enim traditus,
ulcisci mortem cepit & de ea triumphare.

Quum igitur euangelium leges, uideris iudeos consilium
euntes aduersus dominum, & ipsum audacter stare pro no-
bis aduersus diabolum, canere quæ sunt in xcii. ut dictum est.

Si uides providentiam domini in omnia, & dominum ipsi
us & uis imbueri aliquos ipsius fide & obediencia, cum per-
suaseris prius, ut confiteatur, canere xcvi. Iubi, deo, &c.

Si potestatem iudicandi in eo cognoscis, & quod mi-
sericordiæ iudicium admiscens iudicat deus, atque accedere
ad ipsum uis, habes ad hoc uerba. c. Misericordiam & iu-
dicium cantabo tibi domine.

Si propter imbecillitatem naturæ nostræ assiduis uitæ
malis aliquando, ceu medicus, tædio afficeris, & consolari
te uis habes psal. ci. Do. exaudi ora meam, & clamor, &c.

Quoniam conuenit semper & in omnibus agere deo
gratias, quando ipsi benedicere uis, habes quo tuam ani-
mam adhorteris. cii. Benedic anima mea domino, & om-
nia quæ intra, & ciii. Benedic anima mea domino, domine
deus meus mag.

Si laudare uis deum, & scire quomodo ob aliquid oportet
laudare, & quæ uerba dicere laudans debet, habes cxii
Laudate pueri dominum, laudate nomen domini, &c. et.
cxvi. Laudate dominum omnes gentes, laudate cum om-
nes populi. cxlv. Lauda anima mea dominum, laudabo
dominum in uita mea, psallam deo meo &c. cxxxii.
Ecce quam bonum, & cxlvi. Laudate, dominum quoni-

am bonus est psal. cxlvii. Lauda Ierusalem dominum, lauda deum tuum Sion cxlviii. Laudate dominum de caelis, & cxlix. Cantate domino canticum nouum, laus eius in ecclesia sanctorum. cl Laudate dominum in sanctis eius, laudate eum in firmanento uirtutis eius.

Si habes fidem quemadmodum dominus dixit, & credis in his quae orans loqueris, dic cxv. Credidi propter quod loquutus sum.

Si te ascendente sentis actionibus, sic ut dicas his obliuiscor his autem qui praecedunt contendo, habes in unoquoque processu quae dicas, quindecim graduum cantica.

Si captiuatus es alienis cogitationibus, & sensisti te abduci & pœnituit, desine deinceps, & manens ubi te peccata deprehendisti sede, ac luge tu quoque, quemadmodum fecit populus, dicens quae sunt in cxxxvi Super flumina Babylonis illic sedimus &c.

Si tentationes putas esse tui probationem, age post tentationes gratias deo dicens cxxxviii Domine probasti me & cognouisti me.

Si teneris rursus ab inimi, & liberari uis, dic cxxxix Eripe me domine ab homine malo, a uiro iniquo, &c.

Si orare uis & deprecari, dic v. Verba mea auribus percipe cxl. Domine clamaui ad te, exaudi me cxli. Voce mea ad dominum clamaui, uoce mea ad dominum deprecatus sum cxlii. Domine exaudi ora meam auribus perci. & c. cxlv. Lauda anima mea dominum &c.

Si inimicus tyrannus insurrexit aduersus populum, tu quoque sicut Dauid Goliath, ne timeas, sed una cum Dauid crede, & canens dic cxliiii Benedictus domi. deus meus; qui docet manus meas ad praelium, & digitos meos ad billas

Si bonitatem dei, & in te, & in omnes recolis, & benedicere deo uis, dic uerba quae Dauid dixit in lxxxliiii. Benedixisti domine terram tuam &c.

Si cantare uis domino, habes quid dicas xc. Cantate domino canticum nouum, & xcvi. Cantate domino canticum nouum, quia mirabilia fecit.

Si paruus forte in aliquo usu fratribus anteponearis, ne extollaris contra ipsos, sed dans gloriam deo, psalle tu quoque li. Qui gloriaris in militia, qui potens es in iniquitate, qui proprius dei es aliis. cl. Laudate dominum in sanctis eius, laudate eum in firmanento uirtutis eius.

Si canere uis obedientiam habentem halleluia, habes ciii. Confite. do. & inuocate nomen eius cv. Confitemini domino quoniam bonus quoniam in seculum misericordia eius. Quis loquetur potentias domini cvi. Confitemini domino quoniam. Dicant qui, Et cx. Confitebor tibi domine in toto corde meo cxi. Beatus uir qui timet dominum, in mandatis eius uolet nimis, cxii. Laudate pueri dominum, laudate nomen domini, & cxlii. In exitu Israel de Aegypto, cxliiii. Dilexi quoniam exaudiet dominus uocem &c. cxv. Credidi propter quod loquutus sum, cxvi. Laudate dominum omnes gentes. cxvii. Confitemini domino quoniam bonus, &c. Dicat nunc Israel, cxviii. Beati immaculati in cxxxiiii. Laudate nomen domini, cxlv. Lauda anima mea dominum, & c. cxlvi. Laudate dominum quoniam bonus est, psalmus cxlvii. Lauda Ierusalem, cxlviii. Laudate dominum de caelis, cxlix. Cantate domino canticum nouum, & cl. Laudate dominum in sanctis eius.

Si seorsum uis canere de saluatore, habes de eo in quo

uis psal. Præcipue uero habes xxiiii. Ad te domine leuaui ani. cix. Dixit dominus domino meo sede à dextris.

Indicantes ipsius ex patre legitimam generationem, & corporale eius presentiam, v. In domino confido, & lxviii Saluum me fac deus, &c.

Prædicantes de diuina cruce, & quantum pro nobis insidiarum suscepit, & quam multa passus est. ii. Quare fremuerunt gentes & pop. cxviii. Beati immaculati.

Significantes Iudeorum insidias, & malignitatem, & Iude scarioti prodicionem. xx. Domine in uirtute tua, xlix. Deus deorum dominus locutus est, &c. lxxi. Deus iudicium tuum regi da.

Ostendentes regnum eius & iudicandi potestatem, & eius presentiam in carne, xv. Cõserua me domine, quoniam speraui in te, &c.

Indicat eius in carne resurrectionem gloriosam, xxiii. Domini est terra: & plenitudo eius, & xli. Omnes gentes plaudite manibus, &c. Annunciant eius in cæli ascensum, xcii. Dominus regnauit xc. Cantate domino canticum nouum, cantate domino omnis terra xxvii. Cantate domino canticum nouum, quia mirabilia fecit, xcviii. Dominus regnauit, irascantur populi.

Si leges speculari poteris quæ dominus nobis beneficia per passionem contulit.

TALIS EST STILLVS ET

character Psalmorum ad hominum utilitatem.

FINIS.

SOCCATALOGVS PSALMORVM

cum numeris eorundem, quo sint inuentu faciles

<i>no. e. psal.</i>		<i>no. e. psal.</i>	
A		Cũ inuocarẽ exaudi me	4
Ad dominum cum trib.	119	D	
Ad te domine leuaui ani.	24	Deus auribus nostris audi.	43.
Ad te domine clamabo deus	27	Deus de ⁹ meus respice in me	21
Ad te leuaui oculos meos	122	Deus de ⁹ meus ad te de luce	62
Affer te domino filii dei	26	Deus deorũ dñs locu. est	49
Attendite popule meus	77	Deus in adiutorũ meum in.	69
Audite hæc omnes gentes	48	Deus in noie tuo saluũ me	53
B		Deus iudicium tuum regi da	71
Beatus vir qui non abiit	1.	Deus laudẽ meã ne tacueris	108
Beatus vir qui timet do.	111	Deus miseratur nostri	66
Beatus qui intelli. super ege.	40	Deus noster refugium	45
Beati immacula. in via	118	Deus quis similis erit tibi	73
Beati omnes qui timet do.	127	Deus repulisti nos, & destruxisti	110
Beati quorũ remissãe sunt inl.	31	Deus stetit in synago. de.	81
Benedicã dominũ in omni	33	Deus uenerunt gẽtes in hæc.	78
Benedictus dominus deus meus	143	Deus ultionum dominus	93
qui docet manus	143	De profundis clamaui	129
Benedixisti domus terrã	84	Dilexi qm̃ exaudiet domin ⁹	114
Benedic aĩa mea domino. 1	102	Diligam te domine for. me a	17
Benedic anima mea dominũ. 2	103	Dixi custodiam vias meas	38
Bonum est confiteri domino	51	Dixit dominus domino meo	109
C		Dixit iniustus vt delinq.	35
Cantate dño canticũ nouũ.	195	Dixit iniustus in corde suo nõ	110
Cantate dño cantic. no. 2	97	est deus	52
Cantate dño canticũ no. 3	143	Dñe clamaui ad te exau. me	140
Cæli enarrant gloria dei	18	Dñe deus meus in te spe.	7
Confitemini domino, & inuo. no. 1	104	Dñe deus salutis meæ	78
Confitemini dño qm̃ bo. 2	105	Dñe dominus noster	8
Confitemini do. qm̃ bo. 3	106	Dñe exaudi ora. meam.	101
Confitemini do. qm̃ bo. 4	117	Dñe exaudi oratio. meã. 2	142
Confitemini do. qm̃ bo. 5	135	Dñe non est exaltatum cor	130
Confitebimur tibi deus	74	Dñe probasti me & cogno.	138
Confitebor tibi domine. 1	9	Dñe ne in furore. 1	6
Confitebor tibi domine. 2	110	Dñe ne in furore. 2	37
Confitebor tibi domine. 3	137	Dñe quid multiplica. sunt	3
Conserua me domine, quoniã spe	15	Dñe quis habit. in tab.	14
raui in te	15	Dñe retu. factus es nobis.	89
Credidi propter quod lo.	1.5	Domine in uirtute tua lætabi-	30
		tur rex	30

INDEX PSALM.

Domini est terra & plenu. 23
 Dominus regit me & nihil mihi deerit 22
 Dominus regnavit decorem indutus est 62
 Dominus regnavit exal. terra 96
 Dominus regnavit irascantur populi 93
 Dominus illuminatio mea 26
 E Ecce quam bonum, & quam iucundum 132
 Ecce nunc benedicite domino 133
 Eripe me de inimicis meis deus meus. 1 53
 Eripe me domine ab homine malo. 2 139
 Eructavit cor meum verb. 44
 Exultabo te deus meus 144
 Exultabo te domine, quoniam tu. 1 cepisti me 29
 Exaudi domine iustitiam meam 16
 Exaudiat te do. in die trib. 19
 Exaudi deus orationem meam 54
 Exaudi deus deprecationem 60
 Exaudi Deus orationem meam cum deprecor 63
 Expectans expectavi domi. 39
 Exultate iusti in domino 32
 Exultate deo adiutori no. 80
 Exurgit deus & dissip. 67
 F Fundamenta eius in mont. 86
 I Inclina domine aurem tuam 85
 In convertendo dominus captivitatem sion. 125
 In domino confido 10
 In exitu israel de Aegyp. 113
 In te domine speravi non confundar. 1 30
 In te domine speravi. 2 70
 Iubilate deo omnis. 1 65
 Iubilate deo omnis. 2 99
 Iudica me domine nocentes me 34
 Iudica me deus & discerne 42.
 Iudica me domine quoniam ego 25

L
 Lauda anima dominum 148
 Lauda Ierusalem 147
 Laudate dominum quoniam bonus est 147
 Laudate nomen domini 134
 Laudate pueri dominum 112
 Laudate dñm in sanctis eius 150
 Laudate dominum de coelis 143
 Laetatus sum in his 121
 Levaui oculos meos 120
 Laudate dominum oēs gētes 116
 M
 Magnus dominus & laudabilis nimis, 47
 Memento domine David 131
 Miserere mei deus secundum magnam misericordiam tuam 50
 Miserere mei deus quoniam conculcavit 57
 miserere mei deus, miserere mei 56
 Misericordia domini 88
 Misericordiam & iudicium cantabo tibi 100
 N
 Nisi quia dominus erat 123
 Nisi dominus adi. domū 126
 Noli seminari in malig. 36
 Nonne deo subiecta erit anima mea 61
 Notus in Iudaea deus 75
 O
 Omnes gentes plaudite 76
 Paratum cor meum deus 107
 Q
 Quare fremuerunt gentes 2
 Quam bonus Israel de. 72
 Quam dilecta tabernacula tua domine 83
 Quomodo desiderat cer. 41
 Quid gloriaris in malitia 51
 Qui habitat in adiuto, altiss. 90
 Qui confidunt in domino 124
 Qui regis israel intende 97
 S
 Saluum me fac de. quo. de. *

INDEX PSALM.

Saluum me fac de. quo. in 68
 Sepe expugnata me 128
 Si vere utiq. iust. loq. 57
 Super flum. Baby. 136
 T
 Te decet hymnus deus 64
 V
 Verba mea auribus 5
 Venite exultemus domino 94
 Voce mea ad dominum clama. ut. 1 76
 Voce mea ad dominum clama. ut. 2 141
 Vique quo domine oblitisceris me 12
 Vt quid Deus repulisti 73

FINIS.

PARISIIS,
 Excudebat P. Vidouæus.

*Acceptus adus est libellus con-
 firmatus in die 10. Julii. 1585. quod
 fuit in ista libreria 1585. 1585.*

*Elaboratio
 Hinc gloria*

